

hewalname.com/ku/

يادەۋەرييه كانى ژيزهوى

فيۇدۇر دۇستۇيىسىكى

hewalname.com/ku/

یاده وهرییه کانی ژیرزهوی
فیۆدۆر دۆستۆیفسکی

hewalname.com/ku/

رهووف بیگهرد
له فارسییه وه کردوویه تی به کوردی

زنجیره‌ی کتیبی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م ژماره (۸۱۹)

سه‌رپه‌رشتیاری گشتیی زنجیره

نازاد به‌رزنجی

www.sardem.info

سه‌رچاوه:

یاداشت های زیر زمینی

فیودور میخائیلوویچ داستایوسکی

مترجم: رحمت الهی

تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی ۱۳۷۹

■ یادوه‌رییه‌کانی ژیرزه‌وی

نووسینی: فیودور دوستویفسکی

وه‌رگترانی: ره‌ووف بیگه‌رد

بابه‌ت: رومان

دیرایینی ناوه‌وه: په‌وشت محه‌مه‌د

دیرایینی به‌رگ: نارام‌عه‌لی

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۴۰۰۰ دینار

چاپی یه‌که‌م: چاپخانه‌ی (سه‌رده‌م) سالی ۲۰۱۷ کوردستان – سلیمانی

■ له به‌پژوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتیبخانه گشتیی‌ه‌کان ژماره (۱۱۲۴) ی سالی ۲۰۱۷ ی پیدراوه

■ مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی بۆ ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م پاریزراوه ©

ئامازە

فيۆدۆر دوستويۇسكى (۱۸۲۱ - ۱۸۸۲) لە نووسەرە گەرەكانى دىنايە. گەلىك نووسەرى ناودار و داھىنەرى و لاتانى تىرى دەرەۋەى پووسىيا، لە بەرھەمە ئەدەبىيە ناوازەكانىندا، كارىگەرىيى دوستويۇسكىيان لەسەرە، خۇيان نەك نكولى لەۋە ناكەن، بەلكو شانازىيى پىۋە دەكەن. ھەرۋەھا لە بوارى فيكر و فەلسەفەيشدا زۆرن ئەو بىرمەندانەى بۆ چەسپاندى را و بۆچوونە تيۇرىيەكانىيان پەنايان بۆ بەرھەمى ئەو بردوۋە. دوستويۇسكى لە پووسىياى سەدەى نۆزدەدا ژياۋە، كارىگەرىيە كۆمەلايەتى و سىياسى و فيكرىيەكانى ئەو سەردەمە، چ لەسەر ئاستى خودى پووسىيا، يان ئەوروپا بەگشتى، ناۋەرۆكى سەرەكىي كارە ئەدەبىيەكانىيەتى. ئەم سەدەيە لە پووسىيادا بە ماناى سەردەمى دەسەلاتى تزارى كە خۇى لە سىستىمىكى بەرژەۋەندخواز و ستەمكاردا دەبىنيەۋە، چىنەكانى كۆمەلگە، بەتايىيەتى جوتيار و كۆيلەكانى زەۋى و چىنە ھەژار و بىدەسەلاتەكانى خوارەۋە، لە مەرگەساتدا دەژيان و لەژىر بارى قورسى چەوساندنەۋەدا دەياننالاند. بىرى پىشكەۋتتخواز و ئازادىيى رادەربىرىن و لەمافىرەۋادوان بەستراۋوونەۋە بە قايلبوونى دەسەلات و بەرژەۋەندىيى چىنە بالاكانەۋە. نووسەرە ديارەكانى ئەم سەردەمەى پووسىيا بۆ

نمونە (گۆگۈل و چىخۇف و دۆستويۇسكى و تۇلستۇي و تۇرگىنىف) لە كارى ئەدەبىيىندا بەرەپووى ئەو دياردا ناچۇرانا بوونەتەو و شەرمەزاريان كىردووه. بۇيە زۇر جار لە لايەن پۈتمەو توشى بەتەنگىنان و سانسۇركىدى بەرەمەكانيان بوونەتەو (خودى دۆستويۇسكى بە تۆمەتى بەشدارىكىردن لە پىكخراوئىكى چاكسازىدا فەرمىانى گوللەبارانكىردى بەسەردا درا، پاشان بەر لىيوردى گىشتى كەوت و حوكمى كرا بە زىندانىكىردن لە سىبىريا لەگەل كارى قورسدا)، ھەرچەند باوكى دۆستويۇسكى پزىشك و خاوەن زەويوزارىكى زۇر بوون، بەلام ئەو لە بەرەمەكانىدا زۇر جار ململانىكانى جەماوەر لەگەل دەسەلاتدا دەكاتە بابەتى سەرەكى. جگە لەوھىش، كاركىردى لەسەر سروشتى تاك و قولبۇونەو و كۆلن لە شىوازى بىركىردنەو و تەنگىزەي دەروونى و پەقتارە نادروستەكانى مرۇقەكان، بە پىكھاتە كۆمەلايەتتەكەو دەبەستىت كە سىستىمى فەرمانىرەوايى رۇلى سەرەكى تىا دەبىنىت. خودى مرۇقىش بەگىشتى و تاكەكانى بەتايبەتى تەوھرى سەرەكىن لە قولبۇونەو و ھەلكۇلنە سايكۇلۇژىيەكانىدا، ھەرۇھا ئەو چالاكى و كارانەيش كە بەرئەنجامى ئەو پىكھاتە دەروونىيە جۇراوجۇر و ناكۇكانەن. پەنگە دۆستويۇسكى يەكەمىن نووسەرى دنيا بىت لە دەستىردن بۇ ئەم لايەن و شەنوكرىدناەدا.

لە رۇمانى (يادەوھرىيەكانى ژىرزەوى)دا، نووسەر بىپەردە و راشكاوانە و بە وردى چووەتە ناو قوولايى رۇحى مرۇقىكەو. وەك خۇى لە دەقەكەدا دەلىت، ئەم مرۇقە پالەوانىكى ئاسايى ناو چىرۇكىك نىيە، بەلكو دژەپالەوانە. ئەم كەسە بىناو (پەنگە دۆستويۇسكى ھەر بە ئانقەست ناوى لى

نەنابىت بۇ ئەۋەدى ھەموومان خۇمانى تىا بىيىننەۋە، نەك
 رەنگە، بەلكو ھەر واىە) ۋەك خۇى زۇر جار دەلىت، كەسىكى:
 سووكوچرووك، بىيار، دووفاق، پەست، نائومىد و
 بىسەرەۋبەرەيە. ئەو خۇى بە ھىچ ئايدىايەكەۋە
 نەبەستوۋتەۋە، لە بۇشايىەكى رۇحىدا، يان لە گۇشەيەكى
 تارىكى ژىرزەمىنىكدا بە تەنبا دەژى، كە جگە لە خۇى، ھەموو
 ئەۋانى تر (كە دىالۇژى لەگەلىاندا ھەيە) دروستكراوى خەيالىى
 ژىرزەمىنەكەن. بەلام ئەو كارەكتەرەنەيشن كە لە ژيانى
 راستەقىنەدا، لە ھەموو جىگەيەكى ئەم سەرزەمىنەدا بوونيان
 ھەيە و كارايشن. ئەم كەسە، يان ئەم نوسەرى يادەۋەرىيانە،
 لە مەملانى و ھەلچوونى بەردەۋامدايە: لەگەل خۇى، باوك و
 دايكى، كەسوكار و دەۋرۋبەرى، لەگەل ھاورى كۇنەكانى
 قوتابخانەيدا، لەگەل خودى قوتابخانەكەيشىدا كە بە زىندانىكى
 زۇر سەختى دەزانىت. ئەو ئاسوۋدە نىيە، بەلام خۇى بە
 دەۋرى نائاسوۋدەبىيدا دەگەرېت. يادەۋەرىيەكان باس لە
 پىكھاتە جەۋھەرىيەكەى مرۇف دەكەن بە ھەموو دژۋازى و
 ناكوكى و ئۇقرەنەگرتنەۋە. مرۇفكىكى دوودل و پاراى پىر لە
 گومان و پرسىيار بەرانبەر بە خۇى و ژيان بەگشتى و خودى
 تاكەكان بەتايىبەتى. مرۇفكىكە ھەمىشە لە گەراندايە و خۇى بۇ
 نادۇزرىتەۋە. لەبەر ئەۋەدى خۇدۇزىنەۋە گىرتىيە بۇ
 خۇشويستنى خەلك و كاركردن لەپىناۋى مانەۋەيەكى
 شەرافەتمەندانەى سەرجم مرۇفايەتىدا.

رەۋوف بىگەرد

۲۰۱۶ - ۸ - ۴

hewalname.com/ku/

بهشی یه کهم (تاریکی)

- ۱ -

من کابرایه کی نه خوشم... کابرایه کی به دفه پرم... کابرایه کی نه فره تلیکراوم. رهنگه تووشی نه خوشیی جگه ریش هاتیم. لی تا ئیستا نه متوانیوه به باشی له م نه خوشییه تیبگه م و بزانه چییه. به لی، که چاکتریش لینی راده مینم هر نازانه نه خوشییه کهم چییه، یان کامه ئه ندای جهسته مه که به راستی نه خوشه. هرچه نده ریژی زورم بو زانستی پزشکی و خودی پزشکیه هیژاکان هه یه، به لام هیشتا هیچ ههنگاو یکم بو ته ندروستی و چاره سه رکردنی خوم نه ناوه. له گه ل گشت ئه مانده، من کابرایه کی گه لیک کونه په رستم. رهنگه یه کیک له به لگه کان ئه وه بیت که هرچه ند زور ریژ له زانستی پزشکی ده گرم، که چی له هه مان کاتدا ئه و پشتگو یخستنه یشه که بو ته ندروستی و میزاجی خوم هه یه. دیاره ده بوو من وا په روه رده کرابم که کونه په رست نه بم، به لام وهک وتم من کونه په رستم. نا به ریژان، که من ده بینن چ ده ستییشخه ریبهک بو ته ندروستی خوم ناکه م و سه ر له پزشکی نادم، ته نیا له بهر ئه وه یه من

کابرایه کی شه‌رئه‌نگیزم و هیچی تر. باشه، بۆ نمونه من بیگومانم ئیوه له‌مه تیناگه‌ن، ئه‌ی خۆم؟ خۆم زۆر باشی تیده‌گه‌م. لئ ناتوانم ته‌واو بۆ ئیوه‌ی روون بکه‌مه‌وه که به‌م شه‌رئه‌نگیزی و به‌دفعه‌رییه‌م ده‌مه‌وێت زیان به‌ کئی بگه‌یه‌نم و ئازاری کئی بده‌م. من باش له‌وه تیده‌گه‌م که پزیشکه‌ به‌رێزه‌کان هیجیان له‌کیس ناچیت ئه‌گه‌ر بۆ چاره‌سه‌رکردنم سه‌ریان لئ نه‌ده‌م. هه‌لبه‌ت... خۆم له‌ هه‌ر که‌سیکی دی باشتر ئه‌وه ده‌زانم که ئه‌م شه‌رئه‌نگیزییه‌م ته‌نیا زیان به‌ خۆم ده‌گه‌یه‌نیت و که‌سی تر نا، ته‌نیا خۆم. له‌گه‌ل ئه‌مانه‌یشدا، که چاره‌سه‌ری خۆم ناکه‌م، یان هه‌ر نه‌بیت ناتوانم بیکه‌م، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه من شه‌رئه‌نگیزم، که‌واته با جگه‌رم ئازار بچیت، با بیچیت، زیاتر بیچیت!

ماوه‌یه‌کی زۆره‌ وا ده‌ژیم، بیست سا‌له‌، ئیستا ته‌مه‌نم چل سا‌له‌. پنیشت کارمه‌ندی ده‌زگایه‌کی ده‌وله‌ت بووم. ئیستا بینکارم، کارمه‌ندیکی نا‌ه‌سه‌ن و به‌دفعه‌ی بووم. به‌دکاریه‌کانم دلخۆشیان ده‌کردم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رتیلم له‌ که‌س وه‌رنه‌ده‌گرت و مووچه‌یه‌کی زۆر که‌مم هه‌بوو، ده‌بوو به‌ دیویکی تردا خۆم قایل بکه‌م. هه‌، چ گالته‌جارییه‌کی بیمانایه‌! به‌لام ئه‌مه له‌ بیر خۆم نابه‌مه‌وه و خه‌تی به‌سه‌ردا ناهینم. هه‌نوکه که ئه‌وه‌م ده‌نووسی، وام ده‌زانی گه‌لیک قوول و به‌نرخ دیته‌ به‌رچاو، که دووباره‌ گه‌رامه‌وه سه‌ری، بینیم گۆبه‌ندیکی گه‌وجانه‌یه و هیچی تر. لئ نایسپرمه‌وه و خه‌تی به‌سه‌ردا ناهینم.

ئه‌و کاتانه‌ی له‌پشت می‌زی نووسینگه‌که‌وه داده‌نیشتم و بۆ نمونه خه‌لکانیک بۆ ئه‌نجامدانی کاروباریان ده‌هاتن، که زۆربه‌یان داواکارییان هه‌بوو، یان پێویستیان به‌

پوونکردنه و هیهک بوو، ئیتر هر که سینک بوایه، به توورپهیی و ددانکروشتنه وه دهمکرده دهره وه. له و کاتدا زۆرم ههست به ئاسوودهیی دهکرد، واتا هر کاتیک سووکایه تیم به که سینک بکردایه، یان بمتروساندایه، به تهواوهتی ههستی ئارامی و ئاسوودهیییم تیده گهرا (تا رادهیهک هه میشه له مه دا سه رکه و توو ده بووم) دیاره ئه وانه ی داواکارییان هه یه و بو ئه و مه به سه ته سه ر له نووسینگه کانی ده ولت ده دن، که سانیککی ته مه ل و تر سنۆکن. به رده و امیش په ره یه کی داواکارییان به ده سه ته وه یه، به لام جاریک ئه فسه ریک له نیوانیاندا دهرکه وت که به تاییه تی و زیاد له هر که سینکی تر لئی بیزار بووم. به هیچ جوړیک نه ده ترسا. مامزه کانی¹ به دهنگ دینا و به توورپه ییه وه بی شه رمانه ده هاته پینشی. هر له بهر خاتری مامزه کانی، سال و نیویک له گه لیدا کیلام. له ئه نجامدا به سه ریدا سه رکه وتم و مامزه کانییم له دهنگ خست. ئه مه رووداویکی سه رده مانی لاویم بوو.

لئ به ریزان، ئایا ده زانن جه وه هری توورپه یی و نارچه تیه که ی من له چیه وه بوو؟ هه موو خه م و به ده ختییه که لیره دایه. له م بابه ته دا، به تاییه تی له م بابه ته دا. من له و چرکه ساته دا که جامی رقه که م به سه ریاندا دهرشت، لای خو مه وه به شه رمه زاری و ملکه چیه وه دهرکی ئه وه م ده کرد که بچووکتترین شه رئه نگیزی له سروشتی مندا نییه. هه رگیز مرۆیه کی ناجسن و به دکار نیم. ته نیا ترسیکی بیهووده م هه یه... له راستیدا به دهربرینی ئه و توورپه ییه ده مو یست خو م ئاسووده بکه م. له توورپه ییدا ده م که فی ده کرد، بو یه ئه گه ر

¹ مامز، مامزه، پارچه ئاسنیککی نووکتیژه به پاژنه ی چه که وه ده به ستریت. له کاتی رویشتندا دهنگی دیت.

له و ساته دا بۆ نموونه بووکه شووشه یه کیان بۆ بهینامایه، یان کلۆیهک شه کریان پی بدامایه، زۆر به ساده یی هیور ده بوومه وه و تهنانهت وهک مۆم دهتوامه وه. هه رچه نده دوا ی ئه وه ده مویست خۆم تیکه تیکه بکه م. به مانگ له نارچه ته ی و شه رمه زاریدا شه وانه خه وم لی نه ده که وت و له باره ی رابوردوه وه خه یالم چی ده کرد. به لی، من ئاوام.

هه رچۆنیکه، ئه وه ی پیشتەر وتم که کارمه ندیکی به دقه ر بووم، درۆم کرد! له باره ی نارچه سه نیی خۆمه وه درۆم کرد! ره قتارم به رانبه ر به وانه ی سه ردانی نووسینگه که یان ده کرد و ئه و ئه فسه ره مامزه داره یش ته نیاوته نیا به هۆی خۆپه رستی و لاسارییه وه بووه. به هه قیقه ت هه رگیز من شایانی ئه وه نه بووم که نارچه سن بم. ئه گه ر بیشمویستایه به و جۆره بم، هه ر له و چرکه ساته دا و به رانبه ر به وه سۆز و ئاره زویه کی فراوان له بوونی مندا سه ری هه لده دا. هه ستم ده کرد ئاسه واری ئه و گۆرانه ده روونییه چووه ته ناو سه رانسه ری بوونی منه وه و تیایدا ده جوولیت. مه به ستم هه مان ئه و سۆز و ئاره زویه هه که کاریگه ری جیاوازیان هه یه. ده مزانی ئه و خواست و ئاره زوانه به درێژایی ژیان کاری تیکردووم و له مندا ره گاژوون. له هه مان کاتدا داوایان لی ده کردم فریانی بده مه ده ره وه و خۆم له شه ریان رزگار بکه م، به لام وازم لی نه هینان. به ئانقه ست نه مکرنه ده ره وه، نه مده ویست بچه ده ره وه، ده سته به رداریان نه بووم. ئه وان ئازاریان ده دام، شه رمه زاریان ده کردم، تا ئه وه په ری تووره بیان به کیش ده کردم و... ئای خودایه! چه ند زیانیان پی گه یاندم، ته واو به ده ستیانه وه گیرم خوارد. له خۆم بیزار بووم، ئیستایش به ریزان، ره نگه وا بزانی من له هه موو ئه م شتانه په شیمانم، یان شه رمه زاری

بەردەمی ئىوھم و تەرىق دەبمەوھ، يان لەبەر ھەر ھۆيەك بىتت
لەم بارەيەوھ داواى لىبوردنتان لى دەكەم... من بىگومانم و
تەواو لام ڤوونە كە ئىوھ بۆچوونىكى واتان ھەيە، بەلام
سویندتان بۆ دەخۆم، لە ئىستادا ھىچ لام گرنگ نىيە چۆن بىر
لە من دەكەنەوھ.

من نەك تەنيا نەمدەزانى دەبىت چۆن شەرئەنگىز بىم، بەلكو
ھەر نەمدەتوانى لەوھ تىبگەم كە دەبىت چۆن بىم؟ چاك بىم،
خراپ بىم، داوئىپاك بىم، بەدكار بىم، چى بىم؟ نا، نەمدەزانى، نا،
نەمدەتوانى نە قارەمان بىم و نە مېروويەكېش. وا ئىستا، لەم
گۆشە تەنگەدا، لەم كەلاوھيەدا، زىندووم و خەرىكم خۆم
دەكەمە گالتهجار، بە خۆم دەلېم نارەسەن بووم. لەرپى ئەم
دلدانەوھ بىجىيەوھ دەمەوئىت خۆم ئاسوودە بكەم.

مرۆڤى ئاقل (ئەمە بەراستى دەلېم) ناتوانىت بىتت بە (شت)،
تەنيا ئەوانەى لە خەو و خەيالدا دەژىن دەبن بە (شت) و
دەتوانن ببن بە (شت)، مرۆڤى سەدەى نۆزدە دەبىت... بەلى
دەبىت، بەم (دەبىت) دەمەوئىت ئەوھ بلىم كە تا ڤادەيەك لە
ڤوانگەيەكى ئاكارىيەوھ ئەركى مرۆڤە... كە بە تەواوى مانا
وجودىكى نارەسەن و بىخەسلەتى ھەبىت. ئەمە ئەزموونى
تەواوى چل سالى تەمەنى منە. وتم ئىستا تەمەنى من چل
سالە، بەلام چ چل سالىيەك! تەمەنىكى زۆرە. دەبىت ئەمە بە
دوا تەمەن دابىرئىت. دواى تەمەنى چل سالە، دىژەدان بە ژيان
كارىكى گەمزانەيە، قىزەون و بىمانايە، وەرزكەر و دووبارەيە.
ئىدى لەم سەردەمەدا كەس لە چل سال زياتر تەمەن دەكات؟
كى؟ چاكە، وەلامم بدەنەوھ. خۆم ھەنووكە پىتان دەلېم ئەو
كەسانە كىن كە دواى چل سال ھىشتا بەردەوامى بە ژيان
دەدەن. ئەوانە گەوج و خوڤىيەكانن كە دواى چل سال تەمەن،

هیشتا زیندوون. من رووبه روو ئەمه به هه موو پیره کان ده لیم. له سه ر قسه ی خووم به رانبه ر به هه موو پیره به ریزه کان، پیره سه رسپییه هیژا کان. به رانبه ر به هه موو دنیا، رووبه روو ئەمه ده لیم! به لئ، من هه قی ئەم قسه یه م هه یه، چونکه خووم ته مه نم شه ست ساله. له وانه یه تا ته مه نی هه شتا سالی ش بمینم.

راوه ستن! که میک خووتان بگرن! هه ناسه م توند بوو... تکایه با هه ناسه یه کی تازه بده م. به ریزه کانم. ئیوه به ته واوی له و بروایه دان که من ویستییتم بتانه ییمه پیکه نین. ئەگه ر وا بزنان زور هه لهن! من کابرایه کی هیند ساز و به که یف نیم وه ک ئیوه بوی ده چن. رهنگه چه نه بازییه که م هه راسانی کردبن؟ له وانه یه وا بیته. هه ندیکیش توورهن. رهنگه له به ر ئەوه بیته که لیم بیرسن به راستی من کیم. زور چاکه. نامه ویت وهلامی پرسیاره که تان نه ده مه وه. من سه روکی نووسینگه یه کی ئارشیفیم. بۆ ئەوه ی نه مر م بووم به کارمه ندی ده ولته! ته نیا له به ر ئەوه و هیچی تر، به لام سالی پار، یه کینک له خزمه دووره کانم مرد و شه ش هه زار رووبلی وه ک میراتی بۆ به جی هیشتم. منییش بی سی و دوو وازم له کاره که م هینا و خووم خزانه ئەم سووچه وه. پیشتیش هه ر لی ره ده ژیا م. به لام ئیدی بۆ هه میشه له م سووچه ته ریکه دا ده ژیم. ژووره که م هیلانه یه کی شووم و دزیوه. ژنیکى دیهاتی به رپرسی پاککردنه وه یه تی. پیریژنیکه له گیژی و ده به نگیدا هه میشه تووره یه، جگه له مه بۆگه نیشه. پیم ده لین ئاووهه وای پوتروزبۆرگم پی ناکه ویت. بۆ من ناسازگاره و به م نه داراییه مه وه گه لیک گران له سه رم ده که ویت. من ئەمانه زور چاک ده زانم. سه د جار له وانه زیاتری لی ده زانم که خویمان زور به هه زمه ند و خاوه ن ئەزموون و په ندبیژ و دلسۆز

دهزانن. به لامل هه ر له پوتروزبۆرگ ده مینمه وه و بۆ هیچ
جیگه یه کی دی ناچم. بۆیه سه فه ر ناکه م که... باشه... له
راستیدا لامل یه کسانه: سه فه ر بکه م یان نا. که چی؟ ئیستا که
مه سه له که گه یشته ئیره، با پرسیاریک بکه م. مرۆقی ئاقل و
تیگه یشتوو، له باره ی چ بابه تیکه وه که بینه پیشی، ده توانیت
ته واو به ئاره زووی خۆی قسه بکات؟ وه لامل: له باره ی
خۆیه وه. باشه، که واته منیش ده رباره ی خۆم ده په یقم.

hewalname.com/kul

بەريزىنە، دەمەويت ئىستا لەبارەى خۆمەوہ قسەتان بۆ بکەم (مەبەستم نىيە گويم لى بگرن يان نا) بۆ من نەمتوانى بىمە مىروويەكى بىبەھا؟ بە راشكاوى ئەمەتان پى دەلیم. من چەند جارېك ويستم بىمە مىروويەكى ناچيز و بۆم نەكرا. بەريزىنە، من ئەمە بەراستى دەلیم، سويندتان بۆ دەخۆم كە زىدەرووى لە ھۆشياريدا جۆريكە لە نەخۆشى، نەخۆشيبەكى پاست و دروست، بۆيە بۆ بەريكردى پىويستىيەكانى ژيان، ھۆشيارىيەكى ئاسايى بۆ مروّف ئەوپەريەتى، واتا نيوە يان سى لە چوارى ئەو ھۆشيارىيەى كە كەسىكى خويندەوار و پىشكەوتوو ھەيەتى. بۆ مروّفەكانى ئەم سەردەمە نەگبەتە، واتا سەدەى نۆزدە، ئەو ئەندازە ھۆشيارىيە زۆرە دەبىت بە ھۆى بەدبەختى و نەگبەتیبەكى دووقات و سىقات، بەتايبەتى ئەگەر مروّف بىەويت لە شارېكى وەك پوتروزبۆرگدا بژى. پوتروزبۆرگ واتا ئەبستتراكترين و ھونەرىترين شارى دنيا (شارى ھونەرى و ناھونەرىيش ھەيە) بۆ نمونە كەسانى سەرسەخت و كارامە، كەسانى چالاک و لىھاتوو. من گرەو دەكەم كە ئەو برە ھۆشيارىيەى ھەيانە، بۆ ژيانى ئەمرو سەروزىاديانە. بىگومان ئىستا لە دلى خوتاندا دەلین ئەمانەى دەيانلیم لە روانگەى خۆپەسەندىيەوہ دەيانلیم و دەياننوسم، دەمەويت گالتە بە كەسانى چالاک و خاوەن ويست و توانا بکەم، بەلام ئەم فيز و خۆپەسەندىيە تەنيا گەوجايەتیبە.

-جەناب ھەقى چىت بەسەرىيەو ھەيە؟ با مامزەكەى ھەر بزرنگىتەو، وەك ئەفسەرەكەى لەمەر خۇمان، بەلام بەرئىزىنە، ئاخىر كى لەپاى تاوانىك كە كىردوويەتى، سىنگى دەكاتە سىپىر و شانازى دەفرۆشیت؟... بەراست چىم دەوت، چى دەلیم؟ ھەموو كەسىك وا دەكات: ھەموو شانازى بە تاوانەكانى خۇيانەو دەكەن! منیش، بە لای خۆمەو ھەموو كەس زیاتر ئەم كارە دەكەم. گىشتمان لەسەر ئەمە ھاویراين. پاساوەكەى منیش ھىند ناشىرىن و بە تەشەر نىيە. باشە، لەگەل ھەموو ئەم قسانەيشدا، بە تەواوى بەو راستىيە گەيشتووم كە نەك تەنيا ھۆشيارىيى زۆر، بەلكو تەنانەت ھەر جۆر و ھەر بىرە ھۆشيارىيەك، لایەنى تاوان و نەخۆشى خۆى ھەيە. نەخىر... من بروام بەمە ھەيە و لىي پەشىمان نىم.

با ئەم بابەتە بخەينە لاو ھە و قسە لەسەر شتىكى تر بکەين. ئىو ھە بىلین، با بزائم چى دەبیت، بۆ نمونە من لەم چىركەساتەدا، بەلى، ھەر لە ئىستادا كە ئامادەگىيەكى زۆرى لایەنى رۆحىم بۆ دەرکوردنى ھەموو شتە جوانەكان ھەيە، واتا ھەموو "جوانى و مەزنى"¹ ھەر لە ھەمان كاتدا، بىرم لە زۆر شتى پىس و قىزەون دەكردەو. نەك تەنيا تىگەيشتن و ناسىن، بەلكو كارىشم پى دەكردن. ئىستا پىتان دەلیم ئەو كارانە چى بوون. شتگەلىك كە... باشە، بە كورتى شتگەلىك بوون ھەموو كەس دەيكردن. بەلام كارەكان لە ھەلومەرجىكدا لە لایەن مەو ھەرويان دەدا، كە تەواو ئەو ھەم لا روون بوو نەدەبوو لە ھىچ كەسىكى تر بوەشىنەو. چەند زیاتر لە ھۆش و گەوھەرى چاكە "جوانى و مەزنى" قوولتر دەبوومەو، بە ھەمان رىژە

¹ دەستەواژەيەكى فەيلەسووفى ئەلمانى (ئەمانوئەل كانت)ە، لە بارەى چەمكى جوانى و مەزنىيەو.

زیاتر دهکه وتمه ناو قور و لیتاوی بوونی خۆمهوه و تیایدا
 تقوم دهبووم. هەر به هه مان ریزهیش ئامادهگیم تیا بوو به
 تهواوی لهو زه لکاوهدا بمرم. له گه ل ئه مانه یشدا، ئه وهی زیاتر
 له م روونکردنه وهیه دا دیته بهرچاو و سه رنجی منی به لای
 خۆیدا راده کیشا، ئه وه بوو به هیچ جوړیک رهفتاری من به پیتی
 ریکه وت و له نا کاو نه بوو، به پیچه وانه وه، ئه وهی رووی ده دا
 له واقیعدا ده بوو هەر ئاوا رووی بدایه. پیده چوو ئه و کارانه
 بهرئه نجامی باری سروشتی و ئاسایی من بوویت، نه ک
 بهرئه نجامی نه خووشی و گنده لی. من ورده ورده به رانه ر به و
 ئابروو چوونانه توانای بهرهنگاریکردنم له ده ست دا. گه یشتمه
 ئه و باوه رهی -رهنگه به تهواوی له سه ر ئه و رایه بووبم- که
 ئه م جوړه ژیا نه هه مان حاله ته ئاسایی و سروشتیه که ی منه.
 ئیوه نازانن چۆن له سه ره تاوه تووشی چ کیشمه کیش و
 ئازاریک هاتم. بروا ناکه م که س وه ک منی به سه ر هاتبیت. من
 له هه موو ته مه نمدا ئه و نه یینییم شار دووه ته وه. خه جاله تیم
 ده کیشا، رهنگه ئیستایش هەر وا بم. پاشان، وا که وته وه که
 جاریکیان دوا ی ئه وهی ناخوشتترین شه وم له پوتروزبۆرگا
 به سه ربرد، که گه رامه وه ئه م گو شه ته ریکه، حاله تیکی سه یرم
 به سه رهات... چۆنی بلیم. جوړیک له تاموچیژیکی نائاسایی و
 بیفه ر. جوړیک له ئازار و ئه شکه نجه که به زۆر خۆم ناچار
 بکه م و لیبراو بم که ئه مرۆیش تووشی ئابروو چوونیکی تر
 هاتووم و ئه ویش ده چیته سه ر ئه وان ی تر. لی ئه وهی رووی
 دابوو به هیچ جوړ نه مه ده توانی حاشای لی بکه م، یان هیچ
 نه بیت به نه بووی دابنیم. نا، چی ده بوو با بیت. پاشان و هەر
 له بهر ئه وه له ناوه وهی خۆمدا ده کولام و ئازارم ده چه شت.
 وه ک ئه وه وا بوو گاز له جه سه ته ی خۆم بگرم و خوینه که ی

بمژم و خۆم له ناو بهرم. ورده ورده واى لى هات تالبييه كانم بۆ شيرين بوو، وهك شادييهكى به نازار و شووم. سه ره نه نجام بوو به جورىك له چيژ و خوشييهكى راسته قينه. به لى چيژم لى وهرده گرت. له سه ره وشه ي "چيژ" هه لويسته ده كه م و ده وه ستم. رايه كه م ناگورم و ده ليم: چيژم لى وهرده گرت.

له راستيدا هه ره له بهر نه مه يه كه ويستم قسه بكه م، چونكه ده مه ويته بزانم ئاخو ئه وانى تريش هه ستيان به و خوشى و چيژه كر دووه، يان نا؟ كه ميك بوه ستن تا بۆتان روون بكه مه وه.

ئه و چيژه ي ليره دا ئاماژه م پى كرد، چيژيكه به ره نه نجامى هوشياربييهكى زور و سه رنجراكيشه كه به رانه بر به سووكوچرووكي خومان هه مانه، و اتا كاتيك له وه ده گه ين كه ئيدى گه يشتووينه ته دوا سه نگر و ديوار. تيده گه ين ئيدى بچووكترين ريگه يه ك نه ماوه ته وه بمانگوريت. مه حاله له مه ي ئيستامانه وه ببين به كه سيكي تر، ته نانه ت ئه گه ر كات و بروايش ده رفه تمان بداتى، هيشتا بيسوده. ئيدى مه حاله ببين به كه سيكي تر: قابيلى گوران نيين. چه نديش بمانه ويته، ناتوانين. ره نكه مه سه له كه به م جوړه بيت كه ئه وه ي ئيمه ده مانه ويته ببين به و، له راستيدا له وانه يه خو ي هه ره وجودى نه بيت. له هه موو ئه م تويزينه وه و روونكردانه وه شتى سه ره كي ئه وه يه كه هه موو ئه مانه به پي ياساى سروشتى روو ده دن كه ئه ويش له سه ره پايه ي هوشياربييهكى راسته قينه دامه زرابيت، هه روها به پي به ره نه نجاميكي لوژيكي كه به رده وام سوودى له و ياسايانه بردببت. له م حاله ته دا ده بيت بلين كه نه ك ناتوانين خومان بگورين، به لكو هه ره له به نه ماوه و به پي لوژيك ئه گه رى هاتنه ديي نيه، بۆ نموونه، له يه كيك له و پايه پته وانه ي هوشياريدا كه باس م كردن، وام بۆ ده رده كه ويته

دەكرىت بە خۆم بلىم: "من كەسىكى سووكم" ئەمە وەك ئەو
وايە كە ئەگەر كەسىكى سووكچرووك بە خۆى بزائىت، كە
سووكچرووكە، دەتوانىت ئاسوودە بىت.

چاكە، ئىدى بەسە. گەلىكم چەنە دا، بەلام چىم سەلماندا؟ ئەو
چىژ و خۆشپىيەى باسەم كەرد، چۆن ئاراستە دەكرىت؟ ئەمە پوون
دەكەمەو و دەيگەنمە كۆتايى. من ھەر لەبەر ئەمە بوو قەلەم
بۆ نووسىن بە دەستەو گرت - ھەستى خۆپەرسىتى لە مندا
تەواو زال و ترسناكە. وەك كەسانىكى نەخۆش و قەموورم لى
ھاتوو. بەدگومان و تەواو ھەستىارم لى دەرچوو. بەم حالەو
(لە بەينى خۆماندا بىت) ئەزموونى چەند چركەساتىكم كەردوو،
كە ئەگەر تىيائندا يەكك زللەيەكى توندم پىيا بكىشىت، رەنگە پىي
شاد و بەختەوەر بىم. ئەمە بەراستى دەلىم، حەتمەن بەو زللەيە
شاد دەبم و چىژ وەردەگرم. نەك چىژىكى ئاسايى، چىژىك كە
تايبەتمەندى خۆى ھەيە. تىدەگەيت؟ چىژى زەبوونى و ئائومىدى!
چىژى سووكايەتى، بەلى، لە نىكەرانى و تەنگزەدا چىژىكى زۆر
قوول ھەيە. لەو ساتانەدا ئارەزووكەلىك دىنە گورى. بەتايبەتى
ئەو كاتەى تەواو ھەستمان بەو كەردىت كە ئىمە گورانمان
بەسەردا نايەت. لەم حالەتەيشدا (مەبەستم كاتى
زللەخواردنەكەيە) بەو دەزانىن كە تا چ رادەيەك خۆمان سووك
و پسوا كەردوو، ئەم ھەستەيش گەلىك رەنج و ئازارمان پى
دەگەيەنىت. لەم تەنگەژەى رەنج و ئازاردا جۆرە خۆشى و
چىژىك ھەيە، بەلام چەند ھزرمەندانەيش ھەلسوكەوت بكەين،
ھەر بەو ئەنجامە دەگەين كە بەرپرسى ھەموو ئەم كارەسات و
ئەنجامانە تەنيا خۆمانىن و كەسى تر نا. خەتابارى سەرەكى
خۆمانىن لى لە ھەمان كاتدا، لە ھەمووى ناخۆشتر ئەوئەيە كە
خەتانەكەردنىش خۆى خەتايە، بە ناچارىيش ئەمە دەكەين، نەك بە
ئارەزوو. سادەترى بلىم، بەپىي ياسا سروسىتتايەكان، يەكەم لەبەر

ئەو دەی ئیمە لە ھەموو دەورووبەرە کەمان ئاقلترین (بەردەوام من خۆم لە دەورووبەرە کەم بە ئاقلتر زانیوە، تەنانەت ھەندیک جار - بڕوا بکەن- لەو لایەنەو تەریق دەبوومەو. دەبیت ددان بەو دەا بنیم لە ھەموو تەمەندا بە گومان و لە لاوە لە خەلکم روانیو و ھیچ کاتیک رووبەر و تەماشام نەکردوون). دووم، ئەگەر رووکیک بالایشم ھەبوو، لە ئەنجامی خۆدەرخستندا زیاتر دەخزام و دەکەوتە ژێر باری منەتەو. من قەرزاربار دەبووم تا بەرانبەرە کەم، چونکە ھەر لەو کاتەدا کە وەک جوامیز و میرخاس خۆم نیشان دەدا، دەمزانی کاریکی بیسوودە، ئەمەیش ھۆیکە تری خزانی کەم بوو. لەبەر ئەوەیش نەتوانی لەو خەسلەتە جوانە بەھرمەند بێم و شتیک لە خۆمدا دروست بکەم. کەواتە، نەمدەتوانی بەخشنە و لیبور دەبم، چونکە ئەو کەسە سووکایەتی پی کردبووم و زللی لیدابووم، وەک من بەرپرسیارە بەرانبەر بە یاسا کانی سروشت، بۆیە دەبیت بەپی ئەو یاسایانە رەفتار بکات، چونکە یاسا سروشتییەکان نە دەبەخشریت و نە فەرامۆش دەکریت. لەبەر ئەوەی یاسا سروشتییەکان ئەگەر سەد جاریش سروشتیتر بن، ھیشتا ئازار بەخشن. من نەمدەتوانی تۆلە بکەمەو، واتا ئەگەر بمویستایە تۆلە لەو کەسە بکەمەو کە سووکایەتی پی کردووم، نەمدەتوانی. ئەسلەن بە ھیچ جوړیک نەمدەتوانی تۆلە لە ھیچ کەسێک بکەمەو، چونکە مەحال بوو بتوانم ئەو کارە بکەم، ئیتر ھەر کاتیک بیت، تەنانەت ئەگەر بپاریشم بەدایە ھیشتا ھەر نەمدەتوانی ئەنجامی بدەم. بۆ نەمدەتوانی؟ ئا... ھەنووکە پیم خۆشە چەند وشەیکە لەم بارەییەو بلیم.

بۇ نموونە كەسانىك چۆن دەتوانن خەرىكى تۆلە كىردنە وە
بن، يان چۆن دەتوانن بىكەن؟ ئەوانەى تىنووى تۆلە كىردنە وەن،
لە ھەموو بوونياندا شتىك نەماو، جگە لە ھەستى
تۆلە سەندنە وە. ئەو جۆرە كەسانە، لە گايەكى كىوى دەچن كە
ھەردوو قۆچەكەى رىك بۇ پىشە وە ئامادە كىردىت و بەرەو
ئامانجەكەى غار ىدات. دەشىت بەر دىوارىك بگە وىت، بەلام
ھەر دىوارەكەيشە دەتوانىت رىگرى لى بكات و بىوہستىنىت.
پىويستە ئەو ەيش بلىم ئەو جۆرە كەسانە، كە من ناوى
كەسانى رەمەكى و پىاوى كىردەم لى ناون، ھەر كە گەيشتنە
دىوارەكە، بەبى ھىچ بەرەنگارىيەك خۇ بەدەستە وە دەدەن! بە
زارە وەى قومارچىيەكانى كاغەزىن، پاس دەدەن. بەلام ھەر لە
ھەمان ئەو رىگەيە وە كە بە دىوارەكە كۆتايى دىت، بى
بىر كىردنە وە دەكە وە راکردن و واز ناھىنن، لەوہ ناترسن كە
لەوانەيە بگەنە دىوارەكە و بوہستن، بەلكو ئەوان ھەر خودى
را كىردنە كەيان مەبەستە و ھىچى تر، بەلام ئىمە، كە زىاتر بىر
دەكەينە وە، ناتوانىن ئەو كارە بگەين. ھەرگىز رىگەيەك لە بەر
ناگرىن بە دىوار كۆتايى بىت. بە لاي ئەوانە وە بوونى دىوار لە
كۆتايى رىگەكە دا، پاسا و نىيە بۇ گەرانە وە، بەلام لاي كەسانى
وہك ئىمە كە زىاتر بىر دەكەينە وە، ئەو پاسا وە بوونى ھەيە و
لەو برىارەى پەشىمان دەكاتە وە كە لەو ەپىش داويە تى. ئەو
كەسانە ھاوئاھەنگن لە گەل بوونى دىواردا، بەر دىوار دەكە و ن،

به لّام ديوار بۆ ئهوان ئاسووده به خش و دلنيا كه ره. بووني ديوار بۆ ويژدانيان چاك و به هاداره. ئه گهر به ويژدانتر بم له گه لياندا ده ليم، ئهوان ئه سلهن ديوار وهك شتيكي خه يالى بهرجهسته ده كه ن! ههر له باره ي ديواره وه، پاشان قسه ي زياترى له سهر ده كه م.

باشه، كه سيكي ئاوا كه له خورا بريار بدات، به لامه وه نمونه ي مروفيكي راسته قينه يه، مروفيك دايكي سروشت به ئاساني هيناويه ته دنيا وه. من تا سهر ئيسقان ئيره يي به و كه سه ده به م و خوژگه ي پي ده خوازم. بۆ؟ چونكه كابرايه كي گه وچه!

چاكه، من چه زنا كه م له م باره يه وه مشتومرتان له گه لدا بكه م. كي چووزانيت؟ رهنگه چاره نووسى ههر كه سيكي ئاسايى و سروشتي گه مژه يي بيت. ده شي ئه مه گومانه لئه گر و سه رنجراكيش بيت. به لّام من له بهر ئه مه -يان باشتري بلّيم به م به دنيازييه وه- چه ز ده كه م باس له گرووپيك بكه م كه به پيچه وانه ي ئه و كه سانه وه ن. ئه مانه گرووپيكن پيچه وانه ي كه ساني ئاسايين.

ئه وانه ي زياد له كه ساني ئاسايى تينه گه ن و هوشيارترن، دياره راسته وخۆ له مندالدا نى سروشته وه نه هاتونه ته ده ره وه، به لكو له سه رده مانىكي نا ئاسايى، يان رهنگه له نيو مه نجه لى دلۆپاندنى هه موو ماكه كيمياوييه جياوازه كان پيك هاتبن. ئه وان، ئه و له ريلاده رانه (به ريزان، ده زانم ئه م شتانه تا راده يه ك وهك شتى پروپوچ و ناسروشتى دينه بهرچاو، به لّام من ته واو به راستيان ده زانم) كاتيک ئه م كه سه لاده رانه به رانبهر به خه لكه ره سه ن و ئاساييه كه، و اتا ئه و كه سانه ي ره مه كين و له خورا بريار ده دن، ده وه ستن، وا ده كه ويته وه كه

لادهرهكان، به ههموو هزر و هۆشيارى به هيز و فراوانهكانىانهوه، له بهردهم ئهواندا به چوكدا دين، خويان وهك مشك ديت بهرچاو، نهك مرؤف. لهوانهيه له ديدى ئهوانهوه ئهم لادهرانه مشكى دانا و زانا بن، بهلام ههرچونيك بيت ههر مشكن، نهك مرؤف. لى خوى، وانا مرؤفه سروشتى و ئاساييهكه، بىگومان مرؤفه، به ههموو ئهه پىكهاتانهى له ههر مرؤفكى ترده هيه. بهلام ئهمه پهيوهندى به مشكهوه نيه. كيشهى سهرهكى لهمهده ئهوهيه كه ئهه مرؤفه هۆشيار و دانايهيش خوى به مشك دهزانيت. ههلبهت كهس داواى ئهوهى لى نهكردوه خوى به مشك بزانيت، بهلام ئهه خوى وا دهزانيت، ئهمهيش خالىكى زور گرنك و جهوههرييه.

ههنوكه ئهم مشكه هۆشيار و دانايه له كار و كاردانهوهكانى رۆژانهيدا دهبينن، بۆ نمونه، با بلين ئهه مشكه بهريزه سووكايهتتى پى كراوه و (ئههگرچى ئهه بهردهدام خوى وا دهبينت كه سووكايهتتى پى دهكرت) بيهويت توله بكاتهوه. زور رپى تيدهچيت، كه رق و كينهكهى گهلىك زياتر بيت له مرؤفه سروشتى و راستهقينهكه، چونكه ئهويان، به ههمان ئهه گههواجيهتتى كه به زگماك بوى ماوهتهوه، تولهيهك دهكاتهوه كه تهواو به كاريكى دادپهروهراوه و ويژدانى دهزانيت، بهلام مشكه بهدبهختهكه، لهبهه ئهوهى زانيارىيهكى زورى هيه، كه دهگاته ئيره، گومان دهكات، چونكه ههر له بنههتهوه برى بوى ويژدان و دادپهروهرييه نيه.

ليزهوه دهگهينه كرؤكى مهسهلهكه، دهگهين به خودى تولهسهندنهوهى مشكه نهگهتهكه كه له ههموو ئهم ماوهيهدا، جگه لهه سووكايهتتى و كالتهجارىيهى بهرگهى گرتوهوه،

تووشی سووکایه تیبیه کی تازه‌یش هاتووه، ئەوه‌یش ئەو پرسیار و گومانانەیه که بۆی دروست بوون و له خۆی بار کردوون و دەبیت بەرگه‌یان بگریت. ئەم مروّقه که تووشی هەر پرسیار و کیشه‌یه که دەبیت، له‌گه‌ل کۆمه‌لێک پرسیار و کیشه‌ی تردا تیکه‌لیان ده‌کات که چاره‌سه‌ریان مه‌حاله. پرسیاره‌کان ئەوه‌نده به پێچوپه‌نا و ئالۆزن و هیند به نادرستی تیکه‌ل به یه‌کدی کراون، که له‌تاو پیسی و پۆخلیان دەبیت هه‌لبیت. به‌رئه‌نجامی ئەم هه‌موو گومان و خۆپه‌سه‌ندییه، به‌هۆی ئەو سووکایه‌تی و گالته‌جارییه‌وه‌یه که که‌سه ره‌مه‌کییه‌کان وه‌ک زۆردار و دادوهر و خاوه‌ن پله‌وپایه‌کان ده‌وری مشکه‌که‌یان گرتووه و گالته‌ی پێ ده‌که‌ن. بیگومان سه‌رتاپای مشکه‌که‌ بۆنی چلک و پیسی ده‌رده‌دات. له‌ کوتاییدا، له‌ ئەنجامی ئەم هه‌موو به‌لا و نه‌گه‌ته‌یدا، یان به‌ ته‌واوی سووک و رسوا ده‌بیت، یان هه‌لدیت. له‌گه‌ل ئەمانه‌یشدا، له‌وانه‌یه هه‌یچ گۆی به‌م کاره‌ساتانه نه‌دات، گالته به‌ هه‌موان بکات و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر له‌ تانه‌وته‌شه‌ریان تینگریت. (هه‌رچه‌نده بر‌وا‌ی به‌م گالته‌پیکردنه‌یش نییه و گومانی لێ ده‌کات) له‌و کاته‌یشدا که دژوینیان پێ ده‌دات، پیده‌چیت خۆی بخزینیته‌ ناو کونه‌ بۆگه‌ن و به‌دغه‌ره‌که‌یه‌وه، له‌ویدا، له‌و گۆشه‌ بۆگه‌ن و پر له‌ نه‌هامه‌تییه‌دا، ئەم مشکه، ئەم مشکه سووکورسواکراوه، به‌ په‌له و پیش هەر کاریکی دی، خۆی نوقمی تووره‌بوونیکی سارد و زه‌هراوی بکات، چل سالی ره‌به‌ق بیر له‌ ورده‌کارییه‌کانی ئەو سووکایه‌تییه بکاته‌وه که پێی کراوه. یه‌که یه‌که‌ی رووداوه‌که وه‌بیر خۆی بیتیته‌وه. هەر جاره‌و به‌ خه‌یال، شتی رسواتری بۆ زیاد بکات. به‌رده‌وام به‌ خه‌یال خۆی ماندوو بکات، خۆی بخواته‌وه و ئازار بچیرژیت. له‌ به‌رده‌م ئەم هه‌موو

یاده وهریبیانه دا شهرم بیگریت. له گه ل ئه وه یشدا، جاریکی تر ورددرشتی کاره ساته که به یاد بهینیته وه و زیندوویان بکاته وه. شتی تریشیان لئ زیاد بکات. به و بیانوهی ئه م شتانهی ئه و بیریان لئ دهکاته وه و دروستیان دهکات، رهنگه ریک وهک سووکایه تیبه کانی تر روویان بدایه. جا بو نا؟ بویه به هیچ جوریک له خوی خوش نابیت. له دوایشدا له وانه یه بیر له توله بکاته وه. به لام چوون؟ بیبایه خانه و به دزیبه وه، ناجوامیرانه، وهک ئه وهی نامهردانه له پشته وه خه نجهر له نه یاره کهت بدیت. له بهر ئه وهی بروای وایه نه ههقی توله کردنه وهی ههس، نه ئومیدیکی به بهرئه نجامه کهی ههیه. ههر له بهر اییشدا، واتا پیش ئه وهی دهست بو توله کردنه وه بهریت، زور چاک دهزانیته که خوی، سه د ئه وهنده زیاتر له و کهسه نازار دهچیژیته که ئه م دهیه ویت تولهی لئ بکاته وه. به لئ، چاک دهزانیته که له وانه یه نه یاره کهی توله کردنه وهی ئه می ههر به خه یالدا نه یهت.

ئه م کهسه له سه ره مه رگیشدا یادی رابوردو و دهکاته وه، نهک ته نیا له و شتانهی روویان داوه، به لکو سه د ئه وهنده زیاتر له وانه ی که خوی به خه یال دروستی کردوون. له هه موو گومانکردن و سه رگه ردانییه سارد و به نازاره کانی، له بیرو را ناته و او وه کانی، له خو قه تیسکردنه کهی ناو ئه و گوره چه پهک و پوخله دا، چل سالی ره به ق، له و نا ئومیدییه دژواره دا که بو خوی سازداوه، نا ئومیدییه کی پر له گومان و حه زه بیئا کامه کان، له چنگ هه یولای گومان، گومانیک له چرکه ساتیکدا بریار ده دات و دوا ی چرکه ساتیک په شیمان ده بیته وه، له نازاره جیا به جیا کانی رو حدا. له مانه و له وانه دا، شيله و خو شواوی ئه و چیژه سه یر و ده گمه نه ده رده که ویت که

لەمەوبەر باسەم کرد. ئەم چێژ و شادییە هیند خۆش و بەتامە، بەدەگمەن دەستگیر دەبیت. بە ڕادەیهک کە کەسانی کەمئەزموون، بەتایبەتی خەلکانی ئاسایی، ئەوانەى تەنیا ئەعسابیان بەهێزە، بە هیچ جۆریک ناتوانن تامی ئەو خۆشییە بکەن.

دەى، ئیستا بە زەرەخەنەیهکی گالته ئامیزه وه لای خۆتانەوه دەلێن کە: "رەنگە ئەوانەى زلەیان نەخواردوو، هیچ لەم جۆرە تاموچێژە نەزانن!" بەمەیش دەتانه ویت بە ئەدەبەوه پیم بلێن لەبەر ئەوهى تۆ شەپازلەت پى کەوتوو، ئیستا دەتەویت لە ڕبى ئەو ئەزمونەوه قسە بکەیت، من گرهو دەکەم کە ئەمە هەر لە خەيالى خۆتاندايه و بەس.

بەپێزەکانم، ئەمە وا نيبه، دلتيا بن، من هەرگیز بەر زلله نەکەوتووم. هەلبەت بە لای منەوه يەکسانه چۆن بیری لى بکەنەوه. خۆیشم حەزم نەکردوو زلله لە کەس بەدم. کەمتر ئەم کارەم کردوو.

باشە، ئەمەندە بەسە. ئیتەر لەو بارەیهوه، لەبارەى ئەو بابەتەوه کە ئیوه مەبەستتانه، هیچ نالیم. بەکاوهخۆ ڕوونکردنەوهکانى خۆم دەدم. دەربارەى ئەو کەسانەى ئەعسابیان بەهێزە، ئەو کەسە ئاساییانەى هەست بە خۆشیى ئەو جۆرە تاموچێژە ناکەن کە باسەم بۆ کردن. ئەو جۆرە کەسە زوو خۆیان دادەمرکینن، زوو هینور دەبنەوه. هەرچەندە لە هەندیک بۆنەدا وهک گا کتوی پر بە گەروویان دەنەرینن، ئەمەیش ڕیزی زۆریان لای هەندیک بۆ دادەنیت، لەگەڵ ئەوهیشدا، وهک پيشتر ئاماژەم بۆ کرد، بەردەوام خۆیان ئاسوودە دەکەن، خۆ بەدەست مەحالهوه دەدن. مەحالیش واتا دیوار! کام دیوار؟ ئیستا تى دەگەیت. ئاشکرایە مەبەستم چ

دیواریکه، دیواری یاساکانی سروشت و بهرئەنجامی زانستی و بیرکاریه‌کان. واتا ئەگەر پیت بەسەلمینریت که تو له ره‌گه‌زی مه‌یموونیت، ئیتر نابیت ئەمەت پی سەیر بیت و خۆتی پی قەلس بکه‌یت، بەلکو دەبیت وهک خۆی قبوولی بکه‌یت، یان ئەگەر ئەوەت پی سەلمینرا که دلۆپیک له چه‌وری جه‌سته‌ت سەد ئەوەندە له ته‌واوی مرو‌فایه‌تی به‌نرختره، یان وهک ئەنجام، هه‌موو چاکه و خراپه‌کان، ئەرکی مرو‌ف، راسپارده و ئامۆژگاری و داوه‌ریه‌کان و شتی تریش، دەبیت له‌سه‌ر بنه‌مای کار و چالاکیه‌ ماددییه‌کانی مرو‌ف ئاراسته بکریت، هه‌لبەت له‌سه‌ر تو پێویسته زۆر به هیوری هه‌موو ئەمانه وهک خۆیان قبوول بکه‌یت، چونکه وهک وتمان، ئەمە دوو که‌رەت دوو، به‌لێ، پرۆسه‌یه‌کی بیرکاریه‌! ده‌توانیت سه‌رپێچی بکه‌یت، ئەوسا به گویتدا ده‌قیرینن: "ئاها، گویت لێیه‌! سیستمی گه‌ردوون ته‌واو وهک دوو که‌رەت دوو ده‌کاته چوار، وایه. سروشت له‌که‌س ناپرسیت تو چیت گه‌ره‌که. سروشت چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هه‌زی تووه هه‌یه‌؟! ئەو ناپرسیت ئایا یاساکانی سروشت له‌گه‌ل مه‌یلی تۆدا گونجاون، یان نا. پێویسته سروشت خۆی چۆنه ئاوا وه‌ریبگریت. پاشانیش هه‌موو یاسا و به‌رئەنجامه‌کانی قبوول بکه‌یت، که‌واته دیوار دیواره و رینگه نییه و... هتد... ئای یه‌زدانی گه‌وره، من چ په‌یوه‌ندییه‌کم به یاساکانی سروشت و به بیرکاریه‌وه هه‌یه. ئەگەر له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت، که نازانیت چیه، ئەم یاسای دوو که‌رەت دوو ده‌کاته چواره‌م به‌لاوه‌ گران بکه‌ویت و هه‌زی پی نه‌که‌م، ئەوسا چۆن؟ ده‌بیت چی بکه‌م؟ بیگومان من سه‌ری خۆم به دیواره‌که‌دا ناکیشم، چونکه له راستیدا ئەو هیزه‌م تیا نییه، به‌لام له‌گه‌ل ئەو لاوازیه‌شدا که تیمادایه، خۆم

پادهستی ئیوه ناکهه. ههه ته نیا له بهه ئه وهی که دیواریک ههیه و من له توانادا نییه بیبرم، که واته نابیت برۆم، یان له وانیه بهراستی ئه و دیواره مایه ی ئارامی و ئاسوودهیم بیت. وهک ئه وهی له خۆیدا ئاسوودهگییه که هه بیت. هه موو ئه مانه ههه له بهه ئه وهی که بهه ئه نجامی دوو که رهت دوو دهکاته چوار... ها... ها... ئای لهه هچو پووچییه! لهه بیمانا ترین بیمانییه!

ها، مهسه لهیه کی تریش له ئارادایه. له هه موو شت که یشتن، به هه موو شت ئاشنابوون، بینینی هه موو مه حال و دیواره بهردینهکان و ئاشتینه کردن و نه سازان له گه لیاندا، مه بهسته که ئه مهیه که ئه گهه که سیک له سازان بیزار بیت، ههروه ها له تیه پینی دیوار، له لۆژیک، له مه حال، له نادیار و تا دواسنوری توانا و وینا کردنهکانی بهه رو پیش بچیت (ئهه باسه کۆنه که خۆمان دهستمان له بوونی دیواره که ی بهرانبه ماندا ههیه. له لایه کی دیکه وه به ته وای ئه وه روونه که تاوانی ئیمه ی تیا نییه و به ناچاری ئه مه پیش هاتوه) بهه ئه نجامی ئهه بیتنه و بهردهیه، ئهه بیدهنگی و شه که تیه، ئهه ماندوو و مردووییه، به جیر کردنه وهی ددان و بههزی گه یشتن به ئامانجیکی نادیار، که چی به وهش بزانیته له پیناوی هچدا ده مریت، هچ به لگه یه کیش نه بیت که رقی له که سیکه و رهنگه بو ئاینده ی شتیکی وا له ئارادا نه بیت... ئه وه ی شت بزانیته ژیره ژیره فیلک له که میندایه، زنجیره یه که ساخته کاری له هه قیقه ته سه لمینراوه کان ریزکراون، په یوه ندیی نیوان هوکار و بهه ئه نجام، ئه وسا چۆن؟ لی په یوه ندیی ئه مانه به یه که وه چییه؟ یاری کردن به وشه و دووللی. به کورتی ئاش له خه یاللی و ئاشه وان له خه یاللی! نامویی، نه زانی، چی و چی؟ به لام له گه ل ئهه هه موو نه زانی و هه لانه دا، دووباره ده بینیت که رهنج و ئازاره کان بهرکی تو یان گرتوه. هه رچییه کیش لای تو نه ناسراوتر بیت، به هه مان ریزه زیاتر ئازارت پی ده گه یه نیت.

چاوم لیتانه چۆن قاقا لیده‌دهن و ده‌لین: "هاها... به‌پیی
ئەم حساووکیتاوه بیت، ده‌بیت چیژ له ددانئیشه‌یش بکه‌یت!"
- جا بو نا؟ ته‌نانه‌ت ددانئیشه‌یش تاموچیژی خوئی هه‌یه.
ریککه‌وتوو ه‌مانگیکی ره‌به‌ق ددانم ئیشاوه، ده‌زانم چ ئازاریکی
هه‌یه. دیاره له‌ حاله‌تی وادا بیده‌نگ دانانیشین، به‌لکو ده‌نالینین.
ئەم نالینه ئاسایی نییه، به‌لکو شیوه‌نیکه له شادییه‌وه
سه‌رچاوه‌ی گرتوو. ئەم ئازارکیشانه قسه‌ی زۆر هه‌لده‌گریت،
به‌تایبه‌تی که هه‌موو چیژ و ئاره‌زووی ئیمه له‌م شیوه‌ن و
نالینه‌دا کۆبووه‌ته‌وه. لیره‌دا پیویسته‌تیگه‌ین چیژ و خوئی له
ئازاره‌رگرتن مانای چیه. ئەگه‌ر چیژوه‌رگرتن نه‌بیت، ئەی
هاوار و نالین بو چییه؟

زۆر چاکه، ئەمه‌ ته‌نیا نمونه‌یه‌ک بوو به‌پیره‌کانم. لیره‌دا
ده‌وه‌ستین، یه‌که‌م له‌به‌ر ئەوه‌ی گشت ناوومیدی و
پسوایه‌که‌ی ئیوه له‌و نالینه‌دا کۆبووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو
یاسا سروشتیه‌کاندا که ده‌شیت تف له‌ گشتیان بکه‌یت، به‌لام
ئیمه به‌ ئازاره‌که‌یه‌وه ده‌نالینین، که‌چی خودی سروشت و
یاسا‌کانی چ ئازاریکیان پی ناگات. باشه، زانیی هه‌موو ئەم
شتانه زار و زه‌لییمان ده‌کات. دووه‌میش، تووشی شتیکی تر
دیین که دوژمن له‌ ئارادا نییه، به‌لام ئیش و ئازار بوونیان
هه‌یه. ده‌بیت له‌وه‌یش تیگه‌ین له‌گه‌ل ئەوه‌دا که پزیشکی
بلیمه‌ت هه‌یه، که‌چی ئیوه ته‌واو کۆیله و به‌نده‌ی ددانتان.

دەبىت بزانن ددانتان بە ئارەزووى خۇيانە، ئەگەر بىيانە وىت نايەشىن و ئەگەر ھەز نەكەن تا سى مانگى دى لە ئازار ناكەون. سىيەم: ئەگەر لەگەل ئەم ھەموو زانىارىيانەدا بتە وىت سەرپىچى بكەيت، خۇ بە دەستەوہ نەدەيت و ھەر سەرکيش بيت، ئەوسا بۇ ئاسوودەبى خۇتان تاقە رىگەيەكتان ھەيە، رىگەكە ئەوہيە بکەونە لىدانى خۇتان، يان بە مشتەكۆلە بکەونە سەرگوگىلاكى ديوار تا پەنجەكانتان دەداتە ئازار. جگە لەمە چىي تر نەماوہ بىكەن؟

دەيسا، ئىستا بۇتان دەردەكە وىت كە لە ھەموو ئەو زەبوونى و داماويىەدا، لەم ھەموو نائومىدييەدا، لەم گالته جارپيەي سروشندا، بەبى ئەوہى بزانيں كى ھۆكارەكەيەتى، ئىمە وردەوردە توشى چىژ و خۇشى ديىن. خۇشپيەك كە زۆر جار دەگاتە ئەوپەرى مەستى.

بەريزان، داواتان لى دەكەم جارىك گوى لە نالينى كەسىكى پىگەشتوو و تىگەيشتوو سەدەي نۆزدە بگرن لە كاتى ددانئىشەيدا، پاشان لە رۆژانى دووہم و سىيەميشدا كە ئىدى ئازارەكەي وەك يەكەم رۆژ نىيە، گوى لە نالەي بگرن. دووہم جار ئىتر كە ددانى دىشيت، بەو سادەيىە نالينيت، بەلكو وەك كەسىكى شارستانى دەنالينيت، نەك وەك كەسانىكى مسكين و جوتيار، بەلكو وەك كەسىك دەنالينيت و ئازار دەچىژيت كە رۆحى لەگەل كۆلتور و پەرورەدەي خۇراوادا تىكەل بووہ. وەك كەسىك كە بە زارەوہى ئەمرۆمان: "خوى لە خاك و نەتەوہكەي جياكردووہتەوہ"¹ نالەكانى تا رادەيەك ناپوخت و درۆ و رقاوين و شەو و رۆژيش بەردەوامە. ئەو باش دەزانيت

¹ ئەمە قسەي نووسەرە روسە سلاقىيەكانە بەرانبەر بەو نووسەرە روسىيانەي غەربزەدە بوون، نمونەي دۇستويفسكى لە لايەك و تورگنيف لە لايەي تر. (و. ك)

نالەکانی بچووکتترین کاریگەرییان لەسەر حاڵی ئەو نییە. خۆی لە هەموو کەس باشتر ئەمە دەزانیت. دەزانیت بە بەلاش ئازار بە خۆی و خەڵکی دی دەگەیهنیت. تەنانەت ئاگادارە کە ئەوانی دی، ئەوانەیی لە بەردەمیاندا ئەمەندە خۆی ئازار دەدات، تەنانەت خزمەکانیشی کە ئاگایان لە ئاهونالینەکانیەتی، بە هیچ شێوەیەک برۆای پێ ناکەن. بە خۆیان دەلێن دەتوانیت لەسەر خۆ و سادەتر بنالینیت، نەک ئەم نالینە کە تاقە مەبەستی ئازاردانی خەلک و دەربرینی رق و چەواشەکارییەکانی خۆی خۆیەتی. چاکە. چیژ و خۆشیی تەنیا لەم ئازار و زانین و گریوگۆلانەدایە، بەلام کەسی ئازارکێش بە خۆی دەلێت: "دەموویت بیزارتان بکەم، دلێتان لەت دەکەم، لەم مالهەدا خەو و خواردنتان لێ حەرام دەکەم. دەبییت لەگەڵمدا ئازار بچیژن! هەموو هەست بە ددانئێشەکەم بکەن. ئیدی من ئەو قارەمانە نیم کە ئێوە بیرتان لێ دەکردووە، بەلکو مەرویهکی خۆبیریم، بووکەلەیهکەم. زۆریشم لا خۆشە بەمەتان زانی! بەختەوهرم کە منتان ناسی. ئەم هاوار و نالینە نەفرەتیانەیی من ئازارتان دەدات؟ باشتر! کەواتە نالەیی ناقولاترتان بۆ دەکەم!"

بەریزان، هیشتا لە مەبەستەکی من تێنەگەیشتون؟ نا؟ کەواتە پێویستە تا ئەوپەڕی قوول و وردتر بچینه ناو رۆحی خۆمانەو. بۆ ئەوەی بتوانین لە ویست و ئارەزووەکانی ئەم جۆرە تاموچیژە تێبگەین. پێدەکەن؟ زۆر بەختەوهرم بە پێکەنینەکەتان! ڕەنگە گالته سادەکانی من ساردوسر بن. تێنەگەن و پیتان خۆش نەبییت، بۆیە بەدگومانیم لێ بکەن، بەلام ئەوە بزانی هۆکارەکی ئەوەیە کە من گوی بە خۆم نادەم و بی دەربەستیشم! لێ لە ئێوە دەپرسم، ئایا کەسی هۆشیار و زانا ئەسلەن بایەخ بە خۆی دەدات و هیچ ئەوەی بە لاوه مەبەستە؟

باشه، چۆن دهكریت، كه سیک تا رادهیهك خاوهن سه رنج و وردهكار بیټ - بۆ نمونه یه کیکی وهك من - لای خۆیهوه سویند بخوات كه تهنانهت له کاتی سووک و رسوایی خۆشیدا بهدوای چیژ و خۆشیدا ویل بیټ؟ نهك چیژیکی ئاسایی كه كه میك په شیمانی پیوه دیار بیټ، به لکو چیژیکی زور له وه زیاتر.

ئیسټا دهمه ویټ شتیک بلیم كه هه رگیز پیشتر نه موتووه، هه رگیز، تهنانهت به مندالییش، بۆ نمونه نه متوانیوه بلیم: "باوکی ئازیزم، ببووره، ئیدی ئه و کاره ناکه م" ئه مه بوو كه نه مده توانی بلیم و له کاره كه م په شیمان بيمه وه، به لکو ته واو به پیچه وانه وه، رهنگه هه ر له بهر ئه مه بوویټ كه هه میشه و به په له ئاماده بووم بلیم و داوای لیبووردن بکه م، له هه ر کاتی کدا كه بمه ویټ. چه ندین جار، هه ر به دهستی ئانقه ست وا خۆم پیشان بده م كه تاوانبارم. له راستیدا خۆشیم نه مده زانی له کوئ و چۆن تاوانبارم. ئه مه یان له هه موو کاره کانی دی رسواتر بوو. به م هه سته و به م خه م و کیشانه وه كه بۆ خۆم دروست کردبوو، تا رادهیهك به ره وه نه مان ده چووم. په شیمان ده بوومه وه، فرمیسیکی زۆرم ده رشت، به لام سه ره ئه نجام به بیانویهك خۆم ده خه له تاند. ئه گه ر بمه ویټ ته واو له گه ل خۆمدا راستگۆ بم، هیچ نه شارمه وه و به راشکاوئ قسه بکه م، پیویسته ددانی پیدا بنیم كه خه ریکبوو دل م بوه ستیت... له و ساتانه دا تهنانهت نه مده توانی "یاساکانی سروشتیش" تاوانبار

بکەم. ئەمە لە کاتیکیدا کە یاساگانى سروشت بەردەوام و لە
 ھەموو شتىكى تردا زياتر سەرکۆنەيان دەکردم.

لە راستیدا کارىكى قىزەون و پۆخلە کە ئىستا ديسان
 ئەوانە وەبىر خۆم بىنمەو! ئەوسايش ھەر وا قىزەون بوون.
 ھەر لەدواى چەند دەقىقەيەک بە خۆم دەگوت: ھەمووى
 درۆيە. درۆيەكى ناشيرين. درۆيەكى بيشەرمانە. ئەم
 ھەميشەپەشيمانىيە، ئەم بوختانبەخۆداکردنە، ئەم ھەولى
 خۆچاککردنە، ھەر ھەموو ئەمانە درۆن، درۆيەكى دزيون.

لیم دەپرسن بۆ بەم جۆرە ئازارى خۆم داو؟ وەلام:
 چونکە نەمدەتوانى ھەر ئاوا بە دەستبەتالى و ئارام دا بنیشم،
 بۆيە خۆم لەم گىژەنانە دەھاويشت. بەرپزان، ئيوەيش کەمىک
 بە خۆتاندا بچنەو، ئەوسا دەبينن ئەوہى من دەيليم وايە. من
 بەسەرھاتى خەياليم بۆ خۆم دروست کردوو. زيانم بە
 وينەيەكى شاعيرانە و جوان ھيتاوتە بەرچاوا تا ھىچ نەبيت
 بتوانم لەم رىگەيەوہ دريژە بە زيان بەدەم. چەند جارىک وا
 رىککەوت گەلىک ئازارى خۆم بەدەم. لە ناوہوہمدا خەفەتى زۆر
 بخۆم. بەبى ھىچ ھۆکارىک ئازار بچيژم. زۆر چاک دەمزانى
 ھىچ بەلگەيەک بۆ ئەو خۆشلەژاندنە نىيە. بەلام من وا بووم.
 بەردەوام خۆم لە دژى خۆم ھان دەدا. ئەى چى بکەين؟
 ھەندىک جار ھەست دەکەين کە خۆمان زۆر دەرەنجينين.
 ھەموو عەسرانىک لە ئازاردانى خۆمدا بووم. بەم دواييە ئىدى
 نەمدەتوانى بەسەر خۆمدا زال بم. جارىکيان ويستم
 خۆشەويستى بکەم و تەواو ئاشق بم، دوو جار ئەمەم بەسەر
 ھات. تەنانەت نەيتنيە بەراييەکانيش کە تايبەتمەندن بەم
 کارەوہ، پرويان دا.

به‌رِيزان، باوهرِ بکه‌ن و ته‌واو دَلنیا بن، من پیتان ده‌لیم،
هه‌ندیك جار، ته‌نانه‌ت له قوولایی ناخی خۆیشماندا باوهرِ به‌وه
ناکه‌ین که ئازار ده‌چیژین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گالته‌جارپییه‌که له
هه‌موو گۆشه‌کانی ناخماندا شاراونه‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ئیمه
ئازار ده‌چیژین. به‌رده‌وام ئازاریکی راسته‌قینه‌ ده‌چیژین.

باسی خۆشه‌ویستیم کرد، تووشی ئیره‌ییپنبردن هاتم، خوام
نه‌ما، گشت ئه‌و کارانه‌ی پتویست بوون، کردم‌ن... به‌لام ئه‌وه
هه‌مووی به‌ره‌ئهنجانی بیتاقه‌تی و ده‌ستبه‌تالی بوو، هیچ
په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ واقیعه‌وه نه‌بوو. به‌رِيزان، هه‌موو له
بیحه‌وسه‌له‌بییدا بوو، نائومییدی و بیکاری به‌ته‌نگی هینابووم،
چونکه ئه‌مه به‌ره‌می راستگویی و زانایی و لۆژیکه. هه‌مان
ئه‌و نائومییدی و ده‌ستبه‌تالی و گوپییه‌خۆنه‌دانه، واتا ده‌ستبه‌تالی
و بیکارییه‌کی به‌ ئانقه‌ست.

پیشتر ئاماژه‌م به‌ شتیك کرد و وا ئیستا دووباره‌ی
ده‌که‌مه‌وه، بیگومان سوورم له‌سه‌ری. هه‌موو ئه‌م که‌سه به
کار و ئه‌رینیانی، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه له‌ کاره‌کانیاندا
سه‌رکه‌وتوون، چونکه گه‌مژهن. گه‌وجن و مه‌ودای
بیرکردنه‌وه‌یان زۆر سنوورداره. چۆن ئه‌مه پوون بکریته‌وه؟
زۆر ئاسانه. ئه‌م جۆره که‌سانه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر به‌ زگماک
گه‌مژهن و بیریان برِ ناکات، یه‌که‌م هۆکار به‌ هۆکاری
سه‌ره‌کی ده‌زانن و زۆر خیرا و ئاسان بریاری له‌سه‌ر ده‌دهن،
پاشان قه‌ناعه‌ت به‌ خۆیان ده‌که‌ن که بۆ کارکردن، ئه‌وه
زهمینه‌یه‌کی پته‌و و نه‌گۆره و ده‌بیته‌ په‌یره‌وی له‌و هۆکاره
گرنگ و سه‌ره‌کییه بکه‌ن و به‌ لای هۆکاری تردا نه‌چن.
به‌مه‌یش دَلنیا و ئاسوده‌ ده‌بن، بۆیه ده‌بیته بۆ ئه‌نجامدانی

هەر کار و چالاکیهک، هیچ گومان و دوودلییه کمان تیا نه بیئت
و به ته وای ئاسووده بین.

ئهی من؟ فهرموون بیلین بزائم من چۆن ده توانم خۆم
ئاسووده بکه؟ چ پاساوئیک ههیه په نای بۆ بهرم؟ زه مینهی
سه رهکی چالاکی من له کوئدایه؟ ئەم به لگه و بنه ما پته وانه
له کوئ بینم؟ من که پرۆقه له سه ره بیرکردنه وه ده کهم، له
ئه نجامدا، هەر هۆکارئیکی سه رهکی به رده وام بۆ من
به رئه نجامی هۆکارئیکی پیشتری خۆیه تی، ئیتر هەر ئاوا و تا
بیگۆتا... ئەمه گه وه هری هه موو زانین و بیرکردنه وه یه که.
یاسا کانی سروشتیش هەر لیره وه سه رچاوه ده گرن. ئهی له
دوا ییدا به رئه نجامی ئەمه چیه و چیمان لی ده ست ده که ویت؟
سه رلئیشیوان. به لی، ته واو وایه. له بیرتانه پیشتر له باره ی
تۆله وه چیم پی وتن؟ (بیگومان ئیوه خۆتان لی نه بان کرد) وتم
ئو که سانه به شیوه یه ک تۆله ده که نه وه، که کاره که یان به
داد په روه ری ده زانن. چاکه، که واته ئه وانه ئه سلی شته که یان
ده سئگیر بووه و زه مینه که یان بۆ ره خساوه که ئه ویش:
داد په روه رییه. بۆیه له هه موو لایه نیکه وه دلنیا و ئاسووده ن و
بۆیان هه یه تۆله سین بن، چونکه دوا بریاریان داوه که ئەمه
کارئیکی راست و داد په روه رانه یه. زۆر به ئاسووده یی و
سه رکه و توه کاره که ئه نجام ده دن، به لام من ئەم کاره به
داد په روه ری نازانم. ناتوانم له کاری تۆله دا شتیکی چاک و
په سه ند بدۆز مه وه، که واته که ده ست بۆ تۆله به رم، له
به دفه پری و نار په سه نیمه وه یه، نه ک له بهر ئه وه ی کاره که راست
بیئت، یان بۆ دلنیا کردنه وه ی خۆم بیئت. ته نیا گیانی خرابی و
شه رئه نگیزی منه به سه ره هۆکاره کانی تر دا زال بیئت و هه موو
گومانه کانه له ناو به ریئت بۆ ئه وه ی زه مینه ی سه رکه وتم له

کاری تۆلەكردنە ۋە كەدا بۇ بېرە خىسئىتت. بۇيە ناكىرئىت بەد فەرى و شەپئەنگىزى بە نوختەيەكى لۇژىكى دابىرئىت. بەلام بەداخە ۋە لە مندا تەننەت شەپئەنگىزىش نىيە. پىشتر، ھەر لەم نوختەيە ۋە دەستىم پى كىرد. ئەم ھىزە قىزە ۋە نەي لە مندايە، ھەموو زانىن و ياساكانى سىروشت بە ھۆكارە كىمىيا ۋە يەكە ۋە دەبەستىتە ۋە، كە ۋاتە شتەكە چە ۋاشەكارى تىدەكە ۋىت. بەلگە لۇژىك و ئاۋەزىيەكان لاۋاز دەبن، نازانىت كى ھۆكارە. ئىدى ئازارچەشتن پەيۋەندى بە ئازارە ۋە نىيە، بەلكو خەيالە. شتىكە ۋەك داندئىشەيەكى ئاسايى كە ھىچ كەس تاۋانى لە دروستبۋونىدا نىيە. تەنيا تاقە رىگەيەك بۇ ھەلاتن ھەيە و بەس، ئەۋىش ئەۋەيە كە چاكتر دىۋارەكە بدەيتە بەر مشتەكۆلە!

باشە، لە ۋە دەگەين دىسانە ۋە چاۋمان لى دەقربىتن كە: ھا! ھىشتا بارۋدۇخەكە لە بار نىيە" تاقىي دەكەينە ۋە. چەند پۇژىك كۆيرانە خۇمان دەدەينە دەست ھەستەكانمان. بەبى رامان و پىشېبىنىكردن، بى ئەۋەي بەدۋاى ھۆكاردا بگەرېين، بۇ ماۋەيەك ھزر و زانايى لە بىر خۇم دەبەمە ۋە. خۇم دەدەمە دەست نەفرەت، يان خۇشۋىستنى ھەموان. ھەر بۇ ئەۋەي دەستبەتال دانەنىشم، دوو بەيانى دۋا مۆلەتە، لە دوو بەيانىيە ۋە دەست دەكەمە ۋە بە سووكايە تىپىكردنى خۇم. بۇ؟ لەبەر ئەۋەي بە خۇت دەلئىت بە زانىنە ۋە خۇت ھەلخەلە تاندۋە... ۋەك ئەنجامىش، كەفاۋىكى سابوون دەمىنئە ۋە ۋە ھىچى تر.

ئاھ بەرپزەکان، ڤەنگە لەبەر ئەوادی لە ھەموو تەمەنمدا
ھیچ کاتیک نەمتوانیبیت دەستپیشخەریی شتیک بکەم و
کوتاییشی پێ بەینم، خۆم بە کابرایەکی ئاقل و زانا بزەنم.
لەوانەیشە تەنیا خەریکی چەنەبازی بووبینم، وەک ھەر
کەسێکی زۆربلی و وەرزکەر، بەلام بێ ئازار. وەک ھەموان.
بەلام دەلیی چی کە تاقە چارەنووسی ھەر کەسێکی ئاقل و زانا
بە ناچاری زۆربلیی و ھەناسەدریژی بیت. واتا بە ھەموو
زانست و زیرەکییەکیەوہ ئاو لە دەسکەواندا بکویت؟!

ئای خودایه! ئه گهر به هه موو ئه مانه وه بمزانیايه
بیکارییه کهم له ئه نجامی ته مه لیه وه یه، ئه گهر وا بوايه قایل
بووم و ریژی خۆم ده گرت. ههر له بهر ئه مه یش، هیچ نه بیت،
به خۆم ره وا ده بیینی که ته مه ل بم! ئه وسا لانی کهم
تاییه ته مه ندییه کهم بۆ خۆم ده سه ته بهر ده کرد. خه سه له تیکی
پۆزه تیقانه که ده متوانی له هه بوونی دنیا بم. ئه وسا به
دنیا ییه وه خاوه نی شتی که ده بووم. ئه گهر لیان بپرسیمایه من
چ جو ره که سینکم؟ وه لامه کهم ئه وه بوو که مرۆقیکی ته مه ل و
بیکاره م، به لام به ریزان، تکاتان لی ده کهم که میک رابمیتن.
بیستی شتیکی وا له باره ی خۆته وه، گه لیک جیگه ی
ده ستخوشیلی کردنه، چونکه به ئه رینی با سم لی کرا وه و
پله یه کیان بۆ دانا وم. شتی که هه بو وه له باره مه وه بیلین و بیده نه
پالم. مرۆیه کی ته مه ل و بیکاره، ئه مه یش له خۆیدا جو ره
ناونانیکه. جو ره چاره نووسی که، خوی له خۆیدا کاره. هیوادارم
ئه مه به هه ند وه ربگرن و گالته بخه نه لا وه. به راستی ئه مه
وايه، ئه وسا ده بووم به ئه ندامیکی هه می شه یی له یه کیک له یانه
جیهانییه کاندایه. ریژی زۆرم له خۆم ده گرت. گه وره پیاویکم
ده ناسی به هه موو ته مه نی هیچ کاریکی نه بوو شانازی پتوه
بکات جگه له وه ی که شه راب و خوار دنه وه کانی تری له یه کدی
جیا ده کرده وه. ئه م کاره یشی بۆ خوی به ئه رینی ده زانی و هیچ
کاتی که گومانی لی نه ده کرد، نه له خوی و نه له کاره که ی. ئه و

هه موو ته مەنى بە شانازىيەو بەسەربرد. ئەو مەرۆ گەورەيە، نەك تەنيا بە ويژدانىكى ئاسوودەو بەرد، بەلكو گەلىك شاد و بەختەوهرىش بوو. لە كاتى مردنيدا ژيانى خوڤى تەواو بە پاست و سەرکەوتوو دەزانى، هەقىشى بوو، منىش هەقى خوڤ بوو، منىش لەم حالەتەدا بوڤ خوڤ رينبازىكم لەبەرگرتبوو. منىش كابرايەكى تەمبەل و بيكارەم. بەه بەه! دەمەويت زەلامىكى چاوچنوك و چەنەباز بم، بەلام نەك وەك كەسە ئاسايىيەكانى نيو كۆمەلگە، نا، بەلكو يەكيك لەوانەى، چوڤى بليم، تەواو تەمبەل، هاوشان لەگەل "جوانى و مەزنىدا".

ها! پيتان خوڤ بوو؟ دەمىك بوو ئەمەم لە خەيالدا بەرجهستە كردبوو. ئەوەى كە "جوانى و مەزنى" لەم تەمەنى چل ساليىەمدا بەگيرى هيناوم و بارەكەى گران كردووم. ئىستا تەمەنم چل سالە، لەگەل ئەوەيشدا، ئەگەر لە رابوردوودا وا بىرم بكردايەتەو، ئەمەرۆ شتىكى تر بووم و تەواو جياوازىش لە ئىستا. ژيانى خوڤ وەك ئەوانە ريك دەخست كە داواى "جوانى و مەزنى" دەكەن، بوڤ نمونە، خوڤ فير دەكرد چوڤ بە خوڤشى گشت ئەوانەى لە "جوانى و مەزنى" دەگەرين، پىك هەلبەدەم. هەموو كات و بۆنەكانم بوڤ مەستى تەرخان دەكرد، دلۆپىك فرمىسكىشم نەدەرشت. هەموو دنياى بوڤ "جوانى و مەزنى" دەگورى. تەنانەت لەنيو پىستىر زونگاودا بەداوى "جوانى و مەزنى" دا دەگەرام و دەمدوزىيەو. وەك ئىسغەنجىكى تەر دەگريام و فرمىسكم دەرشت. هەروەها بوڤ نمونە، ئەگەر هونەرمەنديك تابلۆيەكى بكيشايە، خيرا بە خوڤشى هونەرمەندەكە شەرابم دەنوڤشى، چونكە حەزم لە هەموو "جوانى و مەزنى" يەكە، يان ئەگەر نووسەرىك بەرەمىك (هەر چوڤنىك بيت) بنوسيت، هەر لەويدا و بە

خۆشیی ئەو ھەو ھەل دەدەم. ئیتر ھەر ئاوا. چوزانم، چونکە من گشت "جوانی و مەزنی" یەکم خۆش دەوێت. لەم ڕێگە یەو ڕیزی زۆری خەلکم بە دەست دەھێنا. خۆ ئەگەر یەکیک بێرزیی لەگەڵدا بکردایە، زۆر زوو ئاگادارم دەکردەو ھەلە یە. ھەمیشە ئەو ھەم لە بێر بوو کە: "ئاسوودە بژی و شادمان بمرە" چۆنە؟ بەلێ، لە راستیدا ناوازیە! زۆر ناوازیە! ئەوسا لە ورگم دەگەرام با ھەر گەورە بیت، زۆریش گەورە بیت، ھەر ھە چەناگە یەکی بە قوولاچووی سیگۆشە. لووتیشم چاک ئامادە دەکەم. بە جۆریک ھەر کەس لە شەقامدا بمبیینت، لەجیبی خۆیدا بوەستیت و بلێت: "ئای چ پیاویکی گەورە و گرانه" بەرزیەکانم، چی دەلێن بیلێن. خودی ئەم قسانە شایانی ئافەرین. لەم سەردەمە نادرۆستەدا، بیستن یان بینینی ئەم قسانە مایە شادی و خۆشین. شادی و خۆشییەکی بیکۆتا.

هه موو ئەم خەيالانە خەونىكى ئالتوونى پووچن! رەنگە خۆتان بزنان كى يەكەمىن جار وتوويه تى: بۆيه مروّف كارى دزيوو و ناشايسته دهكەن، چونكه نازانن چييان دهوئيت و له بهرژه وهندييه راسته قينه كانى خويان بيئاگان. ئەگەر باسى خواسته راسته قينه و سروشتيه كانى خويانيان بۆ بگهين، زور زوو دهستبهردارى كارە ناشيرين و دزيوه كانى خويان دهبن، چونكه له حالئىكى وادا كه بزنانن خواسته راسته قينه و ئاساييه كانيان له گەل بهرژه وهندييه كانياندا وىك ديتته وه، حه تمەن له كارى چاكەدا به دوای بهرژه وهنديى خوياندا دهگه رين، نهك به پيچه وانە وه، چونكه هه موو دهزانيه كهس له دژى بهرژه وهنديى خوى كار ناكات. كهواته بهرئەنجامه كه وا دهكه وئيه وه، كاتيك مروّف به چاكه و خراپه ي خوى بزانيه، به ناچارى كارى باش هه لده بژيرئيت.

ئاهاي! منداله شيره خوره كه، منداله ساده و ساكاره كه! ئەوه چيت وت؟ ته نانه ت به دريژايى سه ده كانى پيشوو، كه ي ديوتانه، ئەگەر بۆ جار كيش بووبئيت، كه سيك ته نيا له بهر سوود و بهرژه وهنديى خوى دهستى بۆ كارىك برديئيت؟ كهواته، وه لامى ئەم مليونه ها هه قيقه ت و راستيه چون ده دريئه وه؟ هه مان ئەو هه قيقه تانه ي به لگه ن له سه ر ئەوه ي مروّفه كان، له گەل ئەوه يشدا كه زانيوانه، به بر وايه كى پته وه وه، برياريان له سه ر ئەوه داوه كه له پيتاوى بهرژه وهندييه

تایبەتی و راستییەکانی خۆیاندا تییكۆشن، كەچی لە دواییدا، لەگەڵ ئەو هەموو كۆشش و هەولانەدا، ئەوەی ویستووایە نەیانكردوو و ڕینگەیه‌کی تریان لەبەرگرتوو، تەنانەت ڕێك بە پینچەوانەیی ئەوەوە، بە ڕینگەیه‌کی ڕێك لە مەترسیدا هەنگاویان ناو. لە كاتیكدا هیچ شتیك ناچاری نەكردبوون ڕینگەیی دووهم هەلبژێرن، بەلكو وا ڕینگەیی دووهمیان لەبەرگرتوو، وەك ئەوەی بەتایبەتی ویستییان گۆی بە بەرژەوه‌ندییەکانی پیشووی خۆیان نەدەن. وەك بلیی لە دەستی هەلەتین، یان ژیریپیان خستیی. بەو سەرکێشی و پێداگرییەوه، ویستووایە چەند بتوانن بە پینچەوانەیی ئەو بەرژەوه‌ندییانەوه بجوولێنەوه. ئەمە ئەو راستییەمان بو دەردەخات كە سەرەرپۆیی و هەلەشەیی بە لای ئەو كەسانەوه، چاكتر و پێویستترە لە بەرژەوه‌ندییە تایبەتیەكەیی خۆیان.

بەرژەوه‌ندیی تایبەتی كامەیه و مانای چییە؟ ئایا دەتوانن ئەوه بە تەواوی ڕوون بكەنەوه، مەبەستتان لەو بەرژەوه‌ندییە تایبەتیە چییە كە باسی لێوه دەكەن؟ لە كۆنییە؟ چۆنە؟ با وای دابنێن خەلكی ناچار كراون حەزیان لە كارە هەرە خراپەكان بیت تا چاك و چاكترەكان. تەنانەت ئەو هەرە چاكانەیی بەرژەوه‌ندییە تایبەتیەكان دەپاریزن، ئەگەر بە ئاسانی ئەمە بكریت، كەواتە بنەما ئاكارییەكان لە كوین، یان هەر نەماون! ئەو بنەما و یاسایانەیی كە خۆتان باستان لێوه كردن، كە گواپە مرۆف بەدوای بەرژەوه‌ندییە تایبەتیەکانی خۆیه‌وه‌یه‌تی، هەمووی پووچ و بێمانا دەردەچن. باشە، بەرێزان، ئێوه لەم بارەیه‌وه دەلێن چی؟ دەشیت گریمانەیه‌کی وا بكریت یان نا؟ پێدەكەن؟ باشە، پێدەكەن، من هیچ باكم نییە. تەنیا داواتان لی دەكەم وەلامم بدەنەوه. ئایا ئەم جۆره بەرژەوه‌ندییە خەلك

تومار و پۆلین کراون؟ ئایا ناکریت جورە بەرژەوهندییەک
 ھەبیت کە ھیشتا پۆلین و تومار نەکراوین؟ ئایا سوود و
 بەرژەوهندییەک لەئارادا نییە کە قاییلی ریزبەندی و ئامارکاری
 نەبیت؟ بەرێزان، ئەو ھەندە لە من بزائم، ئێو ھە پیرستی
 بەرژەوهندییەکانی خەلک، ژمارە و ئامار و فۆرمە لە زانستی و
 کردەییەکانتان خستوو ھتە دەرەو ھە و باسی لێو ناکەن. ئەو ھە
 ئێو ھە ناوی بەرژەوھندی لێ دەنن، تەنیا خۆشگوزەرائی،
 سامان، ئازادی و ئاسوودەییە، واتا ئەگەر یەکیک راشکاوانە بە
 پێچەوانە ھە ئەم بەرژەوھندیە تۆمارکراو ھە ئێو ھە کار بکات
 و لە ھەولێ بەدەستھێنای شتیکی تردا بێت، بە برۆی ئێو،
 بەلێ، بێگومان بە لای منیش ھە، یان گەوجە، یان شیت و
 خەلەفاو. وا نییە؟ لە گەل ئەمەیشدا، شتیکی ھە یە بۆ من
 سەر سوور ھێنەر و لە ھەمان کاتدا نادیارە. ئەویش ئەو ھە کە
 بۆچی ئەم ھەموو بەرێژە ئامارگیرانە، ھەرمەند و
 مەرفۆدۆستانە، لە کاتیکدا کە ئاماری قازانج و بەرژەوھندیە
 مەرفۆقیەکان دەکەن، ھەمیشە چاوپۆشی لە یەکیک لە سوود و
 بەرژەوھندییانە دەکەن و نایەنە باسکردنی. تەنانەت لە لیستی
 بەرژەوھندیە گەرەکانیشدا ناوی نابەن، یان ھیچ نەبیت و ھە
 پێویست ناینووسن، لە کاتیکدا کە لە کۆتاییدا ھەموو
 بەرپرسیاریەتیەک پەیوەندە بەو بەرژەوھندیە ھە. باشە، خراب
 نییە گەر بتوانین ئەو سوود و قازانجانە و ھەر بگرین و زۆر
 سادە بیانخەینە لیستی سوود و بەرژەوھندیە گشتییەکانی
 مەرفۆقەو، بەلام بەداخو ھەموو بەدبەختییەکە لێرەدایە کە
 ئەم بەرژەوھندیە سەیرۆسە مەرھە ناچیتە ھیچ خانە یەکی
 پۆلین و فۆرمە لەکردن و ئامارکاریە ھە. تەنانەت ناتوانیت لە
 ھیچ لیستیکی تریشدا جێی بکەیتەو، بۆ نمونە من ھاوڕێیەکم

ههيه... ئاھ... بەريزان چ دەلیم، ھاورىي ئىوھيشه، جا ھاورىي كى نىيه؟ بەلى، ئەم ھاورى بەريزەم كاتىك خوى بۇ كارىك ئامادە دەكات، راشكاوانە و بە روونى دەدويت و شروڤهى كارەكەى دەكات، بۇ نمونە چون دەبىت كارەكە بەپىي ياسا و ھوشيارانە ئەنجام بدرىت. بەلى، ئەم ھاورىيە، زۆر بە گەرمى باس لە بەرژەوھەندىيە گشتى و سروشتىيەكانى مروڤ دەكات. گالتهيش بەو كەسە گەوجانە دەكات كە نازانن كارى چاك كامەيه و لە بەرژەوھەندىيەكانىشان بىئاگان. بەلام ئەم برادەرە ھەر دوای چارەكە سەعاتىك، بەبى ھىچ پاساوىك، يان ھۆكارىكى پىشھاتوو، بەلكو تەنيا لەبەر حەز و ئارەزوويەكى ناوھەى خوى كە لەوانى پىشووى بەھىزترن، لە ئاوازيكى تر دەخوينىت، كە تەواو بە پىچەوانەى ھەموو ئاموژگارى و پاكانى پىشوو تريەتى، وانا دژى ياساكانى ھزر و ھەقىقەت، دژى بەرژەوھەندىيەكانى خويشى. بە كورتى، دژى ھەموو شتىكە. لەگەل ئەمەيشدا -خوتان دەزانن- كە ھاورىكەى من پياويكى كۆمەلايەتییە، بۆيە ئەگەر بمانەويت ھەر بە تەنيا ئەو تاوانبار بکەين، ئەوھيان كارىكى باش نىيە و بىويژدانىيشە.

بەريزان، دەتانەويت بلىن بەراستى ھىچ سوود و بەرژەوھەندىيەك لەوہ بەنرخ و گرنگتر نىيە كە ھىي خودى مروڤه؟ يان -بۆ ئەوھى لە لوژىك دوورنەكەوينەوہ- وای بلىن كە، ئايا ھىچ بەرژەوھەندىيەك ھەيە لە سەرووى ھەموو بەرژەوھەندىيەكانى مروڤهوہ بىت؟ ئەگەر تەماشای فەرھەنگى سوود و بەرژەوھەندىيەكانى مروڤ بکەين، لە ھىچ جىگەيەكدا ئەمە نابىنن. بەرژەوھەندىي مروڤ لە ھەموو بەرژەوھەندىيەكانى دى بەھىز و بەنرخ و گرنگترە. مروڤ لەبەر خاترى ئەو بەرژەوھەندىيە دروست بووہ. بىجگە لەمە دەتوانىت پشت لە

هه‌موو سوود و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی تر بکات، یاسا‌کانی پشت‌گویی بخت و له دژیان بو‌ه‌ستیت. واتا دژی هزر، ریز، ئاسووده‌یی و خو‌ش‌به‌ختیی خو‌ی. به کورتی له دژی هه‌موو چاکه و جوانی و قه‌شه‌نگییه‌کانی ئیوه بیت، ته‌نیا له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه گه‌وره و به‌سووده‌کانی خو‌ی. له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک به لای ئه‌وه‌وه له هه‌موو شتیک به‌نرخ‌تره.

له‌وه‌ده‌چیت بتانه‌ویت قسه‌م پئ بېرن. به هه‌رحال باسه‌که له‌باره‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه‌یه، به‌لام که‌میک بو‌ه‌ستن تا زیاتر ئه‌مه‌تان بۆ روون بکه‌مه‌وه.

ئه‌وه‌ی ده‌یلیم نه وه‌همه و نه خه‌یال، به‌لکو له‌سه‌ر کۆمه‌لیک به‌لگه و بنه‌ما دروست بووه. ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی لئی دواین ناچیته هیچ لیست و پۆلینیکی فه‌رمیی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانه‌وه و هه‌موو ئه‌وانه‌یش تیک‌ده‌ش‌کینیت. هه‌موو ئه‌و یاسا و ریسایانه‌ی مرو‌ف بۆ خو‌ ده‌وله‌مه‌ندکردن، یان به‌خته‌وه‌رکردنی ئه‌وانی دی دایان‌اوه، هه‌ر هه‌موویان هه‌ل‌ده‌وه‌شینیت‌ه‌وه و به مه‌حالیان ده‌زانیت. لئ پێش ئه‌وه‌ی ناوی به‌ینم، ده‌مه‌ویت خو‌م له مه‌ترسییه‌ک به‌اوم، به ئاشکرا بلیم که تیکرای ئه‌م ره‌وش و رینماییه جوان و قه‌شه‌نگانه، ته‌واوی ئه‌م تیز و یاسایانه‌ی ده‌یه‌ویت ئه‌وه بۆ مرو‌ف روون بکاته‌وه که به‌رژه‌وه‌ندیی راسته‌قینه و سروشتییه‌کانی کامانه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی چاکتر بن و خو‌شتر بژین، به بروای من، هه‌موو ئه‌مانه هیچ نین بیجگه له لوژیکیکی وشک و بیگیان. به‌لئ، لوژیکیکی وشک و بیگیان. ئه‌م تیوری چاک‌کردنه‌ی مرو‌ف و سیستمی ژیان و به‌رژه‌وه‌ندییه تایبه‌تییه‌کان، تا راده‌یه‌ک له‌گه‌ل

بيروپراکاني (بوکل)^۱ دا ویک دیته وه. ئەو دهیگوت مروؤف له ژیر کاریگه ربی فرههنگ و شارستانییه تدا ورده ورده نهرم و نارامتر ده بیت، که متر تینوی خوین و گیانی درندایه تیی تیا نامینیت و چهز به شهر و توندوتیژی ناکات. من وا دهزانه (بوکل) ته نیا له پتی هاوکیشه لۆژیکیه پته وه کانه وه بهم ئەنجامه گه یشتوووه. به هه حال مروؤف شهیدای سیستم و میتود دروستکردنه. به لایه وه بهر ئەنجامه ئەبستراکته کان که له پتی هزره وه قالبگیر ده کرین، به هایه کی زور زوریان هه یه. به رده وام ئاماده یه هه به ئانقه ست هه قیقه ته کان هه لڭگیریته وه، ته نیا له بهر ئەوهی پاساو بو لۆژیک و بابته و وته کانی بهینیته وه. ئەو ئاماده یه چاوی نه بینیت و گوئی نه بیستیت، بو ئەوهی ئەو سیستمه ی دروستی کردوه وهک خوی بمینیته وه، به لام به پیزان ئەمه وا نابیت! چاوتان بکه نه وه، له ملا و ئەولای خوتان بروان، خوین لافاوی کردوه، هه موویشی به پتی یاسا و دهستوره کانی ئایینه! خوین وهک شه پانیا ده رژیته. ئەم سه دهی نۆزده یه له بهرچاو بگرن، هه مان ئەو سه ده یه ی بوکلی تیا ژیاوه. یه کیکمان هه یه ناوی ناپلیونه، هه م بو ناپارت و هه م ئەوهی سیته م. پاشان دیننه سه ر ئەمریکای باکوور، شه ره دریز و به رده وامه کانی، گالته جار ییه کانی ناو خوی ئەو رووپای باکوور^۲ و هند...

هه نووکه تکاتان لی ده که م ئیوه بیلین، چون و له کوئ فرههنگ و شارستانیته مروؤفی نه رمونیان کردوه؟

¹ هنری توماس بوکل (۱۸۲۱ - ۱۸۶۲) میژوونوسیکی ئینگلیزییه، له کتیی میژووی شارستانیته له ئینگلته رادا به دریزی باس له م بیروکه یه ده کات.
² ئامازه یه به شه ری جیا بوونه وهی نیوان بروسیا و نه مسا، سالی (۱۸۶۳ - ۱۸۶۴)

نمونه‌ی سهرده‌مانی کون دینمه‌وه) پیی خوشبوو دهرزییه زیړه‌کانی خورازاندنه‌وه بکات به سنگی که‌نیزهک و هاو‌ده‌مه‌کانیدا، چونکه خوشیی له شیوه‌ن و گریانه‌که‌یان ده‌بینی و چیژی لی وهرده‌گرت. ره‌نگه بلین چاکه ئەم وه‌حشه‌تگه‌رییه په‌یوه‌ندیی به سهرده‌می به‌ربه‌ریه‌ته‌وه هه‌یه و به ئیستا چی؟ ده‌لیم ئیستایش ئیمه هه‌ر له سهرده‌می به‌ربه‌ریه‌تدا ده‌ژیین. به‌پیی ئەم ده‌وروزه‌مانه، ئیمه‌یش دهرزی به سنگی خه‌لکدا ده‌که‌ین، له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا که مروّقی ئەم سهرده‌مه، به نسیبه‌ت سهرده‌مانی به‌ربه‌ریه‌ته‌وه، له هه‌ندیک بواری زانستی و مادیدا پیشکه‌وتوو و باشتر له رابوردو له دنیا ده‌روانیت و ده‌کولیته‌وه، به‌لام هیشتا نه‌یتوانیوه ره‌فتاری له‌گه‌ل هزر و هوشیدا بگونجینیت و به جوړیک هه‌لسوکه‌وت بکات که زانست فی‌ری کردوو.

به‌پیزان، وا ده‌زانم هیشتا ئیوه ته‌واو له‌وه دلنیا، روژیک دیت مروّف له‌گه‌ل ئەو کاره باشانه‌دا رادیت، که پیشتر باسم کرد. ده‌لین که دوا پاشماوه‌ی دابونه‌ریته گه‌وجانه‌که‌ی پیشووی له بیر کرد، ئەوسا هوشیارانه ره‌فتار ده‌کات. ئەو کاته هزریکی ته‌ندروست، به یارمه‌تی زانست و دانایی، سروشتی مروّف په‌روه‌رده ده‌کات و ده‌یگوریت به که‌سیکی هزرمه‌ند و هوشیار، پینماییه‌کی ئاقلانه‌ی ده‌کات و ئیتر به ویست و ئاره‌زووی خو‌ی هه‌له و نابه‌جیی ناکات و ئەم گه‌نده‌لییه‌ی دنیای داگرتوو، کوتایی دیت. با بلین، خواست و ئاره‌زووه سروشتیه‌کانی هه‌ر ئاوا فه‌راموش ناکات و په‌راویزیان ناخات. به‌لی، پاشانیش، ئەوه زیاد ده‌که‌ن و ده‌لین که له‌و میژوو‌دا خودی زانست ده‌بیت به ماموستای مروّف (به رای من ئەو جوړه زانسته‌ی ئیوه باسی لیوه ده‌که‌ن،

شتىكه تهنيا بۇ جوانى و خوشىيه) ئىوه دەلین مروقى ئاينده
 خوڤهرستى و داواى نابهجىي نيه، دەلین له روى زانستىيه وه
 مروڤ شتىكه له بابتهى دوگمهى پيانو، يان ئورگىكى دهستى.
 دەلین جگه له ئىمه له دنياى بووندا ياساى سروشتىش هر
 ههيه، بۇ نمونه ئوهى مروڤ دهيكات، لهسهر ويست و
 ئارهزووه شهخسىيهكانى نيه، بهلكو هر له خووه دروست
 دهبن، بهپىي ياساكانى سروشت. به لاي ئىوهوه، تهنيا ئوهنده
 بهسه كه ئىمه ئه و ياسا سروشتىيانه بدوزينه وه. كه
 دوزيمانه وه، ئىدى دهتوانين بلين، مروڤ به هيچ جورىك له و
 كاره بهرپرسيار نيه كه دهيكات. ئه و دهتوانيت ژيانىكى ساده
 و ئاسان له بهربرگىت. ئه وسا دهتوانيت هه موو كار و
 رهفتارهكانى خهلك، بهپىي ئه و ياسايانه، رىزبه ندىكى
 بىركارىيانه بۇ ئه نجام بدرىت، تا رادهيك وهك خشتهى
 لوگارىتم تا ۱۰۸، ۰۰۰ بژمىريت. پاشان ئه م ژمارانه له پورژمىر
 يان له نامىلكه يه كدا تومار بكرىت، يان كه مىك چاكر و
 چروپرتر له چهند بهرگى كتيبيكدا به باشى بلاوبكرىته وه. ئه و
 بهرگانه دهبن به شتىكى وهك ئىنساىكلوپىدياكانى ئه مپو، كه
 هه موو كار و كرده وه چاكهكانى مروڤيان تيا كوده كرىته وه و
 به وردى هه موو شتىكيان تيا باس دهكرىت. له و رورگارهدا، له
 هيچ شوينىكى ئه م دنيايه دا، هه لسوكه وت و كارى نارها و
 كاره ساتى تازهى بى پيشينه روو نادات. ئه وسا، (به ريزان،
 هه موو ئه مانه بىروبوچوونى ئىوهيه) ياسا و پهيوه ندىي تازهى
 ئابورى به دهست دىت. ياسا و پهيوه ندىيك كه ئه وانىش به
 چاكي ئاماده كراون، وهك پهيوه ندىيه كومه لايه تىيه كان له
 شيوهى بىركارىدا گونجىنروان و به چاوتروكانىك هه موو
 كيشه و پرسهكانى خهلك چار دهكرىت. هر له بهر ئه وهى كه

پیشتر ئیمه هه موو وهلامه زانستییه کانمان له یاسا و په یوه ندیدا پیشبینی و ئاماده کردوه، ئه وسا کوشکیکی بلورین^۱ بۆ خه لکی ئاماده ده کریت و... به کورتی، هومای^۲ به خته وهری بال پیکدا دها و له سه ربانی ئهم کوشکه بلوورینه دا دهنیشیته وه. چاکه... بیگومان به دیهاتنی ئهم خه یالانه دهسته بهر نا کرین (لیره وه ئیدی بیروبا وه ری خۆم ده لیم) له حالیکی وادا ژیانی ئیمه گه لیک ناخۆش ده بیت. چونکه ئه گهر وا بروات، ئه گهر هه موو شته کان له پیشدا به و جوړه ریکوپیچ کرابن، که واته ئه ی ئیمه له مه ودوا چی بکه یین؟ چونکه به هه مان ئه و ریره یه ی که ژیانیکی هۆشیارانه دروست ده که یین، ئه و ناخۆشی و رۆتینی ژیا نه ییش له داهینانمان ده خات و ناتوانین هیچ بکه یین و بیزار ده بین. ئه و دهرزییه زیږه ی پیشتر باسم لیوه کرد، له ئه نجامی ئه و بیزاریه وه بوو که ده کرا به مه مکی که نیزه که کاند، ئه گینا هیچ هۆکاریکی تر له دوا ی ئه وه وه نییه. هه نووکه وا چاکه له و باره یه وه قسه نه که یین. له هه مووی قیزه و نتر و نه فرده تتر ئه وه یه که به دهر زیانکردنی سنگی ئه وانانی دی شاد و دلخۆش بین!

له گه ل هه موو ئه مانه ییشدا، مرۆف گه مژه یه. گه مژه یه کی تا سه ر ئیسقان! ئه گهر گه مژه ییش نه بیت، زۆر هه قنه ناس و سه پله یه. ئه گهر بمانه ویت یه کیکی له و سه پله تر بدۆزینه وه، ده بیت به چرای رۆنگه رچه ک به دوایدا بگه ریین و هه ر نایشیدۆزینه وه، بۆ نمونه، له م رۆژه زیږینه دا که ئیوه باسی ده که ن، ئه گهر

¹ ئامازه یه بۆ رۆمانیکی چیرنیشفسکی به ناوی چی بکه یین؟ له ویدا نووسه ر باسی ساختمانیکی زۆر جوان ده کات که له ئاسن و بلور دروست کراوه. مه به ستی سیمای ژیانی سوشیالیستییه له ئاینده دا.

² هوما بالداریکی ئه فسانه ییه به خته وه ری دینیت.

جەنتلمانىك پەيدا بوو، لەگەڵ ئەم بەختەوهرى و ئەقلگەرايىيەدا، دەست لە كەمەر و سىمىيەكى گالتهجارانهى لە خو گرت و وتى: "ئامادەبوانى بەرپز، ئيوە دەلین چى؟ ئايا كاتى ئەوە نەهاتووە كە لەم هزر و لوژىكەى ئيوە هەلبەدين، هەموو ئەم لوگاريتمنوس و بىركارىيە نەفرەتى و شوومانه بو دۆزەخ رەوانە بكەين، چەند بتوانين وەك رابوردوو پەپرەوى لە حەزە شىتانهكەى خو مان بكەين و ئەوسا چۆن دەژيائين، وا بژين؟" ئەگەر جەنتلمانىكى وا پەيدا بوو، من هەرگىز سەرسام نابم، چونكە مرؤف بە غەريزە سىپلەيه، رپز لەو دنيا جوانە ناگریت كە ئيوە بو تان ئامادە كردوو، تازە، كارى ئەو جەنتلمانە بەرپزەيش هيند ناشيرين نيبە. تەنيا ئەوەيه كەمىك بەئازار و توانجئاميزە. لەمەيش ناخوشتەر ئەوەيه، كە ئەم جەنتلمانە بەرپزە، رەنگە، نەخىر چىم وت: "بىگومان و بە دلنبايىهوه" چەند مورىديكى بو پەيدا بيت كە برؤاى پى بكەن.

چاكە، مرؤف وا دروست بوو كە بەلگە و پاساوى زور پوچ و بىمانا دەكاتە بيانوو بو ئەوەى چى ئارەزوو دەكات و پى خۆشە، ئەوە بكات. بە هىچ جوړىك نايەويت هەنگاو بو ئەوە بنيت كە هزر و بەرژەوەنديهكان داواى لى دەكەن، چونكە لەوانەيه ئەوەى ئارەزووى دەكەين دژواز بيت لەگەڵ بەرژەوەنديهكانماندا. رەنگە هەندىك جار وا پئويست بكات حەز و ئارەزوو شەخسىيەكانمان، كە لەوانەيه زور گەوجانەيش بن، لەگەڵ بەرژەوەنديهكانماندا وىك نەيهەنەو و دژى يەكتر بن (ئەمە بەشئىكە لە بىروبوچوونى خو م) بەلام لەو ئارەزوو تايپەتيايەدا، لەو حەزە شەخسىيەكانەدا كە هەندىك جار دەگاتە سنوورى شىتبوون، ئەو سوود و بەرژەوەندييەانە هەبن كە لە هىچ لىست و پۆلين و فەرەهەنگىكدا جىيان

نەبوو بیتەو و نەنووسرابن. من ئەمانەم بە ناوی
بەرژەوهندترین و بەکەلکترین بەرژەوهندی ناوناو، که مه حاله
بتوانیت پۆلینیان بکەیت. هەر له بەر ئەمەیشە هەموو تیۆرەکان،
هەموو لیکدانەو و سیستەمە لۆژیکیەکان بە هەلە دەردەچن و
و هک نەبووبن، وایە. زانا و دانا و پەسپۆرە سۆسیۆلۆژەکان له
کۆی دەزانن که پێویستە مرۆف خاوەن ویستکی رەسەن و
لایەق و سەنگین و سروشتی بیت؟ چۆن بەی هیچ گومان و
دوودلییهک بیریان له وه کردهوه که مرۆف پێویستی به
هزریکه، بەرژەوهندیه که ی بپاریزیت؟ مرۆف تەنیا و تەنیا
پێویستی به ئیرادهیه کی سەر به خویە، با زۆریشی له سەر
بکهویت، نهک خۆی بداته دەست هەز و ئارەزووه کانی، به لام
ئەم ئیرادهیه... تەنیا شەیتان دەیزانیت که...

دەزانم ئىستا قاقا لى دەدەن و دەتانه وئىت قسەم پى بېرن،
’ها... ها ها! كام ئىراده! بۇ ئىراده ھەر بوونى ھەيە؟ ھەرگىز.
ئەمرو زانست زور بە وردى بوونى مروقى شى کردووتەوہ.
ھەموویش دەزانين کہ ئەم ئىرادهيە، يان ئەوہى پىي دەوترىت
نازادى، ھىچ نىيە جگە لە...’ بەريزان، کہ ميک بوەستن، خویشم
دەمويست ئەمە بلیم، دان بەوہدا بنیم کاتیک بەمە گەیشتم
کہ ميک ترسام. گەیشتبوومە جيگەيەک دەمويست بلیم ئەم
ئىرادهيە تەنيا شەيتان دەيزانیت بە چىيەوہ بەستراووتەوہ.
دەبیت ئىمەيش، نازانم، بۇ بوون و نەبوونى ئەم ئىرادهيە
سوپاسى خودا بکەين و... کہ لە ناکاويکدا زانستم بىرکەوتەوہ،
ھەمان ئەو زانستەي کہ ئىوہ فەرمووتان و... ئىوہ قسەتان پى
بریم. چاکە، با وای دابننين رۆژیک ھەموو ھەز و
ئارەزووہکانى خۆمان فۆرمەلە کرد. مەبەستم ئەوہيە لەوہ
گەيشتين کہ ئەم ھەز و ئارەزووانە لە کوئوہ دین، پەيوہنديان
بە چىيەوہ ھەيە و بەپىي چ ياسا و ريسايەک دروست دەين و
بلاوہبنەوہ. بە شىوہى جوراوجور و دژواز بەرەو کوى
دەچن. بە کورتى، بەپىي فۆرمەلەکردنيكى ریک و راستى و
گونجاو کہ لەگەل بىرکاريدا دەستمان کەوتىت. لەو حالەتەدا،
مروّف لە ھەر شوئنيکدا بوى بلويت. بە پەلە دەست لە
خواستەکانى ھەلدەگریت و نايەويت بە ھىچ جوریک خاوەن
ئىراده بىت. چ خوشييەک لەوہدایە مروّف ھەرچىيەكى بویت

به پئی هه لسه نگاندن و خشته یه کی ماتماتیکی داوای بکات؟ هه
به مه کوتایی نایهت. نه گهر وا بیت، مرؤف ده بیته پیانو، یان
ئورگی دهستی، یان شتیکی له م بابه ته موزیکانه. مرؤف به بی
حه ز و ئاره زوو هکانی، به بی ئیراده ی خوی، ده توانیت چی بیت،
جگه له کللی تار و دوگمه ی پیانو؟.

ئوه ده لاین چی؟ ئایا ده بیت دیسان له سه ر شته هه ره
ئاشکراکان قسه بکه یین؟ ئایا ده شیت گریمان هکه مان بیته دی،
یان نا؟ ئیدی بریاری خوتان بدن و ته واو. بلین له بهر ئه وه ی
روانگه و دنیا بینی ئیمه ده رباره ی بهر ژه وه ندییه کانمان هه له یه،
که واته ئیراده یشمان به لاریدا ده چیت. هه ره له بهر ئه مه یشه،
گه لیک جار داوی شتی بیمانا ده که یین. له بهر نه زانی و گه لوری
خویشمان، بو گه یشتن به شتی که به باش و له باری ده زانین،
ئاسانترین ریگه هه له ده بزیرین. لی که شته کان روون بوونه وه و
رهش و سپی جیا کرانه وه (بیگومان هه رگیز ئه مه مه حال نییه،
چونکه ئه وان ه ی ده لاین مرؤف هیچ کاتیک په ی به یاسا و
رپساکانی سروشت نابات، قسه یه کی پووچ و بیمانا ده که ن)
ئه گهر وا بیت، که واته ویست و ئاره زوو بوونی نییه. خو ئه گهر
جاریک خواسته کانمان هاودهنگی ئه قل بیت، ئیتر
داواکاریه کانمان ئاقلانه ده بیت، چونکه راسته ئه مرؤ به ئه قل
بیرده که ینه وه، به لام به قسه ی ناکه یین، بویه له وان ه یه له دوا بیدا
به دوا ی ویست و ئاره زوو یه کی زیان به خش و نادروستدا
بگه رپیین. لی له و کاته دا که له بهر ئه وه ی به وردی به گشت
مه یل و بیرو که کانمان گه یشتووین و بو هه میشه یاساکانی ئه و
ویسته ئازاده مان دۆزیوه ته وه که باسی لیوه ده که ن،
به ره ئه نجامی کار و ئیراده مان به پئی هه مان لیست و پۆلین
ده بیت که پیشتر لی دوا یین، بو نمونه ئه گهر پیمان سه لماندم

فلانە پوژ دەمە لاسکتی کە سیکم کردوو تەو و ناچاریش بووم
 کە هەر دەبوو ئەو بەکم، واتا لەو چرکە ساتەدا هەردەبوو ئەو
 لاساییە بەکمەو. دەمەوێت بزانم لەم حالەتەدا ئیدی کامەیه
 ئەو ئازادییە بۆ من دەمینتەو؟ بەتایبەتی ئەگەر من
 کە سیکم پۆشنییر و خاوەن بروانامە ی زانکویەکی گرنگ و
 بالایش بم. کەواتە من دەتوانم سی سال تەمەنی پیشووی خۆم
 پیشبینی و ئامار بەکم. بەکورتی، ئەگەر بەم جوۆرهیان
 کەوتەو، ئیتر پێویستە بەردەوامی بەو بەرنامەیه بەدین و
 ناچارین چۆن هاتوو، هەر بەو جوۆره قبوولی بەکەین - بەلێ،
 لە حالیکە وادا، دەبێت بەردەوام ئەو لە یاد نەکەین کە
 سروشت، چەند لێشی نارازی بین و بە دەستیو بەنالین،
 ئەو لە ئیمە ناپرسیت تۆ چیت دەوێت و چی دەخوازیت. دەبێت
 شتەکان وەک خۆیان قبوول بەکەین، نەک وەک ئەوێ خۆمان
 دەمانەوێت. ئەگەر بەراستییش بەپێی ئەو خشته و لیستە کار
 بەکەین و... ئەوسا وەک قەرە و ئەنێقی کیمیایی لێ دیت کە
 دەزانین چی لێ پەیدا دەبێت. لەم حالەتەدا جگە لە قبوولکردن
 و خۆبەدەستەوێدان ناتوانین هیچی تر بەکەین. دەبێت
 بەرئەنجامی قەرە و ئەنێقە کەیش وەک خۆیان قبوول بەکەیت،
 ئەگینا خودی سروشت، بێ گوێدانە مەرامەکانی ئێو،
 هەرچیەکی بیهوێت دەیکات و لێنیشان ناپرسیت دەبێت چی
 بەکەین.

ئافەرین! دەستخۆش! منیش مووبەموو هەر ئەمە دەلیم و
 بروام پێتەتی. بەرێزان، لیم بیوورن ماوێهە کە لە فەلسەفە
 دوورکەوتوو تەو، چونکە لە سایە فەلسەفەو چل سال لە
 ژێرزەمین و لە تاریکیدا ژیا، کەواتە داوی لیبوردنتان لێ

دهكەم ئەگەر ڕیگەم بدن كەمەكەك بەكەومە دنیای خەيالاتی
خۆمەو.

بروان! بەرێزان، هزر و ئاوەز شتیکی جوان و ناوازیه.
كەس نكولی لەمە ناكات، لێ هزر و ئاوەز هەمیشە وەك
خۆی وایه و تاقە خۆراکی زەین و بیڕی مەرۆفە و هەر وایش
دەمینتەو. لە كاتێكدا كە ویست و ئارەزووەكان، بە
پێچەوانەى ئاوەزەو، نموونەیهكى تەواوی ژیاى مەرۆفایهتییه.
دەمەوێت بڵێم سەرپای ژیاى مەرۆفایهتییه بە هەموو
شەكەكانیهو. ئەگەر ژیاى مەرۆف، بەپێى ئەوهى كە دەبیین،
سووك و چروك و گلاویش بی، هەر ژیاى و پەيوەندیی بە
هزر و ئاوەزەو نییه، ژیاى، نەك فورمەلەى بیركارییانە، یان
رەگى دووجا و رەگى سیجا و هاوكێشەكان. من دەخوام
ژیاىكى زۆر سروشتى بەسەر بەرم. دەمەوێت هەموو تواناكانم
بەدى بهێنم، بۆ ئەوهى بەختەوهر بم. نامەوێت تەنیا هزر و
ئاوەزم قایل بەكم، وانا بە رێژەى لە سەدا بیستی توانای هزر
و ئاوەزم. ئەسلەن ئاوەز لە چى تێدەگات؟ ئاوەز تەنیا ئەو شتە
دەزانیت كە ئەزموونى كردوو. شتەكانى تر ئەوه هەر هیچ.
هەلبەتە وتنى ئەمە خۆش نییه، بەلام بۆ نەوتریت؟ سروشتى
مەرۆف تەنیا پشت بە هزر و ئاوەز نابەستیت. سروشتى مەرۆف
وەك خۆى، بە زانینهو بی، یان بە نەزانینهو، بەپێى ئەو حەز
و ئارەزووه كار دەكات كە لە ناوهوهى خۆیايهتى، بۆ نموونه
كاتێك درۆ دەكات و خۆى و خەلكانى دى دەخەلەتینت،
تەواوى پێكهاتهكەى نەك بەشێكى، هەر دەژى.

بەرێزان، من گومان دەكەم لە ئیستادا تا رادەیهك لەگەڵدا
بن و هاوخەمیم بەكن، چونكە بەردەوام ئەوهم پى دەلێن كە
مرۆى شارستانی و هۆشیار، ئەو كەسەى لە دنیای ئایندهدا

دهژی، مه‌حاله بیه‌ویت شتیکی بکات که ئەو شته له
 به‌رژه‌وه‌ندیی خۆی نه‌بیته، ئیتر پێ بزانیته یان نا. ئیوه ده‌لێن
 ئەمه وه‌ک کرده‌یه‌کی بیرکاری پوون و ئاشکرایه، منیش ته‌واو
 له‌گه‌لتانم، قه‌بوولمه که ئەمه وه‌ک بابه‌تیکی بیرکاری پوون و
 ئاشکرایه. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا، به‌ریزان، بۆ سه‌ده‌مه‌ین جار
 وه‌بیرتان دینمه‌وه، که ده‌شیت مرۆف بۆ ته‌نیا جارێک هه‌ر به
 ده‌ستی ئانقه‌ست کاریکی زیانبه‌خش و گه‌وجانه، زۆریش
 گه‌وجانه بۆ خۆی به‌ ره‌وا بزانیته و چه‌زی پێی بیته، واتا
 بیه‌ویت مافی ئەوه‌ی هه‌بیته به‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌موو یاساکانه‌وه،
 ئاره‌زووی گه‌وجانه‌ترین کار بکات و ئەه‌جامیشی بدات، نه‌ک
 کاریک که پێویست و هه‌زمه‌ندانه بیته. به‌ریزان، راسته ئەو
 کاره هه‌ره گه‌وجانه‌یه، ئەو چه‌زه تایبه‌تییه، ده‌شیت بۆ
 که‌سانیکی وه‌ک ئیمه له هه‌موو به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی دی چاکتر
 بیته، هه‌موو خه‌لکیش پشتگیری لێ بکات، به‌تایبه‌تی که
 ده‌شیت ئەو کاره گه‌وجانه‌یه بۆ هه‌ندیک بواری هه‌موو
 به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی دی به‌که‌لک و باشتر بیته، ته‌نانه‌ت بۆ
 لایه‌نیک که پنده‌چیت زیانبه‌خش بیته، به‌لام هه‌ر قه‌بوولی نه‌کات.
 له‌م حاله‌ته‌یشدا، به‌و کاره زیانبه‌خشه پارێزگاری له شتیکی
 زۆر گه‌وره و به‌نرخ و سه‌ره‌کی ده‌که‌ین که که‌سه‌یه‌تی و
 تاکایه‌تی خۆمانه. بیرمه‌ندانیک وتوویانه به‌راستی ئەو دوو
 سامانه پهبه‌هاترین سه‌رمایه‌ی مرۆفن. سه‌روشتیه ئەگه‌ر
 خواست و ئاره‌زووه‌کانمان بیانوه‌یت له‌گه‌ل ئەقلدا بگه‌نجین،
 به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر ئەو گه‌وجانه‌یه به‌ خراپ سوودی لێ
 وه‌رنه‌گیریته و ئەقل له‌گه‌ل خواسته‌کاندا نه‌رم و نیان و
 له‌سه‌رخۆ بیته. بیه‌گومان ئەم ره‌وشه گه‌لیک به‌که‌لکه و تا
 راده‌یه‌کیش شیایوی ستایشه، به‌لام زۆر جار خواست و

ناره زووه کان لاسارانه پي له سهر شتيک داده گرن که له گهل
ئه قلدا نايه ته وه و ريگه يه کی تر له بهرده گرن... ئيوه يش دهران
که ئه م جياوازييه ش تا راده يه ک به که لکه و کاری خواسته کان
شياوی ستايشه.

به ريزان، با وای دابنين مروّف گه و جه (هه لبه ت ناكریت
حوكميکی وا به سهر مروّفدا بدریت، چونکه يه کسه ر ئه و
پرسیاره ديته گورّی ئه ی کی ئاقله؟) به هه رحال، ئه گه ر مروّف
گه وجيش نه بيت، بيئه ندازه نمه کبه حه رام و سپله يه. بروای من
وايه ئه گه ر پيئاسه يه کی ته و او گونجاوی مروّف بکه ين ده بيت
بليين، (مروّف بوونه وه ريکه له سهر دوو قاچ ده روات و
سپله يه) به لام ئه م يش هه موو شتيک نييه. گوناھی سه ره کی
ئه و ته نيا ئه م نييه. گونا هه سه ره کييه که ی مروّف له وه دايه که
ناارام و ره وشتنز مه. ره وشتنز ميه که يشی به رده وام له
زيادکردن دايه. له توفانه که ی نوحه وه تا ئه مروّف به رده وامه. به لی،
به رئه نجامی ئه م ناارامی و ره وشتنز ميه، بيئه قلبييه. له کونه وه
ئه م ده زانين که بيئه قلی به رئه نجامی ره وشتنز می و
په شيو ييه کانی روّحه.

ئه مه تاقي بکه نه وه و ته ماشايه کی ميژووی مروّفايه تی
بکه ن، چی ده بينن؟ چ شتيکی ده گمه ن؟ چ شتيکی ناوازه؟ باشه،
منيش ده ليم ده گمه نه. ته نيا له کولوسوس رودس¹ بروانن که چ
به هايه کی مه زنی هه يه. بيهووده نييه هه نديک بروايان وا بيت

¹ په يکه ريکی گه وره به يونانيه کونه کان له دوو دورگه ی باشووری
يوناندا دروستيان کردوه. باجيان له و که شتييانه وه رده گرت که به
ژيرياندا تيده په رين. گه وره ی ئه و په يکه ره به نمونه ناوده برا. له ئيستادا
وشه ی "کولوسوس" له زمانه ئه ورووپاييه کاندا به مانای گه وره ی
به کار ده بریت. و. ف.

ئەو كارى مروف نىيە و خودى سروشت دروستى كردووه. ئىوہ ئەم ميژووہ بە رەنگالەيى دەبين؟ چاكە، منيش ھەر وای دەبين، رەنگالەيىيە. ئەگەر بمانەوئت بەرگى فەرمى و ئونيفورمى سەربازى و دەربارەكانى سەدەى رابوردو و لەناو نەتەوہ جياوازەكاندا كۆبەينەوہ و پۆلىنى بەكىن، كارىكى گرانمان لە ئەستۆ گرتووه. چ كارىكى گەورە! ھىچ ميژوونوو سيك نەيتوانيوہ ئەم كارە بەئەنجام بەگەيەنئت. دەلئىن ئەم ميژووہ، ميژووہىكى رۆتىنە؟ باشە، منيش ھەروا دەلئىم، رۆتىنە. بەردەوام لەگەل يەكتردا زۆران دەگرن، ئاوقاى يەكتردا دەبن، شەر دەكەن، يەكتردا دەكوژن، ئىستا شەر لەگەل يەكتردا دەكەن و لە رابوردووئيشدا ھەر وا بوون. لەمەودوايش ھەر بەشەر دئىن و ھەر بەردەوام دەبن. كەواتە ئەبيت دان بەوہدا بنئىن كە ئەمە كارىكى رۆتىنە. وا نىيە؟ بەكورتى، دەتوانئىن ھەموو شتەكان بەدەينە پال ميژوووى مروفايەتى، دەتوانئىت ھەموو شتىكى تيا بدۆزئىتەوہ. ھەموو شتىك، ھەر شتىك بە خەيالدا بيت لە ميژوودا ھەيە. جگە لە تاقە شتىك: ئەوئيش ئەوہيە كە ناتوانئىن بلئىن ميژوووى ئىمە ميژوووى ھزر و ئەقل بووہ. ئەگەر يەكيك ئەمە بلئت، جئى سەرسووermanە.

لە ھەندىك رووہوہ، لەوانەئيش ميژوو، لەگەل يارىيەكانى سروشتدا دەرگير دەبين. دەبين بەردەوام مروفگەلىك پەيدا بوون كە رەفتارىان ئاقلانە بووہ و بەرەو ئامانجى مەزن ھەنگاويان ناوہ. ھەموو تەمەنيان، تا ئەو شوئىنەى توانيويانە ئاقلانە رەفتارىان كردووه. ژيانيان بووہ تە چرايەك بو رئىبەديكردنى خەلكانى دى، ھەر بوئەش ئەمەيان كردووه تا بە خەلكى بسەلمئىن كە لەم دنيا پر لە پيسى و گەندەلئىيەئيشدا دەتوانئىت ژير و ئاقلانە بژئىت. وەك دەيزانئىن گەلىك لەو

که سانه، درهنگ یا زوو، هه ندیک جاریش له دوا ساتی ژیاناندا، وهک پیشووی خویان نه ماونه ته وه، کار و رهفتاریان به پیچه وانهی ئه وه وه بووه که پیشتر کردوو یانه، ئه و کار و رهفتارگه لیک که زور پیس و ناشیرین بوون.

هه نووکه لیتان ده پرسم ده بیت چی له مروّف چاوه پروان بکهین؟ مروّفیک بهم هه موو خه سلّه ته سه یروسه مه رانه وه؟ ئه گهر هه موو خیرویی دنیای به سه ردا برژینیت، ئه گهر تا ته وقی سه ری نومی به خته وه ری و شادمانیه کی وا بیت که خو شبه ختی وهک ئاو به سه ریدا بروات، دو خیکی وایشی بو بره خسینیت که هیچ نه کات و بخه ویت و بیر له نه مری بکاته وه. ئه و کاته یش هه ر ئه م مروّفه، له بهر ئه وهی سپله یه، بو نازاردان و زیانپیگه یاندنتان له گه لتاندا به شه ردیت، هه موو ئه و چاکه یه ی له گه لتاندا کردوه له ژیر پیی ده نیت، رهنگه له هه مان کاتدا بیر له شتی هه ره بیمانا و نادرست بکاته وه. ته نانه ت بو نه مانی خویشی هه نگاوی گه وجانه بنیت. هه موو ئه مانه ته نیا له بهر ئه وهی له گه ل ئه و دوخه گونجاوه دا، که ئه قل بو ی ره خساندوه خه یاله پیلانگیزییه که ی بخاته گهر. ده یه ویت له و خو شی و ئاسووده ییه فراوانه دا بیر و خه یاله هه ره ناقولاکانیشی بیاریزیت و ده ییشیکات. ته نیا بو ئه وهی که خو ی، بوونی خو ی، مانه وه و ئیراده ی خو ی بسه پینیت و بلیت من هه م. خوا خو ی ده زانیت ئایا ئه م کاره پیویسته یان نا، به لام ئه و ده ییکات. به لی مروّف هه ر مروّفه. نه زاری تاوله یه و نه دوگمه ی پیاو که بو نمونه یاسا سروشتیه کانی ئیوه به ئاره زووی خو یان یاری پی بکه ن و ئاههنگی پی بگین. به جوړیک کار بکات که ئیتر له ده ره وهی لیپرسینه وه چه ز و ئاره زوویه کی نه بیت و ریگه ییشی پی نه دریت. ئه مه یش بو ئه و

کافی نییه، چونکه ئەگەر بەراستی ئەو بە دوگمەى پیاوۆ نەزانین و بە زانسته سروشتى و بیرکارىیه کان بوى بسەلمینین ئەگەر رەفتارى ئاقلانە بیت چاکترە، هیشتا پەیرهوى لە ئەقل ناکات و ھەر بۆ دلخۆشکردنى خوى و بە ئانقەست کارى بىمانا دەکات. دیارە ئەمە ھەر لەبەر ئەوەیە کە سەپلەییە. بۆیە ئەمە دەکات گوايە بە مەیلی خوى رەفتار دەکات، نەک بە ھەزى ئیوہ. خو ئەگەر توانای لەوہ کەمتر بیت بتوانیت دەست بۆ گەندەلى بەریت، لە خەيالى خويدا ھەر بەو جورە بیر دەکاتەوہ. چەند بتوانیت خەم و ئازار و کارى خراپ بەرھەم دەھینیت و لاسارانە لەسەریشى بەردەوام دەبیت و نەفرەت لە دنیا دەکات، چونکە مرؤف تاقە بوونەوہرێکە نەفرەت بکات (ئەمە لە بەخت و تايبەتمەندییە بە سوودەکانى خویەتى و ھەر ئەمەیشە لە ئازەلى جیا دەکاتەوہ) بەم نەفرەتکردنە ئامانجەکانى دەپیکیت، واتا بە خوى دەسەلمینیت کە مرؤفە، نەک ژبى تار و دوگمەى پیاوۆ. ئیستا ئەگەر بلین کە تەنانەت لەسەر ئەم حالەتى تاریكى و ئازاردان و ویرانکارى و نەفرەتکردنە دەکریت لىپرسینەوہى لەگەلدا بکریت و ھەلبسەنگینریت، بە جوریک کە پیشینییەکانى من نەییەنە دى و بچنە خانەى ئەقلەوہ. لەم حالەتەدا دەلیم کە مرؤف شیت دەبیت، بۆ ئەوہى بیر و ھزریكى وای نەبیت پینگەى لى بگریت و بتوانیت ھەز و ئارەزوہکانى بە چاکى بەھینیتە دى.

من لەو باوہرەدام ئەگەر لە روانگەییەكى دروستەوہ لە کار و رەفتارەکانى مرؤف بروانین، ئەوہمان بۆ دەردەکەویت کە مرؤف، لە رینگەى ھەموو ئەو کردارانەییەوہ دەییەویت ئەوہ بیسەلمینیت کە مرؤفە، نەک قەلەم و ئامیزی لەکارکەوتوو. تەنانەت ئەگەر لەسەر حسابى مانەوہ و ژيانى خویشى بیت،

هەر حەزی بەو خۆسەلماندنە هەیه. مەرۆف نازانیت چۆن ئەم چەمکە بسەلمینیت، بەلام دەبیت هەر بیکات، گەردبەرانە دەبیت بیکات.

باشە، ئەگەر ئەمە راستی تیا بیت، ئیتر چۆن دەتوانین گوناھ نەکەین؟ بۆ نابیت سوپاسگوزاری خوا بین که ئەم دنیایە بەپێی ویست و ئارەزووی ئێوە دروست نەکردوو. بە جۆریک که تەنیا شەیتان دەزانیت خواست و ئێرادەکانی ئێمە بە چییەو بەستراو؟

ئێستا کەوتنە هاوار هاوار (هەلبەت ئەگەر بە شیاوی ئەو مە دابنێن که هاوارم بەسەردا بکەن) که کەس ناتوانیت ئێرادە لە تۆ زەوت بکات. ئێمە تەنیا ئەو مەمان دەوێت که ئێرادەکەت تەواو ئازادانە و لەگەڵ خواست و ئارەزوو سەروشتی و ئاساییەکاندا بگونجیت، و اتا لەسەر بنەمای یاسا سەروشتی و بێکاراییەکان.

بەپێزان، که کار گەیشته ئێرە، ئێوە بیلین، ئیدی ئێرادە ی ئازاد و تاییبەتی من لە کوێدایە؟ ئەگەر بمانەوێت بەدوای هەلسەنگاندن و خەشتە و ئەندازەدا بگەڕین، جاریکی دی باس لەو بەکەینەو که دوو کەرەت دوو دەکاتە چوار، ئەوسا کوێی ئەم ئێرادە ئازادە بەپێی بژارە ی منە؟ دوو کەرەت دوو که بەبێ ئێرادە ی منیش هەر دەکاتە چوار، ئایا ئەو ئێرادە ئازادە ی باسی لێوەدەکەن بەری چ داریکە؟

به‌رِيزان، دياره من گالته ده‌که‌م، خويشم ده‌زانم که گالته‌کردن بي‌ئەنجامه. به‌ئي، له راستيدا ناکریت هه‌موو شتيک به گالته بگري، به‌لام له و کاته‌دا که من له داخا ددانه‌جيره‌مه گالته ده‌که‌م.

به‌رِيزان، گه‌ليک پرسيار هه‌ن ئازارم ده‌ده‌ن، وه‌لامم بده‌نه‌وه. بۆ نموونه ئيوه ده‌تانه‌ويت نه‌ريته کۆن و به‌سه‌رچوو‌ه‌کان له مروّف بسه‌ننه‌وه. چاکسازيان تيا بکه‌ن و خواسته‌کانيان به‌ره‌و هزر و زانست به‌رن. باشه، ئيوه له کوي ده‌زانن ئەم کاره، ئەگه‌ر بيشکريت، کارئیکي پيوسته؟ له کوي زانيوتانه ده‌بيت مروّف به‌م جوړه په‌روه‌ده و چاکسازي تيا بکريت؟ چۆن به‌و ئەنجامه گه‌شتوون که ويستی مروّف پيوستی به‌م جوړه چاکسازيانه هه‌يه؟ به‌کورتی و پوختی؛ چۆن ده‌زانن ئەم چاکسازييه رۆحي و ده‌روونيانه به چاک له‌سه‌ر خه‌لک ده‌که‌ويته‌وه؟ ديسانه‌وه ده‌پرسم، چۆن له‌وه دلنيان که ده‌ليت هه‌ميشه وا چاکه مروّف له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندييه راسته‌قينه‌کانيدا ناکۆک نه‌بيت، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ئەو به‌لگه هزرييانه‌دا که له‌گه‌ل سوود و قازانجه ئاساييه‌کانيدا ویک دپته‌وه و له‌گه‌ل ژماره‌کانی بيرکاريدا ده‌گونجيت و هه‌ميشه بۆ خه‌لکی به‌که‌لکه و ته‌نيا له‌رپي ياسا واقيعی و سروشتيه‌کانه‌وه ده‌توانريت رپي رزگاربوونی مروّف ده‌ستنيشان بکريت؟ وا دياره ئەمه گريمانه‌يه‌کی به‌رايی ئيوه‌يه، منيش هه‌ر له‌به‌ر ئيوه ده‌ليّم بانگه‌شه‌که‌تان له بنه‌ماوه ياسايه‌کی لوژيکيه. زۆر چاکه،

به لّام ده لّيم، هر به و پاساوه، گریمانە و بۆچوونە لۆژیکەکانی ئیوه، ناکریت ببن به یاسایهکی مرۆفایهتی و نایشبن. به ڕیزان، من، ڕهنگه وا بزائن شیت بووم، به لّام ڕیگه م پێ بدەن خۆم لهوه ببویرم.

زۆر چاکه. منیش ده لّيم مرۆف بوونه وهریکه کاری ناوازه دهکات و هۆشیارانه به رهو ئامانجیکی دیاریکراو دهچیت، به رده و امیش ڕیگه یهک به رهو ئامانجهکه هه لده بژیریت، به لّام ئه وه بزائن مرۆف به لایه وه مه به ست نییه ڕیگه که له کویدا کوتایی دیت. ڕهنگه هر له بهر ئه مه ییش نه یه ویت بزائیت ڕیگه که به رهو کوئ دهچیت که بیه ویت له و ڕیگه یه ی هه لیبژاردوه لادات و ئازادانه به لاریدا بروات. له م حاله ته دا، دیسانه وه ناچار ده بیت ڕیگه یهک هه لبژیریت که به بروای من، ئه مه یان پاساوی تری له دواوه یه. به و مانایه ی له وانیه به گومان بیت که ئایا ئه و ڕیگه یه ی هه لیبژاردوه ئه وه یه که خۆی ده یه ویت، یان نا. ته نانه ت بۆ ئه و که سانه ی هر له خۆه و ڕه مه کی کار ده که ن و هه میشه ده یانه ویت به رهو پینشه وه برۆن، به لایانه وه گرنگ نییه ڕیگه که به رهو کوئ دهچیت و به کوئ دهکات، به لکو ته نیا ئه وه یان لا مه به سه ته ڕیگه یه ک له بهر بگرن. ئیتر له کوپوه بۆ کوئ، ئه وه دیار نییه. تاقه مه به ست ئه وه یه مرۆف خۆی رادهستی و یلگه رده کی بیمانا و کرمۆلی و خراوکاری بکات. هه مان ئه و کرمۆلییه ی که ده یزائین کللی هه موو به دبەختی و داماو ییه کانه. به لئ، گومان له وه دا نییه مرۆف چه زی له داهیتان و دروستکردنه، به لّام ئه ی بۆ، له گه ل ئه مانه یشدا، ئه مه نده شه یدا ی و یرانکردن و بیه ووده ییه. دیومانه تا چ راده یه ک ئه م کاره ی لا په سه نده و له کاری دیی پێ چاکتره. به ڕیزان، تکایه وه لامی ئه م پرسیاره م بدنه وه. گه لیکم

پڻ خوشه له م باره وه چند قسه يه ك بكم. له وانه يه هر له بهر
 نه وه بيت كه بچي مروّف حه زى به ويرانكارى و بيهوده يي
 هه يه (لاى هه موان ناشكرايه كه نه م كاره ي زور پڻ خوشه)
 نيا له بهر نه وه يه كه زور دهرستيت به نامانچ بگات، له وه
 دهرستيت نه و ساختمانه ي له وه هميدا دروستي كړدوه،
 نه نام بدريت. بيزاره له به نامانچگه يستن. به ريزان، نه وه له
 كوڅ ده زانن؟ رهنه نه و ساختمانه كه ي ته نيا له دووره وه پڻ
 خوشيت، نه ك له نزيكه وه. رهنه هر خودى
 دروست كړنه كه ي حه ز لى بگات، نه ك چيژ و خوشي تيدا
 ژيانى. له وانه يه حه زى لى بيت ميرووله و مه پرمالات و
 گياندارانى ترى تيا بڙى، يان نه و ساختمانه هر نه بيت و ته نيا
 له بيرى خويدا به رجه سته ي كړد بيت!

له گيانداره ماليه كان بروانن، ميرووله، مه ر، گا و ه يى تر،
 بؤ نمونه ميرووله گيانداريكي زور ناكلن، مندالى راسته قينه ي
 سروستن، لانه ي كووك و سه ير دروست ده كهن. له شاره كانيان
 بروانن چ ساختمانيكي قايم و پر به هان، نه مه يش مانه وه و
 به رده و اميان ده سه لمينيت و وا له نه مه يش ده كات ريزيان لى
 بگرين. به لام مروّف بوونه و هريكي بيناره، وه ك ياريكه رى
 شه تره نج وايه، ته نيا ريگه ي گه يشتنى مه به سته و ه يچى تر.
 نه و ده يه ويت به هر نرخيك بيت به نامانچ بگات، نه تر به هر
 ريگه يه كدا بيت. پشتيشى پڻ نابه ستريت. رهنه مه به ستي
 سه ره كيي خودى نامانچه كه نه بيت، به لكو ريگه ي پڻ
 گه يشتنه كه يه تى. ناشكرايه نه و نامانچه شتيك نيه جگه له و
 دوو كه رت دوو ده كاته چواره ي باسما ن كړد. و اتا هه مان
 قورمه له ي بيركارى. به ريزان، ده شى دوو كه رت دوو ده كاته
 چواره قينى و نكوليلينه كراو بيت. به لام به ه يچ جوړي ك ژيان

نییه. به پیچه وانه وه، سهره تای مردنه! مروّف هه میشه له م دوو کهرته دوو دهکاته چوار، ترساوه. من ئیستایش لئی دهترسم. با گریمانه یه یک بکهین، مروّف واز له هه موو کاره کانی بهینیت و ته نیا به دواى دوو کهرته دوو دهکاته چواره وه بیت. ئوقیانوو سه کان بپریت و ژیانی خوئی له سهر دابنیت تا دهیدوژیتته وه. به لام سویند به خودا له گهل هه موو ئه مانه یشدا له دهرئه نجامی دوو کهرته دوو دهترسیت. بو؟ چونکه که به دهستی دینیت ئیتر شتیک له ئارادا نامینیت به دوایدا بگه پریت. ئه مه یش به ره و شپرزهی ده بات. کریکار کاتیک کاریان ته واو دهکن و کریکانیان وهرده گرن، به ره و مه یخانه ده چن و خویان مه ست دهکن، ئینجا پوولیس دهیانگریت و ههفته ی بیکاریان به مه پر دهکنه وه.

دهبیت مروّفایه تی روو له کوئی بکات؟ ههر که به مه به ستیک دهگات، تووشی دوودلی دیت و سه ری لئ دهشیویت. ئه و بو گه یشتن به ئامانج، هه ز به هه ول و تیکوشان دهکات، به لام هه ز به خودی گه یشتنه که ناکات. (ناتوانم ئه مه به ره های بلیم، چونکه ئه گهر وا بیت مایه ی پیکه نینیکی زوره) ئه و خودی به ئامانج گه یشتنه که ی ناویت، ئه ی باشه چی بکهین؟

پوخته ی قسه ئه وه یه که مروّف ته واو به خه سه له تیکی پیکه نیناوییه وه دروست بووه. له ههر شوینیکه وه بروانین مروّف بوونه وهریکی سه رگه ردان و ویله. بوونه وهریکی گالته چاره، لئ له گهل ئه مانه یشدا، لای ئه و دوو کهرته دوو دهکاته چواره قه قه تیکی تال و تاقه تپروکینه.

به پروای من ئه م به ره نجامی دوو کهرته دوو دهکاته چواره جگه له رسوایی و بیسه رمی شتیکى تر نییه. به لای

منه وه ئه م دوو كه رهت دوو يه كسان به چواره، له زهلامىكى نابووت و بىئابروو دهچىت كه دهستى له گىرفانى پانتوله كهى نابىت، رىگهى پى گرتىين و به راست و چهپدا تىمان لى بكات. من له گه لتاندام كه دوو كه رهت دوو يه كسانه به چوار شتىكى زور پىويست و گرنگه، به لام ئه گهر وا بكه وىته وه كه پىايدا ههلبلىين و ستايشى بكهين، ئهوسا من دهلىم "دوو كه رهت دوو دهكاته پىنج"، چونكه ئه مەيش له خويدا سه رنجراكيش و گه لىك له بهردلانه.

ئيوه له كوئوه به م به ره ئه نجامه گه يشتوون و ته واو سه لماندووتانه كه ته نيا وتهى ئاساىى و فهرمى و ئه رىنى، مرؤف ده گه يه نيته ئاسوودهىى و خو شگوزهرانى و له وتهى دى چاكتره؟ وا نازانن كه له م بوچوون و وينا كردنه تاندا هه له بن؟ ئايا پىتان مه حاله مرؤف نه زانىت خو شى و ئاسوودهىى له كوئىدايه و پىى خو ش نه بىت؟ يان به و رادهيهى ئيوه تىى گه يشتوون چه زى له تالى و ئازار بىت؟ له وانه يه ناخو شى و ئازارىش به لايه وه به هه مان ئه ندازهى ئاسوودهىى و خو شگوزهرانى به سوود بىت. له راستىيشدا هه ندىك جار مرؤف رهنج و ئازارى يه كجار پى خو شه و چىژى لى وه رده گرىت. ببوورن، به لام ئه مە راستىيه. هىچ پىويست ناكات بو سه لماندى ئه مە بگه رىينه وه بو مىژوو. مادامه كى هىشتا مرؤفىن و كه مىك ژياووين، پىويسته هه ندىك جار ئه م پرسىاره له خو مان بكهين و ئهوسا تىى ده گهين.

ئه گهر بارى سه رنجى منتان ده وىت، دهلىم هىچ شتىك له ئاسوودهىى و خو شگوزهرانى بىمانا تر و ناماقو لتر نىيه، ئىتر كو تاييه كهى چاك بىت، يان خراپ. زور جار روو ده دات كه شكاندن و وىران كردن چىژىكى راسته قينه به مرؤف ده دات. من

خۆم، وەك كەسانی دى، بۇ ئازارچەشتن و ناخۆشى دروست نەبووم، بۆيە ئاساييە داواى خۆشى و ئاسوودەيى بكم، بەلام تەنيا... من تەنيا بىر لە ھەزى شەخسى و ويستنى تايبەتتى خۆم دەكەمەوہ. من بۆ ئەوہ دروست بووم ھەر كاتىك بمەويت خۆم پادەستى ويست و ئارەزووہ كانم بكم. بىگومان رەنج و ئازار رېى ناكەويتە كۆشكە بەشكۆكانەوہ، بەلام ناكريت لە كۆشكە بلورينەكانيشدا بىر لە رەنج و ئازار نەكرتتەوہ. ئازاركيشان و گومانكردن و نكوليكردن ھاوواتاى يەكترين. باشە، لە كۆشكە دلفرینەكاندا، چى دەتوانيت رېگە لە نيشتەجىگەنى بگريت كە گومان نەكەن؟

بە لای منەوہ بە تەواوى ئەوہ چەسپاوہ، كە ھىچ كاتىك مرؤف لە دەست ئازارى راستەقىنە، واتا سەختى و پەريشانى راناكات و وازى لى ناھينيت، چونكە ژيانە و ژيانيش ھۆكارى سەرەكى زانين و ھۆشيارىيە. ئەگەرچى لە سەرەتاوہ ئەوہم گوت كە بە برواى من زانين و ھۆشيارى گەرەتترين بەدبەختىيە بۆ مرؤف، بەلام لەگەل ئەوہيشدا ھەرگىز مرؤف دەستبەردارى نابيت، بۆ نمونە ناسينى دنياى ناوہوہى مرؤف زۆر بەنرخترە لە دوو كەرەت دوو يەكسانە بە چوار. داواى ئەوہى بە چاكى لەوہ گەيشتين كە دوو كەرەت دوو دەكاتە چوار، ئيتر ھىچ نامينيتتەوہ، جگە لە تەمەلى و بىرنەكردنەوہ. نەك تەنيا ئەمە، بەلكو ھەر گوى بە زانستەكانى تريش نادات و بىريان لى ناكاتەوہ. تاقە شتىك مايبتتەوہ بيكات ئەوہى كە ھەر پىنج ھەستەكەى خۆى كويز بكات، بخزيتە كونجيكەوہ و تەنيا بىر لە خۆى بكاتەوہ. جا ئەگەر بەرئەنجامى ئەو لەكونجىزان

و بىرلەخۆكردنەۋەيەيش بە ھەمان ئەنجامى ھاۋكىشەى دوو
كەرەت دوو دەكاتە چوارمان بگەيەنیت، واتا ھىچمان
نەكردوۋە. لى ھىچ نەبیت توانیومانە بە ۋ دەستەۋستانىيەيش
ئازارىك بە خۆمان بگەيەننن و تەۋاۋ خۆمانى پى ویران بگەين.
ئەمەيش لە خۆيدا مېھرەبانىيەك دەبەخشیت. ھەرچەندە ئەم
كارە، واتا بىرکردنەۋە و رامان لە خود، گەرآنەۋەيە بۆ
رأبووردوۋ، يان با بلینن يارىيەكى كۆنە و دەتوانیت لە دژى
بۋەستیت، بەلام دەبیت ئەۋە بزانین كە ھەرچۆنىك بىت بوونى
لە نەبوونى چاكترە.

به‌پریزه‌کانم، ئیوه برواتان به و کۆشکه بلورینانه هه‌یه که هه‌رگیز نارۆخین و تا هه‌تا هه‌تایه ده‌میننه‌وه، به و مانایه که ئیوه برواتان به شتیکه ناکریت دوودلیی تیا بکه‌یت و له دژی بوه‌ستیت، یان گالته‌ت پی بیته و لچی لی هه‌لقورچینیت، به‌لام من له و جۆره کۆشکه ده‌ترسم. ده‌ترسم بروخیت، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له بلوور دروست کراوه و بیگومانم رۆژیک له رۆژان هه‌ر ده‌روخیت. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یش نه‌رۆخیت که بلوورینه، به هۆی شتی تره‌وه هه‌ر هه‌رس دینیت. له‌وه‌یش ده‌ترسم که نه‌توانین به دزییه‌وه لچی لی هه‌لبقورچینین و گالته‌مان پی بیته، یان نه‌توانین هه‌یچ که موکوورپیه‌کی لی بدۆزینه‌وه.

فه‌رموون، ئه‌گه‌ر له‌باتی ئه‌و کۆشکه ته‌ویله‌یه‌ک بوایه، باران بیگرتایه‌ته‌وه و منیش له‌تاو باران خزابیته‌ ناویه‌وه، به‌لام ئه‌مه به و مانایه نییه که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌ویله‌که له باران و ته‌رپوون پاراستومی، ئیتر به کۆشکی بچوینم. پیم پیده‌که‌نن! ده‌لین له نموونه‌که‌مدا ته‌ویله یه‌کسانه به کۆشکی شکۆدار و تاییه‌تمه‌ندییه‌کی هاوبه‌شیان هه‌یه. منیش ده‌لیم زۆر راست ده‌که‌ن. ته‌واو له و لایه‌نه‌وه یه‌کسانن به یه‌کتر و چ گومانیک له‌مه‌دا نییه، به‌لام لێره‌دا مه‌سه‌له‌که ته‌نیا ئه‌وه‌یه که له هه‌ردووکیاندا باران ته‌رمان ناکات. به‌لام ئه‌ی منی نه‌گه‌ت بلیم چی! چی بکه‌م که وا بیرده‌که‌مه‌وه ژیان ته‌نیا ئه‌وه نییه که باران ته‌رت نه‌کات. ئه‌گه‌ر بمانه‌ویته به ناچاری هه‌ر بژیین،

چاکتر و شیاوتر ئه‌وه‌یه له کۆشکی جوان و رازاوه‌دا بژین، نه‌ک له ته‌ویله‌دا. ئەم جۆره بیرکردنه‌وه‌یه لای من به ته‌واوی چه‌سپیوه و له‌گه‌ل خواست و ئاره‌زووه‌کانمدا گونجاوه. کاتیک ئیوه ده‌توانن ئەمهم لا بگۆرن که نه‌مهیلن و خواسته‌کانم بکۆزن. ئەگینا وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا هه‌یه، هه‌رگیز قاییلی گۆرین نییه.

باشه، با ده‌ست پێ بکه‌ین: بمگۆرن، چاکترم بکه‌ن، رێ و شوێنیکێ دیکه‌م پیشان بده‌ن، له‌باتی ئه‌وه‌ نمونه‌یه‌کی چاکترم بده‌نی، به‌لام با پێشه‌کی ئه‌وه‌تان پێ بلێم، هه‌رچی بکه‌ن، ناتوانن قه‌ناعه‌تم پێ بینن که ته‌ویله‌ کۆشکه‌ شتی وا مه‌حاله‌. با بلێن ئه‌و کۆشکه‌ بلورینه‌ شتیکی دروستکراو و خه‌یالییه، چونکه‌ به‌پێی یاسا سروشتیه‌کان، بوونی کۆشکیکی له‌و جۆره نالۆژیکه، منیش هه‌ر له‌رێی گه‌وجایه‌تییه‌ غه‌ریزییه‌که‌مه‌وه ئه‌وه‌م به‌ بیردا هات و له‌و میراتییه‌ دواکه‌وتوه‌یه‌شه‌وه که له‌ نه‌وه‌کانی پێشینه‌وه‌ بۆم ماوه‌ته‌وه. به‌لام هه‌رچۆنیکه، بوون و نه‌بوونی بیریکێ وا هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ منه‌وه‌ نییه. ئەگه‌ر ئه‌و ویست و ئومیدانه‌ی که له‌ مندا دروست بوون، نه‌بوونایه، هه‌ر وا نه‌ده‌بوو؟ ره‌نگه‌ دیسان هه‌زتان به‌ پیکه‌نین بیت؟ با وا بیت، چ گه‌لته‌ و تیزیکتان پێ خۆشه‌ بیکه‌ن، به‌لام ئاگادار بن، ئەگه‌ر من، بۆ نمونه‌ برسیم بیت، هه‌یچ کاتیک نالێم تیرم. به‌لێ. ده‌زانم ناتوانم به‌م قسانه‌ قایلان بکه‌م. چاک ده‌زانم، به‌م پووچه‌رایێ و سفره‌ به‌دوای یه‌ک ریزکراوه‌نه‌دا که کۆتاییان نایه‌ت، ویل نابم. ته‌نیا له‌به‌ر قسه‌ی جه‌نابتان که ئه‌مانه‌ به‌پێی یاسا‌کانی سروشتن و یاسایین و جیی بروان. هه‌یچ کاتیک نالێم ئه‌وپه‌ری ویست و ئاره‌زووم له‌وه‌دایه‌ له‌ ئاپارتمانیکێ گه‌وره‌ی چه‌ند قاتی‌دا ژووریک به‌کرێ بگرم، تیا بخوم و هه‌تمه‌ن

ئىۋە باسى دەكەن، لەوانەيە تەنەت يەككىيان تيا نەبىت كە بە لايدا تىپەپىت و دەمە لاسكىي نەكەيتەوہ و گالتهى پى نەكەيت. ئەگەر بزانم ناتوانم مەسخەرەى بكم، زور زياتر نازار دەچىزم، چونكە خوم بە تاوانبار دەزانم. لەگەل ئەمەيشدا، نامادەم جگە لەوہى كە واز لە زماندەر كىشان و گالته پىكردى كوشكەكانتان بەينم، زمانىشم بىرم بۇ ئەوہى چ گومانىك نەمىنىت، بەلام بەو مەرجهى دلنيام بكن دەست نەخەنە نىۋ كارمەوہ و بىر لە گورپىنى خواست و ويستەكانم نەكەنەوہ. داواى هىچ روونكردەنەوہ يەكيشم لەو بارەيەوہ لى نەكەن. ھەر بەم مەرجه، بەلام دەتوانم چى بكم ئەگەر كەس نەبىت لەمە دلنيام بكات، يان بيانەوئىت بە كرئ بمخەنە ئەو ژورورە و وەك كەسىكى بى خواست و ئارەزوو مامەلەم لەگەلدا بكن.

بۇ بەم ويست و ئارەزووانەوہ ھاتوومەتە دنياوہ؟ بۇ دەبىت بۇ ئەوہ دروست كرابم كە تەواو دلنيا بم بوون و گەوھەرى مروف جگە لە فروفيل، شتىكى تر نىيە؟ ئايا بەراستى مەبەست لە بوونى من تەنيا بۇ زانىنى ئەو شتەيە؟ برۋاناكەم. بۇ؟ بۇ؟ شتىكى ترىش ھەيە پىويستە بىلنم. لاي من روونە كەسانى وەك ئىمە، مەبەستم ئەو كەسانەيە لە ژىرزەويدا دەژىن، دەبىت دەميان مور بكرىت و لچ و لىويان بدورىت. ئەم جورە مروفانە، مروفە ژىرزەمىنەكان، دەتوانن چل سالى رەبەق لە تارىكتىن قورژىن و تەرىكتىن سووچدا، دابنىشن. تەنيا و تەرىك بن. بەلام ئەگەر ئەم كەسانە بەئىنە بەر خور و رووناكى بۇ ئەوہى كەسانى تر ببىن، ئەوسا ھەموو تەنبايى و بىدەنگىيە كە دەشكىنن. ئىنجا ئەمانەى سالانىكە بى دەنگ و سەنگن، دەست بە قسان دەكەن، ئىتر ھەر دەلن و دەلن و دەلنەوہ.

به‌رِيزان، به‌رئه‌نجامی هم‌موو ئه‌م قسانه ئه‌وه‌يه که هيچ کارِیک نه‌که‌ين! له هم‌موو چاکتر بيکارى و بيته‌ره‌ميه‌يکى هۆشيارانه‌يه، که‌واته بژى ژيرزه‌ويى تاريخ!

پيشتر وتم من به ته‌واوى ئيره‌يى به که‌سانى ئاسايى ده‌به‌م و ئاواتيان پى ده‌خوام، به‌لام له‌م دۆخه‌ى ئيستا‌دا که وابه‌سته‌ى ژيانىکى سه‌خته، پيم خۆش نيه‌ه وه‌ک ئه‌و وا بم، لى نايشتوانم ئيره‌يى پى نه‌به‌م و ئاواتى پى نه‌خوام.

نا، نا، به‌ه‌رحال، ژيرزه‌وى چاک و به‌سوودتره. ده‌توانيت له‌ويدا، ئاخ، ئاخ! ديسانه‌وه خه‌ريکى درۆکردنم! چونکه چاک ده‌زانم، وه‌ک چۆن ده‌زانم دوو که‌رته دوو ده‌کاته چوار، ده‌زانم هيچ کاتيک ژيرزه‌وى له هه‌واى نازاد باشت‌ر نيه‌ه. من له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئاوات و خواست و ئاره‌زووم هه‌يه و ناتوانم به‌ده‌ستيان بينم و قايليش نابم، بۆيه ژيرزه‌ويم هه‌لبژاردووه. ئه‌گينا هه‌رچى ژيرزه‌وى هه‌يه... بۆ دۆزه‌خ.

به‌لى، ئه‌مه چاکتره، ده‌زانيت وشه‌ى "چاکتر" ده‌کرا له کويدا له‌گه‌ل هه‌قيقه‌تدا يه‌کانگير بيت. ئه‌و کاته‌ى هيچ نه‌بيت خودى من که ئيستا ده‌نووسم، بروام به تاقه شتيک بيوايه که تا ئيستا وتوومه، به‌لام به‌رِيزان سويندتان بۆ ده‌خۆم، بروام به تاقه وشه‌يه‌ک، به بچووکترين مه‌سه‌له، له‌وانه‌ى تا ئيستا وتوومن و لتيان دواوم، نيه‌ه. له‌وانه‌يه له دوايدا که‌مه‌کيک بروا په‌يدا بکه‌م، به‌لام له‌م چرکه‌ساته‌دا، به‌دگومانم له هه‌موو ئه‌و

شتانه ی که وتم. ههست دهکهم (له راستیدا نازانم بۆ) ههست دهکهم وهک شهیتان درۆ دهکهم، درۆ.

لیم دهپرسن کهواته ئهم ههموو قسانهت له چیه؟

باشه، لینگه پین بۆ ماوهی چل سالی تهواو، بی هیچ کاروباریک، له ژیرزهوییه کدا زیندانیتان بکه، له دوا ی چل ساله که، ده رگای زیندانه که تان لی بکه مه وه، ته نیا بۆ ئه وهی بزانه له چیدان و چی ده که ن. ئایا ده کریت چل سالی تهواو مروفتیک، به بی هیچ کاریک، له زینداندا بهیلتیه وه؟ رهنگه هه نو که به گالته پیکردنه وه سه رتان رابوه شین و بلین: شه رم ناکه یته؟ تو له لایه که وه گالته ت به ژیان دیت و لاقرتیی پی ده که یته، له لاکه ی تره وه هه زی پی ده که یته و لات خو شه، له هه مان کاتیشدا ده ته ویت به م لوژیکه سه قه تانه، به ئاسانی هاو کیشه کانی ژیان چاره سه ر بکه یته؟ جگه له مه، بۆ راو بو چوونه کانت تا ئهم راده یه ئازار به خش و بی شه رمانه یه؟ له هه مان کاتدا تو چهند له خو ت ده ترسیت! قسه کانت بی سه ره وه به رهن و چی ژیشیان لی ده که یته. بی شه رمانه ترین قسه ن و هه ر له به ر ئه وه ی شه ده ترسیت و پوزش دینیه وه و ده ته ویت دلنیامان بکه یته که نا ترسیت. له نیو ئهم قسه قورانه دا شانازی به هه ندیک دا بونه ریتی گشتیه وه ده که یته و لات په سه نده که له رقا هه ندیک له وه قسانهت کردو وه. به لام له هه مان کاتدا ده ته ویت به رانه ره که ت وریا بکه یته وه و داوا ی لی بووردنی لی بکه یته. تو خو ت زور چاک ده زانیت ئهم گالته وگه پانه ت نه نرخیان هه یه و نه مانا، لی وهک ده رده که ویت خو ت بروات پینان هه یه و پیت خو شن. رهنگه به راستی ئازارت چه شتیته و شه که ت بوو بیته، به لام خو یشته گو ی به وه خه م و ئازارانه ناده یته. له جه وه هری تو و

چۆنایه تى ئۇ دەرد و ئازارانەدا كە باس تى كىردن، بىگومان راسىنگۇيىيان تىايە، بەلام ئۇهەى كە نىتە و پىئوىستىت پىيە هەيە خۇراگرى و جوامىرىيە. تو خۇگر نىيت، هەر لەبەر ناوبانگدەر كىردىكى مىندالانەى بىيەها ئۇمانە بۇ هەموان دەخەيتە روو. هەر لەبەر خاترى جوىندان و بىرەوشتىنواندن هەمووى ئاشكرا دەكەيت. وايە، ديارە قسەيەكت هەيە و دەتەوئىت بىلئىت، بەلام لەبەر ترسنۆكىت دوا قسەت نالئىت و دەيشارىتەو، چونكە نە جوامىرىت و نە ئازا. لە ترس و دوودلىى خۇتدا ئۇهەى لە دلتايە ناىخەيتە سەرزمانت. تو تەنيا خويىرىيەكى ترسنۆكىت و هىچى دى. تو شانازى بە هزر و هۇشيارى خۇتەو دەكەيت، بەلام هىچىانت تىا نىيە و هىچ لەوانە نازانىت. ئەگەرچى هزرت كار دەكات، لى دلت پىس و فاسىدە، بەبى دلى پاكىش ئەقل و مەعريفەت مەحاله. چەندىش بتەوئىت لاسارى بكەيت و سوورىبىت لەسەر بىزار كىردى خەلك و خۇت بە جۇرىكى دى پىشان بەدەيت، هەرچىيەك بكەيت درۇيە! درۇيە! درۇ!

تەواو روون و ئاشكرايە، ئەوانەى وتت خۇم بىرم لى كىردبوونەو و بە خۇم وتبوون. ئەمانەيش بەرهەمى ژىرزەوئىن. چل سالى رەبەق لەم ژىرزەوييەدا، لەئىو ئۇ كونه چكۆلەيەدا، گوئىقولاغى ئەم وشانەى ئىو بووم. ئەم وشانەم لە خەيالى خۇمدا دروست دەكرد. بەلى هەموو ئەم قسانە، قسەى خۇمن، كەواتە هىچ سەير نىيە هەمووم لەبەربىت. ئەگەر چى وشەكان شىوازى ئەدەبىيان لەخۇ گرتووه، بەلام ئايا دەكرىت ئىو هىند خۇشباوهر بن وا بزائن هەرچىيەك من دەئىنوسم، چاپ بكرىت؟ دواى چاپكردنىش يەكى دانەيەكتان بۇ خويندنەو بەدەمى و ئىوئەيش باسى بكەن. شتىكى ترىش هەيە

به لای منه وه وهک مه تهل وایه! ئه وهیش ئه وهیه که بو من به ناوی "به ریزان" وه ناوتان ده به م. بو وا قسه ده که م وهک ئه وهی خوینه رانیکی تاییه تیم هه بن و بو ئه وان بنووسم؟ نووسینه کانی من نه بو چاپکردن ده شین و نه بو خویندنه وه، یان به هه رحال، من ئه وهنده ئازا نیم که له خۆم رابییم کاریکی وا بکه م، یان ئه وه هه ر به زیاد ده زانم.

به لام ئاگادار بن، شتیکی خۆشم به بیردا هات. بیگومان چه ز ده که م له گه لتاندا باسی بکه م. ئه و شته په یوه ندیی به مه سه له یه که وه هه یه که ...

له یاده وه ربی هه ر یه کی کماندا، زۆر شت هه ن که ناتوانیت بو که سیکی تری بگێریته وه، به لکو ئه گه ر زۆری بو هینایت ده توانیت ته نیا بو هاوړی نزیکه کانتی بگێریته وه. شتگه لیکي تر هه ن که ته نانه ت بو هاوړی نزیکه کانیشی ناگێریته وه، به لکو ده توانیت ته نیا بو خۆتی بگێریته وه، ئه وهیش به نهینی و له بیده نگیدا. شتگه لیکي تریش هه ن که ته نانه ت مروّف له ترساندا ناتوانیت بو خۆیشی بگێریته وه. ئه م شتانه له بیره وه ربی هه ر که سیکی بیرمه ند و به ره وشت و تیگه یشتوو دا زۆرن، و اتا ورده ورده له یاده وه ربی ئه و دا کۆده ببه وه، به جوړیک ده توانین بلین چه ند مروّف زیاتر "به ره وشت بیت، به هه مان پیژه ئه و یاده وه ربیانه ی زۆرن".

ماوه یه ک له مه وه به ر بریارم دا هه ندیک له رووداوه کانی ژیا نی پابوردووم یاداشت بکه م. به لام سه رنه که وتم. که ده گه یشتمه ئه و جوړه یاده وه ربیانه به دوودلی و بیزاریی وه به لایاندا گو زه رم ده کرد. به لام وا ئیستا نه ک ته نیا بیریا ن لی ده که مه وه، به لکو تا راده یه ک بریارم دا وه بیانخه مه سه ر کاغه ز. ده مه ویت خۆم تا قی بکه مه وه که ئایا ده توانم به راشکاوی و بی درۆ له گه ل خو کردن، راستگو یانه ئه م کاره بکه م؟ ئایا ده توانم، هیچ نه بیت له گه ل خۆمدا، له راستییه کان نه ترسم و ئه مه بلیم؟

هه نووکه، هه ر به م بۆنه یه وه، دهمه ویت شتیک بلیم که به چاکی له بیرم نه ماوه. هاینه^۱ وتوو یه تی، ئەو که سه ی ژیان نامه ی خۆی نووسی بییت و وه فادارانه هه موو راستیه کانی باس کرد بییت، هه رگیز که سیک ی وا بوونی نییه. هه چ کاتیک مرؤف ناتوانیت له باره ی خۆیه وه هه موو راستیه کان بنووسیت. به بروای هاینه، بۆ نموونه رۆسو له ددانپیدانانه کانیدا، هه چ گومانی تیا نییه که ده رباره ی خۆی درۆی کردووه و خۆیشی به درۆ تۆمه تبار کردووه. هه ر به ده ستی ئەنقه ست و پیزانینه وه، ته نیا بۆ ناوبانگ په یداکردن ئەم درۆیه ی هه لبه ستووه. من ته واو قه ناعه تم به وه یه هاینه راست ده کات. زۆر چاک ده زانم ئەو له سه ر هه قه. ده شیت هه ندیک جار، یه کیک، ته نیا بۆ ناوبانگ په یداکردن، ته نانه ت تاوانیک بداته پال خۆی. من به ته واوی له وه ده گم که ئەم جو ره خۆده رخستن و به دوا ی ناوبانگدا گه رانه له چیه وه یه. به لام هاینه له باره ی که سیکه وه قسه ی کردووه که ئەو که سه له به رده م خه لگیدا ددانی به شته کانداناوه^۲. به لام من ته نیا له به رده م خۆمدا ددانی پیا ده نیم، بۆیه تا قه جاریک و بۆ هه میشه، پوونی ده که مه وه و ده لیم: شینوازی نووسینی من جو ریکه ئیوه وا ده زانن خۆینه رانیکم له به رچا و گرتووه و بۆ ئەوان ده نووسم. به لام ئەمه وا نییه. ئەمه به پووکه ش وایه، چونکه به م جو ره نووسین بۆ من ئاسانتره، وانا شینوازیکی تایبه تی نووسینه که بۆ خۆم هه لمبژاردووه. ده توانیت به جو ره گفتوگو و مه نه لوگیکی بیمانای بده یته قه له م، بۆیه هه رگیز من خۆینه ری خۆم نابیت. جگه له مه یش، من پشتریش ئاماژه م بۆ

^۱ هاینه Heine شاعیریکی گه وره ی ئەلمانییه.

^۲ مه به ستی دۆستویفسکی، جان جاک رۆسو یه.

ئەمە کردووہ... ناھیلّم و نامەوئیت لە بلاوکردنەوہی ئەم
یاداشتانەدا کاریگەریی کہسم لەسەربئیت و لەبەر ئەو بنووسم.
نا، نامەوئیت ئەو جوّره نووسینەیی کہ ئئستا باوہ بکہم بە
نموونە و پەیرەویی لئ بکہم. من لە چرکہساتی نووسیندا
ھەرچییەکم بە بیردا بیئت وای دەنووسم.

باشە، لئردا، ھەقتانە لئیم بپرسن، ئەگەر بەراستی تۆ
حساب بۆ خوئنەر ناکەیت، ئەی بۆ بیھوودە لەگەڵ خۆتدا
دەلیلیتەوہ و لەسەر کاغەز، ئەو قسە و بپاریانە یاداشت
دەکەیت کہ ناتەوئیت بە شیوازی ئاسایی بیاننووسیت، یان
گواہیە لە چرکہساتی نووسیندا چیت بە بیردا بیئت وای
دەنووسیت و شتی تری لەم بابەتانە؟ باشە کہ وایە ئەم
ھەموو روونکردنەوہ و پۆزشھینانەوہیە لە چی؟

بەلئ، حەزەدەکم ئەوہ بزائن، لە باری دەروونییەوہ ھەموو
ئەم مەسەلانە لە تاقە شتیکیدا کۆدەبنەوہ. شتەکہ زۆر سادەییە.
من پیاویکی ترستۆکم و بەس. -وہک ئەوہی ئئوہ بیری لئ
دەکەنەوہ- بەلام لەوانەییە من گریمانەیی خوئنەرانیکی بۆ خۆم
بکہم، کاتیک نووسینەکانم دەخوئینەوہ، بە چاوی ریزەوہ
تەماشام بکہن، رەنگە ئەوان، واتا ئەو خوئنەرە گریمانکراوانە،
ھاودەرد و خەمی ئەوانەیی ژئیرزەوی بن، ھەلبەت بەلگە و
پاساوی زۆر لەمانە زیاتر ھەن، بە ھەزار.

شتیکی تریش: بەراست چ ئامانجیک لەدوای ئەم نووسینەیی
منەوہییە؟ چییە ئەگەر مەبەستم خەلک و خوئنەر نەبیئت،
دەمتوانی ھەموو ئەم شتانەیی بە سادەیی نووسیومن لە
بیرەوہریی خۆمدا ھەلیان بگرم و نەیانخەمە روو. بئ ئەوہی
خۆم بە نووسینیانەوہ شەکەت بکہم.

ئەمە زۆر راستە، بەلام تۆمارکردنى سەر لاپەرە شىكۆمەندىيەك دەدات بە نووسىن، كارىگەرىيەكى بەھىزترى لە وتن دەداتى. نووسراو دادگايىكىردىكى مروۋە لە دژى يان لە بەرژەوھەندى. لە شىوازى نووسىندا كارئاسانى بۆ ئەو دادوھەرىيە دەكرىت. لەوانەيە نووسىن ئاسوودەيىم پى بىبەخشىت. ئاسوودەيىش پەرە بە خەيال دەدات.

ھەر لەم چركەساتەدا، بەتايبەتى يەككىك لەو يادوھەرىيە گەوجانەيە، زۆرم ئازار دەدات. چەند رۆژىك لەمەوبەر، كە لە ناكاوئىكدا ئەم يادوھەرىيەم بىركەوتەو، ئىتر لەوساوە نەمتوانى لە چنگى رزگارم بىت. وەك كەسىكم لى ھاتووە دەنگى موزىكىكى ناخۆشى بەرگوى كەوتىت، بەلام دەبىت خۆم لە دەستى رزگار بكەم. سەدان يادوھەرىيە لەم جۆرەم لايە، بەلام ھەندىك جار يەككىك لەو سەدانە سەر بەرز دەكاتەو و دەست بە ئازاردانم دەكات. نايشزانم بۇ گەشىتوومەتە ئەو قەناعەتەى كاتىك دەتوانم لە شەرى ئەو يادوھەرىيە خۆم رزگار بكەم، كە بىنووسم. چ خەوشىك لە تاقىكردنەوھىدا ھەيە؟ بۇ نەيكەم؟

وا ئىستا شەكەتم! شەكەتى بىكارىم، ھىچ كات كارم نەبوو و ئىستائىش نىمە. پرۇسەى نووسىن وەك كاركردن وايە، دەللىن مروۋف بە كاركردن پاك و پىرۆز دەبىت. چاكە، ئەمەيش دەرفەتىكە بۆ من، كەواتە بەختم يارە.

بەفر دەبارىت، بەفرىكى دژوارى تەر و زەردباو، دوينىش بەفر دەبارى. لە چەند رۆژ لەمەوبەرەو دەبارىت. وا دەزانم ھەر ئەم بەفرە تەرە ھۆى سەرەكىي بە يادھىتەنەوھى رۆوداوەكەيە. ھەمان ئەو رۆوداوەى تا ئىستا نەمتوانىوھى خۆم لە چنگى رزگار بكەم. كەواتە، با ناوى ئەو يادوھەرىيە، يان ئەو كورتەچىرۆكە بنىم: "بەسەر بەفرى تەرەوھە".

به‌ئشی دووهم

به‌سەر به‌فری ته‌په‌وه

- ۱ -

تازه ته‌مه‌نم گه‌یشتبووه بیستوچار سال، ژیانم گه‌لیک شپرزه و بیسه‌ره‌به‌ره بوو. بئ هاورئ و فره ته‌نیا بووم. هیند ته‌نیا که به کئوی و نامۆیان داده‌نام. هاوده‌می کهس نه‌بووم و قسه‌ی ئاساییم له‌گه‌ل که‌سدا نه‌ده‌کرد. هه‌موو پوژیک، زیاد له‌ پوژی پیشتەر، له‌ سووچه تاریکه‌که‌م ده‌خزام و خۆم تیا به‌ند ده‌کرد. له‌ شوینی کاره‌که‌یشمدا، نه‌مده‌ویست نه‌ له‌گه‌ل که‌سدا بدویم و نه‌ ته‌ماشای که‌س بکه‌م. ده‌یشمزانی هاوکاره‌کانم، نه‌ک به‌ چاوی مروفتیکی سه‌یر و نائاساییه‌وه ته‌ماشام ده‌که‌ن، به‌لکو له‌ ژیره‌وه ناحه‌زانه‌یش لیم ده‌پوانن. منیش هه‌ر وا سه‌یری ئه‌وانم ده‌کرد. هه‌ندیک جار له‌ خۆم ده‌پرسی بۆ ئه‌م خه‌لکه‌ له‌وه‌ ناگه‌ن که‌ بۆچی په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل که‌سانئیکی وه‌ک ئیمه‌دا ناحه‌زانه‌یه.

هاوکارئیکم هه‌بوو ده‌موچاوی گه‌لیک قوقز و ناشیرین بوو. هه‌ر له‌ تاوانبار و پیاو‌کوژ ده‌چوو. وا ده‌زانم ئه‌گه‌ر من دهم و قه‌پوژئیکی هیند دزیوم پیوه‌بوایه، هه‌رگیز نه‌مده‌ویرا ته‌نانه‌ت ته‌ماشای هه‌چ که‌سیک بکه‌م. هاوکارئیکی تریشمان پالتاوئیکی

هه مان کاتدا، له ژیر گوشاری خه م و نازاره له راده به دهره که دا ده مزانی (زور چاکیش ده مزانی) که هه موو ئه و خوندانانه بیهوودن، ناتوانم به م ده موچاوه وه هه موو ئه و شتانه بهیتمه دی که خه یالم لی کردبوونه وه. له هه موویش ناخوش و ترسناکتر ئه وه بوو، له و کاتدا که گشت ئه و هه لسوکه وت و خونمايشدانهم به گه و جایه تی ده زانی، که چی خوم مژوولی یارییه که ده کرد و به وه دلخوش بووم که خوم به خاوه ن ئاوه ز و زیره ک دهربخه م و پیی قایل بم. ئه وهنده پیی قایل بووم ئاماده بووم له وه ناشیرینتر بم که هه م، ده موچا و سه روسیمام. له وه بیزار که رتر بیت که له ئیستادا هه مه، ته نیا به و مه رجه ی که خه لکی، له گه ل ئه و هه موو رسوایی و ناپه سه ندییانه ی که تیامدایه، به خاوه ن هزر و ژیر و زانام بزائن.

باشه، بیگومان رقم له هه موو ئه و کارمه ندانه بوو که له ده زگا که دا کاریان له گه ل ده کردم. له یه که میانه وه بیگره تا دوا که سیان. که سیکي تیا نه بوو بیبویرم و رقم لیی نه بیت، له هه ر هه موویان. ئیستا ده زانم تا راده یه کیش لیان ده ترسام. به لی، وا بوو. ته نانه ت هه ندیک جار له خومم به گه وره تر داده نان. له و رۆژانه دا گۆران به سه ر بۆچوونه کانمدا ده هات، مه به ستم ئه وه یه هه ندیک جار به چاوی سووکه وه لیم دهروانین و جاری دی له خومم به باشتر ده زانین.

مرۆی چاک و به ره وشت، مرۆی هوشیار و به ئاوه ز، له و کاتدا ده توانیت خۆپه سه ند و خوازیاری گه یشتن به پله و پایه بیت، ده یشتوانیت له هه مان کاتدا ره خنه له کار و کرده وه کانی خۆی بگریت و چاکیان بکات. ئه م جوړه که سه، له هه ندیک ساته وه ختی تردا، ناتوانیت سه رکونه ی خۆی نه کات و

نهیگه یه نیتته نه فره تله خو کردن. له هه ردوو حاله ته که دا، چ ئه و
 کاته ی سه رکونه ی خو م ده کرد و چ ئه و کاته ی خو م به
 شایسته ده زانی، به رده وام روو به رووی یه کیک ده بوومه وه،
 ئیتر هه ر که سیک بوایه، که نه مده توانی راسته وخو ته ماشای
 ناوچاوی بکه م و هه ر له ویدا چاوم داده خست. هه ندیک جار له
 خو م ده پرسى "ئایا ده توانم به رگه ی ته ماشا کردنی ئه و که سه
 بگرم؟" به لام ئه وه بزانی، له هه ر کاتیکی ئه و ئه زمونده دا
 تووشی ئه نجامیکی گونجاو نه ده هاتم. واتا هه ر له یه که م
 نیگاوه ناچار ده بووم سه ر دابخه م و ته ماشای به رانبه ره که م
 نه که م. ئه م شکسته شیته ده کردم و ئازاری پی ده گه یاندم،
 هه روه ها له وه یش ده ترسام بیمه گالته جار ی خه لک، بویه
 تووشی باریکی نائاسایی ژیان ی رۆژانه بوو بوومه وه. چه زم به
 تیکه لبوونی خه لکی نه ده کرد و به رده وام ته نیا و ته ریک بووم.
 زور له وه ده ترسام ئه و ژیا نه ئاساییه ی له سه ری ده رۆیشتم و
 له گه لیدا راهاتبووم، لیم تیک بچیت.

ئایا ده کرا و ده متوانی به رده وامی به م ژیا نه بده م و خو می
 له به ردا بگرم؟ په روه رده و هۆشیارییه که ی من له که سیک ی
 نه خو ش ده چوو. به لایشمه وه وا بوو هه موو ئه وانیه ی له
 سه رده می ئیمه دا به و جو ره په روه رده کراون، ده بوو وا بن،
 به لام ئه وان، هاوکاره کانی ئه و ده زگایه ی کارم تیا ده کرد، هه ر
 هه موویان که وده ن بوون. وه ک رانه مه ر له یه ک ده چوون.
 ره نگه هه ر له به ر ئه وه یش بوو بیت که هه میشه وام ده زانی
 پیویسته به رانبه ر به وانه ترسنۆک یان کوپله بم. بو؟ چونکه
 له نیو ئه وانه دا ته نیا من روونا کبیر و به ره وشت و تیگه یشتوو
 بووم. ئه مه وه هم و خه یالی من نه بوو، به لکو به راستی وا بوو.
 مه به ستم ئه وه یه به راستی من له و نیوه نده دا کابرایه کی

ترسنۆك و كۆيله بووم. ئىستائىش، بەبى ھىچ پاساويك، ديسانەو ھەمە بە راشكاوى دەلئەمەو ھەم سەردەمەى ئىمەدا، ھەر كەسەك خاوەن ھزر و ڕووناكەير و تىگەيشتوو بىت، ھىچ گومانى تيا نىيە كە بە ناچارى دەبىت ترسنۆك و كۆيله بىت. ھەر دەبىت وا بىت، ئەمە حالەتەىكى ئاسايى و سەروشتىيە. ئەمەندەيش لە راستىي ئەم قەسەيە كە لە كۆلەن و ئەزمونىكى قوولەو ھەم سەرچاوەى گرتوو ھەم دەتوانم بلىم ئەو كەسانە ھەر بەو جۆرە دروست بوون. ئەمە تەنبا لە سەردەمەى ئىمەدا و بەرئەنجامى رىكەوت و ھەلومەرجى كۆمەلەيەتى نىيە، بەلكو لە ھەموو سەردەمەكاندا، چ لە رابوردوو، يان لە ئايندەدا، ھەر كەسەكى ئاقل و ڕووناكەير و ھۆشيار، دەبىت ترسنۆك، يان كۆيله بىت، كۆيله و بەندە و گەوجىش، ئەمە ياسايەكى سەروشتىيە بۆ ھەموو كەسانى ئاقل و ھۆشيار و ڕووناكەير. خۆ ئەگەر يەكەك لەمانە، ھەر ئاوا بە رىكەوت، يان بە ھەلاوئىر، لە مەسەلەيەكدا بوئىرى و ئازايەتى خۆى دەربخات، ھىچ مافى ئەو ھەمە نىيە لەبەر ئازايەتى و بوئىرىيەكەى بە خۆى بنازىت، چونكە ھەر لە يەكەم پىنھاتدا، گەشتيان، لەگەل ھەموو ئەو خەسەلەتەيشدا كە ھەيانە، لە بەرانبەر ئەوانى تردا خۆيان بە نەوئىر و ترسنۆك دەزانن، ئەمەيش يەكەم و دوا دەرەفەتى ژيانىانە. تەنبا ئازەلەكان دەتوانن ئازا و بوئىر بن، ئەو ھەمەيش تا رادەيەك.

دەى، ئىدى بەسە، ئەو ھەم نەھىنن لەمە زياتر قەسەيان لەبارەو ھەمە بکەين، چونكە ئەو كەسانە تا رادەيەك يەكسانن بە ھىچ. بىرۆكەيەكى تىرىش ئازارم پى دەگەيەنەت. كەس وەك من نەبوو، منىش لە كەس نەدەچووم. بە خۆم دەگوت: "من تاق و تەنبا و ئەوان كۆمەلەن" كە بىرم لەمە دەكردەو ھەمە رادەمام،

خەم دايدەگرتەم. ليرەو دەتوانن تينگەن كە من ئەوسا هيشتا لاويكى سادە و بيئەزمون بووم. ئەوسا بىروبۇچوونىكى وايشم ھەبوو كە دژواز بوون لەگەل ئەو شتانەدا كە ئىستا باسەم كردن، بۇ نموونە، ھەندىك جار چوونە سەر كارم بيئەندازە پى ناخۆش بوو، بۇيە ھەر دواى تەواوبوونى سەعاتى كار، كە دەگەرەمەو مەلەو، تا بلى شەكەت و بيحال بووم. دواى ئەو ھيش، چركەساتى گومان و دوودلى و بيدەربەستىيەكەم بەرانبەر بە ھەموو كەس و ھەموو شتىك دەستى پى دەكرد. دەبىت ئەو ھيش لە ياد نەكەم كە لەو سەردەمەدا، ھەموو بىروبۇچوونە چاك و خراپەكانم ماو ھەماو ھەبوون. پىويستە بزەنن كە خۆيشم، لەم نائارامى و بيتاقەتى و ميزاجە پارايەم بەئاگا بووم و پىكەننم پى دەھات. سەرزەنشتى خۆم دەكرد بۇچى بوومەتە كەسيكى خەيالابوى و بيدەربەست، شاعىرخەسلەت و رۇماتىك كە جارىك نامەويت لەگەل يەكىندا وشەيەك بلىم، كەچى جارى دى بە پىچەوانەو، ئەمەندە دەلىم تا وەرز دەبم و سەيرم بە خۆم دىت. جارىك لە ھەموان دادەبىم، جارى تر پىم خۆشە لەگەل ھاوكارەكانمدا بدویم و ھەك ھاوړى و خۆشەويست قسە و ھەلسوكەوتيان لەگەلدا بكەم. ھەموو ئەم رەفتارانەم لە چاوتروكانىكدا گۆرانيان بەسەردا دىت و دەبنە دژخووزى يەكدى. كى چووزانىت؟ رەنگە ئەم شتانە ھەرگىز پوويان نەدابىت، يان لەوانەيە من بە ھەلەدا چووبم، يان تەنيا بەرئەنجامى كتيخويندەنەو ھى من بيت. تا ئىستا نەمتوانيو ھەلامى ئەم پرسىيارە بدەمەو.

جارىكيان وا رىككەوت لەگەل ھاوكارەكانمدا بووم بە ھاوړىيەكى راستەقىنە، تەنانەت سەردانى مالىانم كرد و پىكەو ھە

دانیشتین. عه ره قمان خواردهوه، یاریمان کرد. له باره ی به ره می کشتوکالی و پیشه سازی پوو سیاوه قسه مان کرد... باشه، تکایه لیره دا ریگه م بدن له باره ی شتیکی تره وه بدویم. له ناو ئیمه ی پوو سیدا (به گشتی و بی هلاویردکردن) هیچ کاتیک له و پۆمانتیکه گه وج و خه یالیبانه ی له بابته ی پۆمانتیکه کانی ئەلمان و به تاییه تی فهره نسا له ئیمه دا هه لئه که وتوو، ئەوانه ی هه میشه له ئاسماندا بال ده گرن و ده فرن، مه به ستم ئەو ده سته شاعیر و پۆمانتیکه یه ئەگه ر وای دابنن گۆی زه وی له ژیر قاچیاندا شه ق به ریت، یان بۆ نمونه هه مو ولاتی فهره نسا و ده ورو به ره که ی به ژیر زه ویدا پۆچن، هیچ کاریک له هه ست و هۆشیان ناکات. مه به ستم ئەو که سانه یه که دوا ی ئەو هه موو پووداوانه ئەوان وهک خۆیان وان، ته نانه ت هیچ گۆرانیکیان به سه ردا نایه ت، دیسانه وه هه مان باو بالوره خه یالی و پۆمانتیکه یه شاعیرانه که یان به با ده که نه وه که پیشتر کردوو یانه. وهک خۆیان ده لئین "له سه ر گۆری خۆیان گۆرانی ده لئین و سه ما ده که ن" به لی، مه به ستم ئەوانه یه. به لام نابیت له یادمان بچیت که ئەوانه گه وجن. له ناو ئیمه دا، مه به ستم خه لکی پوو سیایه، گه وجی له م بابته په یدا نابیت. هه موویان ده زانن چییان ده ویت و چی ده که ن. ئەمان له واقعدا ده ژین. ئیمه جیاوازین له و جۆره پۆمانتیک و خه یالیلاوییه شاعیرانه یه ی له ولاتانی پۆژئاوای وهک ئەلمانیدا هه یه. وهک ئەنجامیش، له میژووماندا، به تاییه تی له میژووی ئەده بیاتی ئیمه دا، نووسه ر و شاعیری کمان نییه که بلنن له سه داسه د و به ته وای مانا پۆمانتیکه. ئەم تاییه تمه ندییه، په خنه گره کۆنه کانی ئیمه، یان به زاراوه ی ئەوسا په خنه گره ئەرینییه کانمان، به هه له یان له گه لورییه وه باسی

پۇمانتىكىيە تى پووسيان كىرۋوۋە. واياڭ وينا كىرۋوۋە كە پۇمانتىكىيە كانى ئىمەش بە ھەمان ئەندازەى ئەوان خەيالپەرۋەر بوون و ئاڭايان لە ھىچ نەبوۋە، بۇ نموونە وەك پۇمانتىكىە كانى ئەلمان و فەرەنسا. لە كاتىكدا ئەمە وا نىيە. پۇمانتىكىە رووسەكان، بە تايبە تى لە ئەدىياتدا، تايبە تەندىيەكى واياڭ ھەيە كە بە تەواۋى لە پۇمانتىكىيە تى ئەوروپايى جياۋازە، بۇيە ناتوانىن بەرواردىيان بە يەكتر بکەين (بە يارمە تىيى ئىۋە وشەى "پۇمانتىك" بەكار دەھىم، چونكە جىيى خۆى گىرتوۋە و زاراۋەيەكە ماناكەى لای ھەموان پۇشنە)

تايبە تەندىيى ديارى پۇمانتىكىە كانى ئىمە ئەۋەيە كە ھەرچىيەك لەسەر ئەم زەۋىيە ھەيە و پوو دەدات، دەيىنن و لىي تىدەگەن. لەم لايەنەۋە، ئەگەر ئەمان بەراورد بکەين بە پووناككىرانى تر، وەك دەلئىن ئەۋانەى بىر كىرەنەۋەيەكى ئەرىنىيان ھەيە. دەيىنن ئەمان پووناككىرتىر و واقىيىنتىر. خۆيان نادەنە دەست ھىچ كەس و ھىچ شتىكى شاعىرانە و خەيالى. بى دەربەستانە لە شت نارۋانن و بە ھەند وەرىدەگرن. ھەمە لايەنە لە شتەكان دەروانن و راي گشتىيان مەبەستە. ئەۋەى ھەيە قىۋولى دەكەن و ئەۋەى نىيە بە خەيال دروستى ناكەن. بىر لە مەبەست و ئامانجى تايبە تىيى خۆيان دەكەنەۋە (بۇ نموونە مال و حالىكى لەبار، موۋچەيەكى باش، بەدەستەيتاننى ميدالىكى جوانىش) تەنانەت لە كاردانەۋە و ھەستجوۋلاندىن و كىتب و شىعەرە لىرىكىيەكانىاندا سوورن لەسەر ئەمە، چونكە واقىيە. لى لە ھەمان كاتدا "جوانى و مەزنى" ىش لە ياد ناكەن. تا دەخىنە گۆرۋە لەگەل خۆياندا دەيىنن، نەكا توۋشى شىۋاندىن و خراۋكارى بن، تەنانەت خۆيشيان نارۋخىن و سەلامەت دەمىننەۋە. لەگەل ھەموو ئەۋ

بینه و بهرده و نازار و زوخواه رۆحییهدا که هه یانه، که چی هەر پاریزگاری له خۆیان دهکهن، ناکهون و کاری باش ئەنجام ددهن. بۆ ئەوهی ئەو "جوانی و مهزنی" یه له خۆیاندا ههیه به ئەنجامی بگهیهنن و بهرهمدار بێت.

به‌لێ، ئەوهی که وتم رۆمانتیکهکانی ئیمه کهسانیکی سنگفراوان و واقعیین، به باریکی تردا، چهته و رینگریکی باشیشن. دلنیا تان دهکهم له هه موو چهته و رینگرهکانی دی خراپترن. ئەمه ئەزموونی شهخسی خۆمه. بیگومان ئەمه ته نیا بۆ رۆمانتیکه سووکهکانی ئیمهیه... ببوورن، چیم وت؟ بیگومان کهسی رۆمانتیک ده بێت سووکیش بێت. نا، مه بهستم ئەمه نه بوو. ده مویست بلیم ئەو رۆمانتیکه گه و جانیهی رۆژانیک هەر به ریکهوت که وتوونه ته لای ئیمه، نابیت باسیان بکریت. ئەوانه‌ی له خه یالدا ده ژین و له واقع رادهکهن، ئەوانه‌ی به ریکهوت له ولاتی ئیمه‌دا دروست بوون و چاکترین سالانی ژیا نی ئەده بیی خۆیان یه کپارچه گۆریوه به رۆمانتیکهکانی ئەلمان، یا فه ره‌نسا. وهک خۆیشیان ده لێن، بۆ ئەوهی بتوانن باشتر پاریزگاری له خۆیان بکهن و وهک گه وهه‌ری کوننه کراو بمیننه وه، له ولاته که‌ی خۆیان رۆیشتون تا له شوینیکی وهک ولاتی ئەلمان، یان قایمه‌ر، یان بیشه‌لانه ره شه‌کان تاک و ته نیا خۆیان ته ریک خست و که وتنه ئەده بنووسین¹، بۆ نمونه من

¹ دیاره مه‌به‌ستی دۆستویفسکی له م قسانه ئیفان تورگنیفه (۱۸۱۸ - ۱۸۸۳) که هاوسه‌رده می خۆیه تی و دوو سال دوا ی خۆی کوچی دوا یی کرد. تورگنیف له ژیر کاریگه‌ریی رۆمانتیکی فه ره‌نسا دا بوو، سالانیکی له دهره‌وه‌ی رۆوسیا به سه‌ربردووه. ماوه یه کیش له مانیس و ولاته که ناریه‌کانی راپینی ئەلمان نیشته چی بووه، رۆمانی یاداشته‌کانی راپوچییه‌ک، یه که مین خۆشه‌ویستی و لانه‌ی خانه‌دانه‌کان و شیعهر و هه‌ندیک

له دله وه رقم له كاری ئیدارییه، به لام له بهر ئه وهی بژیویم له سهر مووچه كه یه تی ده سته ردارى نابم. وهك ئه نجامیش، ههز ده كه م ئه وه بزانه، وازم له و كاره نه حله تیه نه هینا. به لئى، وهك وتم، رۆمانتیکه كانی ئیمه، به پیچه وانیهى هاو پیشه كانی ولاتانی تریان، پهنگه له و كاره زور بیزار بن كه سه رچاوهی ژیانیه و پیوستیان به مووچه كه یه تی، كه چی وا بزانه ئه گهر به رده وام بن له سهر ئه و كاره، له وانیه شهیت بن (كه ئه مه زور ده گمه نه) كه چی ههچ كاتیک و به ههچ جور كیش واز له و كاره ئاساییه خویان ناهینن، مه گهر كاریكى دی بدۆزنه وه. له وانیه هه ندیک له م كه سانه شهیت بن و ریگه یان له نه خوشخانهی شهتانه بکه ویت، لئى پیش ئه وهی ئه مه روو بدات، ده ست له چالاکیه رۆژانه یه كانیان، واتا ژیانیه راسته قینهی خویان هه لئاگرن. ده بیته ئه وه دیش له یاد نه كه م كه له ولاتیه ئیمه دا، رۆمانتیک و ئه وانیه ساردی و گهر میان چه شتووه، ههر ئاوا به ئاسانی شهیت نابن. ته نیا ئه م كومه له رووناكیر و لاواز و قژسوورانه ن كه خویان پی ناگیرى و شهیت ده بن. ئه و زور به خوگره ی كه ده مینه وه، له وانیه رۆمانتیکیشان تیا بیت، دواى ماوه یه كی زوری كوردو كۆش سه ركه وتن به ده ست دینن و به و پله و پایه ده گهن كه شایانیه. له راستیدا بۆ گه یشتن به ئامانج توانیه كی له راده به دهر گه وره و روانینیكى دیاریان ههیه، له چركه ساتیكدا توانای ئه وه یان ههیه هه موو شته جیاواز و دژوازه كان له یه كدی جیا بکه نه وه. زانینی ئه مه، به تیا بیه تی له و میژووهی ته مه نمدا، ئاسووده یی پی ده به خشیم. تا ئه مرۆیش ههر له سهر ئه و بیروباوه رانه ی خویم.

كاری دی كه به شیوازی رۆمانتیکى رۆژاوا یی نووسیونی، به ره می ئه و كاتانه یه تی كه له وئى ژیاوه - و. ف -

ھەر لەبەر ئەمەيە كە لە ولاتی ئىمەدا، سروشتىك لە
 مرقۇفەكانىدا ھەيە كە ئاسۆى بىر كوردنە وەيان گەلىك فراوانە.
 ئەمانە تەنانەت لە كاتى گەورەترىن شكست و لە بەردەم
 كەوتن و لەناوچووندا، نادۆرپىن و نموونە بالاكانيان لە بىر
 ناكەن. رەنگە بۆ گەيشتن بەو نموونە بالايانە ھىچ ھەنگاويك
 نەين، بەلام ھەميشە بىرى لى دەكەنەوہ. خو ئەگەر لە
 زومرەى دز و جەردەكانىش بن، ھىشتا ريز لە نموونە
 بالاكانيان دەگرن و بىرى لى دەكەنەوہ و خوښيان دەويت. تا
 ئەو رادەيەى لە تاوا فرميسك بە چاوياندا دپتە خوارەوہ،
 چونكە ھەر لە ھەمان كاتدا ئاگادارىي ناشيرىنيەكانى خويانن
 و رپابازى ناكەن. ئەگەر لە لايەنى رۆحىيەوہ ئەمانە
 ھەلبەسەنگىنين، دەبينن لە قولايى دليانەوہ راستگۆن.

بەلى، تەنيا رۆمانتىكەكانى ئىمەيە، ھەر لەو كاتەدا كە
 دەشيت تاونيان لى بوەشيتەوہ، بە شيوەيەكى نائاسايى پاك و
 راستگۆيش بن. بەبى ئەوەيش كە دەست لە كارە دزيوہكانيان
 ھەلبگرن، دەتوانن لەگەل بيروباوہرياندا راستگۆ بن. وەك وتم،
 دەشيت ئەمانە لە سەروبەندى كار و چالاكيەكانى رۆژانەياندا،
 ھەندىك جار بكەونە ناو سەرلېشيواوى و بېسەرەوہبەرەييەوہ
 (مەبەستى ئەم دەربرىنەم تەواو لە سۆز و خوښەويستىيەوہيە)
 بەلام تەنانەت لەو حالەتەيشدا، غەريزەيەكى سەيريان بۆ
 دەركى واقع ھەيە، كاريگەرىي خويان دەسەلمىتن و گەوھەرى
 راستەقىنەيان لەو بواردەدا پيشان دەدەن. بە رادەيەك لەوانەيە
 سەرۆك و كاربەدەستەكانى سەرووى خويان زۆر سەرسام
 بن. جگە لەوان خەلكانى تريش ھەر تووشى ئەو
 سەرسوورمانە دەبن. بەلام تەنيا دەحەپەسەين و بە
 سەرسامىيەوہ سەريان بۆ رادەوہشەينن. لە راستيدا ئەمانە

سروشستی جۆراو جۆریان ههیه و توانای وەرچهرخانیان زۆر و سه‌رسامکه‌ره. ده‌شیت له ئیستادا کاری سووکوچرووک پیشان بدن، لی دوا‌ی که‌میکی دی خوا خوی ده‌زانیت چ دیارییه‌کی جوان و ناوازیان پنیه. پیکهاته‌ی ئەم پۆمانتیکانه زۆر خراپ نییه. ئەم قسه‌یه‌م له ده‌مارگیریه‌کی گالته‌جا‌رانه‌ی نیشتمانپه‌رستییه‌وه نییه. له‌مه‌گه‌رئ! دیسانه‌وه وا ده‌زانن من گالته‌تان له‌گه‌لدا ده‌که‌م؟ یان په‌نگه‌ بۆ ئەوه بیت، بیسه‌لمینن بروام به‌و شته‌ هه‌یه که ده‌ینوسم. به‌ریزان، چۆنتان پی خۆشه‌ با وا بیت. هه‌رچۆنیکه‌ من ریزم بۆ بیروبو‌چوونه‌کانتان هه‌یه. داوا‌ی لی‌بوردنیشتان لی ده‌که‌م که هه‌ندی‌ک له‌ بابه‌ته سه‌ره‌کییه‌که‌ ده‌رچووم.

بیگومان هاو‌رییه‌تییه‌که‌م له‌گه‌ل هاو‌کاره‌کاندا زۆری نه‌خایاند و زۆر زووش وازم لی هینان. له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌رزه‌کار و بیته‌زموون بووم، ته‌نانه‌ت سلاویشم لی نه‌ده‌کردن. وه‌ک ئەوه‌ی بریارم دا‌بیت هه‌رچییه‌ک من به‌ رابوردووه‌وه ده‌به‌ستیت‌وه‌هه‌ بیدرینم و فری‌ی بده‌مه‌ لاوه. جگه‌ له‌وه‌یش، ئەوه‌ تاقه‌ جاریک بوو که من له‌گه‌لیاندا په‌یوه‌ندی هه‌و‌رییه‌تی به‌ستم. به‌ کورتی ئیدی بۆ هه‌میشه‌ به‌ ته‌نیا مامه‌وه. به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی له‌ ماله‌وه‌ ده‌مامه‌وه و کتیم ده‌خوینده‌وه. ده‌مویست خۆم، له‌ژیر کاریه‌رییه‌کانی ده‌ره‌وه‌دا، هه‌موو ئەو شتانه‌ بیده‌نگ به‌که‌م که له‌ ناوه‌وه‌ی مندا له‌ جۆشوخ‌رۆشدا بوون. له‌نیو هه‌موو ئەو کاریه‌رییه‌کانی ده‌ره‌وه‌دا خوینده‌وه‌ی کتیم هه‌لبژارد. بیگومان کتی‌خوینده‌وه‌هه‌ گه‌لیک هاو‌کاری ده‌کردم. ده‌جیولاندم، سیح‌ری لی ده‌کردم. هه‌ندی‌ک جاریش زۆری بیزار ده‌کردم و ئازاری پی ده‌گه‌یاندم. به‌راست خۆ ده‌یشبیت مرو‌ف هه‌ندی‌ک جار بجو‌لیت و

تهکانیک بداته خۆی. ئەوەش وای لێ دەکردم که خۆم
 ڕادهستی جۆریک له بیچا و پرووییهکی شاوه تبا زانهی پیس و
 قیزهون و ئابروو بهرانه بکهَم. ناکریت ناوی بیئابرووییهکی
 ڤووت و نابەجیی لێ بنریت. نا، بەلکو دەبیت ناوی گیرۆدەیی
 و تیوه گلانیکی زۆر پیسو پۆخلی لێ بنریت. ئاره زووگە لیک
 بچووک، بەلام زۆر توندوتیژ و بەتاو. هۆی سەرەکیش هەمان
 ئەو هەستیارییه نائاسایی و نەخۆشییه بوو که بەردهوام له
 مندا زیادی دەکرد. کاردانه وه کانم ئەوهیان دەردهخست که تا
 ڕادهیهک تووشی نەخۆشیی پەرکهَم هاتیم. جارێک دهگریام و
 تاویک له هۆش خۆم دهچووم. جگه له کتیبخویندنهوه، هیچ
 کاریکی تر نهبوو ئاسوودهَم بکات و بمهینیتهوه سەر خۆم.
 زۆر چاک ئەوهم له یاده که لهو ڤۆژانه دا هیچ شتیکی له
 دهووبهری مندا نهبوو ڤووی تینیکهَم، یان سەرنجم به لای
 خۆیدا ڤابکیشیت. بیجگه له مه، هەندیک جار ئاره زوو هەکان زۆر
 به تهوژم و دژواز له مندا دروست دهبوون. یهکیک له وانه
 ئاره زوو یهکی بههیز بوو بۆ هاوڕییهتی و په یوه ندیبهستن
 له گەل ئەوانی تر دا، بۆ گفتوگۆکردن و به سه رکردنه وهی هه موو
 شته کان. هەر له بهر ئەمهیش بوو خۆم ڕادهستی شهوگه ڤی و
 ئاره زوو بازی کرد.

وا نه زانن دهمه ویت بهم قسانه خۆم بپه رینمه وه. که میک
 بوهستن... ئەم دوا قسه یه م راست نه بوو. نا، هەر ئیستا درۆم
 کرد! هەر لهو چرکه ساته ی که دوا رسته م نووسی، دهمویست
 خۆم بپه رینمه وه. ئەم ڤوونکردنه وه یه م بۆیه دا که... باش
 ئاگادار بن... خۆم، ته نیا خۆم، له بیرم بیت، به ریزان... ئەم
 ڤوونکردنه وه یه، وهک چۆن گرییهک له دهسته سڤ دهریت،
 منیش له خۆم دا تا له بیرم نه چیت، چونکه نامه ویت له

نووسینی ئەم یاداشتانه دا درۆ بکەم. دەمهویت وهفادار بم بهو به‌ئینه‌ی که داومه و چی راسته ئه‌وه بنووسم.

ئهو ئاره‌زووه ناپه‌سه‌ندانه‌ی بۆم باس کردن، له شه‌ودا، به دزییه‌وه، به ترس و له‌رز و بی‌شه‌رمی و زۆر به قیزه‌و‌نییه‌وه سه‌رودلیان ده‌گرتم و له ناخۆشترین کاتدا وازیان لی نه‌ده‌هینام. من له‌و کاته‌دا نه‌فره‌تم له خۆم ده‌کرد. ئهو کاته‌ی که‌نجتر بووم، له رۆحی خۆمدا هه‌ستم به تاریکایی و ته‌نیایی ده‌کرد و ده‌ترسام. ترسه‌که‌م بیکۆتا و له خۆیشم وه‌رز بووم. ده‌ترسام نه‌کا یه‌کیک له‌و جیگه‌یانه بمینیت، یان روه‌به‌رووی بیمه‌وه و بمناسیت. له‌گه‌ل ئه‌مانه‌یشدا، هیشتا ده‌چومه‌وه بۆ ماله‌ تاریک و به‌دناوه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی شار.

شه‌ویک له‌و شه‌وانه، کاتیک به به‌رده‌م ریس‌تۆرانتیکی پۆخلدا تیده‌په‌ریم، له په‌نجه‌ره‌که‌وه کۆمه‌لێکم بینی به دوری میزی بلیاردیکدا ده‌سوورانه‌وه و به داری بلیارده‌که شه‌ریان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد. کردبوویانه هه‌راوزه‌نا و به یه‌کتریاندا ده‌کیشا. دوا‌ی توزیک، یه‌کیک له‌و یاریکه‌رانه‌یان له په‌نجه‌ره‌که‌وه فریدایه خواره‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌مه له شوینیکی تر روه‌ی بدایه، به لامه‌وه کاریکی پیس و ناقولا بوو، به‌لام بۆ ئهو چرکه‌ساته، هه‌ستیکی وام تیگه‌را خوزگه‌م به‌و که‌سه خواست که له په‌نجه‌ره‌که‌وه فریدرابووه خواره‌وه. هه‌زم ده‌کرد ئهو بوومایه. ئه‌مه‌نده‌م ئیره‌یی پی برد که یه‌کسه‌ر چومه‌ناو ریس‌تۆرانتیه‌که‌وه و راست به‌ره‌و ژووری بلیارده‌که چووم. ده‌موت به‌لکه‌م ئه‌مه خواجه توزیکم لی بدن و له په‌نجه‌ره‌که‌وه هه‌لمبده‌نه خوارئ. سه‌رخۆش نه‌بووم، به‌لام ده‌متوانی چی بکەم؟ شه‌که‌تی و ته‌نیایی سه‌رده‌کیشیتته ناو شیتی و هیستریایه‌کی واوه. هیچ روه‌ی نه‌دا، دیاربوو من

تهنانت شایستهی ئهوه نیم له په نجره ریشه وه فریم بده نه
 خواره وه. ناچار، بی تیه لدان، ویستم له ریستورانته که بچمه
 دهره وه. له گهل یه کهم ههنگاودا، ئهفسه ریک سهر ریگه که ی پی
 گرتم و خوی پیاکیشام، چونکه پالم دابوو به میزی
 بلیارده که وه و بی ئه وهی به خوم بزائم ریگم لی گرتیوو. ئه و،
 بۆ به رده و امبوون له سهر یارییه که، ده بوو له و شوینه وه بروات
 که من لی وه دستابووم. ئهفسه ره که شانی گرتم، بی ئه وهی
 هیچ بلیت، یان ئاگادارم بکاته وه، به هیوری و له سه رخو، پالی
 پیوه نام و له و شوینه ی دوورخسته وه که لی وه دستابووم.
 پاشان به به رده ممدایه پیه ری و دهستی کرده وه به یاریکردن.
 کاره که ی به شیوه یه ک بوو وه ک بللی ههستی به بوونی من
 ههر نه کردییت وا بوو. ئه گهر ئهفسه ره که لی بدامایه
 ده مبه خشی، به لام هه رگیز ئه و سووکایه تییه م پی قبول
 نه ده کرا. ئه و به ته وای پشتگویی خستم و وه ک نه بوویه ک
 لی روانیم. خوا ده زانیت ئه و شه وه ئاماده بووم هه رچییه کم
 هه یه بیده م بۆ ئه وهی شه ریکی ماقوول و عادیلانه ی له گه لدا
 بکه م. شه ره قسه یه ک زیاتر لایه نی ئه ده بیاتی هه بییت. ئه و هیچی
 بۆ من نه هیشته بووه وه، به رهفتاره که یدا دیار بوو به میشم
 بزانیت. ئهفسه ره که که ته و به خۆ وه بوو. به پیچه وانه ی منه وه
 که لاواز و چروسا وه م. زۆر به ئاسانی ده متوانی بیانوی پی
 بگرم و بیگه یه نمه شه ر. ته نیا ئه وه نده بهس بوو دهست به
 بیزاریده ربرین بکه م و ئه وسایش ئامانجه که م ده هاته دی،
 یه کسه ر له په نجره ره که وه فری ده دامه خوارئ، به لام ئه و
 کاره م نه کرد، بیرم کرده وه، پیم باش بوو... ههر به و
 تووره ییه وه، له وی برۆمه دهره وه.

ھەر بەو داگیرساوی و توورپییە سەختەو، یەكسەر لە
 پستورانتهكە ھاتمە دەری و بەرەو مال بوومەو. پۆژی
 دوایی جاریکی دی كەوتمەو ھەگەرەن و بەرەلایی، لئ
 ئەمجارەیان، لە جاری پێشوو بە نھینیتەر و بە شەرم و داخ و
 خەفەتەو. تا ئەو رادەییە فرمیسك لە چاوما قەتیس مابوو،
 بەلام ھەر بەردەوام بووم لەسەر گەرەن و سوورانەو ھەكەم.
 ئاھا! تكایە وا نەزانن لە ترسا بەرانبەر بە ئەفسەرەكە
 نەوہستام. نا، لەبەر ئەوہی بە درێژایی ژیانم ھەمیشە
 ھەلسوكەوت و رەفتارم لەگەڵ ترسدا بوو، بۆیە بەردەوام
 خۆم وا پیشانداو ھە ترسنۆكم، بەلام من ھەرگیز لە ناوہوہی
 خۆمدا ترسنۆك نەبووم. لئ... تۆزی خۆتان بگرن و پیمەكەن.
 بەرێزان، پیمەكەن! ئەمەیش پاساوی خۆی ھەییە و
 روونكردنەوہی دەوێت. ئەوہ بزانی من بۆ یەكە یەكە
 قسەكانم روونكردنەوہی تەواوم ھەییە.

ئاخ، ئەگەر ئەو ئەفسەرە، لەو جۆرە ئەفسەرەنە بوايە كە
 شەری دویل، وانا شەری دووقۆلی قبوول بكردایە، من ئەو
 كارەم دەكرد، بەلام ئەو وا نەبوو. رێك بە پێچەوانەوہ بوو.
 بەداخوہ لەو ئەفسەرەنە بوو كە دەمیک بوو بوونی خۆیان
 لەدەست داوو، وانا ئەو كەسانەیی ھەز دەكەن لە كاتی
 پێویستدا دەست بۆ داری بلیارد بەرن! خۆ ئەگەر
 بەرانبەرەكەیان بەھیزتر بیت و ئەمە سەرنەگریت، پەنا بۆ پلە
 بالاکان دەبەن بۆ ئاگاداركردنەوہ، بەلام ھەرگیز دویل ناكەن!
 ھەرگیز ناتوانیت ئەو جۆرە ئەفسەرەنە بۆ شەری دووقۆلی

¹ ئاماژەییە بۆ كارەكتەریکی خەیاالی گۆگول لە دەقیكدا بە ناوی (شەقامی
 نیفئسكی)، دواي ئەوہی سزا دەدریت دەیەوێت لای سەرۆكەكانی سكالالا
 بكات.

داووت بکهیت، بهتاییهتی لهگهل کهسانیکی وهک مندا ههرگیز
 ئهوه ناکهن، چونکه به کاریکی ناماقوول و بیهوودهی دهزانن.
 ئهوان تهواو بروایان بهوه ههیه که دویل کاریکی گهوجانهیه و
 له بابتهی سوارچاکهکانی سهدهکانی ناوهراستی فهرهنسییه.
 ئهم جوره ئهفسهرانه، بو ئهم جوره رووداوانه کهم نین،
 تهنانهت خویشیان پینان ناخوشه، بهتاییهتی ئهگهر له شاره
 گهرهکاندا رازهیان کردبیت، نهک له ویلایهتهکاندا.
 لهبهرئهوهی من ئهمم دهزانی، پاشهکشهم کرد. نهک لهبهر
 ترس، بهلکو لهبهر ئهوهی گهلک شانازیم به خومهوه کرد.
 لهشه کهته و زلهکهی نهیترسالدم، لهوه نهترسام تیرم لی بدات
 و له پهنجهرهکهوه بمخاته خواری. من چاک دهمزانی بهرگهی
 دهگرم، بهلام لایهنه روچی و ئهخلاقیهکهم رینگهی نهدهدام.
 لهوه دهرسام لهپریکدا ههمو ئامادهبوان، له بهردهسته
 جهسور و بیتابرووهکانی ریسرتورانتتهوه بیگره تا کارمندی
 ئیداری، له زهلامه مردهلوخه و بوگهنهکانهوه بیگره که به
 چاکهتی کون و یهخهی چهوری به باقوبریقهوه دانیشتبوون و
 لهملا و ئهولایان دهروانی، تا ئهوانهی له هیچ ناگهن. ههموو
 ئهمانه، که رووبهرووی ئهفسهرهکه بیمهوه و به زمانی کتیب و
 قهلهم لهگهلیا قسه بکهم، لیم تیناگهن و پیم پیدهکهزن.

وتم زمانی "قهلهم و کتیب"، چونکه له روانگهی شهرهفهوه،
 یان به زاراوهی (تاییهتمهندایهتی خانهدانی و گهورهییهوه)
 ئهوه دهوتریت و به لای ئیمهی رووسییهوه تهنیا بهو زمانه
 گفتوگو دهرکیت. من له بیرم نییه لهم بواراندا، یان که باس
 هاتیته سهر ئابرووتکاندن و گیرانهوهی حورمهت، لایهنهکان
 به زمانی بازارپیان قسهیان لهگهل یهکتردا کردبیت. من (بهو
 غهریزهیهمهوه که واقعی پین دهخوینمهوه، ههروهها ئهو

پرومانسیهت و شاعیرانه‌یهی له مندا هه‌یه) ته‌واو دلنیا، ئە‌گەر به‌و زمانی کتیبه‌سه‌م له‌گه‌ل ئە‌و ئە‌فسه‌ره‌دا بکر‌دایه، له‌پیکه‌نیندا ده‌بووران‌ه‌وه. ئە‌فسه‌ره‌که‌یش وه‌ک ئە‌وه‌ی من چاوه‌ریم لی ده‌کرد ته‌نیا لی نه‌ده‌دام، به‌لکو پیش تیه‌له‌دانه‌که، چه‌ند جاریک له‌ ده‌وری میزه‌که ده‌یکشام به‌ زه‌ویدا. ره‌نگه‌ دوا‌ی ئە‌وه به‌زه‌یی پیامدا بهاتایه‌ته‌وه و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه فری‌ی بدایه‌تمه‌ ده‌ره‌وه. له‌وانه‌بوو ئە‌م دیمه‌نه‌ کاره‌ساتباره‌ هه‌ر به‌مه‌یش کۆتایی نه‌هاتایه.

له‌دوا‌ی ئە‌و شه‌وه‌وه زۆر جار ئە‌فسه‌ره‌که‌م له‌ ریگه‌وباندا ده‌بینی. جاریکیان زۆری لی وردبوومه‌وه. نازانم ناسیمی، یان نا، وا ده‌زانم نه‌یناسیم، به‌لام من لی بیزار بووم. ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر وا مامه‌وه تا... تا چه‌ند سالیک من هه‌ر نه‌فره‌تم لی ده‌کرد و تا ده‌یشه‌ات رق و بیزارییه‌که‌م قوولتر ده‌بووه‌وه. ده‌مویست ژیربه‌ژیر زانیاری ورد له‌سه‌ر ئە‌فسه‌ره‌که‌ بزانم. بیگومان ئە‌مه‌ بو من ئاسان نه‌بوو، چونکه‌ که‌سم نه‌ده‌ناسی. جاریکیان وه‌ک یه‌کیک به‌ په‌یجوری که‌سیکه‌وه بیت، که‌وته‌مه‌ دوا‌ی و لی نه‌بوومه‌وه. گویم له‌ یه‌کیک بوو بانگی کرد و منیش ناوه‌که‌ی فیر بووم. جاریکی تر تا شوینی نیشه‌ته‌جی‌بوونه‌که‌ی به‌دوا‌یدا چووم، چه‌ند کوپیکیکم به‌ ده‌رگاوانه‌که‌دا بو ئە‌وه‌ی بزانم له‌ کام قاتی ئاپارتمان‌ه‌که‌دا ده‌ژی. ژنی هیناوه، یان نا، له‌گه‌ل که‌سانی تر‌دا ده‌ژی، یان ته‌نیا‌یه و شتی تریش... هه‌رچییه‌که‌م ویست له‌ ده‌رگاوانه‌که‌م پرسی.

به‌یانیه‌ک (له‌گه‌ل ئە‌وه‌دا که‌ پیشتر هه‌رگیز شتی ئە‌ده‌بیم نه‌نووسبوو) به‌ بیرمدا هات چیرۆکیک له‌سه‌ر ئە‌فسه‌ره‌که‌ بنووسم، چیرۆکیکی کاریکاتی‌ری، واتا کردار و ره‌فتاره‌کانی به‌

شیوه‌یه‌کی پینکه‌نیناوی بخه‌مه بهر چاو و گالته‌ی پین بکه‌م. به شه‌وق و خوشییه‌وه ده‌سم پین کرد و نووسیم، گفتوگوکانم گونجاند، به‌لام له به‌رجه‌سته‌کردنی سیمای که‌سایه‌تییه‌که‌یدا که‌میکم لئ شارده‌وه. ناوی بنه‌ماله‌که‌یم به‌ جوړیک گوړی بوو، خوینه‌ر یه‌کسه‌ر ده‌یزانی کتیه. پاشان که‌ پیایدا چوممه‌وه و زیاتر لئی رامام به‌ ته‌واوی گوړیم. پاکنووسه‌که‌یم بؤ گوڤاریک نارد به‌ ناوی نووسینه‌ نیشتمانییه‌کان. ئه‌و کاته‌ ره‌خنه‌گرتن و گفتوگوی ئه‌ده‌بی و کومه‌لایه‌تی باوی نه‌بوو، بویه‌ چیرۆکه‌کی منیش چاپ نه‌کرا. ئه‌مه‌ زور په‌ستی کردم و جاری وا‌ه‌بوو له‌ تووره‌ییدا هه‌ناسه‌م ده‌گیرا.

پاشان بریارم دا داوا له‌ ئه‌فسه‌ره‌که‌ بکه‌م هوی ره‌فتاره‌کی ئه‌و شه‌وه‌یم بؤ روون بکاته‌وه، بؤ ئه‌و مه‌به‌سته‌ نامه‌یه‌کی سه‌رنج‌راکتشم بؤ نووسی. داوام لئ کردبوو پوزشم بؤ به‌ینیته‌وه. خو ئه‌گه‌ر داوا‌ی لیبوردم لئ نه‌کات ئه‌وا (ئه‌مه‌م زور به‌ مکورپییه‌وه بؤ نووسی) ده‌بیت دویم له‌گه‌لدا بکات. نامه‌که‌م وا نووسیوو ئه‌گه‌ر رکابه‌ره‌که‌م ته‌نیا که‌مه‌کیک له‌ دنیای "جوانی و مه‌زنی" سه‌ری ده‌رچوايه، ده‌بوو زور زوو به‌ره‌وپیرم به‌اتایه‌ و له‌ ئامیزی بگرتمایه. پینش‌نیا‌زی هاوړییه‌تییه‌کی راستگو‌یانه‌ی له‌گه‌لدا بکر‌دایه. چ کاریکی چاک ده‌بوو ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بکر‌دایه. ئه‌وسا ژیا‌نی هه‌ردوو‌کمان گه‌لیک جوامیرانه‌ ده‌بوو. به‌و مانایه‌ی ئه‌و منی ده‌پاراست و منیش ئه‌وم له‌و سه‌روشته‌ کتیی و توندوتیژییه‌ بزگار ده‌کرد، به‌ره‌و سوژ و ره‌فتاری جوانم ده‌هینا، به‌ جوړیکی تری بلیم به‌ره‌و زانست و روونا‌کبیرییه‌که‌ی خو‌م، که‌ به‌و هوییه‌وه رووی له‌ چاکه‌ ده‌کرد. ئاه‌ ئه‌و هاوړییه‌تییه‌ چه‌ند شتی جوان و ناوازه‌ی لئ ده‌که‌وته‌وه!

بیهیننه بهرچاوتان، له و میژوووه، واتا له و شهووه که سووکایه تیی پښ کړدم و نازاریدام، تا کاتی نووسینی ئم نامهیه که دوو سالی ته واو دهکات، داواکارییه کهم له و وهک باسم بؤ کردن، که دهکه و ته کاتیکی گه لیک په شیو و ناماقولوه، نامه که که به شیوهیه کی زیره کانه نووسیووم و تیایدا زور هه ولم دابوو باس له و کاته بکه م و سیماکه ی بشارمه وه. به مانه هیشه وه، سوپاس بؤ خودا - که تا کو ئه مرؤیش له دلوه سوپاسگوزاری خودام - نامه کهم بؤ نه نارد. ئیستایش که بیر له وه دهکه مه وه ئه گهر نامه کهم بنار دایه چی رووی دهدا؟ ته زوویه ک به پشتما دیت... به لام دواپی زور به ئسانی و به شیوهیه کی چاکتر تولم لی کرده وه. بیروکه یه کی ناوازم تیگه را که ته واو دلخوش و شادمانی کړدم.

رؤژانه له سعات چوار به دواوه، به تاییه تی له رؤژانی پشودا، له سهیرانگه ی گشتی نیسکیدا پیاسه م ده کړد. زیاتر دهچووم بؤ ئه و لایه ی که هه تاو دهیگرته وه و ئاپور ه تریش بوو. له راستیدا من بؤ گهران نه دهچووم، به لکو ته نیا بؤ ئه وه بوو به هوی ئه و رؤیشتنه وه خوم له هه موو نازار و نارحه تی و شه که تیه له ژماره نه هاتووه کان پرت بکه م. له ویدا هه ستم ده کړد پیم باشه و خوین له دهماره کاندما دیته جوش. پیده چوو پیویستم به و رهنج و نازاره هه بوویت که بوم باس کردن، نه ک له خودی گه رانه که. وهک کرمیک به نیو رښواره کاندما هاتوچوم ده کړد. به پال جه نراله کاندما تیده په ږیم. له گه ل پاریزره تاییه تیه کانی سواره ی سه ربازی و ئه فسه رانی گاردی شاهانه رووبه روو ده بوومه وه. جاری تریش تووشی خانمه شیکپوشه جوانه کان ده بووم. له و کاتانه دا بیرم له جلوبه رگه کونه کان و به دبه ختی و داموی و نائومی دی و سیما تارمایی ئاساییه که ی

خۆم دەکردهوه. ئەمه ئازاریکی تا سه‌رئیسک بوو. ئازاریک ته‌نیا له ئەفسانه‌کاندا ده‌یدۆزیته‌وه. هه‌ست به زه‌بوونیه‌تی بیکوتا و تاقه‌تپروکین که به‌رئه‌نجامی بیرکردنه‌وه‌یه، بیرکردنه‌وه له‌وه‌ی که من له‌نیو هه‌موو ئەو که‌سانه‌دا جگه له مێشیک، هیچی تر نیم. مێشیکی پیسوپۆخل. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر له هه‌موویشیان ئاقلتر و تیگه‌یشتووتر و نه‌جیتریش بم (ئهمه له خۆیدا دیار بوو) که به‌رانبه‌ر به‌وانه مێشیکم و هیچی دی. مێشیک ده‌بیت به‌رده‌وام ده‌ریکه‌یت. مێشیک به سووکی ته‌ماشاهه‌کریت و پتویسته له هه‌موان بێزار بیت.

بۆ به‌ ویستی خۆم ئەم هه‌موو ئازاره بجێژم، بۆ له سه‌یرانگه‌ی نفیسیک پیاسه‌م ده‌کرد، نازانم، له هه‌موو ده‌رفه‌تیکدا شتیک به‌ره‌و ئەوی کیشی ده‌کردم. ته‌نیا له‌و کاته‌دا بوو هه‌ستم به‌و چیژ و خۆشیه‌یه‌ ده‌کرد که پێشتر له به‌شی یه‌که‌می ئەم یاده‌وه‌ریانه‌دا بۆم باس کردن. لێ دوا‌ی پووداوه‌که‌ی ئەو شه‌وه، زیاد له‌ جاران هه‌زم به‌ چوونی ئەو سه‌یرانگه‌یه‌ بوو. له نفیسیک زیاد له هه‌ر جیگه‌یه‌کی دی تووشی ده‌هاتم. ته‌نیا له‌وی ده‌متوانی تیز ته‌ماشای بکه‌م. له پوژانی پشوو‌دا بۆ که‌شخه‌ بۆ ئەوی ده‌هات. له کاتی هاتوچۆدا، که تووشی جه‌نرال یان که‌سایه‌تییه‌ک ده‌بوو خۆی لاده‌دا و رینگه‌که‌ی چۆل ده‌کرد، که‌چی که تووشی که‌سینکی نابووتی وه‌ک من، یان که‌سانیک زۆر له من چاکتر و پوخته‌وه‌په‌رداختر به‌هاتایه، ده‌له‌کی ده‌دان بۆ ئەوه‌ی سه‌ر رینگه‌که‌ی بۆ چۆل بکه‌ن. وه‌ک ئەوه‌ی جگه له بۆشایی، هیچ که‌سێک له به‌رده‌میدا نه‌بینیت، به‌ هیچ جوړیک سه‌ر رینگه‌که‌ی به‌رنه‌ده‌دا. منیش له‌داخا خه‌ریک بوو شه‌قم ده‌برد، به‌تایبه‌تی که له نزیکه‌وه ده‌مبینی... به‌داخه‌وه، لا‌ریم ده‌گرت و

دەرۆیشتم. ههستی ئه و خۆبه که مزانییه، تهنانهت له په پینه وهی شه قامیشدا، ئازاری دهدام. هه ندیک شهو، مه به ستم سی سه عات دوا ی نیوه شه وه، که له خه وه هله ده ستم، به و په ری قه لسی و تووره ییه وه له خۆم ده پرس ی که "بۆ ده بیته مل که چ بکه یته؟ بۆ ریگه ی بۆ چۆل ده که یته؟ بۆ، بۆ ده بیته هه ر تو ئه مه بکه یته و ئه و هیچ؟ ئه مه له یاسادا نییه، له هیچ شوینیکدا نه نوو سراوه له حال ی وادا ده بیته مرو ف چی بکات؟ باشه، ئه ی ناکر یته ریگه یه کی مامنا وه ند له به ر بگر یه و کۆتای ی پی به یین. وه ک هه ر که سیکی هۆشیار و شیوا، کاتیک له شه قامیکدا ریگه وتی یه کتر ده کن، تو نیوه ی ریگه که ی بۆ ده که یته وه و ئه ویش نیوه که ی تری. پاشان هه ردوو کتان، وه ک خه لکانی دی، به ریزه وه ریگه ی خۆتان له به ر ده گر نه وه.

به لام ئه مه رووی نه دا، چ پیشتر و چ له وه ودوا، به رده وام له و به یه کگه یشتنه دا من ریگه که م بۆ چۆل ده کرد. تهنانهت جار یک له جار ان هه سته ی به وه نه کرد ئه ویش سه ر ریگه که به ر بدات.

جار یک له کاتی پیاسه ی نفیسکیدا بیرو که یه کی سه یرم بۆ هات، به خۆم وت چۆنه ئه گه ر ئه مجاره تووشی هاتم ریگه ی بۆ نه که مه وه. منیش وه ک ئه و ریک مل بنیم و تهنانهت ئه گه ر به ریشی که وتم، له ریگه که لانه دم. ده بیته چی روو بدات؟ ئه م بیرو که یه ورده ورده به شیوه یه ک به سه رمدا زال بوو که هۆشوگۆشی لی بریم. هه میشه بیرم له وه ده کرد وه ئه گه ر شتیکی وا بکه م، چی روو ده دات؟ بۆیه به رده وام ده چووم بۆ نفیسکی، ته نیا بۆ ئه وه ی باشتر و روونتر له وه بگه م که چۆن بتوانم ئه و کاره بکه م. زۆرم بیر لی کرده وه، تا ورده ورده نه خشه یه کم بۆ روون بووه وه. سه ره تا، له خۆشیی خه یالی

ئەنجامدانى بېرىارەكەم، لاي خۆمەوۈە حسابى ئەوۈم كىرد كە
 "گومان لەمەدا نىيە" نايىت بە توندى پالى پىئوۈە بنىم، بەلكو
 دەبىت ئاگادار بىم كە تووشم بوو سارد نەبمەوۈە و ۈەك جاران
 رېگەكەى بۇ چۆل بكەم. دەبىت رووبەرووى بىمەوۈە. لى نەك
 خۆپياكىشان، بەلكو ھەر ئەۈەندەى شانمان بەر يەكتر بكەۈيت،
 ھەر ئەۈەندەى رېگەكە بوارمان بدات. بە جۆرىك لىكدانەكەمان
 يەكسان بىت بە يەكترى. تەۋاو خۆم بۇ ئەنجامدانى كارەكە
 ئامادە كىرد، بەلام ئامادەكارىيەكەى كاتى زۆرى گىرم. بۇ
 ئەنجامدانى كارىكى ۋا، دەبىت پىش ھەر شتىك زۆر بايەخ بە
 خۆم و جلو بەرگەكەم بدەم، چونكە لەۋانەيە ئەنجامى كارەكە
 سەرنجى ھەموو ئەۋانە رابكىشىت كە لەۋىن (بەتايبەتى
 زۆر بەى ئەۋانەى دەھاتنە سەيرانگەكە، خەلكانى پلەدار و لە
 چىنە بالاكانى كۆمەلگە بوون. كۆنت و كونتىسە و مىرەكان
 لەۋى پىاسەيان دەكىرد، ھەرۈەھا ئەدىبە ھەلكەوتوۈەكانىش) لە
 شوپىنى ۋادا پىئوسىتە بەرگى چاك و گونجاوت لە بەردا بىت،
 چونكە جلو بەرگ كارىگەرىيەكى باشى ھەيە. بەرگى دەۈلەمەند
 و پىاوماقوول لاي ئەۋانەى لە چىنە بالاكانى، دەشىت
 پاكانەيەك بىت بۇ ئەۋەى ئەۋ كەسە ۈەك يەكىك لە چىنە
 بالاكان تەماشبا بكەن. بۆيە داوام لە ژمىرىارى نووسىنگەكەمان
 كىرد يارمەتىم بدات و پىشەكى موچەى مانگانەكەم بداتى.
 پارەكەم ۈەرگىرت و چووم بۇ پىشانگە گەۈرەكەى چىوركىن،
 جووتىك دەستكىشى رەش و كلاۈىكى گونجاۈ و جوانىم كرى.
 بە لامەۈە دەستكىشى رەش گونجاۈتر و لەگەل تەمەن و بارە
 كۆمەلايەتتىبەكەمدا زىاتىر دەگونجا لە رەنگى تر، بۇ نموۈنە
 رەنگى زەرد، يان لىمۆيى سووك و جاپزكەرە، ۋاى دەردەخات

خاوهنه که ی چهزی به سه رنجراکیشانی خه لکه. بویه وازم له دهستکیشی زهر د هینا.

له ده میکه وه کراسیکی پاکو خاوین، به دوگمهی سپی و ئوتوو کراوه وهم لای خۆم دانا بوو. ته نیا پالتاوه که مم به دل نه بوو، دوا ی ئه ملاوئه ولا پیکردنکی ورد، زانیم ئه ویش هیند خراب نییه. گهرم و باشه، به لام به ره که ی لۆکه و یه خه که ی خورییه. له که ولی ئه و ورچانه یه که له بازاری ئه وسادا هه زانترین جۆری که ول بوو. باشه، هه رچۆنیک بوو یه خه که م گۆری و یه خه که ی تازهم کړی. شریته کیش له پیستی سه گی ئاوی، که ده یکه ن به یه خه ی ئه فسه ره که نه وه. چوم بو گه ره کی خوره لاتی شار که جلوبه رگیان تیا دروست ده کرد. دوا ی چهند جاریک سووسه کردن و گه ران، کلاویکی به رگنم کړی که تا راده یه که له وانی دی هه زانتر بوو. ئه وه ی کړیووم له وانه بوو زوو ده رزان و دوا ی ماوه یه که به ته وای رهنگی ده شیوا و له که لک ده که وت، به لام به تازه یی جوان و سه رنجراکیشه. من بو ته نیا جاریک پیویستم به و یه خه یه هه بوو. هه رچۆنیکه، به هه موو هه زانییه که یه وه بو من گران بوو. دوا ی ماوه یه که تیرامان، بریاری فرۆشتنی یه خه ی که وله ورچه که ی پیشووم دا. ده موسیت باقیی پاره که، که بیگومان بو من گرنگ بوو، له ئانتون ئانتونو فیچ ستوشکینی به ریوه به ری راسته و خوی نووسینگه که مان قهرز به کم. ئه و ستوشکینه پیاویکی ئارام و جیدی و ره سمی و ئه رینی بوو، ئاسایی قهرزی به که س نه ده دا، به لام بو یه کیکی وه ک من که پیش هاتنم بو ئه م نووسینگه یه لای که سیکی دیاره وه راسپی ریم بو کرابوو، ده کرا ببوی ریم و قهرزم بده نی. ئه م داوا یه یشم گه لیک پی ناخۆش بوو. قهرز کردن له که سیکی وه ک ئانتون

ئانتونوئیچم به لاوه پسوایی بوو. دوو سنی شهو بهم خه یالاه وه تلامه وه و خه وم لی نه که وت. هه لبت نه وسا من زور کهم خه وم لی ده که وت. له یه کیک ده چوم تای لی هاتیت. دلم له باریکی خراپدا بوو، کهم لی ددا، هه ندیک جار له وه ده چوو به ته وای له لیدان که وتیت. هه ندیک جاری تر به پیچه وانه وه. له پریکا توند ده که وته وه لیدان و لیدان و لیدان. ئانتون ئانتونوئیچ له پیشدا سهیری پی هات، پاشان ناوچه وانی دا به یه کدا، ماوه یه ک راما و دوایی قه رزه که ی دامی. بیگومان دوای نه وه ی ئیمزای پی کردم. به پیی ئیمزاکه دهیوانی دوای دوو ههفته پاره که به مؤلی له مووچه ی مانگانه م بیرییت.

هه نوکه هه موو شتیک ئاماده بوو. خورییه جوان و که شخه که جیگه ی خورییه کونه که ی له سه ر یه خه ی پالتاوه کهم گرتبووه وه. هندی هندی خوم بو ئه نجامدانی کاره که ئاماده ده کرد. نه ده بوو ئه مجاره یان خیرا و به په له کاره که بکه م، به لکو ده بوو ژیرانه بیمه ده ست. ده بوو پیشتر خوم رابینم و پاشان ئه نجامی بده م.

ده بیت نه وه هیش بلیم که دوای چه ند جاریک نه زموونی بهر خورد له گه ل نه فسه ره که دا، تازه به ته وای گه یشتبوومه نه وه ی گومان له بریاره کهم بکه م! ده مزانی، واتا زور ناومیدانه بیرم ده کرده وه، که گومان له وه دا نییه هه چ کاتیک له سهیرانگه که توشی یه ک نابین و بهر یه کتری ناکه وین. هه ر کاتیک خوم ئاماده ده کرد و ته وای بریارم ددا، که ئیستا، هه ر ئیستا، له م چرکه ساته دا بهر یه کتر ده که وین، که چی رووی نه ددا. له دوا چرکه ساتدا خوم له سه ر ریگه که ی لاده دا، نه ویش، وه ک هه میشه، به بی نه وه ی توزیک له ریگه که لادبات،

تەنانت لەوانەيە بەبى ئەوئى منىش ببىنت، بە پالمدا تىدەپەرى. هەندىك جار كە لىنى نزيك دەبوومەو، لە خودا دەپارامەو ئەوئەندەم ئازايەتى بداتى كە بىرپارەكەم جىبەجى بگەم.

جاريكيان، كە بە تەواوى بىرپارى ئەنجامدانى كارەكەم دابوو، كۆتايىكە بەو جۆرە شكايەو كە هەر ئەوئەندەى گەيشتمە بەرپىي ئەفسەرەكە، ئەمەيش هەر لە دواچرەساتدا، لە دوورى چەند سانئىمەترىكەو، بە تەواوى پەكم كەوت و هيزم تيا نەما. ئەوئىش لەسەرخۆ، زۆرىش ئاسوودە، لە رۆيشتنەكەى بەردەوام بوو، منىش وەك تۆپى پى بەرەو شوئىنكى دوور هەلدارابووم.

شەوى دوايى، وەك يەكئىك تاي لى هاتىت، كەوتە ناو جىگە و ورتنەكردن. كەچى لەپرىكدا شتىكى لەو چاكترم بە بىردا هات. شەوى دواى ئەو، تەواو بىرپارى ئەوئەم دا كە واز لەو كارە بىئەنجام و شوومە بهنىم و ئەو تۆلەيە نەكەمەو. دواى ئەو بۆ دواچار چووم بۆ سەيرانگەى نفىسكى، تەنيا بۆ ئەوئەى بزنام چۆن دواى ئەم هەموو بىنەوبەردەيى پىنشوو، بە تەواوى وازم لە كارەكە هينا. بەلام كە گەيشتمە ئەو شوئىنەى نزيكەى سى هەنگاو لە نەيارەكەمەو دوور بووم، لەناكاوئىكدا لەم بىرپارەيش پەشىمان بوومەو. چاوم نووقاند و وەك شىت بەرەوپىش چووم و بە توندى شانمان بەر يەكتر كەوت. تەنانت مىلى مەترىكىش لە رىگەكە لام نەدا. وەك كەسىك لەگەل بەرانبەرەكەيدا ماف و بەهاى تەواو يەكسانى هەبىت، رىگەكەم لەبەرگرتەو و رۆيشتم. بەلام ئەو هەر ئاورپىشى لى نەدامەو. وەك جارن واى پىشان دا كە هەستى بە من نەكردو، بەلام بىرواى تەواوم هەيە كارەكەى تەنيا

خۆنه بانکردنی پروت بوو. خۆنه بانکردنیکی راسته قینه. تا ئەمڕۆیش ئەوه به لای منه وه راست و گومانهه لئه گره. راسته له خۆپیاکیشانه که دا من زیاتر نازارم پێ گهیشتبوو، چونکه ئەو کابرایه کی که ته و بهخۆوه بوو، بهلام ئەمهیش گرنگ نییه. چ نازارم پێ بگات، یان نهگات، گرنگ ئەوه بوو من به مه بهستی خۆم گهیشتبووم و ههقی خۆم لی کردبووه وه، تهنا ته ساتنیمه تریکیش ریگه که م بو چۆل نه کرد و خۆم به دهستی وه نه دا. ریک و راست له پله و پایه ی کۆمه لایه تیدا خۆم له ئاستی ئەودا بینیه وه. له گه ل گشت ریکه وته کانی پیشوودا تۆ له م لی کرده وه. پاشانیش سه رکه وتوانه گه رامه وه گوشه تاریکه که ی خۆم.

زۆر به کاره که م دلخۆش بووم. له به رخۆمه وه گۆرانی ئیتالیم ده وته وه. ئاشکرایه دوا ی سێ رۆژ به سه ر روودا وه که دا چیم به سه رهات. ئەگه ر به شی یه که می ئەم چیرۆکه تان خویندبیته وه که ناوی "تاریکی" یه. رهنگه خۆتان بتوانن هه ست به حاله ته که م بکه ن.

دوا ی ئەوه ئەفسه ره که له شوینیکی تری دهره وه ی شاره که ی ئیمه ده سته به کار بوو. چوارده سه له نه مدیوه ته وه... کێ چوو زانیت ئیستا ئەو براده ره ی من له کوینییه و چی ده کات. ئیدی ریگه به کێی تر چۆل ده کات؟

هەر بهو جوړه، سه‌ردهمی ئاره‌زووبازییه‌که‌م کوټایی هات. ئیدی هه‌موو کاریکم له به‌رچاو کهوت و په‌شیمانی ئه‌وکی گرتم. هه‌ستم به‌ر‌شانه‌وه ده‌کرد و نه‌مده‌هینایه سه‌ر خوټم. تا هیدی هیدی له‌گه‌ل په‌شیمانیه‌که‌یشدا راهاتم. به‌ته‌واوی له‌گه‌ل هه‌موو شتی‌کدا را‌ده‌هاتم. نه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌تاییه‌تی خوټم بمه‌ویت خوی پی‌وه‌بگرم، نا، به‌لکو به‌ویست و ئاره‌زووی خوټم. به‌رگه‌ی هه‌موو شتی‌کم ده‌گرت و به‌ئسانی شانم ده‌دایه به‌ر. لی له‌م نی‌وه‌نده‌دا ری‌گه‌یه‌کی ده‌ربازبوونم هه‌بوو. ری‌گه‌یه‌ک بوو تاریکایی رووناک ده‌کرده‌وه و هه‌توانی زامه‌کانی ده‌کرد. ئه‌ویش هه‌مان ری‌گه‌ی "جوانی و مه‌زنی" بوو که بتوانم ژیانی خوټمی را‌ده‌ست بکه‌م و رزگار بم. سه‌روشتی بوو ئه‌گه‌ر ئه‌مه ته‌نیا خه‌یال بیت و کرداری له‌گه‌ل نه‌بیت. من گه‌لیک خه‌یالاویم. خه‌یال له‌شتی بچووکیش ده‌که‌مه‌وه. باوه‌ر بکه‌ن، له‌ماوه‌ی سی مانگی خه‌یال‌بازیدا، ئیدی له‌که‌سه‌که‌ی جاران نه‌ده‌چووم، مه‌به‌ستم له‌و که‌سه‌یه ئی‌وه ده‌یناسن، ئه‌و که‌سه‌ی ژیانی له‌په‌شیوی و شپ‌رزه‌بیدا به‌سه‌رده‌برد و دل‌ی وه‌ک دل‌ی چوله‌که‌ی گیراو لی‌ی ده‌دا. ئه‌وه‌ی پارچه خوریه‌کی شیکی به‌یه‌خه‌ی پالتاوه‌که‌یه‌وه ده‌درووی بو ئه‌وه‌ی تو‌له بکاته‌وه. نا، تازه بووبووم به‌که‌سیکی تر. ئازا و جوامیر بووم. به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک ئه‌گه‌ر ئه‌فسه‌ره بالا‌به‌رز و که‌ته‌که داوای دیدنه‌یی منی بکر‌دایه، ری‌گه‌م پی نه‌ده‌دا بیته‌ ماله‌که‌م. له‌و ماوه‌یه‌دا سیما و شی‌وه‌یم

هەر له بیر کردبوو. به هیچ جوړیک نهمده توانی بیړی لی بکه مه وه.

له و ماوه یه دا چوڼم بیر ده کرده وه؟ چ خه ونیکم ده بینی؟ بیرم له وه ده کرده وه که رووداویکی بینایه خی وهک شانبه ریه ککه وتن له گهل نه فسه ریکدا نه وه دهینیت بیر له توله بکه یته وه؟ له ئیستادا ناتوانم وه لامی نه پرسیارانه بده مه وه، به لام بو نه و کاته بیر کردنه وه کهم قه ناعه تی پی ده کردم. جگه له مه، ئیستایش که باش بیړی لی ده که مه وه، تا راده یه که هەر وایه. نه خه یال بازی و خه ونانه، به تاییه تی دوا ی نه وه ی خوځم راده ستی ئاره زووبازییه کی نادرست و دزیو کرد، زیاتر له لام شیرین و خوشرکه وته وه. خه ونه کان له گهل په شیمانی، وه رزی و نه فرهت و سه رئیشه و په رکه م دا هاورا بوو. به لام چرکه ساتی وایشی تیده کهوت که روو خوخی و شادمانی دهر وونی و ههستی خو شبه ختی هیند پاک و بن گه ردا نه سهریان هه لده دا، که بیزاریه کهم به ته وای له یاد ده کرد. سویند به خودا بچوو کترین ئاسه واری گالته جاری له مندا نه ده ما. له و چرکه ساتانه دا، پر بووم له ههستی ئومید و بروا و خو شه ویستی. هوکاره که یشی نه وه بوو که من هەر له خو مه وه، بروام به وه هینا بوو، سه رنه نجام هه موو نه م گریو گولانه له ژیر کاریگه ری موجیزه، یان هوکاریکی دهره کیدا له یه کدی ده ترا زین و په راگه نده ده بن. پاشانیش ده بیته رابه ری هه ندیک له چالاکیه کانم. ئاسوم رووناک و مژولم ده کات. نه و چالاکیانهم مه بهسته که به سوود و ناوازه و قه شه ننگن. پیش هەر شتیکیش، چالاکیه کی ته و او دیاریکراو بیت. ئیدی کام چالاکی و چوڼچونی، به راستی نه وه م نه ده زانی. هەر نه مه ده زانی. لی له گهل نه زانینه که یشمدا، بروای ته و او م هه بوو،

که ئەو جوړه کاره دیار و بهرجهسته و تایبهتی ده‌بیت، بۆ نمونه ده‌زانن چۆن: دواى روودانى موجیزه‌که، له‌پریکدا من دهرده‌که‌وم و ده‌چمه سهر شانوی ژیان. ئیتر له هیچم کهم نییه. به‌سهر ئە‌سپیکى سپی شکومه‌ند و سهر‌بلنده‌وه دهرده‌که‌وم، وهک نیشانه‌ی سهر‌که‌وتن و شانازی، تاجیکى گه‌لا زه‌یتونم له‌سهر سهره.

به‌لام هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه بچمه قالبی که‌سیکی پله دووی کردار بچوکه‌وه. ره‌نگه ئە‌مه وای کردییت به دنیاییه‌وه بکه‌ومه نیو کاری ناپه‌سهند و سووکوچرووکه‌وه. به خۆم ده‌وت: یان هه‌موو شتی‌ک یان هیچ. یان ده‌بیت قاره‌مان بم، یان پیس و رسوا. مامناوه‌ندگرتن بی‌مانا و شیایوی بیرلیکرده‌وه نه‌بوو. ئە‌مه‌یش بیرى منى به‌ره‌وه هه‌لدی‌ر برد، چونکه که نه‌متوانی پاله‌وان و جوامی‌ر بم، ئیدی که‌وتمه ناو لیته و زه‌لکاوه‌وه. دلای خۆم ده‌دایه‌وه و ده‌مگوت سهر‌ئه‌نجام دیمه‌نه‌که ده‌گوریت و من وهک قاره‌مان دهرده‌که‌ومه‌وه و گه‌نده‌لییه‌کان ناهیلیم. باوه‌رم وا بوو مروّقی ناسایی ئە‌گه‌ر به ره‌هایی خوی، راده‌ستی پیسی و رسوایی بکات، ده‌بیته که‌سیکی بی‌شه‌رم و تاوانبار. به‌لام که‌سانی جوامی‌ر و قاره‌مان له‌وه گه‌وره و مه‌زنترن ئالووده‌ی گه‌نده‌لی بن. که‌سیکی له‌م بابه‌ته گوی به‌وه نادات بکه‌ویته زه‌لکاویکی واوه.

له هه‌موو سهر‌سوورپه‌ینه‌رت‌تر ئە‌وه بوو هه‌ندی‌ک جار، ریک له‌و کاته‌دا که ده‌ست بۆ کاریکی ناره‌وا و بی‌ئابرووی وهک ئاره‌زوو بازی ده‌به‌یت، شه‌پۆلی‌ک هه‌ستی تایبه‌تی که ده‌توانم ناوی به‌مه‌یلی "جوانی و مه‌زنی" ی ژیان به‌رم، یه‌خه‌ی ده‌گرتم. به‌تایبه‌تی له‌و کاتانه‌دا ئە‌م هه‌سته‌م تیده‌گه‌را که به‌سه‌ختی داته‌پیبووم و که‌وتبوومه ناو زه‌لکاوه‌که‌وه. له‌و کاته‌دا، وهک

شەپۇل، بە نۆرە و لە شیوەی کورت و بچووکیا، لە دوورەوه دەردەکەوت. لەو دەچوو تەنیا بۆ ئەوە بیت بوونی خۆیم بە یاد بینیتەوه، بەلام ئەم هەستە و بەو جۆرە دەرکەوتنە، بە هیچ جۆریک لە سووک و رسواییەکیە کهم نەدەکردەوه، بەلکو بە پێچەوانەوه، لەبەر دژوازییە توندەکە، پیسییەکی زۆرتر و خراوتر دەکرد. هەستەکە هیند بەتام و چیژ بوو که بۆ ژەمیک خواردن پێویست بوو. لە کارەکانی مندا ئەو ژەمه خواردنە بریتی بوو لە: بەرەنگاری و دژایەتی دەروونی، دەرد و ئازار، تیکە و لیکە بەئازاری دەروونی. هەموو ئەم دەرد و ئازارانه، کار و کردەوهکانی منیان بەهیز و ڕەگاژووتر کرد، مەبەستم لە کارە سووک و رسوایەکانی خۆمە، بەرەو لایەنی پیسی و بیئابرووییان دەبردم و مانایەکیان پێ دەبەخشی. بەکورتی، ئەم دەرد و خەم و خەفەتە لە وجودی مندا لە تام و چیژیکی خۆشی ناو خواردن دەچوو. مەبەستم ئەوێه کارەکانی منی تەواو دەکرد.

هەموو ئەم کارانە خالی نەبوون لە قوولی و بە ساکار نەدەدرانە قەلەم. چۆن خۆم ڕادەستی ئەو ئارەزووبازییە دەکرد؟ چۆن دەمتوانی هەموو ئەم رسواییە لە خۆم بار بکەم؟ چی دەیتوانی لەو میژوویدا من لە ڕی دەربکات و بمخاتە سەر ڕیی ئەو ئابرووچوونە؟ نا، نازانم، نایشتوانم بیزانم، بەلام ئێوه دەزانن، بۆ هەموو کارەکانم دەریچەیهک و ڕیگەیهکی دەریازبوونی نەجیبانەم هەبوو...

خودایە! لەو خەونە بیدەنگانەدا چەند هەستم بە خۆشەویستی و جوانی دەکرد. ئەو خەونانە بۆ رزگارکردنی خۆم پەنام بۆ "جوانی و مەزنی" دەبرد. لەگەڵ ئەویشدا که خۆشەویستییهکی ئایدیالی و ئەفلاتوونی بوو، لەگەڵ ئەویدا که

له هېچ عه شق و خوښه ويستيه كي مروقي ناساي نه ده چوو كه واقع بيت، له گهل نه وه دا كه هم دوانه به رانبر به يه ك به راورد ناكړين، كه چي خوښه ويستيه كي زور قوول بوو. نه مهنده قوول و ناسووده به خش، كه كهس برواي پي نه ده كرم، يان نه مده تواني له يه كيكي تر دا بيدوزمه وه. هم خوښه ويستيه، جگه له نارايشتكاريه كي زياد، هيجي تر نه بوو. گليك جار هم حاله تانه به لاي منه وه له خوښه ختبه كي ناساي باشر دهرده كه وت. هاوئا هنگ بوو له گهل ناسووده ييدا، نه وپش نه و كاته بوو كه ده بوو به هونر، و اتا ده بوو به جوانترين شيوه و وينه ي داهيتان له بووندا. وينه ي هه موو نه و هونه رانه ي گه يشتوونه ته كوتاي و ته واو كامل بوون. له هه مان كاتدا همه دور بوو له شاعيري و روماننووسيه وه، به لكو به لاي ناره زووه سروشتي و مومكينه مروقايه تيبه كاندا ده شكايه وه، بو نمونه له بير و خه يالي خومدا له هه موو كهس زياتر ره شبين بووم، بويه به چاوي توز و خوله وه له هه موانم دهرواني، وام دهراني هه موو ناچارن به فرمي ددان به بووني كاملې مندا بنين و سهر بو شكومه ندييه كه ي دابنه وينن و خو به دهسته وه بدن. دواي همه، دياره منيش چاوپوشي له هه موو خه وشه كانيان ده كه م. به خه يال عاشقي خوم دهبووم. ده مگوت شاعيري كي ناودارم، شاعيري كي ته ريک و به ناوبانگم. پاشان هر به خه يال دهبووم به خاوه ني چند مليونيك پاره و خيرا هه موويم له پيتا و خوشي و به خته وه ربي خه لكيدا خه رج ده كرد. بو نه وه ي به رانبر به خه لك بوه ستم و ددان به هه موو گونا هه كانمدا بنيم. بيگومان گونا هه كان، وهك گونا هه ناساييه كاني خه لكي نين، به لكو بريكي زوري "جواني و مه زني" يان تيا شاراوته وه.

ئەوسا ھەموو ئەو كەسانە دەگرین و ئاساییە ماچم بكن. (خۆ ئەگەر نەيكەن، دیارە كەسانىكى نەزان و گەمژەن) لە دواییدا من برسى و بە پىی پەتى لە لایان دەگەریمەو، بۆ ئەوێ دیسانەو ھەبوو پىروبوو تازە و جوانى خۆمیان بە دیارى پىشكەش بكەمەو. وەك ئەو گەرە پیاو^۱ لە ئوستەرلیتزا^۲ شكست بە نەیارەكانى خۆم بینم و سەرکەوتنەكانم تازە بكەمەو. پاشان بكەونە مارشلیدان و بەخشینی گشتى بلاوبكریتەو. پاپای مەزنىش، بۆ بەرزراگرتنى ئەو رۆژە، قایل دەبیت لە رۆماو كۆچ بكات بۆ بەرازیل و لەوێ گۆشەگیر بىت. شەرە مەزەبى و نامەزەبىيەكان كۆتاییان دىت. دواى قایلبوونی پاپا بۆ كۆچكردن و كۆتایبھاتن بە شەرى ئایینی، لە ھەموو ئىتالیادا دەرکرت بە ئاھەنگ. لە باخە بەناوبانگەكەى بورگیزدا^۳ كە لە كەنار دەریای كومرسىدايە^۴، ھەموو دەيكەنە سەما و گۆرانى و لە رۆمايشەو خەلكى بۆى دین. پاشان لەم خۆشى و ئاھەنگە گشتییدا شتى تریش روو دەدات، كە بریتیە لە لەیەكدیگەيشتن و ئاشتى و ئاشتەواى.

پىدەچىت ئیو بەمەتان نەزانىبىت؟ بىگومان دەتانەو بىت بلىن كە دواى ئەم ھەموو گلەبى و بناشت و قسەوباسانەى بە راشكاوى كردتن و فرمىسكت بۆ پڤاند، تازە ھاتوو بىت باس لەم خەيال و بۆچوونە پووچانەت دەكەیت. ئەمە بەراستى

¹ ئاماژەى بۆ كەسایەتیی مانفرد كە لە داھىنانى بايروئە، كەسایەتییەكە شانازى بە خۆیەو دەكات و لە تەنیاىیدا و زۆر سەرەبەخۆ دەژى. گۆى بە ھىچ مەترسىيەكیش نادات.

² Austerlitz

³ Borghes

⁴ Comerse

مايهی خهجاله تی و رسواییه، بهلام پیتان نه وتم بۆ ده بیته کاری من سووک و رسوا و خهجاله تباری بیته؟ به راست ئیوه لهو باوه پهدان من له وتن و نووسینی ئه و شتانه دا خهجاله ت و شه رمه زار بم؟ بی له مه، زۆر به پیزینه، به لای ئیوه وه ئه و شتانه ی وتم و نووسیم، تو بللی لهو کارانه ی ئیوه که هه موو رۆژ و سه عاتیک ده یکه ن (ئیتتر هه ر کاریک بیته) گه و جانه تر بیته؟ له گه ل ئه وه ی شدا باوه ر بکه ن، گه لیک لهو خه یالاتانه م به خراپ دروست نه کردبوو... هه موو وینا کردنه کانم قۆر نه بوون و به ئاهه نگیکی خه یالیی که نار ده ریای کومیرسی ئیتالی کۆتایی نه ده هات. به لی، ئیوه له سه ر هه قن. ئه م جۆره ده رپین و ددانیا نانه به راستی سووک و رسواییه، به لام باوه رتان هه بیته له وه سووک و رسواتر ئه وه یه که بمه ویت له به رده می ئیوه دا پاکانه بۆ خۆم بکه م. له مه ی ش چروکتر ئه م پوون کردنه وه یه ئیستای منه که بۆ سه رنجرا کیشانی ئیوه ئاماژه م پی دا، به لام ئه مه نده به سه، چونکه هه رگیز ناتوانم مه به سه ته که م بگه یه نم. له به ر ئه وه ی هه ر کاریک که ده یکه م، له هه موو کاره کانی پینشووم سووک و رسواتره.

هه رگیز نه متوانیوه له سی مانگ زیاتر له خه یال و بیر کردنه وه دا بم، به بی ئه وه ی دوای ئه وه هه ست به شتیک بکه م و نه توانم به سه ری دا زال بم، ئه ویش ئه وه بوو که بگه ریمه وه ناو خه لک و تیکه لیان بيمه وه. هه لبه ت مانای ئه م تیکه لیه بۆ من ته نیا ئه وه بوو که بگه ریمه وه بۆ لای سه روکی ده زگا که م، و اتا ئانتون ئانتونویفچ ستوشکین. چونکه به درێژایی ژیا نم تا قه هاو رپیه کی هه می شه یی و ریکوپیک که هه بوو بیتم، ئه و بووه (نا؟ به راستی خۆیشم سه یرم پی دیت) له گه ل ئه وه ی شدا زۆر به ده گمه ن سه ردانی م ده کرد. ئه و کاتانه

دەرۆیشتم بۇ لای که به ته‌واوی بیحه‌وسه‌له ده‌بووم، ئەو کاتە‌ی له واقیع دوورده‌که‌وتمه‌وه و پرووم له خه‌ون و خه‌یال ده‌کرد، بۆیه ده‌بوو بی هیچ دوودلییه‌ک، له‌تاو ئەو شادمانی و خۆش‌حالییه‌ی پرووی تیده‌کردم، هه‌موو دانیش‌توانی سه‌ر گۆی زه‌وی و گشت مروفایه‌تی پیکه‌وه له ئامیز بگرم. به‌لام بۆ ئەم کاره ده‌بوو هیچ نه‌بیت که‌سینکی واقیعی و زیندووی راسته‌قینه‌م له‌گه‌لدا بیت، نه‌ک که‌سانیکی وه‌همی و خه‌یالی. ته‌نیا له رۆژانی سیشه‌مه‌دا ده‌متوانی سه‌ردانی ئانتۆن ئانتۆنۆفیچ له‌ ماله‌که‌یدا بکه‌م (له هه‌فته‌یه‌که‌دا هه‌ر ئەو رۆژه ده‌یتوانی خه‌لک ببینیت) بۆیه، نیازی به‌رده‌وامی من بۆ له ئامیزگرتنی هه‌موو دانیش‌توانی سه‌ر گۆی زه‌وی ده‌بوو له رۆژی سیشه‌مه‌دا بوایه. ئانتۆن ئانتۆنۆفیچ له‌ گه‌ره‌کی پینجه‌مگۆشه، له نه‌ومی چواری ئاپارتمانیکدا ده‌ژیا، که‌ چوار ژووری بنمیچ نزمی زۆر بچوکی تیا‌بوو. له‌ مالیکی هه‌ژار ده‌چوو. دوو خوشکی هه‌بوو، له‌گه‌ل پووریاندا ده‌ژیان. ته‌مه‌نی یه‌کیکیان سیانزه و ئەوی تریان چوار ده‌ سال بوو. لووتی هه‌ردووکیان نووکتیژ و روو له ئاسمان بوو. که‌متر له‌ ببینی شتگه‌لی تر سه‌ریان به‌ سوور ده‌هینام، چونکه‌ به‌ دریزایی ئەو ماوه‌یه‌ی لای باوکیان بووم، به‌رده‌وام له‌ چرپه‌چرپ و ناوه‌ناوه‌ به‌ پیکه‌نینیک هه‌راسانیان ده‌کردم که‌ ده‌نگه‌که‌ی له‌ نزگه‌ره‌کردن ده‌چوو. خاوه‌ن ماله‌که‌ له‌ ژووری کاره‌که‌ی، له‌سه‌ر کورسییه‌کی ره‌حه‌تی به‌رانبه‌ر به‌ میزه‌که‌ی داده‌نیش‌ت. زۆر جار یه‌کیک له‌ هاوڕی کۆنه‌کانی، یان کارمه‌ندیکی ده‌زگاکه‌ی خۆمان له‌وئ بوون. هیچ کاتیک له‌ دوو سی میوان زیاترم له‌وئ نه‌ده‌دی (هه‌میشه هه‌ر ئەو که‌سانه‌ بوون) گفتوگۆکانیان به‌رده‌وام له‌ باره‌ی ته‌نگزه‌ی سیاسی،

یاداشته‌کانی پارله‌مان، زیادکردنی مووچه، وه‌زیری په‌یوه‌ندیار، یان باسی پله بالاکان که له کاتی پیو‌یستدا ده‌بیت په‌نایان بۆ به‌ریت، یان له‌باره‌ی شتی ئاساییه‌وه بوو. قسه‌کانیان هر نه‌ده‌برایه‌وه. من خۆم ده‌گرت، وه‌ک لیبوک یان دیوانه‌یه‌ک، چوار سه‌عاتی ریک لایان داده‌نیستم و گویم لی ده‌گرتن، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ بلیم، وه‌ک که‌ر و لال داده‌نیستم و سه‌رم داده‌نه‌واند و به‌رده‌وام ئاره‌قه‌م لی ده‌تکا. تا ده‌گه‌یشتمه‌ حاله‌تی له‌هۆش‌خۆ‌چوون، به‌لام دۆخه‌که‌م پی باش و له‌بار بوو، چونکه کاتیک ده‌گه‌رامه‌وه ماله‌وه، حه‌زی ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌موو مروّقی سه‌ر زه‌وی له‌ ئامیز بگرم، له‌ بیر ده‌کرد و دوامده‌خست.

بیجگه له ئانتون ئانتونیچی، هاورپییه‌کی ترم هه‌بوو به‌ ناوی سیمۆنۆف. هاورپی کۆنی قوتابییه‌تیم بوو. ده‌توانم بلیم له‌م جۆره هاورپی قوتابخانه‌م له‌ پوتروزبۆرگ زۆر بوون. به‌لام دوا‌ی ته‌واوکردنی قوتابخانه ئیدی په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لیاندا برا. ته‌نانه‌ت هیند لییان دوورکه‌وتبوومه‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ ریگه‌وباندا پینان بگه‌یشتمایه گویم پی نه‌ده‌دان و سلاوم لی نه‌ده‌کردن. ره‌نگه ئه‌مه‌ تاقه هۆیه‌ک بیت که منی له‌ هه‌موان دوورخسته‌وه و ناچاری کردم کاریکی تر بکه‌م و واز له‌وان به‌ینم. ده‌مه‌و‌یت بلیم، گه‌لیک له‌ کاره‌ نا‌ئاساییه‌کانی من، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه بوون خۆم له‌ یاده‌وه‌رییه نه‌فره‌تییه‌کانی سه‌رده‌می مندالی به‌ یه‌کجاری ئاسوده‌ بکه‌م و به‌ ته‌واوی خۆم له‌وه سه‌رده‌مه‌ داببرم. نه‌فره‌ت له‌وه قوتابخانه‌یه‌ی له‌گه‌ل ئه‌واندا کۆی کرده‌مه‌وه، نه‌فره‌ت له‌ سه‌اله‌کانی قوتابخانه که زیندانیکی ترسناک بوو!

که قوتابخانه‌م ته‌واو کرد. له‌ هه‌موو هه‌والیکی هاورپیکانم دابرام. ته‌نیا سه‌ی چوارپیکان مابوو له‌ ریگه‌وبان پینان

دەگەشتەم و سالاویکی ساردەم لێ دەکردن. سیمۆنۆف یەکیک بوو لەو چوار کەسە. ئەو لە قوتابخانە قوتابییەکی لە ئیمە چاکتر نەبوو. لەسەر خۆ و هیۆر و بەردەوام بیدەنگ بوو. بەلام لە سروشتی ئەودا جوړیک لە سەر بەخۆیی و راستگۆیی دەبینی. بڕوا ناکەم زۆر پینداگری لەسەر ئەو خەسلەتانه کردبیت. لە بیرمە تەنیا بۆ تاقە جاریک چەند سەعاتیکمان بە خۆشی پیکەووە گوزەراند، بەلام ئیدی درێژە ی نەکیشا و دووبارە نەبوووە. وردە وردەیش ئاسمانەکی تۆز و خۆل گرتی و ڕەش داگەرا. دیار بوو یادەوهریی ئەو ڕۆژانە بە لای ئەووە ناخۆش بوو. وەک لێی دەردەکەوت، بەردەوام دەترسا نەکا بە زمانی هاورپییانە ی جارێ بیدوینم و یادەوهرییەکانی تیا زیندوو بکەمەو، تەنانهت دەتوانم بلیم لەبەر ئەو جوړە هەستە ی حەزی لە بینینی منیش نەدەکرد و پێی قەلس بوو. لەگەڵ ئەمانەیشدا چووم بۆ بینینی، ئەگەرچی زۆر دلنیا نەبووم لەو ئەگەرە ی دوایی کە باسم کرد.

ڕۆژی پینجشەممە بوو، ئیتر بەرگە ی تەنیا ییم نەدەگرت، چونکە دەزمانی ڕۆژانی پینجشەممە دەرگای مالی ئانتۆن ئانتۆنۆفیچ داخراوە. چووم بۆ مالی سیمۆنۆف. کاتیک بە هیۆری بە پلیکانەکانی قاتی چوارەمدا سەردەکەوتم، بیرم دەکردەووە کە ئەم چوونە ی من باری سەرشارنی سیمۆنۆف گران دەکات و پێی ناخۆشە. نەدەبوو بۆ دیدەنیکردنی بچم، بەلام لەبەر ئەو ی کیشە دەروونییەکانی من ئاسایی بەم ئەنجامە دەگات کە دوو دلی و گومانم زیاتر بکات، بۆیە لەباتی ئەو ی دوو دلییە کەم بەرەو دوا بمرێتەووە و واز لەو دیدارە بینم، هەر چووم بۆ مالیان. نزیکە ی سالیک بەسەر دوا دیدارماندا تیپەریبوو.

سىمۆنوف بە تەنيا نەبوو. دوو ھاوړې تری کونی قوتابخانەمانی لى بوو. پېدەچوو قسەیان لەسەر بابەتیکى گرنگ بىت. هیچیان گوڤیان بە چوونەکەى من نەدا. ئەمەم بەلاوہ سەیر بوو، چونکە سالانىک بوو ئیمە یەکترمان نەدیوو. بە چاویاندا وا دەردەکەوت بە میشم بزانی. لە قوتابخانە، ئەگەرچى هەموو رقیان لیم بوو، لى هیچ کاتیک وەک نیستا رەفتاریان لەگەل نەکردبووم. زۆر چاک دەمزانی لەبەر ئەوہ رقیان لیم بوو، چونکە لە کارى ئیدارى و کۆمەلایەتیدا سەرکەوتوو نەبووم، و بەرگی کۆن و ھەرزانیم لە بەردا بوو، ھەر و ھا ھەندیک شتى تریش. ھەر ئەم سەروسەکوتمە نیشانەى لىنە ھا توویم بوو. لەگەل ئەمانەیشدا چاوہرې سووکایەتییکردنى وام لى نەدەکردن. سىمۆنوف سەردانەکەمى پى سەیر بوو، پىشتریش ھەر وای دەردەخست کە سەرسامە بە چوونەکانم. ئەمانەم بىردەکەوتەوہ و خەفەتم پى دەخواردن. بە ږوویەکی تالەوہ لەسەر کورسییەک دانیشتم و گویم لە گفتوگوڤیان گرت. مشتومړیکى جیددى و سەرنجراکیشیان ھەبوو. قسەکانیان دەر بارەى میواندارىک بوو کە ئەم سیانە بۆ ھاوړیئەى کى خۆیان سازدەکرد بە ناوى سۆرکوف^۱. بە بۆنەى بەرکەردنیهوہ وەک ئەفسەریکی

¹ Swerkoff

بەرپرسیاری کاروبارهکانی قەوقاز. بېریار بوو پوژیک پیش
پویشتی میواندارییهکەى بۆ ساز بکەن.

سۆرکوف لە پۆلى یەکدا هاوپۆلم بوو، بەلام لە خویندنى
بالادا یەكجار رقم لىنى بوو. لە پۆلهکانى سەرەتاییدا تا بلێى
مندالێكى ناسک و بەرەوشت بوو، هەموو خۆشیان دەویست،
بەلام من هەر لەو سەرەتایەوه خۆشم نەدەویست و رقم لى
بوو. تەنیا لەبەرئەوهى مندالێكى ناسک و بەرەوشت بوو. لە
بارەى وانەکانیشەوه، دەبیئت بلیم لە هەموو وانەکاندا لاواز
بوو. هەموو سالیکیش خراپتر بوو لە سالى پیشوو، لەگەل
ئەمەیشدا، بە سەرکەوتوویى قوتابخانەى تەواو کرد، چونکە
خەلکانى دەسترویشتووی لە پشت و هاوکارییان دەکرد. لە دوا
قوتاغى خویندندا، میراتییهکى بەرکەوت بریتی بوو لە
ئاواییهکى دووسەد مسکین¹. لەبەر ئەوەیش کە تا رادەیهک
ئیمە هەموو هەژار بووین، سۆرکوف زوو لە خۆى گۆرا. لای
ئیمە شانازیى بە سامانەکەیهوه دەکرد. لافوگەزافى لى دەدا و
تا بلێى چرووک و وەرزکەر بوو. لەگەل ئەمانەیشدا کورێكى
باش بوو. جگە لە چەند کەسینكى زۆر کەممان، هەموو ئەوانى
تر، بە خەيالێكى شاعیرانە و بۆچوونى قوتابیگەلێكى
قوتابخانەوه کە هەستى رەوشت و پیز و جوامیریان تیدایە،
هەموویان مەراییان بۆ دەکرد. ئەوان هیچیان لەو نەدەویست،
بەلکو بى مەبەست و رەنگە تەنیا لەبەر سادەیی
گەنجیەتییهکەیان بوویت. رەنگە لەبەر ئەوەیش بوویت کە
سروشت خۆشى ویستوو و لە دابەشکردنەکەدا ئەوى بە

¹ مسکین یان کۆیلەکانى زەوى، بە ژمارەى ئەوان گرنكى و بايەخى خاوەن
زەوى دیارى دەکرا. لە لاپەرەکانى دواتردا ئاماژە بە میرکولایش دەدریت
کە سى هەزار مسکینی هەیه.

چاکتر زانیوه له وان. جگه له مه، من نازانم بۆ که قسه دههاته سهر چالاکى و به زمگيرى و خوشگوزهرانى، هه موو ئه ويان به پر توانا دهناساند. به تاييه تى ئه مه زۆر ناره حه تى ده کردم و رقى هه لده ستاندم. رقم له تونى دهنکه ناخوش و له خورازييه کهى بوو، له و قسه خوشانه يشى که زورى ده وتنه وه و بايه خى پى ددان و گه لىک گه و جانه بوون. له سهر و سيما گه مژانه که يشى (حه ز ده که م ئه وه بلىم ئاماده بووم به ويستى خۆم، سيما زۆر ئاقل و زيره کانه کهى خۆمى له گه لدا بگۆرمه وه) بيزم له هه لسوکه وته ئازاد و پياوانه کانى ده بووه وه. له وه بيزار بووم که به رده وام باسى له سه رکه وته کانى ئايندهى خۆى ده کرد به رانه بر به ژنان، چونکه له ئىستادا، پيش ئه وهى ئه ستيرهى ئه فسهرى بخاته سهر شان، که زورى حه ز لى بوو، نه يده توانى هيچ بکات. هه ميشه خۆى هه لده کيشا و ده يگوت له وه ودوا به رده وام ده بيت له دويل کردن. چاکم له بيره، من که هه ميشه بينده نگ بووم و هيچم نه ده وت، جار يکيان زۆر به توندى قسه م پى برى و ره تم ده دايه وه. ئه مه ريکه وتى ئه و رۆژهى ده کرد که له پشووى نيوان دوو وانده دا، له ناوه راستى گوره پانى قوتابخانه، له به رخۆر، له نيو هاورى کانيدا، وه ک تووله سه گيکى له خورازى، وه ستابوو، فشهى ده کرد. ديسانه وه له بارهى ژنه وه، ده يگوت هيچ کچيکى گونده که مم له ده ست دهرناچييت. ئه مه به "ياساى ئاغاگان" ناسراوه. خو ئه گه ر جوتياره گه نجه کان بوين ريگرى بکه ن، هه موويان ده داته به ر قامچى. باج له سه ر زه ويى گونديه ريشنه ناره سه نه کانيش ده که م به دووقات. هاوپوله کانى چه پله يان بۆ ليدا و هوهايان کيشا. که من رووبه رووى بوومه وه و به سه ريده نه راندم، هيچ له به ر خاترى کچه

دیهاتییهکان و باوکیان نه‌بوو، تهنیا بۆ ئه‌وه‌بوو بۆ ئه‌م کرمه پپس و چرووکه به‌م جوړه سه‌رکه‌وتوو و سه‌رنجی خه‌لکی بۆ خو‌ی راکیشاوه. له‌و رۆژانه‌دا من لایه‌نه به‌هیزه‌که بووم، به‌لام ئه‌و له‌گه‌ل گه‌وجایه‌تییه‌که‌یدا، پوو‌خۆش و به‌ده‌موزمان بوو، بۆیه توانی له‌و رینگه‌یه‌وه به‌سه‌ر ره‌خنه و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌کانی مندا زال بیت و سه‌رکه‌وتی زور به‌ده‌ست به‌یئت. به‌جوړیک که دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م ئه‌و بوو به‌لایه‌نه به‌هیزه‌که. هه‌موو ئه‌وانه‌ی جار‌ان پپی پیده‌که‌نین، چوونه پالی. پاشان چه‌ند جاریکی تریش به‌سه‌رمدا سه‌رکه‌وت، به‌لام به‌بی شه‌ر و توندوتیژی، به‌لکو زیاتر هه‌ر له‌رپی گالته و ته‌نزبازییه‌وه. که به‌لامدا تیده‌په‌ری پیم پیده‌که‌نی. من هه‌چم نه‌ده‌گوت، به‌لام خه‌ریک بوو له‌ داخا ده‌ته‌قیم و هه‌ستم به‌ سووکایه‌تی ده‌کرد.

دوا‌ی سه‌رده‌می قوتابخانه ویستی خویم لئ نزیک بکاته‌وه، لئ من زور گویم پی نه‌دا. بیگومان من زورم چه‌ز به‌ هاورییه‌تی ئه‌و ده‌کرد، به‌لام ده‌زمانی ئاسایی زوو هاورییه‌تییه‌که‌مان کو‌تایی دیت و هه‌ر وایش ده‌رچوو. دوا‌ی زانیم به‌ پله‌ی مولازمی یه‌که‌م بووه به‌ ئه‌فسه‌ر و ژیانیکی پر له‌ چالاکیی ده‌ست داوه‌تی. پاشان بیستم که له‌ کاره‌که‌یدا له‌ پیش‌ره‌ویدا‌یه.

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک، که له‌ رینگه‌وبان یه‌کترمان ده‌بینی، سلای نه‌ده‌کرد. بیگومان تهنیا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ناسینی که‌سیکی سووکو‌چرووکی وه‌کو من له‌ شانوشکو‌ی خو‌ی نه‌هینیته‌ خواره‌وه. جاریکی دی له‌ شانۆ بینیم. نیشانه و میدالی به‌ یه‌خه‌وه و ریز و خاکساریی بۆ کچی ئه‌فسه‌ریکی پیر ده‌کرد. نزیکه‌ی سئ سال دوا‌ی ئه‌وه، به‌ ته‌واوی گۆرا. هه‌رچه‌نده

وهك پښتر به ديمهن و چاپووك بوو، به لام دابوويه قهلهوى.
دواى ماويهك كه ديسان بينيمهوه، كه ميگ دهموچاوى
په نه مابوو. ديار بوو له تهمه نى سى سالىدا به تهاوى قهلهو
دهييت و په كى دهكه وييت.

باشه، ئەم سۆركۆفه بوو كه هاوپۆله كۆنه كانى دهيانويست
بۆ رهوانه كردنى به زمى بۆ ساز بكن. ئەوان له دواى سى
سالى تهاوكردنى قوتابخانه وه، هميشه له گه ل سۆركۆفدا
بوون. هر چه نده خويان دهيانزانى كه هاوپه وپايه ي ئەو نين،
به لام وازيان له په يوه ندييه كه يان نه دههيتا. من تهاو له مه دنيا
بووم.

يه كيك له دوو ميوانه كه ي سۆركۆف فيرفيچكين¹ بوو،
پروسييه كى به ئەسل ئەلمانى. كورته بالا و دهموچاوى له
مهيموون دهچوو. كه ريك بوو هه موو عالم گالته يان پى
دهكرد. هر له پۆله كانى سه ره تاييه وه يه كه دوژمنى من بوو.
كابرايه كى بيچاوو روو، ساخته چى و رسوا بوو. واى
دهر دهخست له مه سه له ي شه ره ف و پياوه تى و كه رامه تدا زور
توندوتيز و هه ستياره. له كاتيكا له ترسنوكيك زياتر هيچى تر
نه بوو. يه كيك بوو له وانه ي ماستاوى بۆ سۆركۆف دهكرد،
پاره ي لى قه رز دهكرد و وهك ده لىن دهيدوشى.

ميوانه كه ي ترى سيمونوف ترو دليوبوف² بوو. نه
كه سايه تيه كى ديار و نه سه رنجراكيش. سوپاييه كى بالا به رز،
سيما و ره فتارى هتور و به زور سه ركه وتنى به ده ست دههيتا
و خوى به خه لكدا هه لده واسى. هه ميشه له باره ي موچه و
داهاته وه ده دا. خزمايه تى له گه ل سۆركۆفدا هه بوو. بويه

¹ Frefitschkin

² Trudoliuboff

(هەرچەند وتنى ئەم قەسەيە گەوجانەيە، بەلام دەلایى چى، وا بو) وەزنىكى لای ئىمە ھەبوو. ئىمەي بە سفر دەزانی، بە پىزەوہ رەفتارى لەگەل مندا نەدەکرد، بەلام دەمزانی خوی دەخەلەتینیت و پىئیشى نازانیت.

ترودلیۆبۆف دەستی بە قسان کرد:

- كەواتە ھەريەكەمان ھەوت رۆبل دابنیت، ئىمە سى كەسین، ھەمووی دەكاتە بیستویەك رۆبل. ئەم برە پارەيە بەشى خواردنیکى باش دەكات. بیگومان نابیت سۆركۆف پارە بدات.

سىمۆنۆف پشتى گرت و وتى:

- بیگومان ئەو پارە دانانیت، ئەو میوانە و نابیت دەست بە گیرفانیدا بکات.

دوای سیمۆنۆف لەپرەدا فیرفیچکین بە فیز و تەوسەنییەو، وەك تۆكەریكى سووك كە بیەویت بە ئاگاکیدا ھەلبدات و شانازی پىوہ بکات، وتى:

- بەراست ئیوہ لەو برۆایەدان سۆركۆف بەلیت ئىمە پارە بدەین؟ رەنگە لەبەر بەجیھینانی ئەدەب و نزاكەت قبوولی بکات، بەلام لەبرى پارەكە، چەند قاپىك شامپانىمان دەداتى.

ترودلیۆبۆف كە تەنیا ناوی شامپانىاکە سەرنجى راکیشابوو وتى:

- باشە، بەلام چەند قاپىك زۆرە.

سىمۆنۆف كە بەسەر پەرشتیاری ئاھەنگەكە دانرابوو، بۆ كۆتایىھینان بە دانىشتنەكە وتى:

- ئىمە سیانین و بە سۆركۆفەوہ دەبین بە چوار. بیست و یەك رۆبل، سەبەى سەعات پىنجى دواینوہرۆ، لە ھۆتیل "پاریس"

هیشتا سیمۆنۆف قسه که ی ته واو نه کردبوو، من که تووشی
هه لچوون و تا رادهیه ک سووکایه تیپیکردن هاتبووم، پرسیم:
- بۆ بیستویه ک رۆبل؟ منیشتان له گه لدام، که واته ده کاته
بیستوههشت رۆبل.

لای خۆمه وه وتم ئه گهر ئاوا کتوپر بیمه دهست و
پیشناری به شداریکردن بکه م له گه لیاندا هه موو ده مکوت ده بن
و بیگومان ریزیشم لایان زیاتر ده بیت. به لام سیمۆنۆف له باتی
ئه وهی پیشناره که م به هه ند وه ربگریت، به بی ئه وهی
رۆبه روو ته ماشام بکات و راسته وخۆ لیم پروانیت (چونکه
شاره زای ره وشتی من بو) پرسیم:

- بۆ تۆیش ده ته ویت له گه لماندا بیت؟
له بهر ئه وهی سیمۆنۆف منی باش ده ناسی، به توورپهی
وتم:

- بۆ نه بم؟ منیش هاوڕینی قوتابخانه ییم، هه ز ده که م به
راشکاو ی پیتان بلیم که ئیوه منتان هه ر نه خوینده وه و گویتان
پن نه دام.

فرفیچکین بیسه رمانه هه لیدایه و وتی:
- جا ئیمه تو له کوئ بینین؟ شهیتانیش به جیگه ی تو
نازانیت!

ترودلیویۆف که دیار بوو پینی ناخۆش بوو، وتی:
- په یوه ندیی نیوان تو و سوورکۆف زۆر باش نه بووه.
من که نه مده و یست هه ر ئاوا به ئاسانی وازیان لی بهیتم،
به دهنگیک که له رقا ده له رزی، وتم:

- وا بزانه له و باره یه وه بیجگه له خۆم، که سی تر بو ی نییه
لیم بیرسیته وه. له وانه یه هه ر له بهر ئه وه ییش بیت به تایبه تی

بمه ویت شیوی له گه لدا بکه م. ریک له بهر ئه وهی من و ئه و
پیشتر په یوه نندییه که مان زور باش نه بووه.

ترودلیو بؤف زه رده خه نه یه کی کرد و وتی:

- باشه کی ده توانیت له تو تینگات! به تاییه تی له م هه ست و
سۆزه زوره ی ئه مرؤت.

سیمونؤف که ئیدی به ته واوی بریاری له سه ر من دابوو،
وتی:

- زور چاکه، سبه ی سه عات پینچ له هؤتیل پاریس. دوا ی
که میک وتی: درهنگ نه که ون.

فرفیچکین له کاتیکدا به سه ر ئاماژه ی بؤ من کرد، پرووی له
سیمونؤف کرد و به دهنگیکی که میک به رز وتی:

- ئه ی پاره؟

به لام قسه که ی ته واو نه کرد و بیدهنگ بوو، پیده چوو
سیمونؤف پرسیاره که ی پی ناخوش بوو بیت.

ترودلیو ف هه ستا و وتی:

- باشه، ئه وهنده به سه، ئه گه ر هه ز بکات له گه لماندا بیت،
لاریمان نییه.

فرفیچکین به تووره ییه وه، له و کاته دا کلاوه که ی به
دهسته وه بوو، ده یویست پروات، وتی:

- به لام گرووپه که ی ئیمه تاییه تییه، کی ده لیت هه ز ده که ی
له گه لماندا بیت؟ خو ئه مه ئه نجوومه ن و کؤنفرانسی گشتی
نییه.

فرفیچکین و ترودلیو ف رویشتن. فرفیچکین ته نانه ت
خواحافیزی له گه ل مندا نه کرد، ترودلیو بؤفیش، به بی ئه وه ی
ته ماشام بکات، سه ری راوه شاندا و رویشتن. من و سیمونؤف
به ته نیا ماینه وه. ئه و په شیوی دایگرتبوو، پیده چوو له سه ر

خوی نه بیت. ته ماشایه کی سهیری کردم. دواى پویشتنی
ئوان، هیشتا دانه نیشتبوو. دواى دانیشتنیشی له من نه کرد،
سه رنه نجام که وته قسه و وتی:

- ها... به لئ... باشه، ئیستا پاره که م دده دیتی؟ بؤ ئه وهی
دلنیا بم...

به بی ئه وهی رسته که ی ته واو بکات، زوو بیده نگ بوو.
سوور داگه رابووم. له و چرکه ساته دا بیرمکه وته وه که
ماوهیه کی زوره پانزه رۆبل قه رزاری سیمونوفم، له بیرم
نه چوه، به لام نه متوانیوو بیده مه وه.

- سیمونوف، پروا بکه، که هاتم بؤ ئیره نه مزانی ئیوه...
دواى لیبورنیشت لی ده که م که تا ئیستا قه رزه که تم...

- زور چاکه، زور چاکه، گرنگ نییه، سبه ینی له دواى
نانخوردن، من ته نیا له بهر ئه وه پرسیم تا بزائم، ئه گینا... دواى
لیبورن ده که م... له ناوه راستی قسه کانیدا بیده نگ بوو، وهک
بلیی به بیزاریی وه که وته پیاسه کردن به ناو ژووره که دا. له
کاتی پیاسه کردنه که دا پاژنه ی پنی به زهوییه که دا ده کیشا.
دواى که میک بیده نگی، لیم پرسى:

- پیم له چونه دهره وهت نه گرتیبت؟
پیده چوو له پریکا له بیرکردنه وهیه کی قول به ناگا
هاتیته وه.

- نا، نا، له راستیدا، به لئ، ده بوو ئه مرؤ بچوومایه بؤ
شوینیک... شوینیکه، له م نزیکانه یه...

وشه کانی دواى له شیوه ی پوزشدا وت. دیاربوو که میک
شهرمه زار بوو.

له پرا به دهنگی به رز، له و کاته دا کلاوه که م به ده ستمه وه
بوو تا مالئاواى لی بکه م.

وتم:

- سهیره! باشه بۆ پیشتر قسه ت نه کرد؟

من له و چرکه ساته دا گه لیک هیور و له سه رخۆ بووم، که پیشتر شتی وام به خۆمه وه نه دیبوو. خوا خۆی ده زانیت چۆن ئەمه نده هیور و له سه رخۆ بووم. سیمۆنۆف که به پلکانه کاندای دهاته خواری و رهوانه ی ده کردم، به دهنگیک پیده چوو کاری زۆر بیته، وتی:

- زۆر دوور نییه... شوینی کاره که م نزیکه.

هیشتا چه ند ههنگاو یکم نه نابوو، له پشته وه هاواری کرد:

- سبه ی سهعات پینج.

دلخۆش بوو که زوو له دهستم رزگاری بووه، به لام من له داخ و توور په بیدا خۆم دهخواره وه. به دهم ریگه وه له رقا که وتبوومه ددانه جیره. پرسیارم له خۆم کرد: چ به لایه کت بوو؟ بۆ خۆت تووش کرد؟ به تایبه تی بۆ که سیکی سووکوچرووکی وهک سۆرکوف! به هه رحال من ناچم. به من چی؟ چاوی ده رده هات. خۆ ناچار نیم! به یانی زوو به نامه یه ک سیمۆنۆف ئاگادار ده که مه وه که ناچم... به لام... ده مزانی ته نیا له بهر ئەوه رقم هه ستاوه، چونکه بیگومانم و ته واو دلنیام که به یانی هه ر ده چم. به لاساری ده چم! چه ند رۆیشتنه که م ناماقوول و نه گونجاوتر بیته، ئەوه نده به حه ز و ئاره زوویه کی زیاتره وه ده چم. ئەمه م باش ده زانی. به لگه یه کی باشیشم بۆ نه چوونه که م هه بوو: پارهم نه بوو، ته نیا نۆ رۆبلم پی بوو، ده بوو له و نۆ رۆبله، به یانی حه وت رۆبل بده م به ئاپۆلونی پاسه وانی ماله که م که له باتی مانگانه به پارهی خۆی له گه لدا ده ژیا. هه رگیز نه ده کرا پاره که نه دهم، چونکه زۆر باش له سروشت و ئەتواری ئاپۆلون شاره زای بووم. له باره ی ئەم کابرا ناجسن و

به لا و په تايه وه که تووشی من هاتووه، پاشان به دريژی باسيان بؤ ده کهم. به لام دهمزانی بهم حاله يشه وه پاره کهم هر به ئاپولون ددا و زور به دلنیايشه وه دهچوم بؤ هؤتيله کهی پاریس.

ئه و شه وه گه لیک خهونی ناخوشم بیني. پيم سهر نه بوو، چونکه هه موو شه وه که له یادکردنه وهی ئه و زیندانه دا بووم که پتی ده لین قوتابخانه. نه مده توانی خومی لی رزگار بکه م. که سوکاری گه لیک دووری خوم، به زور ناردمیانه قوتابخانه. مندالیکی هه تیو بووم، ده یانتوانی لیم بدن و به هه ره شه و گوره شه له ناومبه رن. مندالیکی بیده نگ و گۆشه گیر بووم. به دزی و ترسوله رزه وه له هر شتیکم ده پوانی. هاوپوله کانم به گالته پیکردنه وه بیبه زه بیانه ئازاریان ددام، چونکه به هیچ جوریک له وانم نه ده کرد، به لام گالته پیکردنه که یانم پئ قبول نه ده کرا. وهک منداله کانی تر نه متوانی زو له گه لیاندا رابیم و بيم به هاورپیان، بویه هر له یه کهم روزه وه لییان بیزار بووم. به ته واوی لییان دوور که وتمه وه و به فیز و لووتبه رزییه کی زوره وه به رخوردم له گه ل ده کردن. بیروه شتی و توندوتیژییه که یان گه لیک به ئازار بوو. به ده موچاو و سه روسیما ناجوره کهم پیده که نین. ئه ی خویان چی بوون! تا ده هات له قوتابخانه سیماکان پوو له گه مژه یی بوون و ئه مه يش حاله تیکی سه رسامکه ر بوو. گه لیک له و مندالانه جوان و ریکوپیک بوون، به لام دواي چند سالیک له و قوتابخانه یه دا ره نگو رپوویان ده گورا و قیزه ون ده بوون.

من که هیشتا ته مه نم نه گه يشت بووه شانزه سال، له بیرو بوچوونی گه و جانه و یاری و گفتوگو بیمانا کانیان تیگه يشت بووم. گرنگترین باسو خواسی و بابه ت، یان به ره می

ئەدەبى سەرنجى رانەدەكيشان. جاريك نەمدى بايەخ بە شتيكى
 زۆر گرنگ بەدن. منييش، بە كەسانىكى سووك و لە خۆم
 نزمترم تەماشادەكردن. خۆپەسەندى و كىبرىا شكاندن و
 سووكايەتپيىكردن منى بەم ئەنجامە نەگەياندىبوو. لەرپى خوادا
 واز لەم رېستە رېزىو و بيروباوەرە كۆنانە بينن كە دەلەيت:
 "تۆيش ئەو كاتە وەك ئىستا خەونت دەبينى، بەلام ھاوپرىكانت
 دەركيان بە ھەقىقەتى ژيان كوردبوو، بۆيە سەركۆنەيان مەكە،
 ھەقىقەتى ژيان بە جيگەي خۆي، بەلام ئەوان ھىچيان نەدەزاني.
 سويند دەخۆم كە ئەمە، ھەر تەنيا ئەمە بوو لە ھەموو شتيك
 زياتر رقى ھەلدەساندم و خۆم پى نەدەگىرا. رېك بە
 پىچەوانەي بيروبوچوونەكانى ئىوہوہ، لە ميتشكى ئەواندا
 ھەقىقەتى زۆر پوون و ئاشكرا دەبوو بە خەيالئىكى گەوجانە.
 لەو سالانەدا ئەوان تەنيا لە بىرى سەركەوتندا بوون و ھىچى
 تر. ئەوان گالتيەيان بە ھەقىقەت و واقىعەك دەھات كە خرابوہ
 لاوہ و گوئى پى نەدەدرا. تەنيا لە بىرى پلەوپايە و سەركەوتتى
 خۆياندا بوون. لەو تەمەنى شانزە ساليئەياندا لە بارەي
 "جيگەي گەرم و نەرم" ھوہ دەيانفەلسەفاند. ھەموو
 مەبەستەكەيان بەدەستەينانى پۆستىكى دەولەتى ئارام و
 ژيانئىكى خۆش بوو بۆ خۆيان. بيگومان ئەم جۆرە
 بىرکردنەوہيە بەرئەنجامى گەوجايەتى و ئەو نمونە زۆرانەيە
 كە بە مندالى ديويانە، دواي ئەوہيش لە قوناغى ھەرزەكاريدا.
 ئەوان بە تەواوى ماناي وشە بىرەوشت بوون. ديارە زۆرئىك
 لەو حالەتەنە شىوہيەكى رووكەش و دروستكراوى لەخۆ
 گرتبوو. گالتيەجارى و قوشمەچىيەتيان، گەنجى و سەرحالايان
 كە لەگەل تەمەنەكەياندا دەگونجا، ھەندىك جار پاكانەيان بۆ
 خراپىي بىرکردنەوہكانيان دەكرد، بەلام جاريش ھەبوو

ئەوانەيان تيا نەدەگونجا و ناسروشتى بوو. من نەفرەتم لە ھەموويان دەکرد، لەگەڵ ئەو ھەيشدا ئەگەر بۆ خۆيشم دەستی بەدایە چەند قات لەوان خراپتر دەبووم. ئەوان بە ھەمان پێوھەرى جىگەى سندان قوزەلقورته مامەلەيان لەگەڵ مندا دەکرد، ئەوانىش بىزارىيەكەى خۆيان لە من نەدەشاردەوھ. باشتر! منىش چاوەرپىي خۆشەويستىم لەوان نەدەکرد و نەيشم دەويست ھىچ لەو وشەيە بزانم. بە پىچەوانەوھ، تەنيا پىم خۆش بوو سووكايەتییان پى بكەم. بۆ ئەوھى خۆم لە شەرى گالته جارىيەكەيان بپارىزم، ھەولم دەدا چەند بۆم بكریت وانەكانم بە باشى بخوینم. ھەر وایش دەرچوو، يەكێك بووم لە قوتابىيە پلە يەكەمەكانى قوتابخانە.

سروشتى بوو ئەمەيان پى ناخۆش بىت، لەگەڵ ئەمەيشدا وردەوردە بۆيان ڕوون بوو ھوھ ئەو كىتیبانەى من دەيانخوینمەوھ، ئەوان ناتوانن بيانخویننەوھ. ھەندىك شتى تریش -كە پەيوەندىي بە بەرنامەى خویندەنەوھ نەبوو- من دەمزانی و ئەوان ھەر نەيانبىستبوو. بەمەيشەوھ دەستیان لە گالته پىكردەكەم ھەلنەگرت. وەك ئەوھى تەواو لە ڕووى ڕەوشتەوھ خۆيان بە شكستخواردوو بزانن، وا بوو. ئەم ھەستە لە كاتىكدا بە تەواوى لەواندا دەرکەوت كە ھەندىك جار مامۆستاكانمان بۆ پەند و تەمىكردنیا ناماژەيان بۆ من دەکرد. ئىتر لەو ھودوا گالته و قەشمەرجارىيەكەيان كۆتايى ھات. بەلام دوژمنايەتىكردەكەيان ھەر بەردەوام بوو. پەيوەندىي نىوان من و ئەوانىش ھەر بە ساردوسرى مایەوھ.

منىش، لە دواییدا و بە تىپەرىنى سالاھەكان، توانای بەرگەگرتنم نەما و ھەستم كرد پىويستم بە ھاوړى و دۆست و تىكەلىيە بە خەلك. لە چەند كەسىك لەوانە نزىكەوتمەوھ و بە گەرمى گرتم،

بەلام لەبەر ئەوەی بەرنامەكە لە لایەن منەووە بوو، بەردەوام بە جۆریكى ناسروشتى دەشكایه‌وه و سەرى نەدەگرت، یان زوو كۆتایى دەهات. جارێك رێكەوت ھاوڕێیەكم لى پەیدا كردن. لى لەبەر ئەوەی ھەر لە منداڵییەووە ھەزىكى خۆبەزلزانیم تىابوو، دەمویست بەبى ھیچ بەرەنگارىكردنىكى ھاوڕێكەم بەسەر رۆحیدا زال بى و خۆم بسەپینم. دەمویست ھەستىكى تىا دروست بكەم بە سووكى لە كەسەكانى دەورووبەرى بىروانىت. لىم رادەبىنى پەيوەندى لەگەل ھەموو ھاوڕێكانیدا بىریت. بە ھاوڕێیەتى و پەيوەندى سەركێشەكەم ترساندم، تا دایە شىوون و گریان. ئەو گىانىكى شەرمەن و رەوشتىكى ناسكى ھەبوو، بۆیە خۆى دا بەدەستەووە. لەگەل ئەو ھەيشدا كە بە تەواوى خۆى رادەستى من كرد، كەچى زۆر زوو لە بەرچاوم كەوت و لە خۆم دوورخستەووە. رێك لەو دەدەچوو كە من تەنیا وىستىتم بەسەرىدا زال بى و سەرى پى دانەوینم.

بەلام نەمدەتوانى بەسەر ھەموو كەسىكدا بەو جۆرە زال بى. جگە لەووە، ئەو بە ھیچ جۆرىك لەوانى تر نەدەچوو، لەناو ھاوڕێكانى ترمدا دەگمەن بوو. كاتىك خویندم تەواو كرد، یەكەمىن كارم ئەووە بوو ئەو كار و پۆستەى بۆیان دانابووم، وازم لى ھینا و نەمكرد. بۆ ئەوەى بتوانم ھەموو ئەو پەيوەندىیانەى منیان بە رابوردوووە بەستبوووە نەیانھێلم و نەفرەت لە رابوردوو بكەم و ئاسەوارى لە خۆمدا نەھێلم. ئىدى ئەووە تەنیا شەھىتان دەزانیت، لەگەل ھەموو ئەم یادەوھەرىیە تال و ناخۆشەدا، چۆن بوو وا چووم بۆ مالى سىمۆنۆف!

بەیانى رۆژى دواى زۆر زوو لە خەو رابووم. ھەموو بەسەرھاتەكەى رۆژى پىشتەرم بە یاد ھىنايەووە. خىرا لەناو جىگەكەم ھەستام. دياربوو بەبى سى و دوو كردن دەبوو بچم

بۆ ئه‌وى. له‌و باوه‌رده‌دا بووم كه ئه‌م‌رۆ گۆرانيك به‌سه‌ر
ژيانمدا ديت. به‌لى، ئه‌وه‌ ب‌راوه‌ته‌وه. خوا ده‌زانيت. ره‌نگه‌ ئه‌م
بيروكه‌يه له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ى گرتيبت كه هه‌ميشه‌ من، له‌گه‌ل
تيكه‌لاوى و په‌يوه‌ندييه‌ستن له‌گه‌ل كه‌سانى تردا دووره‌په‌ريز
بووم و هه‌زم پى نه‌كردوو. بۆيه له هه‌ر رووداويكى له‌م
جۆرده‌دا، چه‌ند بچووك و بينه‌هايش بووييت، هه‌ستم كردوو
گۆرانيكى خيرا به‌سه‌ر ژيانمدا ديت و ده‌گۆرييت.

ئه‌و رۆژه ئاسايى چووم بۆ شويني كاره‌كه‌م، به‌لام به
دزييه‌وه دوو سه‌عات زوتر له كاتى ديارىكراو، گه‌رامه‌وه بۆ
ماله‌وه تا خۆم بۆ ژوانه‌كه ئاماده‌ بكه‌م. بېرم كردوه نايت من
يه‌كه‌م كه‌س بى له رېستورانته‌كه ئاماده‌ بى، چونكه وا ده‌زانن
زۆر خۆشچال به ديداره‌كه و په‌له‌ى ناخواردنم بووه
له‌گه‌لياندا، به‌لام سه‌دان جار له‌م شتانه‌م به‌سه‌ره‌اتوو كه تا
پاده‌يه‌كى زۆر سه‌ريان لى شيواندووم و هيز و توانايان پى
نه‌هيشتووم. جاريكى دى پيلاوه‌كانم بۆياخ كردوه، چونكه وام
ده‌زانى بريقه‌دانه‌وه‌كه‌ى ته‌واو نيينه. ئاپۆلۆن به هېچ جۆريك
ئاماده‌نه‌بوو له رۆژيكا دوو جار پيلاوم بۆ بۆياخ بكات. به
لاى ئه‌وه‌وه ئه‌مه‌ كاريكى دوور له ياسا و ريسا بوو.

دواى ئه‌وه‌ى خۆشه‌ختانه له ژووره‌كه‌ى ته‌نيشتا به
دزييه‌وه په‌رۆى پيلاوسرينه‌كه‌م په‌يدا كرد، گه‌رامه‌وه
ژووره‌كه‌م، دوو جار پيلاوه‌كانم بۆياخ كرد. ئه‌م كارهم به
دزى ئاپۆلۆنه‌وه كرد. بۆ ئه‌وه‌ى بيانوى سه‌ركۆنه‌كردنى
خۆمى نه‌ده‌مى. پاشان ته‌ماشايه‌كى جلوه‌به‌رگه‌كه‌م كرد.
هه‌مووى كۆن و رزيو بوو. كه‌ميك زياد له پيويست سيماي
خۆم پشتگۆى خستبوو. به‌ده‌له‌كه‌م باش بوو، به‌لام نه‌مه‌توانى
پيوه‌ى دابنيشم و نان بخۆم. له هه‌مووى خراپتر پانتۆله‌كه‌م

بوو. رېښه په لويه كې گوره ي زهره به سهر نه ژونكه يه وه بوو،
 ههستم دهكرد نهو په لويه نو له دهی غيرته و نازايه تيم دهات.
 خوم دهمزانی نه م جوړه بېرکړدنه وه يه گه ليک چرووكه. به
 خوم دهگوت: هه نووكه كيشه له بېرکړنه وه دا نيه، به لكو
 مه سه له كه روو به روو بوونه وه ي واقيعه. لي به مه زياتر بويري
 و نازايه تي له دست ددهم. چاك دهمزانی كه (هر له و
 چركه ساته دا كه نه م خه يالانه م دهكردنه وه) شته كان زور گوره
 دهك. به لام نه ي چي بكم؟ به سهر خومدا زال بم؟ مه حاله. تا
 له شي هينا بوومه له رزين. به دوو دلييه وه نه وم له به رچاوي
 خومدا به رجه سته دهكرد كه چي روو دهات. چون نه م
 سوركوفه فيلباز و به دفره له سهروه تا خواره وه پيامدا
 هه لده روانيت و به ساردييه كه وه وه لام ي سلاوه كه م دهات وه.
 نه وي تريشيان، ترو دليو بو ي توو په وترو، چون زور به
 سووكايه تي و ساردييه وه رهفتارم له گه ل دهكات. كرمه
 پوخله كه يش، فرفيچكين، به چ نامه ردي و بيته رميه كه وه، بو
 خوشهاتي سوركوف سهركونه م دهكات و قسه ي ناخوشم پي
 دهليت. سيمونوفيش چون له هه موو نه م دركانه تيده گات و
 هيچيش ناليت، له بهر نه وه يش كه شاره زاي زه ليلي و ترستوكي
 و بيغيره تي منه، سووكايه تيم پي دهكات. له هه موو يش
 خراپتر، نه مه چ دانيشتنكي سووكوچرووك و بيته ده بانه يه!

دياره له هه مووي باستر نه وه بوو كه هه رگيز نه چم بو نه وي،
 به لام راستيه كه وا ناليت و نه وه به مه حال داده نيت. نه گه ر من
 به ويته بو شوينيك بچم، نيتر ناگام له خوم نامينيت و دهچم.
 نه گه ر نه روم، له هه موو ته مه نمدا نارام نابم و هه ميشه به خوم
 دهليم: ترسايته! هاها! له راستيه كه ترسايته و هه لاليت. به لي،
 به لي، نا، نه رويشتن مه حال بوو. من ده مويست به تاييه تي نه وه

بىسەلمىنىم كە بە ھىچ جۆرىك، ۋەك خۇم بىروام ۋا بوو، ترستوك نىم. بەلى، لەوپەرى شىپرزەبىدا، دەمويست پىشتيان لە زەوى بدەم ۋ بەسەرياندا سەربكەوم. ئىتر سەرسام بن ۋ ناچاربن خۇشيان بويم، يان بە جۆرىكى تر دەريبيرم لەبەر خاترى "مەزنايەتى ۋ بىگەردىي رۇحى من" خۇشيان بويم... كەۋاتە، بە تەۋاۋى سۆركۇفيان لە بىر دەچىتەۋە. ئەۋ لە سوۋچىكىدا دادەنىشىت، بىدەنگە ۋ شەرم لە خۇى دەكات... منىش بە سادەبىيەكى تەۋاۋەۋە دەيكەم بە پوولىكى قەلب. بىگومان دۋايى لىي دەبوورم. لەۋانەيە ۋەك ھاۋرپىيەكىش پىكەۋە شەراب بخوئىنەۋە.

لى ئەۋەدى لە ھەموۋى تالتر ۋ ناخۇشتر ۋ بەداختر بوو، ئەۋە بوو كە ھەر لە ھەمان كاتدا بە چاكى دەمزانى، ئەۋەدى خەيالم لى دەكردەۋە ۋ پىم خۇش بوو، ھەرگىز پىۋىستىم پى نىيە ۋ بە لايشمەۋە بىيەھايە. بەراستى بە ھىچ جۆرىك نەمدەۋىست سەريان پى دابنەۋىنم ۋ بە سەرياندا زال بم. خۇ ئەگەر لەگەلىاندا بەشەر بەھاتايەم، تەنانەت ئامادەنەبووم تاقتە كوپىكىك بۇ سەركەۋتنەكانم خەرج بكەم.

زۆر لە خوا پارامەۋە ھەرچى زووترە ئەۋ رۇژە كۇتايى بىت. بە ترسىكى گەلىك زۆرەۋە لە پال پەنجەرەكە دانىشتم، لە زەردەپەر ۋ بەفربارىنە قورسەكەم دەروانى. تا زەنگەكە لىيدا، سەعاتە كلۇلەكەى دىۋار پىنج جار لىيدا. كلاۋەكەم ھەلگرت ۋ بى ئەۋەدى تەماشاي ئاپۇلۇن بكەم، بە پاليدا تىپەرىم ۋ لە مال ھاتمە دەرى (ئاپۇلۇن لە بەيانىيەۋە چاۋەرىي مانگانەى خانوۋەكە بوو، بىدەمى، لەگەل ئەۋەشىدا، بەپىي خەيالە گەۋجانەكەى، نەيدەۋىست خۇى ۋا دەربخات كە بىرم بىئىتەۋە) بە دۋا نىۋەرۇبلىك كە پىم مابوو، گالىسكەيەكم بە كرئ گرت، ۋەك پىۋايكى خانەدان ۋ بەرىز، گەشىتمە ھۇتىل پارىس.

له دوینیشه وه وه دهمزانی من یه کهم که سم ئاماده ده بم. لی دهمتوانی چی بکه م؟ هیشتا ئه وان که سیان نه هاتبوون. دوا ی پرسیارکردنیکی زور، ئه و ژورهم دوزیه وه که بویان تهرخان کردبووین. هیشتا میزی نانخواردنه که به ته وای ئاماده نه کرابوو. ئه مه یانی چی؟ پاش ئه ملاوئه ولاگه پان و پرسیاریکی زور، له بهردهسته کانی هۆتیه که وه زانیم بییان و تراوه شیوه که ساعات شهش ئاماده ده بیت، نه ک پینج. چوومه بوفیه ی هۆتیه که و ئه وانیش هه مان شتیان وت. شهرم پی هات له وه زیاتر بیرسم. تازه ساعات پینج و بیستوپینج دهقیقه بوو. ئه گه ر سه عاته که یان گۆریوه و دوا یانخستوو، ده بوو منیش ئاگادار بکه نه وه.

- پۆستی شار بۆ ئه م کارانه باشه - نه ک خه جاله تم بکه ن به رانه ر... به رانه ر به خۆم و... ده ی، به رانه ر به به رده ستانی هۆتیه که.

دانیشتم، دوا ی که میک یه کینک له به رده سته کان ده ستی به ئاماده کردنی میزه که کرد. ئه م چاوه پروانییه ی من له به رده م به رده ستیکدا زور ناخۆشکه وته وه و پیی په ست بووم. بۆ سه عات شهش که میکی مابوو که جگه له گلۆپ مومیشیان داگیرساند. له بهر ئه وه ی ژورده که ته وای پرووناک نه بوو، به رده سته کان وایان به چاک زانیوو دوا ی دانیشتی من، یه کسه ر مومه کان بینن. له ژورده که ی ته نیشته دا، له سه ر دوو

میزی جياواز، دوو پياوی تا رادهیهک به ته مهن که دیار بوو
 توورهن، هیور و بیدهنگ خه ریکی نانخواردن بوون. له
 ژووریکی تری دووره وه دهنگه دهنگیک دههات. ههندیگ جار
 هاواریان دهکرد. دهنگی پیکه نین و قاقالیدانی کومه لیک
 ده بیسترا. ههندیگ جار، له گه ل نهو دهنگه جياوازانهدا به زمانی
 فره نسی وشه ی دزیویان به کارده هینا. نانخواردنی ئیواره بوو
 له گه ل کومه لیک ژندا. به کورتی نه مه تووشی قیزو بیزی کردم.
 له ژیانمدا به ده گمه ن تووشی چرکه ساتی له م بابه ته هاتبووم...
 بویه، که سه عات شه شی ریک هه رچواریان هاتن، من نه وهنده
 شادمان بووم به ته واوی نه وه م له یاد کرد رولی به کیک بیینم
 که سووکایه تیی پی کرابیت.

سورکوف یه که مین که س بوو هاته ژوورئ. ئاسایی که سی
 یه که می نه وان بوو. هه موو پیده که نین، که سورکوف منی بینی،
 سه روسیمایه کی سه قامگیرانه تری له خو گرت. له سه رخو هاته
 پیشی. له که مری به ره وه سه ره وه که مه کیک چه مانده وه،
 له وه ده چوو بیه ویت ناز بکات، دهستی بو دریز کردم. نه مه یان
 رهفتاریکی هاورپییانه بوو، به لام زوریش نا، به هه حال
 رهفتاریکی کونه پاریزی هه بوو. ئاقلانه و خانه دانانه مامه له ی
 دهکرد. وه که نه وه ی بیه ویت له و چرکه ساته دا که به رخوردی
 له گه ل مندایه، له بهر مه به ستیک که من لینی نازانم، بسله میته وه
 و خوی بیاریزیت. من وام ده زانی هه ر که هاته ژووره وه، بی
 دواکه وتن ده ست به پیکه نینه هه میشه بیه کانی و نه و نوکته و
 قسه قوره کونانه دهکات که جاران ده یکردن. من له
 دوینیشه وه وه خوم بو نه مه ئاماده کردبوو، به لام هه رگیز
 چاوه رپی نه م ره وشته خو به گه وره گرتن و نه م چوره
 ته ماشاگردنه ی که له سه ره وه تا خواره وه می پشکنی، نه بووم.

که منی بینی، خۆی به له من به گهوره و بالاتر نیشان دا. بیرم کردهوه ئەگەر بیهویت بهم رەفتار و ئەتوارە خۆبەزلزانی و پلەوپایە ژەنرالییەیی هەیهەتی ئازارم بدات، یان گالتهەم پێ بکات، خۆم پێ ناگیریت، چونکە بە قسە و نوکتەکانی پێدەهەنم و گالتهەم پێیان دیت. بەم فیلەیش، رەفتارەکانی به بەتالی دەهێلمەوه.

بەلام... ئەگەر لەسەری ئەم گوێرەکەیهدا ئەو بیروکە گەوجانەیه جیگیر بووبیت که گوايه ئەو زۆر لەوه زیاتر قەشمەری به من بکات، بەلکو دەبیت به چاوی بەزەبیهوه لیم برونیت و وهک جارن زەبوونم نەکات، ئەوسا چۆن؟ ویناکردنی ئەم جوړه رەفتارە هەناسەیی بەتەنگ هینام.

به هەمان شێوازە سووکوچرووکەکەیی جارانی دەستی به قسان کرد، تەنیا ئەو جیاوازییەیی هەبوو که ئەمجارەیان قسەکانی پوون و ئاشکرا و لەسەرخۆ بوون.

- رەنگە ریکەوت وای کردبیت ماوهیهکی زۆر یهکتر نەبینن. تو به تەواوی خۆت تەریک خستوو، بەلام زولم له ئیمه دەکەیت. ئیمه هیند تۆقینەر نیین وهک تو بیرى لى دەکەیتەوه! به هەرحال، ئیمه زۆر بهوه دلخۆشین و ئامادەین خۆشەویستەکهمان تازە بکەینهوه.

پاشان بێبایەخانە بەرەو لای پەنجەرەکه چوو، بۆ ئەوهی کلاوهکەیی لەسەر لیوارەکەیی دابنیت. ترودلیۆبۆف پرسیی:

- دەمیکه چاوه‌ری ده‌که‌یت؟

به دەنگیکی بەرز و توندەوه، که نیشانهی توورەبیهکی زۆر بوو، وه‌لامیم دایه‌وه:

- به‌پێی بریاره‌کەیی دوینى، له سه‌عات پینجى ریکدا لی‌ره

بووم.

ترودلیۆبۆن به سەر سوورمانهوه له سیمۆنۆفی پرسى:

- بۆ ئاگادارت نهکردووتهوه؟

سیمۆنۆف بى هیچ خۆشلهژانیک وهلامى دایهوه:

- نا، له بیرم چوو.

به پالیشمدا تێپهرى بى ئهوهى داواى لیبوردنم لى بکات. بهرهو لای بۆفیهکه چوو بۆ ئهوهى به بهردهستهکان بلێت میزی خواردنهوهکه ئاماده بکن.

سۆرکۆف به پیکهنینیکی گالتهجارانهوه هاوارى کرد:

- کهواته سهعاتیکه لێره چاوهڕییت؟ ئایى... نهگهت.

به لای ئهوهوه چاوهروانىکردنهکهى من مایهى پیکهینه. ههر دواى ئهویش، فریچکین، وهک سهگی راوى، به دهنگه فیت و ئاساکهیهوه، دهستى به قسه کرد. ئهویش کارهکهمى به مایهى پیکهنین دانا، واتا بۆ ئهویش دۆخهکهى من پیکهنینهتەر بوو. تا لهپریدا هاوارم بهسەر فریچکیندا کرد. پیکهینهکانیان تهواو بیزارى کردبووم.

- ههرگیز شیاوى پیکهنین نییه! خهتای کهسانى تره نهک من، به پیوستیان نهزانیهوه پیم بلین. ئهمه... ئهمه... ئهمه کاریکى زۆر نهزانانهیه.

ترودلیۆبۆف که دهیویست میهرهبانى پیشانم بدات و بهرگرم لى بکات وتى:

- نهک تهنیا له رووى نهزانیهوه بووه، بهلکو ئهگهر به سادهیى بیلیم، بیریزى بووه... تۆیش کهمیک زیاد له پیویست دلته باشه. ههلبهت بیریزییهکه دهستتانهست نییه، بهلام چون بوو که سیمۆنۆف... هوم؟

فریچکین وتى:

- ئهگهر ئهوهیان لهگهڵ مندا بگردایه، ئهوسا دهمزانى...

سۆركۆف قسهكهى پى برى:

- ئەوسا دەستوورى خواردنەوت دەدا، يان دەتگوت بەبى
ئەوہى چاودەپى كەسى تر بن، مىزى خواردنەكه ئامادە بكەن.
بۆ ئەوہ كۆتايى بە قسهكان بىنم، بە كورتى وتم:
- بروا بكەن دەمتوانى ھەموو ئەم كارانە بكەم، كە نەمكرد
تەنيا لەبەر ئەوہ بوو كە...

سىمۆنۆف دەگەراپەوہ بۆ ژوورەكە و دەنگى داين:
- بەرپزان فەرموون داينىشن، ھەموو شتىك ئامادەيە، من
زامنى شەمپانىام، سارد ساردە.

لەپرڊا لىي روانىم، بەلام بەبى ئەوہى چاو لە چاوم بېرى:
- نەمدەزانى مالتان لە كويىە و نەيشمدەزانى لە كويىت.
دياربوو خۆشى ناویم. ھەموو داينىشتن، منيش لەسەر
كورسىيەك داينىشتم. مىزگرديك بەرانبەرمان بوو. لای چەپم
ترودليۆف و لای راستم سىمۆنۆف. سۆركۆفيتش بەرانبەرم
بوو. لە بەينى سۆركۆف و تردوليۆبۆف فرفيچكين داينىشت.
سۆركۆف كە زانىى بيتاقەتم و خويشى وا پيشان دا
مەبەستىەتى و دەبيت وەك ھاورپىيەك رەفتارم لەگەلدا بكات و
ئارام بكاتەوہ، وتى:

- پىم بلئ ھاورپى... تۆ... كارەكەت...؟

لە رقا دەلەرزىم، ماوہىەكى زۆر بوو لەبەر تىكەلنەبوونم بە
خەلكى، خيىرا تووشى ھەلچوون دەبووم. بە خۆم وت: چى لىم
دەويت؟ دەيەويت بوتلىك لە سەريدا بشكىنم؟ بەدەم
سەيركردنى قاپەكەى بەردەممەوہ وەلامىكى توندم داىەوہ.
- لە داىەريەكى... ئامار.

ديسانەوہ بە ھەمان ئەو تۆنە دەنگە نائاسايى و
كويخايەتییەى خويەوہ پرسىي:

- ئايا تو! له كارهكەت پازىيت؟ پىم بلى! بۇ وازت له كارهكەى پىشوت هينا؟ من كه ئىدى نەمدەتوانى بەسەر خۇمدا زال بم، كه وتمه قسه، له كاتىكدا تىبى ئەلفم پىنج جار لەو زياتر دريژ دەكردهوه و پىتى پاشم چەندجاريك زياتر لەو ددان پياده نا، وتم:

- ئەوهى منى وانا لى كرد كاارهكەى پىشوم وانا لى بهينم ئەوه بوو كه دەمويست وازى لى بهينم.

فرفيچكىن لەتاو پىكەنين لووتى خوى گرتبوو، سيمۆئوف له پالمدا پياروانىنىكى گالته ئامىزى كردم. ترودليۆبوفيش چهقۇ و چنگالەكەى دەستى دانا و تەماشايەكى كونجكوليانەى كردم، بەلام سۆركوف خوى لى نەبان كرد و وەك ئاگای له هيچ نەبووييت وا بوو.

- ئەى مووچه؟

- كام مووچه؟

- مەبەستم مووچهى مانگانەكەتە؟

- بەراست تۇ لىپرسينه وەم لەگەلدا دەكەيت؟

دواى ئەوهى بىرى مووچهكەم وت، له شەرما سوور داگەرابووم.

سۆركوف خيرا روونى كردهوه:

- ئەو پارەيه كەمە.

فرفيچكىن بيشەرمانە وتى:

- پارەى ناخواردنى رستورانتيك نىيە.

ترودليۆبوف زۆر بە جيددییەوه وتى:

- بە راى من پارەيهكى ناچيز و تەواو هەژارانەيه.

سۆركوف ئەمجارەيان بى بەدنيازى، وەك ئەوهى بەزەبى

پيامدا هاتبیتەوه، سەيرىكى جلهكانى كردم و وتى:

- بەسە، بەپىزان، بەسە.

سىمۇنۇف بە دەنگىكى ئاسابى وتى:

- بەراستى گەوجايەتتايە!

تروڧولپۇف كە ھەر بە گىرژى و مۇنپپەو ھە لپى دەروانىم،
پالپىشتى قسەكەى سىمۇنۇفى كرد و وتى:

- ھەقتە، بەراستى گەوجايەتتايە. ئىمە ھەك ھاورپى لپىرە
كۆبووینەتەو ھە بۆ ئەو ھى خواخافىزى لە ھاورپىيەكى دپرىنى
خۇمان بکەين، كەچى خەرىكە دەيكەن بە شەر. تۆ دوپنى بە
زۆر وىستت لەگەلماندا بپت. تكات لى دەكەم خۇشپپەكەمان لى
تپك مەدە.

سۆركۆف بە دەنگى بەرز وتى:

- بەسە! بەسە! بەپىزان! بەسە، ئپتر تەواو، ناتوانن ھەر
ئاوا بەردەوام بپن. ئپستا باسى شتپكتان بۆ دەكەم كە سى
پۆژ لەمەوبەر خەرىك بوو ژن بپنم. بەراستى خەرىك بوو.
پاشان دەستى بە گپرانەو ھى چپرۆكەكە كرد كە چۆن سى
پۆژ لەمەوبەر نزىك بوو ھەم بەگزاڧەى ژن بپنپت. ئەو
لەبارەى ژنەپنان و داواكردن و چۆن و كپو ھە زۆر كەم قسەى
كرد. راستتر بپلپم ھەر باسى ژنەپنانى نەكرد. باسەكەى لە
بارەى سەرلەشكر و سەرتپ و سەرھەنگ و ھاپپكەكانپانەو ھە
بوو، ھەرودە ھەكەسانپكى ترى لەو بابەتەنە. كە بپگومان لەنپو
ئەمانەدا سۆركۆف پۆلى سەرەكپى ھەپە. ھەندپك جار بۆ
ئافەرىنلپكردن و پالپشتپكردن قسەكانى، قاقا دەپانداپە پپكەنپن.
دەنگى فرپچكپن ھەر لە دەنگى گپسك دەچوو. ئەوان تەواو
منپان لە بپر كردبوو. من ھەستم بە تپاچوون و زەلپلى دەكرد.
لەسەر كورسپپەكە بپدەنگ دانپشتبووم، بپرم دەكردەو ھە:
خوداپە، ئاپا ئەمانە ئەو كەسانەن بتوانم لەگەلپاندا بگونجپم؟

چەند كۆلەوارانە خۆم نیشان دان. لەگەل ئەمەيشدا، زۆر چاوپۆشيم لە فرەيچكەين كرد. ئەم لەخۆرازيبانە وا دەزانن شانازيبان پى بەخشيموم كاتىك داوەتى سەرميزەكەيان كرددوم. ئەوان نازانن و تىناگەن كە لە راستيدا منم ريزم لى گرتوون و بايەخم داوئەتى، نەك ئەوان لە من. پىي و تم چەند لاواز بووم، چەند گۆراوم. داخ لەم پانتۆلە مەلەونە! لە كاتى سلاوكردنەكەى سۆرۆكۆفدا ئەو لەكە زەردەى سەر پانتۆلەكەمى بينى. جا دەللى چى! ھەر ئىستا ھەستە و كلاوھەكەت بە دەستەوہ بگرە، بى ئەوہى تاقە وشەيەك بلىيت، ليرە برۆ. ھەر بۆ سووكايەتبييكرديان و ھيچى تر. سبەينيش دەمانچە ئامادەيە بۆ دوئل. ھەى نامەرد و ناجسنيە! ھوت رۆبل ھيچ نيبە، پەشيمان نيم. لى لەوانەيە بلىن كە... ھەرچى دەللىن با بلىن. شەيتان لىيان تىدەگات. ھوت رۆبل ھيچ نيبە. ھەر ئىستا دەرۆم... سەروشتى بوو لەسەر جيگەكەم ھەلنەستام و نەرۆيشتم. لە خەفەتدا، پىك دواى پىكم ھەلەدا. لەبەر ئەوہى لەگەل مەيدا رانەھاتبووم، زوو مەست بووم. مەستيبەكە ئەوئەندەى تر خەم و ئازارەكانمى زياد كرد. زۆرم ھەز لى بوو ھەموويان، بە ناشيرىنترين شيوہ، سووك و رسوا بكەم و پاشان برۆم. دابنیشم و چاوەرپى دەرفەتكي لەبار بم بۆ ئەوہى پىيان بلىم من كىم. بۆ ئەوہى بلىن ئەگەرچى ھالەتەكەى پىكەنينا ھەلەدگرت، كەچى مەروپەكى ئاقل و تىگەيشتوو دەرچوو. وە... وە... بەكورتى، نەفرەت لە ھەموويان!

زۆر بيشەرمانە و بە چاوى خومارەوہ بە سووكى لىم دەروانين. دياربوو ئەوانيش ئاگايان لە من برابوو، دەنگى خۆشى و شاديان بەرز بوو. قسەكەرى سەرەكيش سۆرۆكۆف

بوو. دەر باره‌ی ژنیکی جوان ده‌بییژا. ده‌یگوت ئەم ده‌یه‌وئیت
ژنه‌که ناچار بکات ددان به‌وه‌دا بنیت ئەمی خۆش ده‌وئیت.
بیگومان درۆی ده‌کرد. وه‌ک مرۆفیک درۆی ده‌کرد. ده‌یگوت
بۆ ئەم کاره‌ هاو‌پێیه‌کی زۆر چاکی هه‌یه، ئەفسه‌ره‌ له‌ گاردی
تاییه‌تی و ناوی کولییه. شازاده‌یه‌کی خاوه‌ن سیته‌زار مسکینه.
زۆر یارمه‌تی داوه.

له‌پر‌دا خۆم ناو‌کێشی قسه‌کانی کرد و وتم:

- که‌واته‌ ئەو ئەفسه‌ره‌ی ناوی کولییه و سیته‌زار مسکینی
هه‌یه، ده‌بوو بۆ ئەم بۆنه‌یه‌ له‌گه‌لماندا بوايه.

بۆ چه‌ند چرکه‌ساتیک بیته‌نگیه‌کی کر‌ بالی به‌سه‌ر
دۆخه‌که‌دا کێشا. ته‌نیا ترودلیۆبۆف هاته‌ قسه، له‌ په‌ناوه
مۆره‌یه‌کی لێ کردم و وتی:

- سه‌رخۆشیت، زۆریش.

سۆرکۆف وه‌ک ته‌ماشای قالۆنچه‌یه‌کی ژیر میکرو‌سکۆب
بکات، چاوی تێبیریبووم. چاوی داخست.

سیمۆنۆف خیرا شه‌مپاینی بۆ هه‌موان تیکرد. ترودلیۆبۆف
پیکه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و جگه‌ له‌ من، هه‌موان به‌دوایدا. پاشان
پووی له‌ سۆرکۆف کرد و به‌ ده‌نگی به‌رز وتی:

- به‌ سلامه‌تیت. سه‌فه‌ریکی خۆش و به‌خته‌وه‌ری. به
سلامه‌تی سالانی رابوردوومان. به‌پێزان به‌ سلامه‌تی
ئاینده‌یش، هو‌ر!!!

هه‌موویان پیکیان هه‌لدا و بۆ ماچکردنی سۆرکۆف هه‌ستانه
سه‌ر پێ. من بی جووله‌ دانیشتبووم و پیکه‌که‌م وه‌ک خۆی
مابووه‌وه و نه‌منۆشیوو. ترودلیۆبۆف که‌ ئیدی کاسه‌ی
سه‌بری لیوانلیو بوو. له‌ناکاوه‌ سه‌رمدا شیراندی:

- ئەری تۆ ناخۆیته‌وه‌؟

- جه نابی ترودلیۆف، حز ده کهم منیش لای خومه وه
شتیک بلیم و پاشان بخومه وه.

سیمۆتۆف له ژیر لیوه وه وتی:

- پیسی چه پهل!

هه ستام و پیکه کهم به دهسته وه گرت. چاوه ری شتیکی
نئاسایی و چاوه پرواننه کراو بووم. نه مه زانی چی ده لیم.

فرفیچکین به دهنگی بهرز وتی:

- بیدهنگی! ئیستا نۆره ی بلیمه تی و ئەقله! گوی بگرن و
بزانی چی ده فرمویت!

سوروکوف زۆر به جیدی چاوه ری ئوه بوو چی روو
دهدات، ئەو دهیزانی چی ده گوزهریت. من که و تمه قسه و وتم:

- بهرین مولازم سورکوف، من تاقه تی رسته ی رازاوه و
قسه ی ریا بازانه و به شانوبال له دانما نییه. ئەمه یهک، به لام بو
دوه میان...

هه موویان شله ژان، ئیدی من ئاگام له خوم نه مابوو. له تاو
ئو مهراق و بیزارییه، وهک داری وشکه لاتوو بیدهنگ بووم.
نازانم چون ئەم وشانه م که و ته سه ر زمان:

- دوه میش ئه وه یه که من له و پوله خانمه شکودارانه
بیزارم و له وانیش بیزارترم که عاشقیانن. سییه م شت ئه وه یه
که من شهیدای هه قیقهت، راستی، شهرافهت و نه فسبه رزیم.
مسیۆ سورکوف، من بیروباوه ریم خو ش دهویت، هاو رینییه تی
راسته قینه م پی خو شه، حز ده کهم هه ردوو تای هاو رینییه تییه که
له یهک ئاستدا بن، نهک ئه وه ی که... ها... حز ده کهم...
پیویست دهکات بیلیم؟ مسیۆ سورکوف. منیش به سلامه تی

ئىۋە دەينۆشم. ھىوايشم وايە بتوانيت كچانى چەرکەس^۱ لە رى
دەربكەيت و دوژمئانى گەل لەناوبەريت. ھەرودھا... بە
سلا مەتت، مەسئۇ سۆرکۆف.

سۆرکۆف لە جىگەكەى ھەستا، دانەوى و بە دەنگىكى نەرم
و خۆشەوھ وتى:

- زۆر سوپاست دەكەم.

خراپ تووش ھاتىوو، تەواو رەنگى پەرىيوو. تروڊليۆبۆف
شپىرزه و بە دەم مشتەكۆلەيەك كە بەسەر مېزەكەيدا كېشا،
ھاوارى كرد:

- ئەم قسانە زۆر زياد بوون!

فرفيچكىن ھاوارى لى بەرزبووھە:

- ھەقە دەمى بشكىنيت.

سىمۆنۆف وتى:

- با بىكەينە دەرەوھ.

سەرئەنجام سۆرکۆف بە زمانىكى ئاغرەوھ وتى:

- بەرپزان، ئىتر بەسە. ھىچ نالىن، من سوپاسى ھەمووتان
دەكەم، خۆم بۆى دەسەلمىنم كە وتەكانى چەند لای من
بەنرخن.

بەم قسانە كۆتايى بە توورەيى و بىزارى ھەموان ھىنا.

من بە دەنگى بەرز و لەسەرخۆ بە فرفينچكىنم وت:

- فرفيچكىنى بەرپز، تۆلەى ئەو قسانەيش لە تۆ دەكەمەوھ
كە فەرمووتن.

وہلامى دامەوھ:

- بىگومان مەبەستت دوئە؟ زۆر بە خۆشبيھەوھ.

¹ چەرکەس يەككىن لە ھۆزەكانى قەوقاز، كچانيان بە جوانى بەناوبانگن.

لئ له و کاته دا که داواى دويلم لئ دهکرد، هيند جئى پئکه نين بووم، که سؤرکؤف و سيمؤنؤف و تردوليوؤف و تهنانهت خودى فرفينچکينيش دابوويانه قاقاى پئکه نين.

تردوليوؤف به قينئکه وه وتى:

- لئنگه رين، فوول مهسته.

سيمؤنؤف دووباره کهوته وه قسه:

- هيچ کات له خؤم خؤش نابم، چونکه من ريگم پئ دا

بيت بؤ ئيره.

له و کاته دا به خؤم وت، ئيستا ساتى ئه وه يه بوتليک له سهرياندا ورد بکه م. بوتله که م هه لگرت و پئکئى خهستم بؤ خؤم تئ کرد. ديسان که وتمه وه بيرکردنه وه: "نا، وا چاکتره تا دوايى ليتره بمينمه وه. به لاي ئيوه وه، به لاي ئيوه وه نازيزانم، وا چاکتر نييه ليتره برؤم، به لام نا، به پئچه وانه ئى راي ئيوه وه، تا دواکس ليتره دهمينمه وه، بؤ ئه وه ئى پيشانى جه نابتاني بدهم که به هيچتان نازانم. من ئه مينمه وه و دهخؤمه وه، ئيره شوينى گشتييه و منيش پارهم پئ داوه. داده نيشم و پئک هه لده دم. له بهرچاوى مندا ئيوه بيچگه له کؤمه ليک هه رچيوپه رچى، هيچى تر نين. داده نيشم و دهخؤمه وه. گورانى ده ليم، به لئ، ئه گه ر ئاره زوو بکه م گورانى ده ليم... به لئ... هه قى خؤمه گورانى بليم... به لئ، به لام نايليم، هه ز ده که م نه يانينم، هيچ کاميان نه بينم، خؤم لئ نه بان کردوون و گوئيان پئ نادم. ده بيت خؤيان قسه م له گه لدا بکه ن و من چاوه ريم. پئويسته ئه وان پئشده ستيى بکه ن، نه ک من. به داخه وه نه يانکرد. ئاخ... له م چرکه ساته دا چه ند پيم خؤشه له گه لياندا ئاشت بيمه وه!

سه عاته که ههوت زهنگى ليذا، کردى به ههشت. له سه ر ميژه که ههستان، له سه ر قه نه فه يه کى ئه ولاتر دانيشتن.

سۆركۆف لەسەر قەنەفەيەك ڤاكشا و هەردوو پىنى نايە سەر تەپلەكەك كە بەرانبەرى بوو. داواى شەراييان كرد. سۆركۆف لەسەر گىرفانى خۆى داواى سى قاپ شەرابى كرد. بىنگومان منى تيا نەبووم. ئەوانى دى دەوريان دابوو بە وردى گۆنيان بۆ قسەكانى هەلخستىبوو... دياربوو خوشيان دەويت، لە خۆم پرسى بۆ؟ وردەوردە هەواى سەرخۆشى لى دان و كەوتنە ماچكردنى يەكترى. باسى قەوقازيان دەكرد، باسى عىشق و خۆشەويستى راستەقىنە، دەربارەى ئەو داھاتە زۆرەى ئەفسەرى گاردى تايبەتى - پوچارشۆڤسكى - هەيەتى (كەسيان بە شەخسى ئەم زەلامەيان نەدەناسى، بەلام داھاتە زۆرەكەيان پىن خۆش بوو) باسى جوانى و شۆخوشەنگى شازادە خانم (دى)يان كرد كە كەسيان نەياندىبوو. سەرئەنجام ھاتنە سەر شەكسىپەر كە بە نەمر ناويان برد و لەو بارەيەو هەندىك ڤوونكردنەو ھەيان ھەبوو.

لێرەدا من پىكەنيم، لە سووچىكى ژوورەكەدا پياسەم دەكرد. لەسەر مێزەكەو تا لای زۆپاكە و لای زۆپاكەو تا سەر مێزەكە. بە ھەموو توانامەو دەمويست بۆيان بسەلمينم كە بەبى ئەوانيش تواناى سەرقالبوونم ھەيە. ھەر بە ئارەزوويش دەمويست چەند بكرىت گۆنيان لە دەنگى پىم بىت. بەلى، لەو دەجچوو بە پاژنەى پىلاوھەكەم بە زەوييەكەدا بكيشم. لى ھىچى لى نەكەوتەو، ھەر گۆنيشيان پى نەدام. توانيم ھەر بەو جۆرە لە سەعات ھەشتەو تا سەعات يانزە بەرانبەريان لى بگرم و لەو مەسافەيەدا بىم و بڤۆم. لەسەر مێزەكەو تا پال زۆپاكە و لە پال زۆپاكەو تا سەر مێزەكە. بىرم دەكردەو، باشە، حەزم لە پياسەكردنە و كەسيش بۆى نىيە

پيگه م لي بگريٽ. يه کيک له و کارمه ندانه ي بهرپرسياړي
 پاککردنه وه ي ريسټورانته که بوو، له کاتي کارکردندا چه ند
 جاريک وه سټا و ته ماشايه کي سهيري کردم. به هوي هاتوچو
 زوره که مه وه سهرم به گيژ هات. هه موو کهس و شته کان له
 بهرچاومدا سوورپيان خوارد. له چرکه ساتيکدا وام هاته بهرچاو
 که هه موو نه و شه وه جگه له موته که يه کي دوورودريژ هيچي
 تر نه بووه. له ماوه ي نه و سي سهعاته دا سي جار سه رتاپام
 که و ته سهر نارقه. سي جاريش وه ک کيبريت وشک بوومه وه.
 له و کاته دا بيروبوچوونکي پر له داخ و نازار بهرکي گرتم و
 وه ک خه نجهر به قولايي دلدا چووه خوار ي. نه وه يش نه وه
 بوو که من ده مزاني دواي ده سالي تر، بيست سالي تر، چل
 سالي تر، زور به رسوايي و بيزاري و قيزه ون ي و ته نانه ت
 تر سنو کييه وه نه م حاله ته ي ئي ستاي ژياني خو م بيرده که و ته وه
 و بيزم لي ديته وه. نه م جوړه خو سووکورپسواکردنه ي خو م به
 خو م رهوا ديوه، به شتيکي مه حال م ديته بهرچاو. من نه مه م
 ده زاني، به راستمه، وردودر شتيم ده زاني، ته نانه ت ده مزاني
 نه مه نمونه ي نبييه و که چي له گه ل نه وه يشدا، له سهر
 مي زه که وه تا پال زوپاکه و له پال زوپاکه وه تا سهر مي زه که
 ده هاتم و ده چووم و پاژنه م به زه وييه که دا ده کيشا. بيرم له و
 قه نه فه يه ده کرده وه که دوژمنه کانمي له سهر دانيشتبوون و له
 دلي خو مدا ده مگوت: "ناخ، نه گه ر ده زانن من خاوه ني چ سو ز و
 بيړيکم، چه ند زيره ک و پروناکبيرم، هه ر له م ماوه کورته دا چ
 نه زموونیکم په يدا کرده وه!" به لام دوژمنه کانم به جوړيک
 مامه له م له گه لدا ده که ن، وه ک نه وه ي من هه ر له ژووره که دا

نەبم وایە. جاریک، تاقە جاریک تەماشایەکیان کردم و زوو
پروویان وەرگیرا. ئەو کاتە بوو کە سۆرکۆف لە بارە
شەکسپیرەو دەدا و منیش قاقایەکم لێدا. پێکەنینەکم هیند
نائاسایی و دزیو بوو، کە هەموویان بێدەنگ بوون و دوو سی
دەقیقە بە بێدەنگی باش لێیان دەروانیم. منیش بە پال
دیوارەکەدا، لەسەر میزەکەو تا پال زۆپاکە و لە پال زۆپاکەو
تا سەر میزەکە دەهاتم و دەچووم و باکم پێیان نەبوو، کە چی
وشەیهکیان نەوت و کەوتنەووە گەتوگۆی ناوخۆیان.

سەعات بوو بە یانزە، سۆرکۆف هەستا و هاواری کرد:

- ئیستا، با برۆین بۆ ئەوی.

ئەوانی تریش لەگەڵیدا وتیان:

- هەر وایە! زۆر چاکە.

من خێرا سوورپام و بەرەو لای سۆرکۆف چووم. هیند
ماندوو شەکەت و بیزار بووم، دەمویست ئەگەر لەسەر
حسابی ژێانی خۆیشم بوو کۆتایی بەم کارەساتە بهینم.
دەنگوت تام لێ هاتوو. قژی سەرم هیند ئارەقە تەپری
کردبوو، بە ناوچاوان و لاجانگدا نووسابوو، وشک
بووبوو.

زۆر خێرا و بە دەنگیکی یەکلاییکەرانەووە وتم:

- سۆرکۆف، داوای لێبوردنت لێ دەکەم، لە تۆیش،

فرفیچکین، هیوادارم بمبەخشیت. لە هەمووتان، هەر هەمووتان،
دلم شکاندن.

فرفیچکین بە پرویەکی ترشاوی رقاوییهووە ئاماژە ی بۆ

ئەوێ تەنیشتی کرد و وتی:

- ئاھا! ئەمە لە ترسی دوپلەكەيە.

هەستم بە تانە كرد و وتم:

- نا فریچكین، من لەو شەرە ناترسم، بەیانی ئامادەم،
بەلام داوی ئەوەی لە یەكدی بووردین. من خۆم داوی دوپلم
لی كردوویت و لەسەر قسەى خۆم. نابیت تۆیش
پاشگەزبیتەو. دەمەوێت پیتان بسەلمینم لە دوپل ناترسم.
هەقى ئەوەیشت دەدەمى تۆ یەكەم جار تەقەم لى بكەیت. منیش
فیشەكەكەم بە هەوادا دەتەقینم.

سیمۆنۆف وتی:

- دلخۆشیی خۆی دەداتەو.

تردولیۆبۆف وتی:

- قسەى هیچ دەكات، شیت بوو!

سۆركۆف تەماشایەكى سووكایەتیپێکردنى كردم و وتی:

- زۆر باشە، ئیستا ڕینگەكە بەربدە برۆم، تۆ سەر
ڕینگەكەت گرتوو. چیت گەرەكە؟

رووی هەموویان سوور داگەرابوو. چاویان دەبریسكایەو،
زۆریان خواردبوو. وتم:

- سۆركۆف، با هاوڕێ بین، من دلێ تۆم رەنجاند و
سووكایەتیم پێ كردیت، بەلام...

- سووكایەتی بە من؟ تۆ؟ من؟ زۆر بەرێز، دەزانیت تۆ بە
هیچ كەسیك، بەتایبەتی من، لە هیچ هەلومەرجێكدا ناتوانیت
سووكایەتیم پێ بكەیت!

تردولیۆبۆف دەنگی لى هەلبێری:

- ویلی بكە! با برۆین.

سۆركۆف ھاواری لى ھەستا:

- بەرپىزان، مادمازل ئۆلمىپا ھىي منە، باشە!

ھەموو بە پىكەننەوھ وھلاميان داىھوھ:

- قسە قسەى جەنابتە.

من وھك سەگىك لە ئا و كەوتىت، لەویدا مامەوھ، ئەوان بەدەم ھەراوزەناوھ ژوورەكەيان بەجى ھىشت. تردولىؤبؤف لەبەر خۇيەوھ گۇرانىي دەوت. سىمۆنؤف كەمەكىك ماىھوھ تا پاداشتى بەردەستەكان بكات. بە پەلە چوومە پىشى و زۆر داماوانە پىم وت:

- سىمۆنؤف، شەش رۆبلم بە قەرز بەدەرى.

زۆر سەرى سوور مابوو، تەماشايەكى سەىرى كردم و

وتى:

- ئاھا! دەتەوئت لەگەلماندا بىتت بۆ ئەوى!

- بەلى.

زەردەخەنەيەكى گالتهجارانەى كەوتە سەر لىو، لە كاتى

چوونەدەرەوھدا بوو، وتى:

- پارەم پى نىيە.

قۆلى چاكەتەكەيم گرت و وتم:

- سىمۆنؤف، پارەم پى بىنيت، بۆ نامدەيتى؟ خۇ دەستېر

نيم؟ ئاگات لىم بىت و داواكەم مەدەرە دواوھ. ئەگەر ئەزانىت...

ئەگەر ئەزانىت بۆ داواى قەرزت لى دەكەم! چونكە ھەموو

شتىكى من، ھەموو ئايندەم، ھەموو بەرنامەكانم بەو شەش

رۆبلىھوھ بەسراوھ.

سىمۆنؤف پارەكەى دەرھىنا و بە سووكايەتپىكردنەوھ

بۆى فرىدام. بەدەم بەپەلەرۆيشتنەوھ بۆ گەيشتن بە

ھاوپىكانى، بىيەزەبىيانە ھاواری كرد:

- كه ئه‌وه‌نده بيشه‌رميت، بيگره!

بۇ چركه‌ساتيك مامه‌وه. شته‌كان به‌سه‌ريه‌كدا ترش‌ابوون.
پاشماوه‌ى خواردن، په‌رداخى شكاو، په‌له‌ى گه‌وره و بچووكى
شه‌راب به‌سه‌ر مي‌ز و زه‌وييه‌كه‌وه. پاشماوه‌ى جگه‌ره،
دوو‌كه‌ل، سه‌رئيشه، خه‌ميكي زو‌رى نه‌خوشيى دل، دوا‌جاريش
ئو به‌رده‌سته‌ى هه‌موو ديمه‌نه‌كاني دي‌بوو كونج‌كولانه له‌ منى
ده‌روانى.

هاوارم كرد:

- به‌ره‌و ئه‌وئ! يان ده‌بيت هه‌موويان بكه‌ونه سه‌ر چوك و
لي‌م بپاري‌نه‌وه بيانكه‌م به‌ هاو‌رپى خوم، يان... يان من و
شه‌پازله‌يه‌ك و روومه‌تى سو‌ركوف.

که به پليکانهکاندا بۆ خوارهوه دهچووم، له بهرخۆمهوه
دهموت: "کهواته... کهواته ئەمهيه ڕووبه ڕووبوونهوه له گهڵ
راستيهکاندا. ئەوهی دیت و بیستت - بۆ نموونه ڕۆیشتنی پاپا
له ڕۆماوه بۆ بهرازیل و خهلوه تگيریی ئەوی، ئاههنگی سهما و
گۆرانیی له که نار کورمسی ئیتالیا - ئەمانه راستی نین، راستی
ئەوهیه که ڕوودهات" بیره که یهک به سهرمدا هات: "ئیدی
گهلیک ڕسواییه ئەگه به مانه پێکه نیت" له وهلامی خۆمدا وتم:
"ئێتر هه موو شتیگ ون بوو له ناوچووا!"

ئەوان دیار نه مابوون، ئەهی چۆن؟ چووزانم بۆ کوی چوون؟
گالیسکه یهک به رانبه به هۆتیه که وه ستابوو. خاوه نه که ی
یهکیک بوو له وه رزیرانهی له ناچاری و به دبەختیدا زستانان
دههاتن بۆ شار. ناوی فانیکا بوو. پیاویکی به خۆوهی
که پنکله بهر و کلاوه که ی دیهاتی و سهر و ملی به فر
دایپۆشیبوو. به فریکی ته ڕ و قورس دهباری. دهکرا بلی
جلهکانی گهرم بوو. ههواکه ی شیندار و خنکاو بوو. پشتی
ئەسهپه لاواز و بچوو که کەیش به فر دایپۆشیبوو، به ردهوام
دهکۆکی. هه موو ئەمانه م به چاکی له یاده.

چه تری چه رمینی گالیسکه که م لادا بۆ ئەوهی دابنیشم.
هیشتا پیم نه نابوو نه ناو گالیسکه که، له پر دیمه نی سیمۆنۆفم
بیرکه وته وه که چۆن شهش ڕۆب له که ی بۆ فریدام. وهک
که سیگ بهر ته ور درابیت به سهر شوینی دانیشتنی

گالیسکه که دا که وتم و هاوارم لی ههستا: نا، هیئد ئاسان نییه!
 ده بیت زۆر کاری تر بکه م بۆ راستکردنه وهی، لی یان ئەو
 کارانه دهکه م، یان ئەمشه و تیا دهچم. ریکه وه! ناو نیشانی
 شوینه که م به گالیسکه وانه که دا و ئەویش قامچی لی راکیشا.
 له گێژه نیکی سهیردا دهخولامه وه و بیرم دهکرده وه: به هیچ
 جوړیک ئەوان نایانه ویت من بيم به هاوړینان. چ جای ئەوهی
 بکه ونه سه ر چۆک و داوایه کی له و جوړه له من بکه ن. ئەمه یان
 تراویله که به که بۆ خوئی. دنیا به کی خه یالی و ئاوه ژووه. ئەم
 جوړه بیرکردنه وه به ته نیا بۆ دلخۆشیدانه وهی خومه. دنیا به کی
 بیمانای رۆمانتیک! وینه به کی وه می که خوم پی
 خه له تاندووه. ریک وهک ئاهه نگه گشتیه که کی که نار ده ریای
 کومرسی ئیتالیا که بۆ خۆم وینام دهکرد و خه ونم پیوه
 ده بینی. له بهر ئەوهیش که باری ئیستا وهک جارن نییه، ده بوو
 شه پازله به که به په ناگوئی سۆرکوفدا بکیشم. ناچارم ئەوه
 بکه م. باشه، که واته براوه ته وه. ده رۆم بۆ ئەوی زلله به که له
 په ناگوئی سۆرکوف بسره وینم. توندتر، توندتر... لیخوره...
 فانیکا لغاوه که کی راکیشا.

هه ر دواي ئەوهی گه یشتم و پیامدا کیشا، یان له پینش
 ئەوه دا، ده بیت وهک پینشه کییه که چه ند وشه به کی ریکوپیک
 بلیم؟ نا، هه ر که چوومه ژووره وه لینی ده دم. بیگومان
 هه موویان له هۆله که دانیشتون، ئەویش له گه ل ئولومپیدا
 پالی داوه ته وه. ئاخ... ئولومپیاي نه فره تی! هه ر ئەو ژنه بوو
 جاریک کردمی به په ن. به سه روسیمام پیکه نی و ده ریکردم.
 قژی ئەو و گوێچکه ی سۆرکوف راده کیشم. نا، وا چاکتره
 گوئی بگرم و به ژووره که دا بیسوورینمه وه، به لام له وان به
 په لامارم بدن و وه درم بنین. بیگومان ئەمه ده که ن. باشه، با

بیکن. به هر حال زلله که ی من پیشدهستی خومه، به پیتی یاسا و ریتسا بهرگریکردنه له شهرف و ئابروو، که ئه مه له بهرژه وهندی خومه، که من زلله م پیا کیشا، واتا سووکایه تیم پی کرد. ئیدی کار و لیدانی بهرانبه رهکان ناتوانیت ئاسه واری ئه و سووکایه تیپیکردنه له ناوبه ریت. ته نیا دوئل ده توانیت بیكات، ئه وسا داوای دوئل لئ دهکات. ئه گهر له و کاته دا بمدهنه بهر شق و تیپه لدان، هیچ گرنگ نییه. قیروسیا، با بیکن. با ئه و سپلانه چی دهکن بیکن، له هه موویان زیاتر تردولیو بوف دارکاریم دهکات، زور به هیز و توانایه. فریچکین له لاوه په لامارم ده دات. بیگومان قژی سه رم ده گریت. ده زانم، توند قزم ده گریت. ئه و له م جوړه کارانه دهکات. با بیکن، منیش هه ر بۆ ئه مه یه بۆ ئه وئ ده چم، به لام ده بیته له م کاره ساته وه ئه م ئازهلانه تیپگن که... ئه گهر بیان ه ویت بۆ کردنه دهره وه به ره و لای دهرگا که م به کیش بکن، هاوار ده که م: "ئیوه نرخ ی په نجه چکوله ی منتان نییه"

له پریکدا هاوارم لئ هه ستا: "توندتر!"

فانیکا له تاوا په شوکا، قامچیه که ی بهرز کرده وه و چه ند جاریک به ئه سپه که یدا کیشا. پیده چوو هاواره که م که میک وه حشیانه بوو بیت.

له کازیوه دا دوپله که ده که ین. ئه ملا و ئه ولای تیا نییه. کاری ئیداری ته واو، یان ئه وه ی فیرفیچکین پی ده لیت: "ئیراری" ئه ی ده مانچه له کوئ بینم؟ گرنگ نییه. مووچه ی مانگانه که م زووتر وه رده گرم و ده یکر م. ئه ی فیشه ک و باروته که ی چو ن؟ باشه، ئه مه یان کاری ئه و که سانه یه دهن به شایه ت به سه ر دوپله که وه، کاری من نییه، به لام تا کازیوه ی به یانی چو ن ئه مانه فه راهم ده کری ن؟ شایه ت له کوئ بینم؟ من دو ست و

هاورپم نيهه. گرنگ نيهه. بيرکردنه وهيه كي بيمانايه! پيداگرانه
 ئەمەم دوو جار لە گەل خۆمدا وتەو: "بيرکردنه وهيه كي
 بيمانايه" به يانينى يەكەم كەس كينم لە رينگه بينى باسەكەى بۆ
 دەگيرمەوه، داواى ئەوهيشى لى دەكەم ببیت بە شايەتم. ناچاره
 بيكات. بەلى، چونكه وهك ئەوه وايه يەك كەم لە ئاودا نەقووم
 بووبیت و لەوانه يە بخنكيت و تو دەبیت دەرى بينيت. لەم
 جۆره حالەتانهدا دەشیت شتى زۆر چاوه پروانته كراو روو بدات،
 بۆ نمونه ئەگەر به يانينى داوا لە سەرۆكى دەزگاكە بكەم
 شايەتى دويله كەى من ببیت، ئەو ناچاره لە روانگەى پياووتى و
 جواميريه وه قبولى بكات و ئاماده ببیت. بيگومان نەهينيه كهيش
 ئاشكرا نەكات. ئانتون ئانتونفچ ئەمە دەكات...

هەر لەم چركەساتەدا، لە هەموو كاتيك ئاشكرا و پرووتتر
 ئەوهم بۆ دەركەوت، گشت ئەو بەرنامه و نەخشە گەوجانەيهى
 دەمكيشان و پيشبينيم دەكردن، جگە لە كاريكى بيهوودهى،
 هيچى تر نين، لە گەل ئەوهيشدا:

- دەى قانيكا، خيراتر برو، ولاخ، خيراتر!

گاليسكەوانه گونديهە كه وتى: دەى چى بكەم گەورەم؟!

ديسان كه وتمه وه خەياللات...

- باشه وا چاكتر نيهه... خوايش دەيزانيت... باشتتر نيهه هەر
 ئيستاستا بگه ريمه وه بۆ ماله وه؟ ئاخ! بۆ، بۆ دوينى به زۆر خۆم
 خزانده ناو ئەو داووته وه! بەلام نا، مه حاله، ئەى ئەم هەموو
 هاتوچۆيه لە سەعات هەشتە وه تا سەعات يانزه، لەسەر
 ميژه كه وه تا پال زوپا كه و لە پال زوپا كه وه تا سەر ميژه كه،
 كى باجه كەى دەدات؟ نا! ئەمان نا... نەخيز هەر ئەمان، دەبیت
 باجى ئەو هاتوچۆيهى من بدن. دەبیت ئەمان پەلەى
 شوورهيە كه بشۆنه وه.

- دەى خىراتر، قانىكا... خىرا...

ئەى ئەگەر رادەستى پۇلىسيان كردم، چۇن؟ ناوئىرن...
دەترسن ئابروويان بچىت. ئەى ئەگەر سۇركۇف ھەر لەبەر
ئەوھى سووكايەتى بە من بكات، نەھاتە ژىر بارى دويلەكە،
چۇن؟

ئەمە تازە براوۋتەوھ. باشە، ئەگەر وا كەوتەوھ بە جۇرىكى
تر بۇيان دەسەلمىنىم... چۇن؟ سبەى دەچم بۇ وىستگەى
گالىسكەكان، ئەو كاتەى سۇركۇف دەيەوئىت سوارى گالىسكە
بىت و بۇ سەفەرەكەى بچىت، لە دواوھ پىى دەگرم، پالتۇكەى
بە جۇرىك رادەكىشم كە بدرىت. توند گاز لە دەستى دەگرم.
بروانن مرۇقى ئائومىد و داماو دەگاتە ئەوھى چ كارىك بكات.
گرنگ نىيە ئەگەر بە پشت و سەرمدا بكىشن، ھەر دەست
ھەلناگرم. لە بەردەم ھەمووياندا ھاوار دەكەم و سەروچاوميان
پىشاندەدەم، دەلىم: تەماشاش ئەم بەچكە سەگە بكەن. دەيەوئىت
بروات بۇ قەوقاز و كچانى چەرەكەس لەخشتەبەرىت. باشە، لە
بارىكى وادا، واتا لە شەرەجوينىكى وادا، ئىتر ھەموو شتىك
كۇتايى پى دىت. دەزگاي كارەكەم و ژيانم، ھەمووى كۇتايى
دىت. دەمگرن و دادگايىم دەكەن، لەسەر كارەكەمم دەردەكەن
و بەرەو سىبىريام دەئىرن... چى دەكەن با بىكەن. دواى
بىستوپىنچ سال، كە لە زىندان ئازاد دەكرىم، رووتوقووت و
داماو دەچم بۇ لاي سۇركۇف. بىگومان تا ئەو كاتە ژنى
ھىناوھ و كامەرانە. كچەكەيشى تەواو پىگەيشتووھ... پىى دەلىم:
بروانە نامەرد، سەبرى دەموچاوھ شەكەت و ھەلاوساوھكەم
بكە، لە جلە دراوھكانم بروانە. ھەموو شتىكم لەدەست داوھ.
ھىچ نەماوھ: نە كار، نە بەختەوھرى، نە ھونەر، نە زانست و
ئەدەب، نە ئەو كچەى خۇشم دەويست... ھەموويم لەكىس

چوو. گشتی له بهر جه نابت! له بهر بیروه وشتی تو! بپروانه، ئەمه ده مانچهیه، هاتووم له تویدا خالی بکه مه وه و... به لام ده تبه خشم. پاشان ته قهیه ک به ئاسماندا ده کم و بی ئەوهی ئاسه واریک به جی بهیلم، له بهر چاوی ون ده بم.

له م چرکه ساته دا زۆری نه مابوو ده ست به گریان بکه م، چونکه زۆر چاک ده مزانی هه موو ئەم خه یالانه به ره نه جانی به یاده هینانه وهی که سایه تی "سیلفیو" و "ماسکرا" ده که ی لیرمانتۆفه. له پیر تووشی شه رمه زارییه کی زۆر ناخۆش هاتم، شه رمه زارییه که تا ئەو راده یه بوو که به قانیکام وت گالیسکه که بوه ستینه. دابه زیم و له بهر به فره که و له ناوه راستی شه قامه که دا وه ستام. قانیکا به سه رسامییه وه ته ماشای کردم و هه ناسه یه کی هه لکیشا.

چی بکه م؟ مه حاله بتوانم بچم بۆ ئەوی، که لکی نییه. ئەگه ر ئەم شتانه بکه م که هه رگیز نا کرین، چی روو ده دات؟ ئای خودای میهره بان، دوا ی ئەو هه موو سووکایه تی پیکردنه، چۆن بتوانم واز بینم؟ جاریکی تر به ده م هاواریکه وه چوومه وه ناو گالیسکه که. وتم:

- نا! ئەمه چاره نووسی منه! چاره نووسیکی شووم و بیته زهیی، دهی، قانیکا، لیخوره، خیراتر لیخوره.

ئهمهنده نا ئارام بووم، له تاوا پشتی گالیسکه وانه که م دایه بهر مشتته کۆله.

- ناخ! خودایه، بۆ لیم ده دهیت؟

له تاوا قامچییه که ی بهر زکرده وه و که وته لیدانی ئەسپه که ی.

¹ سیلفیو کاره کتهری چیرۆکیکی پوشکینه به ناوی -گوله-.

² شانۆگه ریییه کی لیرمه نتۆفه به ناوی -ئاههنگی ده مامک-.

کلوکلو به فره تهره که به ریکی دهباری. له وهی دهکرد زهوی کلو به فره کان به رهو لای خوئی رابکیشیت. به لام من، بی گویدانه به فره که، قوچهی پالتاوه که مم کرده وه. وهک هه موو شتیکم له یاد کردبیت، خوم بو زلله لیدانه که ناماده کرد، هیچ چار نه بوو، نه گهرچی ههستم به ترسیک دهکرد، به لام هیچ هیزیک نه دیده توانی رینگیم لی بکات. له نیوان نه وه به فره زوره دا که تاریکیه که ی داپوشیبوو، چرا ته نیا و غه ریب و غه مگینه کان پرته پرتیان بوو، له و قوتیلانه دهچوون له کاتی به خاکسپاردنی مردودا شه وان به کارده هات. به فر ده که وه ته سهر پالتوکه م و له چاکه ته که مه وه دهچوه سهر هیله که که م و ته ری دهکرد. ده که وه ته سهر یه خهی پالتوکه م و ده توایه وه، له ویوه بو ژیر بوینباخ و گهر دنم به ستبووی. یه خهی کراسه که م ته واو ته ری بوو، دوگمه ی پالتوکه م کرابو وه وه. هیچ نه ما بوو. تا ناخری گه یشتین.

وهک بیهوش و گیزیک له گالیسکه که دابه زیم. به پلیکانه کاندای سهر که وتم و به دهست و پی که وتمه له ده رگادان. به تاییه تی قاچم له نه ژنومه وه ته واو سر بوو بوو. پیم سهر بوو که زوو ده رگایان کرده وه. پیده چوو چاوه ریم بن. هه تمه ن سیمونوف پیی وتبوون رهنگه یه کیکی تر بیت، چونکه له وه جوړه شوینانه دا پیشتر ناگادار ده کرینه وه که له وانیه که سیک تر بیت و پیو یسته دووربینی نه وه بکریت. ئیره یه کیک له و "سالونه موده" به ناوبانگانه بوو، ده میک بوو ئاسایش قه ده غهی کردبوو. به روژ شوینی به رگدرووین و سالونیکى مودی راسته قینه بوو، شه ویش ده بووه نه و جیگه گومانلیکراوه ی نه و که سانه بوئی دهچوون که پیشتر راسپیریان کردبوو.

له يه کيکم پرسى:

- له کوين؟

ئاسايى دهرفته تى ته واويان هه بوو پرژ و بلاو ببنه وه. ژنيک که خاوه نى شوينه که بوو، به رانبه رم وه ستابوو، زه رده خه نه يه کى گهلورانه ي له سهر ليو بوو. پيشتر منى دهناسى، دواى ده قيقه يه که دهرگايه ک کرايه وه و يه کيک هاته ناو سالونه که. له ژووره که دا دهستم به پياسه کرد. بۆ سه ره وه و بۆ خواره وه، له گهل خومدا ده دوام. پيډه چوو له دهست مه رگ رزگار بوويم. له خوشيدا جييم به خوم نه ده گرت، چونکه نه گهر له وي بوايه، بى سى و دوو پيامدا ده کيشا. شه پازله يه ک و په ناگوئي سورکوف. هه رچييه کيش رووى بدياه، قيرى سيا، که چى له وي نه بوون. منيش، خه يالاته که م وه ک باله خانه ي له مقه با دروست کرا و پاکی رووخا، هه موو شته کان قليبوونه وه. له ده ور به رى خوم روانى، هه ولى زورى وردبوونه وه م دا، به لام نه متوانى دهرکى هيچ بکه م. هه ر له خووه له ژنيکى تازه اتووم روانى. له به رانبه رمدا روويه کى گه ش و گه نج و که ميک رهنگه پيوم دى. برؤيه کى کشاو و رهش، نيگايه کى جيديدى له وه ده چوو سه رسام بيت. به روويه وه نه بله ق بووم. نه گهر به روومه وه پيکه نيايه، هه تمه ن خوشيم لى نه ده هات و بيزار ده بووم. ده مويست چه ند بتوانم ته ماشاى بکه م، لى تواناى ليوردبوونه وه ي زياترم نه بوو. نه وه ده موچاوه ساده و پاکه کاريه گيرى زور ئاشکرا و روون و بييمه به ستي له من کرد، به لام تا بلئى وشک و جيديدى بوو. دلنيا بووم ته نيا له تاو کومله ليک هه رزه کار هاتووه ته نه وي، که نه يانويستووه و ده ريان کردووه. ناتوانين بلئين جوان بوو، به لام تيکرا واش

ئەندام و بالا بەرز و بەرگجوان بوو. لەسەرخۆ دەجوولای. دلی
گرتم. ریک بەرەو لای چووم.

بە ریکەوت چاوم بە ئاویئەیهک کەوت و تەماشای خۆمم
کرد. دەموچاویکی شپرزە و تیکقوپا و دزیو، کە ناتوانیت
وەسفی بکەیت. رەنگپەریو، توورپەوترو و پەست، لەگەڵ قژیکی
ئالۆز و ناقولادا. بە خۆم وت: "باشە، چاکتر، خۆشحالم بەم
رەنگو پروو نابووتەو بەممینییت، زۆر دلخۆشم..."

له ژووره که ی ته نیشته وه، وهک دهنگی که سیک له حاله تی خه فه کردندا بیت، له پر زهنگی سه عاتیک زور به نزمی لیدیا، دوا ی ماوه یه ک، دهنگی لیدانیک ی ناچور و چاوه روانه کروام به چاکی هاته گوئی. وهک ئه وه وا بوو له نا کاو ی کدا یه کیک له حه شارگه یه که وه دهر په ریبیت. دیسان سه عاته که لئی دایه وه. به ئاگا هاتم، نه نوو ستبووم. له نیوان خه و و بیداریدا بووم. له و کاته دا که هه موو شتیکم له بیر خوم بردبووه وه، له سه ر ته خته که راکش ابووم.

ژووره که ته نگه بهر و بنمیچه که ی نزم بوو. کومیدیه کی گه وره ی جلوه برگی تیا بوو. پارچه په رۆ و شتومه کی تری تیا بلاو بوو بووه وه. ژووره که تا راده یه ک تاریک بوو. مؤمیک ی داماو به سه ر میزه که وه، له سووچیک ی ژووره که و له مؤمدانیک ی کوندا ده سووتا. ده تگوت هه ر ئیستا ده کوژیته وه. گر که ی جاریک زیاد و تاو یک که م. ئیتر ژووره که دوا ی چهند ده قیقه یه کی تر نوقمی تاریکی ده بوو.

زوری نه برد هاتمه وه سه ر خوم. بی زور له خو کردن هه رچییه ک رووی دابوو دیسان بیرمکه و ته وه. وهک ئه وه وا بوو له شوینیک ی نادیاردا لیدان سه ندیم بو ئه وه ی له نا کاو ی کدا بدمه نه وه. به لئی، ته نانه ت له و په ری بیئاگاییدا شتیک له یاده وهریتدا هه ر ده مینیت. ده مه ویت بلیم شتیک له یاده وهریدا هه یه له هیچ هه لومه رجیکدا به ته واوی فه راموش ناکریت. ته نیا

له شه که تیبه کی سهختا، بهردهوام و به دژواری، به دوری
 خهونه کانتدا که نیوهی له بیداری و نیوه کهی تری له خهوندایه،
 ده سوورپیته وه. ئەمه شتیکی سهیر بوو: که له ژووره
 تاریکه که دا چاوم کرده وه، وام زانی ئەوهی ئەو پوژه به سهرم
 هاتوو زوری به سهردا تپه ریوه. وهک ئەوهی تهواوی
 پوداوه کان له سالانیکی زور دووردا پووین دابیت و بوو.
 سهرم قورس بوو، خواردنه وه کاسی کردبووم. پینده چوو
 هیژیک به سهرمه وه بیت و بمهینیت و بمبات و هه ر له هه مان
 کاتدا بموروژینیت. دیسانه وه رقیکی شیتانه به روکی گرتمه وه،
 جو شا و خرؤشا، به دوا ی ریگه یه کی خوژگار کردندا ده گه را.
 تا له پر، له نزیکه وه، دوو چاوی کراوه و سووسه که رم بینی که
 لیم ورد ده بوونه وه. نیگاکانی سارد و بیباک و غه مبار و سهیر
 بوون. له وه ده چوو له نیگای مروژ نه چن. ئازاری دام و
 ههستم به هه راسانی کرد. بیروکه یه کی نادرستم تیا گه را،
 ههستیکی چه پهل و گلاو بوو. له و کاته دا ههستی که سیکم
 هه بوو له پر بجیته ژیرزه وییه کی شیندار و بوگه نه وه. ئەوهی به
 لامه وه زور ناسروشتی بوو، ئەوه بوو که ئەو دوو چاوه ته نیا
 له و چرکه ساته دا لیم رامابوون. بیرمکه وته وه که دوو سهعاتیک
 ده بیت، له گهل ئەو که سه نه ناسه دا تاقه وشه یه کم نه وتوو،
 چونکه هه ر به پیوستم نه زانیوه. له سه ره تادا، له بهر
 هه رچییه ک بوو بیت بیده نگیم هه لپژاردوو. وا ئیستا و له
 ناکاویکدا، ههستم به هه موو پیسی و سوو کوچرووکی
 ئاره زووبازییه که کرده وه، ئاره زوویه کی پروت له هه ر سوژ و
 خو شه ویستییه ک. ئاره زوویه کی پاتالی زور بیشه رمانه که له
 هه ر جینگه یه که وه ده ست پین بکات، خو شه ویستی کوتایی دیت.
 ماوه یه ک له و تاریکییه دا بیده نگ له یه کترمان روانی. ئەو چاوی

لئ نەدەتروکاندم. بەبە ئەوێ پیلوی لیک بدات، بئ ترس و
جەسوورانە و لەسەرخۆ چاوی تئیریبووم... بۆ شکاندنی
بێدەنگییەکه، بە ساردییەکهوێ لئم پرسی:

- ناوت چییە؟

- لیزا.

تا رادەیک وەلامەکهی سرکهیک و بێئەندازەیش
نامیهرەبان بوو. چاوی بۆ لایەکی تر که لا خست. بێدەنگ بووم.
دەستم خستە ژێر سەرم و چاوم لە بنمیچهکه بری. وەک
ئەوێ قسە لەگەڵ خۆمدا بکەم، وا بوو. وتم:

- ئاوووهواکهی خراپە... بەفر...

وێلامی نەدایەوێ، بئزم هاتەوێ. دواي دەقیقهیک سەرم بۆ

بەرز کردەوێ و وتم:

- تۆ نیشتهجی ئیرەیت؟

- نا.

- خەلکی کویت؟

توزیک نەرم بوو بوو.

- ریگا^۱

- ئەلمانیت؟

- نا، رۆوسیم.

- دەمیکه لیرەیت؟

- لە کوێ؟

- لیرە، لەم ماله‌دا؟

- دوو ههفته ده‌بیت.

¹ Riga

هر جاره و زياد له جاري پيشوو وهلامهكاني توند و
رهقتر بوون. لهو كاته دا مؤمه كه كوژابووه و ئيدي به
زهحمت دهموچاوي يهكرمان دهيني.

- دايك و باوكت ماون؟

- نا، با... نا... با ماون.

- له كوي دهژين؟

- ليتره، له ريگه

- چكاره ن؟

- وهك خهلكي تر...

- چؤن وهك خهلكي تر؟ له كام چينن؟

- ناوهراست.

- له گه ليان دهژيائت؟

- به لي

- ته مهنت چه نده؟

- بيست سال

- بو وازت له دايك و باوكت هيناوه؟

- ئيتر ناوا...

ماناي "ئيتر ناوا" ئه وه بوو "بهسه، گيژم مهكه"

هر دووك بيدهنگ بووين. خوا خوي دهزائيت بو هه لئه ستام

برؤم. بو منيش هر ناخوش بوو. هر له خووه، سنيهري

رؤژي پيشووم خيرا و به پرژ و بلاوي دههاته بهرچاو. له پر

شتيكم بيركه وته وه كه به يانبي ئه و رؤه دييووم. به دنگيكي

نيمچه بهرن، به بي ئه وه ي بمه وئيت ديسان بكه ومه وه قسه كردن،

ئاسايي و بي مه بهست وتم:

- ئه م به يانبيه تابووتيكيان ده برد. خهريك بوو بكه وئيه

سه ر زه وي.

- تابوت؟

- به لئ، له سینایا، له ژیر زهوی هیتایانه دهره وه.

- له ژیر زهوی؟

- نا، ژیر زهوی نا، له ژیرزه مینی مالیکدا... باشه، تو ده زانیت... له گه ره که کانی خواره وه، مالیکی هه ژارانه... ئه و گه ره که هه مووی پیسوپوخل... بوگن، گلاو... زبلدانه.

...

دوای چهند چرکه ساتیک، ته نیا بو شکاندنی بیدهنگیه که

وتم:

- زور ناخوشه له پوژی وادا مردوو بنیژیت.

- بو؟

- مه به ستم له پوژی به فر و بارانه.

باویشکم دا، ئه مجارهیان بیدهنگیه که دریزه ی کیتشا، پاشان

وتی:

- جا چیه؟

که وتمه وه باویشکدان، وتم:

- نا، زور ناخوشه... گوره لکه نه کان پی قه لسن و حه زی

پی ناکهن. ناو گوره که یش پر ده بیت له ئاو.

به کونپشکنی و سه رسامیه وه که که میکیش به لای گالته دا

ده چوو، پرسیی:

- بو ده بیت ئاو له ناو گوردا کوبیته وه؟

وشه کانی ده بری و ده نگیشی له جاران به زه برتر بوو.

له پریکدا هه ستم له دژی ورووژا. له و جوره هه ستانه ی

سه ریان لی دهرناکه م.

¹ Sennaia شوینیکه له پتروزیورگ، ئه وسا ناوی (بازاری ورده فروشان)

بووه.

- بۆ تو نازانیت، تابووته‌کان نزیکه‌ی نیوه‌یان له ژیر
ئاودایه، زۆر جار هه‌موو تابووته‌که ده‌که‌وێته ژیر ئاو. له
گۆرستانه‌ گه‌وره‌که‌ی وچۆفدا¹ ته‌نانه‌ت گۆرپکی وشکت ده‌ست
ناکه‌وێت.

- بۆ ده‌ست ناکه‌وێت؟

- یانی چی "بۆ؟" زه‌وییه‌که‌ی پره‌ له ئاو، هه‌مووی زه‌لکاوه.
زۆربه‌ی ته‌رمه‌کان ده‌که‌ونه ناو ئاوه‌وه. خۆم دیومه‌... چه‌ند
جاریک...

(ته‌نانه‌ت تاچه‌ جاریکیش نه‌مدیبوو! من هه‌ر نه‌چوومه‌ته ئه‌و
گۆرستانه‌ ته‌نیا له خه‌لکم بیستوه) لیم پرسى:

- به‌راست بۆ تو جیاوازی نییه‌ بمریت یا بژییته‌؟

شله‌زا و وه‌ک که‌سیک به‌رگری له خۆی بکات وتی:

- جا بۆ بمرم؟

- به‌لام رۆژیک له رۆژان هه‌ر ده‌مریت، تۆیش وه‌ک ئه‌و
کچه‌ی ئه‌م به‌یانیه‌ بینیم بردیان و ناشتیان... ئه‌وییش... یه‌کیک
بوو وه‌ک تو... به‌ نه‌خۆشیی سیل مرد.

- ده‌بیته‌ ئه‌مانه‌ به‌رن بۆ نه‌خۆشخانه.

(ئاها! که‌واته‌ ئه‌میش ده‌زانیت "ئه‌مانه‌" یانی چی.)

قسه‌کان گه‌رمتر بوون.

- قه‌رزاری خاوه‌ن ماله‌که‌ی بوو. له‌گه‌ل سیله‌که‌یشیدا،
ده‌بوو تا ده‌مریت لای بمینیته‌وه و خزمه‌تی بکات. سه‌رباز و
گالیسکه‌وانه‌کان له باره‌یه‌وه قسه‌یان ده‌کرد. له‌وه ده‌چیت
مشته‌ری کۆنی بووبن، پێده‌که‌نین، ده‌یانویست بچنه‌ مه‌یخانه و
دوا پیک له‌ چاوی ئه‌و هه‌ل‌ده‌ن (خۆم ئه‌مه‌یانم بۆ زیاد کرد)

¹ Wochoff

بیدەنگى، بیدەنگىيەكى قوول... بە ھىچ جۆرىك نە دەجوولا،
تا وتم:

- ئاھا چ جىاوازىيەكى ھەيە؟ لە نەخۇشخانە بىت يان نا، تو
نەخۇشخانەت پى باشترە؟

- لام يەكسانە، بەلام بۆ دەبىت بمرم؟

ئەمەى توندتر وت. وتم:

- ئىستا نالىم، بەلام لە دوايىدا...

- ئاھ... دوايى!

- بەلى، بەلى، تو ھىشتا گەنجىت، جوان و دلخوازىت، تەر و

تازەىت، ھەر لەبەر ئەمەيە رىزت لى دەگرن. بەلام سالىكى تر،

ئەم جۆرە ژيانە تەواو دەنگۆرىت، زوو پەژمورده دەبىت.

- دواى سالىك؟

من کہ حەزم بە ئازاردانەكەى بوو، وتم؟

- بە ھەر حال، دواى يەك سال بە ھات كەمتر دەبىت.

دەبىت ئەوسا لىرەوہ برۆيتە مالىكى تر، مالىكى خراپتر. دواى

سالى دووہم بۆ مالى سىيەم. ھەر ئاوا لە مالىكى خراپەوہ بۆ

خراپتر. بەم جۆرە دواى ھەوت سال، دەبىت خۇشحال بىت

گەر بتوانىت لەم سنايەوہ، لەژىرزەووييەكى وەك ئەمەدا،

جىگەيەك بۆ خۆت پەيدا بکەيت. لەوانەيە ئەمەى دوايىان مالا

ھەمىشەيەكەت بىت. چاکە، بەلام ئەگەر نەخۇشكەوتىت... بۆ

نمونه لاوازي سىيەكانت، يان شتىكى لەو بابەتە... يان

نەخۇشىي سىنگ... بەم جۆرە ژيانەوہ بە ئاسانى نەخۇشىيەكەت

چارەسەر ناکرىت. خۆ ئەگەر جارىك بەم حالەوہ مۆلەتى

ھاتنى ئىرە بە نەخۇش بدرىت. ھەر لىرەدا دەمىنيتەوہ... باشە،

پاشان تۆيش ھەر دەمرىت.

جوولەيەكى کرد و بە توورەيەوہ وتى:

- باشه، پاشان منیش هر دهمرم!
- بهلام بهداخه وه.
- بۆچی بهداخه وه؟
- بۆ ژیان.
- دیسان بیدهنگی...
- شووت کردووه؟
- به تو چی؟
- ههفته، ئه وه په یوه ندیی به منه وه نییه، لیپرسینه وه ت له گه ل ناکه م، بهلام تو وره مه به. بیگومان رۆژیک ته واو ئاسووده ده بیت... چ په یوه ندییه کی به منه وه نییه. وهک وتم، بهلام پیویسته به زه بیت پیدا بیهته وه.
- به کیدا؟
- به خۆتدا، بیگومان به خۆتدا.
- که میک جوولا و له بهر خۆیه وه شتیکی وت.
- بیسووده...
- به تو وره یی و مه لولویییه وه ئه مه ی وت. ئه ی بۆ ده بیت من له گه لیدا ئه وه نده میهره بان بم و ئه و...
- به راست تو چون بیرده که یته وه؟ بیت وایه له سه ر
- ریگه یه کی راست بیت؟
- من هر بیرناکه مه وه.
- راست ده که یته، تو بیرناکه یته وه. بهلام تا کات به به رییه وه ماوه وه ره وه سه ر خۆت، درهنگ نییه، هیشتا لاویت، جوانیت، ده توانیت خۆشه ویستی بکه یته، ده توانیت شوو بکه یته و به خته وه ر بیت.
- قسه کانی پی بریم و وتی:
- ئه وانه ی شوویان کردووه هه موویان به خته وه ر نین.

- ھەموویان نا، بیگومان ھەموویان بەختەوەر نین، بەلام ئەویان سەد جار، تۆ بلی ھەزار جار لیرە باشترە. ئەگەر خۆشەویستیمان تیا بیت، دەتوانین بەبی بەختەوەریش بژیین، تەنانەت ژیان بە دەرد و ئازاریشەوہ ھەر جوانە. لە راستیدا ژیان و مانەوہ لە دنیادا ھەمیشە خۆش و دلۆقانە. ئیتر ھەر چۆنیک بیت، بەلام لیرەدا... لەناو پیسوپۆخلی ئیرەدا چۆن! تەف!

وہرەز بووبووم. پشتم تیکرد. ئیدی لەوہودوا نەمدەتوانی بە ھیوری لەگەلیدا بدویم، نا، چونکہ توشی ھەلچوون ھاتبووم. زۆر حەزم دەکرد ھەموو ئەو بیر و بۆچونە سادە و کەمنرخانەیی کە خۆم حەزم پی دەکردن و وردەوردە لە ژیرەمینە کە گەلەم کردبوون، لیرەدا بۆ ئەویان دەربیرم. لەپریکدا شتیکی سەیر ئەوکی گرتم. دواي ماوہیەکی زۆر مەبەستیک پووبەرووم بووہوہ:

- جگە لەوہ، نەدەبوو تۆ یەکیکی وەک من بەکەیت بە نمونە، رەنگە من لە تۆ زۆر کلۆل و نەگبەتتر بم. پاشان من کە ھاتم بۆ ئیرە تەواو مەست بووم. (دەموست بەم قسانە خۆم بپەرینمەوہ) ئەمە لە کاتیکدا کە پیاو ناتوانیت ببیت بە نمونە بۆ ژن. ژن و پیاو دوو شتی زۆر جیاوازن. ئەگەر من لە تۆ خراپتر بم و بە خۆمەوہ کەسانی تریش پیس بەکم، ھیشتا نابمە بەندە و نۆکەری کەسیک. بیرەدا دیم و دەروم و بە رویشتنەکەم ھەموو شتیکی تەواو دەبیت، بۆ بەیانی من کەسیکی ترم. بەلام تۆ، بیر لەوہ بەرەوہ کە ھەر لە سەرەتاوہ کۆیلەیت، بەلن، کۆیلەیت و ھەموو شتیکی لە دەست داوہ. تەنانەت ویست و ئیرادەت. ئەگەر لە دوایدا بتەویت ئەم زنجیرانە بپسینیت، ناتوانیت، چونکہ چەند ھەول بەدەیت زیاتر و

توندر به دورتدا دهئالیت و ناهیلن پزگارت بیت. من ئەم کۆتوبەندانە باش دەناسم... دەربارەى هەندیک بابەتی تر نامەوێت هیچ بلیم، چونکە لەوانە یە تینی نەگەیت. لای پیم بلی تو قەرزازی خاوەن مالەکەتیت، راستە؟ باشە... برۆانە... (وەلامی پرسیارەکەمی نەدایەو، هۆشوگۆشی لای من بوو، منیش بەردەوام بووم)

- برۆانە، ئەو قەرزە یەکەمین کۆت و زنجیرەکەى تۆیە. هەرگیز ناتوانیت لای پزگار بیت و ئازادیی خۆت بە دەست بێنیت. ئەوان وایان داناو کە نەتوانیت. هەموو ئەمە دەزانن... بە تەواوی لە کەسێک دەچیت رۆحی خۆی بە شەیتان فرۆشتییت... رەنگە منیش ئەوەندەى تو بەدەخت بم، کى چووزانیت. لەوانە یە من بە ویستی خۆم بەدوای ئەو نەگبەتی و پسواییەدا بگەڕیم... لە داخی خەم و خەفەت و نائۆمیدیە زۆر کەس پەنا بۆ مەبخوارنەو دەبەن. رەنگە هەنووکە من لە دەست دەرد و نائۆمیدی هەلاتبم و پەنام بۆ ئێرە هیناییت. تو خۆت بیلێ، ئەم کارەى من و تو چ مانایەکی هەیه؟ بۆچی؟ چاکە، ئیمە هەردوو کمان... دوینیشەو بە یەکتر گەیشتین، قسە یە کمان لە گەل یە کتردا نەکرد. تو دوای ماوێهەک وەک کێویەک زەقزەق کەوتییتە تەماشاکردنم. منیش هەر و! باشە. ئایا بەمە دەلین خوشەویستی؟ دەبیت مروّف بەم جۆرە یە کتر بناسن و ببن بە هاوڕێ؟ ئەم جۆرە پەيوەندی و تیکەلبوونە، تەنیا بیئەدەبی و وەحشەتگەرییە! جگە لەو هەچی تر نییە!

بە ساردییەکەو خیرا وتی:

- وایە!

خیرا وتی "وایە" کەى سەرسامی کردم. بە خۆم گوت: تو بلی ئەویش وەک من بیرى نەکردییتەو؟ رەنگە هەر لەبەر

ئەمەيش بووبىت كە زەقزەق چاۋى لى نەدەتروكاندم. كەواتە
ئەۋىش بىردەكاتەۋە و خاۋەن بىروباۋەرى خۆيشىيەتى.
بەراستى ئەم نزيككەۋتتەۋەدە جىي سەرنجە، دۇستايەتتەيەكى
پۇچىيە. بەم خەيالەۋە لە خۇشيدا كەۋتمە ھەلگۇفتنى دەستم
و لە دلى خۇمدا دەموت: چۇن دەبىت لەگەل پۇچىكى ھىند
جوان و بىگەرددا پىك نەگەيت!

بەلام ئەۋەى لە ھەموو شتىك زياتر سەرنجى راكىشام
يارىيەكە بوو. كەمىك سەرى لى نزيكتر خستەمەۋە، دەستى ناىە
ژىر سەرى، پىدەچۋو ديسانەۋە لىم پروانىت، يان من لە
تارىكىيەكەدا وام دەھاتە بەرچاۋ. گەلىكىش داخم بەۋە خوارد
كە ئىتر ناتوانم چاۋى بىينم. تەنيا گويم لە ھەناسە قوۋلەكانى
بوو.

بە پامانىكى زياترەۋە دەستم بە قسان كردوۋە.

- بۇ ھاتىت بۇ ئىرە؟

- ھەر ئاۋا...

- زۇر چاكترە مۇۋف لە مالى دايك و باوكيدا ژيان
بەسەربەرىت. گەرموگور و ئازادە، ھىلانەى خۇيەتى.

- ئەى ئەگەر ئەۋى لىرە خراپتر بوو؟

ئەم ۋەلامە بىرۋكەيەكى تىگەپاندەم: "دەبىت وشە و ئاۋازى
گونجاۋى بۇ بدۆزمەۋە. ئەگەر ۋتتەكەم ھەندىك سۆزىشى
لەگەلدا بىت -تەنات ھەر بە پۋوكەشىش- لەۋانەيە بتوانم
خالى لاۋازى بدۆزمەۋە" ئەم بىرۋكەيەم لە چاۋتروكانىكدا بۇ
ھات. سويند دەخۇم كە بەراستى ئەۋ كچە سەرنجى
راكىشابووم. من لە بارىكى دەروونى ناھەمواردا بووم، تەۋاۋ
لاۋاز و بى توانا. لەم جۆرە بۇنانەدا كە قسە لەگەل پۇچىكى

وا جواندا دهكەيت. ههست و سۆزهكان له لۆژیک کاریگه‌تر
دهبن، بۆیه خیرا که‌وتمه وه‌لامدانه‌وه‌ی:

- ئاه به‌لێ، کێ ده‌لێت وا نییه؟ هه‌موو شتی‌ک قابیلی
پوودانه، گومانم نییه که تۆیان ره‌نجان‌دوو‌ه و ئازاریان داویت.
وه‌ک ده‌یبینم ئه‌وان، واتا دایک و باوکت زیاتر قهرزاری تۆن،
نه‌ک تۆ له‌وان. هه‌رچه‌نده من به‌سه‌رهاتی ژیا‌نی تۆ نازانم،
به‌لام ده‌زانم کچی‌ک له ته‌مه‌نی تۆدا، هیچ کاتی‌ک به‌خواستی
خۆی بۆ رابواردن نایه‌ته جی‌گه‌ی وا.

له‌به‌رخۆیه‌وه که من به زه‌حمه‌ت گویم لێی بوو وتی:

- بۆ من چ جو‌ره کچی‌کم؟

بیرم له‌م پرسیا‌ره کرده‌وه، شه‌یتان ده‌زانیت من به‌م قسا‌نه
ده‌مویست مه‌رای‌ی بکه‌م، یان نا. ئیدی وا له من نایه‌ت و
ناشیرینه. بۆ؟ خوا ده‌زانیت. کێ نالیت باشیشه؟

بیده‌نگ بوو.

- ب‌روانه لیزا، ئه‌م قسه‌یه‌ی ئیستا پیتی ده‌لیم رای تایبه‌تی
خۆمه. ئه‌گه‌ر من به‌ مندالی له‌ناو خیزانیکی چاکدا
گه‌وره‌بوومایه، ئیستا که‌سیکی تر بووم، نه‌ک ئه‌مه‌ی که ئیستا
هه‌م. زۆر جار بیر له‌مه ده‌که‌مه‌وه. هه‌رچه‌نده ژیا‌نت له‌ناو
خیزانه‌که‌تا سه‌خت و ناخۆش بگوزه‌رینیت، هه‌رچۆنیک بیت
هه‌ر باوک و دایکت، بیگانه‌ نین، دوژمن نین و هه‌ر تۆیان
خۆش ده‌وین. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سا‌لی جاریکیش خۆشیا‌ن بوینت،
هیشتا چاکه. هه‌رچۆنیک بیت، ده‌زانیت له‌ مالی خۆتدا‌یت.
ب‌روانه، من به‌بی مال و خیزان گه‌وره‌بووم. له‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌م
جو‌ره‌م، بیه‌هست و دل‌ره‌ق.

گومانم پهیدا کرد له وانه یه له قسه کانم تینه گه یشتبیت. به
هه رحال، پیکه نینی گه ره که من وانه ی ره وشت و ناکار به و
بلیم.

ویستم باسه که بگوړم، بؤ ئه وه ی گوی بگریت. وتم:
- ئه گهر من باوک بم و کچم هه بیت، حه تمه ن کچه که مم له
کورپه کهم خوشر ده ویت. ئه مه م زور به راستییه.
له کاتی وتنی ئه مه دا سوور داگه رابووم. پرسیی:
- جا بؤ وا؟
ئاها! که واته گویی گرتووه.

- باشه، نازانم بؤ، بروانه لیزا، من باوکیکم دهناسی له گهل
که سانی ترده فیزاوی و دلر هق و توند بوو. به لام به رانه به
کچه که ی ده که و ته سه ر ئه ژنو، ده ست و پیی ماچ ده کرد. له
بینینی تیری نه ده خوارد. کاتیک کچه که ی له ئاهه نگ و
میوانداریدا سه مای ده کرد، جاری وا هه بوو بؤ ماوه ی پینچ
سه عاتی ته واو له شوینیکدا ده وه ستا و چاوی لی نه ده تروکاند.
کچه که مایه ی ژیان و بیر و هوشی باوکی بوو. من زور باش
له حالی ئه و باوکه تیده گم. که کچه که دهنووست، ئه و به
سه ریوه ده وه ستا و ئاگاداری لی ده کرد. ماچی ده کرد و
بؤی ده پارایه وه. خوی چاکه تیکی کون و دراوی له بهر ده کرد،
چونکه بیئه ندازه پیسه که بوو، به لام هه موو شتیکی بؤ کچه که ی
ده کری. کچه که ی هه رچییه کی بویستایه بؤی ده هینا. دیاری
گرانه های بؤ ده کری. که ده بینینی دیارییه کانی پی خوشه، وه ک
مندال ده گه شایه وه. باوک له دایک زیاتر کچی خوش ده ویت.
گه لیک کچ له مالی باوکیاندا ژیانی خوش به سه رده بن، به لام
من... ئه گهر من کچم هه بیت، هه رگیز نایده م به شوو.
زه رده خه نه یه کی هیوری هاتی و پرسیری کرد:

- بۇ بە شووت نە دەدا؟

- خوا خۆى دەزانىت بۆ. رەنگە لە بەر ئىرهىى بىت كە
بۆچى كابرايه كى بىگانه ماچ بكات؟ يان پياويكى غەربيهى لە
باوكى زياتر خوش بویت؟ بىر كرده وهى لەم جۆره زۆر
ناخۆشه. بىگومان ئەمە قسه يه كى بىمانايه، ئەو جۆره باوكانه
لە دواييدا دینه وه سەر خۆيان و بىرده كە نه وه. زۆر باش
دەزانم كە پيش بە شوودانى كچه كە لە داخ و خەفە تدا
دەگەيشتمە مەرگ. هەموو داواكارە كانم دەر دە كرد و ئەگەر
بەتوانايه دەستم لە بىناقا قايان دەنا، لە گەل هەموو ئەمانەيشدا
دەمدا بە شوو. بىگومان بە پياويك خوشى بویت. ديار و
ئاشكرايشە ئەو پياوهى كچ هەلیدە بژيرىت و خوشى دەویت، لە
بەرچاوى باوكدا تا بلئى خراب و نە فرە تليكراره. بىگومان ئەمە
وايه، بۆيه لە ناو هەندىك خيزاندا قسه و پيشهاتى زۆر خراب
دروست دەبىت.

لە پرىكدا وتى:

- بەلام هەندىكيان كچه كانيان دەفرۆشن و پيشيان خوشه.
نايانە وىت كچه كانيان بە ريز و ئابروومە ندانە وه بنيرنه
مالەمىرد.

لە گەل خۆمدا وتم، راسته، وايه. خيزا كە وتمە دواى
قسه كانى:

- ليزا، ئەوانە تەنيا لە ناو ئەو خيزانە نە فرە تليكراوانە دا روو
دەدەن كە نه خوايان هەيه و نه خوشه ويستى. ئەو شوينهى
خۆشه ويستى تيا نيبه، هەرگيز نه بىرى تيايه و نه ئەقل. لەو
جۆره خيزانانە هەن، خۆيشم دەيزانم، لى من باس لەوان
ناكەم. دياره تۆ لە خيزانە كەى خۆتدا خوشى و ميهره بانىت
كەم ديوه، بۆيه وا دەلئيت. منيش تەواو دلنيام و باوهرت پى

دەكەم كە تو بەختەوهر نىيت. رەنگە بەدبەختىيش بىت. ھوم م... زۆر بەى ئەم شتانەيش بەرئەنجامى ھەژارى و داماوئىيە.
 - جا بۆ لەناو دەولەمەند و گەورەمالاندا دۇخەكە چاكتەرە؟
 كەسانىك ھەن لەوپەرى ھەژارى و كلۆلیدان و زۆر شەرافەتمەندانە دەژىن.

- وایە، رەنگە، بەلام لىزا ئەو بەزانە، مروّف پىي خۆشە تەنيا رەنج و ئازارەكان ببىنئىت، نەك خۆشى و بەختەوهرىيەكانى. لى ئەگەر بتوانئىت بە چاكى ھەلىان بسەنگىنئىت و لە بەرچاویان بگرئىت، تئىدەگات لە ھەموو شوئىنئىكدا بەختەوهرى ھەيە. بۆ ھەموو كەسىك خۆشى و شادمانى ھەيە و دەتوانئىت وەك ديارىيەك قبوولى بكات. چەند خۆشە لەناو خىزانئىكدا ھەموو شتىك بە خۆشى و ئارامى بگوزەرئىت و خوايش يارمەتییان بدات، بۆ نمونە تو، ئەگەر مئىردئىكت ھەبئىت، خۆشى بووئىت، دلت بداتەوہ و نازت ھەلبگرئىت، بەردەوام بئىرى لات بئىت و چركەساتىك لئىت جيانەبئىتەوہ، ئەمە چەند خۆش و ناوازەيە. خىزانئىكى لەو جۆرە شاد و بەختەوهرە. بەلى، تەنانەت ئەگەر كەمىكىش رەنج و ئازارى تيا بئىت، لەگەلئىدا رادئىت و پىي ناخۆش نئىيە. جا بۆ كوئى ھەيە رەنج و ئازارى تيا نەبئىت؟ ئەگەر رۆژئىك لە رۆژان شووت كرد، ئەزموونى ئەمە دەكەيت و دەزانئىت كە وایە. بئىر لە ساتە بەرئىيەكانى زەماوئەندەكەت بكەرەوہ: مئىردئىكت دەستكەوتووە بە دلى خۆت و خۆشت دەوئىت. چەند خۆشبەختئىت! چەند شاد و بەختەوهرئىت و چۆن كاتەكانت شكۆمەندانە بەسەردەبەيت. شادى و بەختەوهرئىت بەردەوام بۆ پئىشەوہ دەروات و زىاد دەكات. ھەر جياوازى و دردۆنگىيەك لە سەرەتادا لەنئوان ژن و مئىرددا دروست بئىت، بە ھوى

خۆشه‌ويستىيەۋە لەناودەچىت و كۆتايى پى دىت. تەنانت
 ھەندىك ژن چەند لەگەل مېردياندا رېك بن، لەو زياتر
 لەگەلئاندا بەشەردىن. نا، نا ئەمە راستە. من خۆم ژنىكم
 دەناسى بە مېردەكەى دەگوت: "من تۆم زۆر خۆش دەوئت،
 ھەر لەبەر ئەو عىشق و خۆشه‌ويستىيە زۆرەيە كە ئازارت
 دەدمى و دلت دىشىنم، دەبىت تو لەمە تىنگەيت" ئايا ھىچ بىرت
 لەو كەردووتەۋە كە رەنگە لەبەر خۆشه‌ويستىيە زۆرى
 كەسىك دلى بشكىنيت و ئازارى بەدەيت؟ زياتر ژنان ئەمە
 دەكەن. ژنان لاي خۆيانەۋە دەلئىن: "لەباتى ئەو كارە
 ناخۆشانەى كەردم، ئىتر بە جۆرىك تۆم خۆش دەوئت و دلت
 رادەگرم، قەرەبووى ئەو كەمە خەمە بكاتەۋە كە پىم دايت"
 ئەوسا ھەر كەسىك بتانىبىنيت دلخۆش دەبىت. خۆىشتان بە
 خۆشى و شادى و ئاسوودەيىەۋە ژيان بەسەردەبەن. بىگومان
 كەسانىكىش ھەن ئىرەبىتان پى بەرن، بۆ نمونە ئەگەر
 شەۋىك پىاۋەكە لە دەرەۋە بىت، ژنەكە خۆى ناگرىت (من
 ژنىكى وا دەناسم) تەنانت شەۋانە دەرۋاتە دەرەۋە بۆ ئەۋەى
 بزانت مېردەكەى لە كوئىيە، لەم مال، لەو مال؟ لەگەل ئەمدايە
 يان لەگەل ئەودا؟ لى ئەمە باش نىيە. ديارە خۆدى ژنەكەيش
 دەزانىت ئەمە چاك نىيە. سەركۆنەى خۆى دەكات و دلى
 دەگىرىت، لەگەل ئەۋەيشدا خۆشى دەوئت. ئەمەيش بۆيە
 دەكات، چونكە ئازىزيەتى. ئەوسا وا چاكە لە يەكتر خۆشبىن.
 ژنەكە داۋاي لىيوردى لى بكات و سەرلەنۆى لەگەل يەكتردا
 گەرموگور و يەكدل بن. ئەوسا خۆشه‌ويستىيەكان تازە
 دەبىتەۋە و ۋەك ئەۋە وايە لە سەرەتاۋە دەست بە ژيان
 بكەنەۋە و عىشقە ونبوۋەكەيان دۆزىبىتەۋە، بەلام نابىت ھىچ
 كەسىك بزانتى چى لەنيوان ژن و مېرددا ڤوو دەدات. ئەگەر

یەكتريان خۆش بویت، هەر كیشەیه‌کیان له‌نیواندا بۆ دروست بیٔ، تەنانه‌ت نابیت به‌ دایکیان بلین و پنیوسته‌ خویان چاره‌سەری بکه‌ن. ده‌بیٔ خویان دادوه‌ری بکه‌ن، نه‌ك كه‌سیکی دی. خۆشه‌ویستی رازیکی خوداییه‌، پنیوسته‌ بیگانه‌ نه‌بیٔت. هەر شتیك روو بدات، ده‌بیٔ خۆشه‌ویستی هەر به‌ جوانی و پیروزی به‌میٔتته‌وه‌. ژن و میرد ریز له‌ یه‌كتر بگرن و ئەوه‌یش یه‌كسانه‌ به‌ زۆر شت. ئەگەر خۆشه‌ویستی یه‌كجار له‌نیوانیاندا رووی داوه‌، بۆیه‌ هاوسه‌رگیریان کردوه‌، ئیتر بۆ ده‌بیٔ خۆشه‌ویستییه‌ كه‌ به‌مریٔ؟ ئایا ناكریٔ تیبكۆشن بۆ هیشتنه‌وه‌ی؟ به‌ ده‌گه‌من ریده‌كه‌ویٔ نه‌توانیٔ پاریزگاری له‌ یه‌كه‌م خۆشه‌ویستییه‌ بكه‌یت و مانه‌وه‌ی به‌ مه‌حال بزانیٔ. ئەگەر پیاو شه‌ریف و چاك بیٔ، بۆ ده‌بیٔ خۆشه‌ویستییه‌ كه‌ له‌ناوبچیت؟ یه‌كه‌مین خۆشه‌ویستی هەر ئاوا به‌ ئاسانی له‌ناو ناچیت و كاتی زۆری ده‌ویٔ. دواى ئەوه‌ خۆشه‌ویستییه‌کی دی جیی ده‌گریته‌وه‌، به‌ هه‌مان راده‌ جوان و دلۆقانه‌. ئەو دوو گیانه‌ زیاد له‌ جاران له‌ یه‌كتر نزیك ده‌بنه‌وه‌ و نه‌ینییه‌كانی دلیان بۆ یه‌كدی هه‌لدەرین و هه‌رچییه‌کیان هه‌یه‌ ده‌یلین. دواى ماوه‌یه‌ك مندالیان ده‌بیٔ و ئەمه‌یش ئەوپه‌ری خۆشبه‌ختییه‌. ئەوان كه‌ یه‌كتريان خۆش بویت و ئازایانه‌ په‌ره‌ی پی بدن، ئیدی هه‌ول و ره‌نجی كاری پوژانه‌یان ئاسان و شادبیه‌خش ده‌بیٔ، تەنانه‌ت هه‌ندیک جار له‌وانه‌یه‌ تیکه‌نانه‌كه‌ی خوی بدات به‌ منداله‌ برسییه‌كه‌ی. ئەمه‌ی پی خۆشه‌ و منداله‌كانیشت تویان خۆش ده‌ویٔ. مندال گه‌وره‌ ده‌بن، تۆیش هه‌ست به‌وه‌ ده‌كه‌یت كه‌ بۆ ئەوان نمونه‌ و سه‌رمه‌شق و په‌نایانیٔ. ده‌زانیٔ دواى ئەوه‌ی ده‌مریٔ، هه‌موو بیٔر و هه‌ست و ته‌واوی ژیانى تۆ لای ئەوان ده‌میٔتته‌وه‌ و

دەپپارىژن و پەپرەۋىي لى دەكەن. بە ھۆى ئەو بىر و بۇچوون
 و ھەستانەى تۇ بەۋانت بەخشىۋە، ئەۋانىش ۋەك تۇ دەبن.
 ۋەك دەبىنىت ئەمە ئەركىكى گەۋرەيە. چۆن دەكرىت باوك و
 داىكى ئەم مندالە زىاتر لە جاران لە يەكتر نزيك نەبنەۋە؟
 دەلەين پەروەدەكرىنى مندال گەلىك سەختە. ئەمە چ قسەيەكە
 دەيكەن! مندال لەگەل خۆيدا لاي خوداۋە خۆشى و شادمانى
 دىنىت. لىزا، تۇ مندالت خۆش دەۋىت؟ من بىئەندازە خۆشم
 دەۋىن. دەزانىت، بوونەۋەرىكى بچكولانە و دلۇقان كە رەنگى
 لە گول دەچىت، مەمكت دەمژىت. ئاى خوا گيان! چ پىاۋىك
 ئەۋەندە دلى رەقە لەم حالەدا دلى بۇ ژنەكەى لى نەدات و
 ۋەك ميو نەرم نەبىت. لەو كاتەدا كە دەبىنىت چۆن شىر بە
 مندالەكەى دەدات و ئەملا و ئەۋلاى پى دەكات و لە ئامىزى
 دەگرىت. چۆن ئەو مندالە چكۆلە خرۇخەپانە دەكەۋىتە گرۇگال
 و قاچ و دەستە ناسك و بچووكەكانى رادەۋەشىنىت و بالت بۇ
 دەكاتەۋە، دەشنىتەۋە و بەرەۋ لات دىت. نىنۆكەكانى ھىند پاك
 و وردىلە و بىگەردن، ئاى خودايە، پىكەنىت لى دەپژىت. وايش
 چاوت تىدەبىرىت، ۋەك ئەۋەى ھەموو شتىك بزانىت و تىيگات.
 كە شىر دەخوات بە دەستە چكۆلەكانى مەمكت دەگرىت،
 رايىدەكىشىت و گازى لى دەگرىت و يارىي پى دەكات. كە
 باوكى لىي نزيك دەبىتەۋە، ۋاز لە مەمكى داىكى دەھىنىت و
 ئاۋر دەداتەۋە، باوكى دەبىنىت، دەشنىتەۋە و پىدەكەنىت. خوا
 خۆى دەزانىت لەبەرچى پىدەكەنىت. دىسانەۋە دەكەۋىتەۋە
 مژىنى شىرى داىكى. ئەگەر حەزى لى بىت بە ئاستەم گاز لە
 مەمكى داىكى دەگرىت. ديارە ئەمە ئەۋ كاتەيە كە ددانى شىرى
 دەردەكات. بەلام ديارە ئەۋە گازى درۆزنانەيە و بە گالتەيەتى،
 بە چاۋە گەشەكانىدا ديارە كە بە زمانە بىدەنگەكەى دەلىت:

"بىنىت چۆن گازم لى گرتىت!" بەلى، ئايا ئەمە بەختە وەرى نىيە
كە سى كەس پىكە وەبن، مېرد، ژن، مندال؟ بۇ بەدىھانتى
خۆش بەختى، دەبىت چاوپۇشى لە زۆر شتى ناھەموار بەكەين.
نا، لىزا، دەزانىت پىويستە مەرقۇف لەپىشىدا خۆى ئەزمونى ژيان
بكات، ئەوسا لە تۆمەت دانە پال ژيانى كەسانى دى تىنگات.

خو خۆى دەزانىت، كە بە و ھەست و سۆزە قوولە وە ئەو
قسانەم دەكرد رەنگم سوور داگە رابوو، لە ھەمان كاتدا بىرىشم
لە وە دەكردە وە كە: "بەم وىنە بچووك و جوانانە و بەم
شىۋازى وتتە، دەبىت كارم تىكردىت" ئەى ئەگەر بداتە قاقاى

پىكە نىن، چۆن؟ ئەوسا چى بەم؟ لە كویدا خۆم بشارمە وە؟
ئەم بىرۆكە يە گەلىك توورپەى كردم. لە راستىدا دواى
تەواوبونى وتەكانم، خۆىشم ھەواى قسەكان لىيان دابووم،
بۆيە كە بىنىم ھىچ قسەى نەكرد، ھەستى فىز و خۆبەزلانىم
پوشا.

بىدەنگىيە كە درىژەى كىشا، تا گەيشتە ئەوہى خەرىك بوو
تىوہى بژەنم. لەپەر كەوتە قسە:

- نا، تۆ... كەوتە منگە منگكردن.

بەلام من لە ھەموو شتىك تىگەيشتم. دەنگى لەرەيەكى
تىكەوت لە دەنگى پىشووى نەدەچوو، ئىدى دەنگىكى وشك و
زبر و رەق نەبوو، ئەمجارەيان دەنگىكى نەرم و شەرمناھە
بوو. ھىند شەرمناھە كە منىش يەكسەر ھەستى شەرمنىم لى
پژا. ھەستم كرد لە بەردەم ئەودا ھەلەم كردىت و قەرزاربارى
بم. بە كونپىشكنىيەكى ناسكە وە پرسىم:

- چى؟

- تۆ...

- من چى؟

- تو، وهک کتیب قسه دهکەیت.

قسه‌که‌ی بۆنی گالته‌پیکردنی لئ ده‌هات. قسه‌یه‌کی زۆر ناخۆش بوو. چاوه‌پێی کاردانه‌وه‌یه‌کی وام لئ نه‌ده‌کرد، به‌لام ئه‌گه‌ر راستت ده‌وێت وام نه‌زانی به‌ ده‌ستی ئانقه‌ست هه‌ستی خۆی له‌ژێر په‌رده‌ی گالته‌پیکردندا شار‌دیبته‌وه. وام هه‌ست نه‌کرد کاردانه‌وه‌یه‌کی سروشتی بیت، واتا دوا په‌نای هه‌موو که‌سه شه‌رمن و دلپاکه‌کان، کاتیک هه‌ست ده‌که‌ن خه‌ریکه به‌ ناره‌وا رق و توندوتیژی خۆی ده‌خزینیته ناو رۆحیانه‌وه. من به‌وه‌م نه‌زانی که ئه‌و تا دوا چرکه‌سات نه‌یویستوه هه‌فسه‌به‌رزیه‌که‌ی بشکیت و خۆی به‌ده‌سته‌وه بدات. ئه‌و ده‌ترسا هه‌ستی خۆی پیشانی بیگانه‌یه‌ک بدات. ئه‌و خۆراگرته‌ی له‌ گفتوگۆدا، له‌ ئیستایشدا که چه‌ند وشه‌یه‌کی به‌سه‌ر زماندا هات و ده‌یویست گالته‌ بکات. ده‌بوو له‌ مانه‌وه له‌ باری ده‌روونی و رۆحی ئه‌و تیبگه‌یشتمایه، به‌لام تینه‌گه‌یشتم، بۆیه هه‌ستیکی شه‌رئه‌نگیزانه به‌رکی گرتم، لئ به‌ خۆم وت: که‌میک چاوه‌پێی به‌.

ئای خودایه! ئەگەر من لە ژيانی خۆمدا خراپی و ناشیرینیم
دبییت، ئەمە چ پەيوەندییەکی بە کتیبەو هەیه، وەک لیزا
دەلیت؟ نا، ئەمە یادهوهریی کۆنی لای من زیندووکردهوه...
- بەراست ئەم مأل و کاره تۆ بیزار ناکات؟ نا، خوا خۆی
دەزانیت خووگرتن و راهاتن لەگەڵ شتی کدا چ بەلایه که. نەفرەت
لە شەیتان، راهاتن چ بەدبەختییە که بۆ مروّف و چیی لئ
دەکات! تۆ وا دەزانیت هەر ئاوا بە گەنجی و جوانی
دەمینیتەوه؟ هەمیشە لێرەدا پیشوازیت لئ دەکن، ئاگایان لیت
دەبییت و پارەت دەدەنی؟ ئەگەر واز لەو هیش بینین که ئێرە
جگە لە کوێرەوهری و پۆخلی هیچی تر نییه... دەزانیت لەبارەوی
ژيانی راستەقینەوی توه من چۆن بێردەکه مەوه؟ بروانه، تۆ
گەنجیت، جوانیت، گەشاوه و پەسەندیت، گیانیکی زیندووت
تیدایه، لەگەڵ ئەمانەیشدا هەز دەکەم پیت بلیم چەند سەعاتیک
لەمەوبەر که لە خەو بەئاگاهاتم، زۆر بیزار و بیتاقەت بووم،
کاتیک بینیم لەگەڵ تۆدا لەناو جیگەدا نووستبووم! چونکه
لەوانەیه تەنیا لە حالەتی سەرخۆشی و بیئاگاییدا مروّ ریگەوی
بکەوێتە شوینیکی وەک ئێرە، بەلام ئەگەر تۆ لە شوینیکی تر
بویتایه و وەک که سیکی بەریز و شەرافەتمەند بژیایتایه (دیاره
مەبەستم خودی تۆ نییه، من ئەمە بە گشتی دەلیم) رەنگە لەو
کاتدا زۆر ئاسایی عاشقت بوومایه. خو ئەگەر نیگایه کت
بکردمایه، هەستم بە شادی و بەختەوهری دەکرد. ئەگەر یەک

تاقە وشەيش لەگەڵدا بدوایتايە، لە ھۆش خۆم دەچووم. ئەوسا لە بەردەرگای مالەكەتدا بۆ ماوہیەکی زۆر دەوہستام و چاوہریم دەکردیت. لە بەردەمتدا دەكەوتمە سەر ئەژنۆ. وەك تازەبوو كێك ریز و خۆشەویستیم پیشكەش دەکردیت. ئەگەر لەگەڵدا میھرەبان بوویتایە، ھەستم بە ریز و شەرەف دەکرد. تەنانەت بە خەیاڵیش رینگەم بە خۆم نەدەدا ناپاكیت لەگەڵدا بكەم، بەلام لێرەدا، لەم ژوورەدا، باشە، تەنیا ئەوئەندە بەسە فیکەییەك لی بدەم، یان بانگت بكەم، ئیتر تۆ حەز بكەیت یان نا، دەبیت. بێتە پیشەوہ و خۆت بەدەیت بە دەستەوہ. بەبێ ئەوہی من ھیچ گۆی بە ویست و حەزی تۆ بدەم. ھەرچیەكم لیت بویت پێویستە بەقسەم بكەیت، تەنانەت رسواترین بەكریگیراو ئامادە نییە خۆی بە تۆ بگۆریتەوہ. ئامادەنین پۆح و جەستەیان بفرۆشن، چونكە ئەو كەسەى بەكری كار دەكات دەزانیت ئەو كارەى لە بەرانبەریدا ھەق دەست و ھەردەگریت بۆ ماوہیەكى دیاری كراوہ، كۆتایی دیت و ئازاد دەبیت، لی پیم بلێ كاری تۆ كەى تەواو دەبیت؟ تەنیا بیر لەمە بكەرەوہ چۆن خۆت كردووہتە شتیكى بئیرادە! چۆن لێرە بوویتەتە كارەكەر! چۆن ئەوینی خۆت بە پیاویكى سەرخۆش و دەمپیس دەفرۆشیت كە یەكەمین جارە دیتە لات! خۆشەویستیەكەت! دلۆقانییەكەت! كە دار و نەداری تۆیە، خۆشەویستی ھەموو شتیكى تۆیە، تاقە گەوھەر و سەرمايەى ھەر كچیکە. خۆشەویستی! كەسانیک ھەن ئامادەن خویان بكەن بە قوربانى بۆ ئەوہی پێی بگەن، بەلام لێرەدا چ بەھایەکیان بۆ خۆش ویستنی تۆ ھەیە؟ بوونت، جەستە و رۆحت دەكړن. ئیتر چ مەبەستیانە بۆ بەدەستھێنانی خۆشەویستی تۆ، خویان ماندوو بكەن. لێرەدا بەبێ خۆشەویستیش ھەموو كارێك پەوايە. بۆ

كچىك سووك و رسوايى له مه زياتر ههيه؟ تيدهگهيت؟ شتىكى
 تريشم بيستووه، بيستوومه ريگهيان پى داون عاشقى
 تاييه تيتان ههبيت، ئەمەيش تەنيا بۆ رابواردن و كاتبەسەربردن.
 ئەمە جگە له فروفيل، هيجى تر نيهه. قسهيهكى گالته جارانهيه!
 تو دهلىنى چى؟ ئەو عاشقه تاييه تيبه توى خوش دهويت؟ بروا
 ناكەم. كه بزانيت دهتوانن له هەر چركه ساتيكدا بيت توى لى
 جيا بكنه وه و بتبهن بۆ خويان، ئيتتر چۆن دهكرت توى خوش
 بويت؟ نا، ئەمە گالته پيكرده. ئەو پياوه "عاشقه" كه سىكى
 سووكوچرووكه و هيجى تر نا! ئەو تو به هيج نازانيت. تو و
 ئەو چى كۆتان دهكاته وه؟ ئەو به تو پيدهكه نيت، به خۆت و به
 خوشه ويستيبه كهت. ئەم عاشقه چەند بتوانيت ليت دەدزيت.
 ئەمە هه مو سووز و خوشه ويستيبه كهيه تى. تازه، دهبيت زور
 سوپاس خوا بكهيت كه داركاري نه كردوويت. ئەگەر
 هاوړيبه كى له م جوړهت ههيه، جاريك تاقىي بكه ره وه، لى
 بېرسه ئامادهيه هاوسه رگيريت له گه لدا بكات؟ ئەگەر ئەو كاته
 تفى لى نه كرديت و لى نه دايت، بيگومان قاقا پيت پيدهكه نيت.
 ئەمە له كاتيكدايه كه ئەو عاشقه درۆزنه، له وانهيه خوى پوليكى
 قەلب نه هينيت. بۆ، بۆ دهبيت خۆت له م ماله شوومه دا
 له ناوبه ريت؟ هەر له بهر ئەوهى ليره چا و قاوهت دهدهنى و
 تيرنان دهخويت؟ بزانه بۆ چ مه بهستىك خواردن به كه سانى
 وهك تو دهدهن. مروقى به شهرف دهست بۆ تيكهيه كى ئيره
 دريژ ناكات، چونكه له وه گه يشتووه ئەو نانهى بۆ دهدهنى. تو
 قەرزاري خاوهن ماله كهيت و هەر به قەرزاريش دەمىنيت وه.
 تا ئەو رۆژهى ميوانه كان تويان ناويت و ئەو رۆژهيش نزيكه.
 زور به گنجى و جوانيبه كهت مه نازه، له م جوړه شوينا نه دا،
 گنجى ههنگاوى زور خيرا ده نيت و له چاوتروكانيكدا ون

دەبیت. ئەوسا زۆر بە ئاسانی وەدەرت دەنن. لەپیشدا
 سەرکۆنەت دەکن، یەکه‌مین جار بە ئاماژە و درکە، پاشان بە
 ئاشکرا جوینت پێ دەدەن. هیچ بە سەرخۆشیا‌ندا ناهینن. تو
 لێردا گەنجی و پوچ و جەستە‌ی خۆت لەدەست داوه و
 کردووتە قوربانی، کەچی ئەوان بە پێچە‌وانە‌وه دەلێن تو
 خە‌لکت لەناوبردووه و دزیت لێ کردوون و سووکایەتیت پێ
 کردوون. بەتە‌مای ئەوه مە‌به کەس پشتگیریت بکات. ئەوانی
 ترییش، وانا کچە هاوکارە‌کانت، پەلامارت دەدەن. بۆ ئەوه‌ی
 سەرنجی خاوه‌ن مال و ژنە دە‌لالە‌کانی دی رابکێشن، چونکە
 هەموویان لێردا کۆیلە و کارە‌کەرن و لە دە‌میکە‌وه هەستی
 هاودەردی و ویژدانیان لەدەست داوه، ئەو جوین و
 سووکایەتییە‌ی بە توی دە‌کن، لە هیچ جێگە‌یە‌کی ئەم دنیا‌یە‌دا
 وینە‌ی نییه. هەرچییە‌کت هە‌یه لێره لەدەستی دە‌دەیت و
 نایه‌ئیت... هەموو شتە‌کانت: تەندروستیت، گەنجیت، جوانی و
 گشت حەز و ئارەزوو‌ه‌کانت لێره دە‌نێتە چال. ئەوسا لە
 تە‌مەنی بیستدوو سالی‌تا وەک سیوپینج سالی‌ی دێتە
 بەرچاو. ئە‌گەر تا ئێستا تووشی نە‌خۆشی نە‌هاتیت، دە‌بیت
 پوژی هەزار جار سوپاسی خوا بکەیت. تو ئێستا وا
 بێردە‌کە‌یتە‌وه لێره کاری قورس ناکەیت، بۆ خۆت بە رابواردن
 تە‌مەن بە‌سەر‌دە‌بەیت، بە‌لام پێویستە لە‌وه بزانی‌ت لە هە‌موو
 دنیا‌دا کاریکی سووک و رسوا و لە هە‌مان کاتیشدا قورستر
 لەم کارە‌ی ئێره‌ی تو نییه. کە بیانه‌ویت لێره دە‌رت بکەن،
 ناتوانیت یە‌ک وشە چییە‌ بێ‌ئیت، یان بە‌ره‌نگاری بکەیت. وە‌ک
 تاوانبارێک دە‌تکە‌نە‌ دەر‌وه. یە‌کە‌م جار دە‌رویتە مالێکی تر،
 لە‌وی‌وه مال بە مال دە‌گەرێت. تا لە دوا‌ییدا ریت دە‌کە‌ویتە
 سنایا و ئەم جو‌ره ژیر‌ه‌و‌ییانە، بە‌لام ئێتر ئە‌وی وە‌ک ئێره

نيبه. لهوئى لیت ددهن، ریز و خوښه وسیتیان تیهه لادانه. لهوئى
 ئهوانه ی دهبه میوان و سهر دانتان دهکن، ئه گهر له پیتدا
 تیرتان لئ نه دهن، ناتوانن ئه وه تان بؤ دهر بخن که خوښیان
 دهوین. رهنگه بړوا نه کهیت. بؤ تاقه جاریک سهر لهوئى بده،
 زهره ر ناکهیت، بؤ ئه وه ی بتوانیت به چاوی خوټ بیبیت.
 جاریکیان جه ژنی سهر ی سال بوو. یه کیک له و ژنانه م له پشت
 دهر گای ماله که یان بینى. هاوما له کانى دهر یان کردبوو، چونکه
 زوری هاوار کردبوو. ویستبوویان که میک له بهر سهر ما
 رایگرن. کردبوویانه دهر وه و دهر گایان له سهر داخستبوو.
 سعات نؤی به یانی بوو که بینیم، زور مهست بوو. به دورى
 خویدا گیزى ده خوارد. نیمچه پرووتیک بوو. ئه وهنده یان لئ
 دابوو هموو له شی شین داگه پابوو. له گه ل ئه ودا نارایشیکى
 خهستی کردبوو. به ئاشکرا دورى چاوی هه لئاوساو و شین
 داگه پابوو. له دم و لووتیه وه خوین ده هاته خوارئ. له وه
 ده چوو گالیسکه وانیک وای لئ کردبیت. له سهر پلیکانه یه کی
 بچووکی به ردین دانیشتبوو. ماسییه کی به دسته وه بوو، وهک
 له بیرم بیت ماسییه کی بؤنکادو بوو. به رده وام ماسییه که ی به
 به رده که دا ده کیشا و زور ده گریا، له به رخویه وه ددهوا وهک
 ئه وه ی سکالا له "بهختی رهشی" خوئى بکات وا بوو.
 گالیسکه وان و سهر بازه سهرخوشه کان به دهوریدا
 کو بوو بوونه وه و گالته یان پی ده کرد. ئایا باوه ر ناکهیت تویش
 رۆژیک وهک ئه وت لئ دیت و هیچی پی نامینیت؟ نه مده ویست
 بړوا بکه م، لئ کئ چوزانیت. له وانیه ئه و کچه، ئه و کچه ی
 ماسییه که ی به دسته وه و به پله که یدا ده کیشا، ده سال، یان
 ههشت سال له وه و بهر، پاک و بیگه رد، وهک فریشته یه کی
 دلوفان هاتیبته ئه وئى. رهنگه ئه وسا به بچووکتین وشه و

ئاماژەيەكى ناخۆش لە شەرما سوور داگەرپاڤیت. لەوانەيە
 ئەویش وەك تۆ وا بووبیت: بە فیز و بە ھەست لە كەسى تری
 نەكردبیت. ڕەنگە وەك شازادە لە خەلكی ڕوانیبیت و واى
 زانیبیت ھەموو خۆشیان دەوێت و ئەویش ھەر وا. دەبیت
 ھەردوو لایان خۆشى و شادمانی زۆر گەورە لە بەرچاو
 بگرن. وا ئیستایش ئەو كچە ببینە كە ئەو ھەموو ھەز و
 خۆشەویستیەى بە كوێ گەشتوو! لەوانەيە ھەر لەو كاتەدا
 كە ماسییەكەى بە پلەكەدا دەكوتا و خوین لە لووتی دەھات،
 بیرى لە سەردەمی لاویەتى و مندالی و مالی باوكی كردبیتەو،
 بیرى لە كورپی دراوسێكەیان كردبیتەو، ئەو كاتەى كچەكە بۆ
 مال گەراووتەو ئەو وەستاو، چاوەرپی كردوو و پێى وتوو
 ھەتا ماڤیت خۆشى دەوێت، ڕیاریشیان داڤیت لە ئاینەدا
 ھاوسەرگیری بكەن. نا، لیزا، تۆ ئەو كاتە دەتوانیت باسى
 بەختەوهری بكەیت كە لەنیو كونیكى ئەم ژێرزەویبەدا، تووشى
 سیل ھاتبیت و چاوەرپی مەرگیكى نزیك بكەیت. وەك ئەو
 كچەى دوینی بە خاكیان سپارد. وتت دەبوايە بۆ
 نەخۆشخانەیان ببردایە. نەخۆشیى سیل، ھەلامەت نییە. ئەو
 كەسەى تووشى نەخۆشیى سیل دەبیت تا دوا چركەى ژيانى
 خۆى تەواو بە تەندروست دەزانیت، بەم خەيالەوە دلى خۆى
 خۆش دەكات، یان با بلین خۆى دەخەلەتینیت، بەلام ئەم
 نەخۆشییە بۆ خاوەن مالەكە كە ژنە دەوێتەكانن، بەسوودە.
 باوەر بكە، تۆ رۆحى خۆت فرۆشتوو، كەچی ھیشتا
 قەرزاریت! كەواتە ھەقى ئەوەت نییە توورە بیت، یان ناوچاوان
 بەیەكدا بدەیت. كە نەخۆشییەكە خستیتە ناو جیگە، یان لە پێ
 كەوتیت، ھەموویان واژت لى دەھینن و پشتت تیدەكەن. ئیدی
 ئەو ئەو كاتەيە تازە كار لە كار ترازاو و ناتوانیت ھیچیان

بدهیتی. دیسانه وه دهکه ونه وه سه رکونه کردن و جوینپیدانت، چونکه که لکت نه ماوه و هیچیان بۆ پهیدا ناکهیت. جینگهت پی تهنگ کردوون و دهلین بۆ زوو نامریت. ته نانهت به بی لومه و جوینپیدان، ئاویشته نادهنی. پیت دهلین: "دهی که ی دهمریت؟ ناهیلیت بخه وین، شهوانه ئاهوناله ته، ئهوانه ی سهردانمان دهکن، بیزت لی دهکه نه وه" به لی... به لی ئه مه وایه. ئه م جوینانه م لی بیستوون که به کهسانی وهک تو یان داوه. له کاتی سه ره مه رگدا، له سووچیکی هه ره پيسدا فریت دهن: تاریکی، شی، میروو، کۆنی و دارزاوی و چه په لیه کانی دیوار... چیت به خه یالدا دیت؟ که له و شوینه دا به ته نیا مایته وه، بیر له چی ده که یته وه؟ که س هه ناسه یه ک بۆ مردنت هه لئا کیشیت، به لکو گشتیان خو شحالن که زووتر له شه ری تو پرگاریان بووه. دوا یی، ته رمه که ت ده به نه دهره وه، وهک ئه و به دبخته ی ئه م به یانییه بردیانه دهره وه، پاشان ده چن بۆ مه یخانه بۆ ئه وه ی پرسه تی تیا بگیزن! ئاوی پیس و چلکاو له گۆرکه تدا کۆبووه ته وه. ئه و به فره ته ره ییش که له بهر پیسی رهنگی خو له میشتی گرتووه و قه لاپه چنه. گۆر هه لکه نه کان دهلین: "ها! هوپ! قانیا ده ی بیخه ره خواری! هه هه! دیاره چییه؟ لیره یشدا هه ر ته کان ددات! ده ی به خو ل پری بکه نه وه. ته واو" هاو ریکه ی ده لیت: "نابینیت وهک کهسانی تر خو لی به سه ردا دهکن، ئاخو ر خو ئه مییش مرو فیه" ئه وی دی وه لامی دداته وه: "بۆ ئه م جو ره که سانه وا باشه"

- باشه، ده باشه ده ی...

- ته نانهت به شایانی جوینپیدانی شی نازانن. به خو لی شیدار چاله که پرده که نه وه و گۆر یکی لی هه لده به ستن، پاشان به ره و مه یخانه ده که ونه ری... ئیتر ئا به و جو ره و بۆ هه میشه

دەفتەری تەمەنت بە یەكجاری دادەخریت. مندال، باوك، دایك، كەسانی تری خیزانەكە، بەسەر گۆرەكانی ترەوێ كۆدەبنەوێ و گۆلیان دەخەنە سەر. بەسەر گۆرەكەیی تۆوێ نە تاقە فرمیسك دەرژیت و نە هەناسەییەکی سارد هەلدەكیشریت. هیچ كەس، هیچ كەس نایەتە سەر گۆرەكەت، تەنانەت یەك كەسیش. بۆ هەمیشە ناوت لەسەر زەوی دەسپێتەوێ. وەك ئەوێ هەرگیز لەسەر زەوی نەژایبیت و هەر لەدایكیش نەبووبیت! پیسی و لیته هەموو لایەكت دادەگرن. ئەگەر بە تابووت و بەردەكاندا بكتیشیت و هاوار بكەیت: "ئای پیاوچاكان، بەهێلن بۆ تاقە چركەساتیك خۆر ببینم! ئاخر رۆژانێك من لەناوتاندا بووم و ژیاوم. وا ئیستا مردووم. مردووم بەبێ ئەوێ هیچ خۆشییەكم لە ژیان دیبیت، یان هەر دیبیتم و ناسیبیتم. لە سنایا ژیانم بە هەدەر چوو. ئەوێ مرۆ گەرە و جوامێرەكان، لیم بگەڕین تەنیا جاریکی تر دنیا و ژیان ببینمەوێ" هیچ كەسیك وەلامت ناداتەوێ. تەنیا هەر خۆت گۆیت لە ئاھونالەیی خۆتە و كەسی تر نا.

خەم و خەفەتیك دایگرتبووم خەریك بوو بخنكیم... بە جاری بیدەنگ بووم. بە ترسەوێ لە شوینەكەم هەستام، سەرم لە تاوا هینابووێ خوارێ و گویم لە دەنگی دلم گرتبوو كە بە توندی لێی دەدا. من بەلگەم بۆ ترسەكەم هەبوو. هەستم كرد سەعاتیکە تەواوی رۆحی ئەوێم ئاوەژوو كردووێ. چەند زیاتر قەناعەتم بەمە پەیدا دەكرد، بە هەمان ئەندازە دەمویست چەند بكریت خیراتر بە ئامانجەكەم بگەم. ئەم یارییە، بەلێ ئەم یارییە، بەرەو لای خۆی بەكیشی دەكردم و فریوی دەدام... بێگومان ئەمە تەنیا یاری نەبوو. دەمزانی زۆر بە ناسروشتی و توند قسەم كردووێ. قسەیی ناو كتیبیانە وەك خۆی دەیوت،

به لّام نه مده توانی به جوریکی تری بلّیم، لی دهمزانی ئەمه هوی
 په شیوی و شیرزهی من نییه. به لّی چاک دهمزانی له ئەنجامدا
 سهرده کهوم. ئەم دهربرینی "وهک کتیبه" مه بهسته که به لاریدا
 ده بات. لی دوا ی ئەوهی له پریکدا گه یشتبوومه دوا قوناغ، واتا
 کاریگه ریه کی راسته وخۆ، دوو چاری وه حشته بووم. نا، هیچ
 کاتیک و له هیچ چرکه ساتیکدا، تووشی دوو لّی و په شیمانی
 وانه بووم. لیزا دهموچاوی به سه رینه که وه قرساندبوو، به
 ههردوو دهستی شی گوشاری خستبووه سه ر. له شه ناسکه که ی
 به ته وای که تبوو له رزین. له که سیکی ده کرد فی لی هاتیت.
 به جوریک هه نسکی هه لده دا، که ده یویست رای بگریت نزیک
 بوو بخنکیت و سنگ و گهرووی بدریت. تا له ناکاویکدا هاوار و
 گریان و شیوه نیکی سه ختی ده ست پی کرد. زیاتر دهموچاوی
 به سه رینه که وه قرساندبوو. چه زی نه ده کرد که س، هیچ
 بوونه وه ریکی زیندوو، چاوی به دامای و فرمیسه که ی
 بکه ویت. گازی له سه رینه که ده گرت، له ئەنجامی گازگرتنی
 ده ستیدا خوینی لی ده چۆرا، پاشان په نجه کانی به ناو قۆه
 ئالۆزه که یدا کرد و هه ولی دا ری له هه نسکه کانی بگریت و
 خه ریک بوو بخنکیت. ویستم شتیک بلّیم، تکای ئاسووده یی و
 بیده نگیی لی بکه م، به لّام زانیم ناتوانم ئەو کاره بکه م. له پری
 ههستم به سه رمایه کی زۆر کرد. له تهخته خه وه که هاتمه
 خواره وه و به په له که وتمه کو کردنه وه ی جلوبه رگه که م.
 ژوو ره که گه لیک تاریک بوو. له گه ل خیرا کردنه که یشما
 نه متوانی زوو شقارته یه ک بدۆزمه وه. تا له دوا ییدا په یدام کرد.
 مؤمیکی نیوه سووتاو له پال هه مان چراوگی سه رمیژه که
 دانرا بوو. هیشتا دنکه شقارته که م به ته وای نه گه یاندبووه به ر
 مؤمه که، لیزا به شله ژاوی له جیگه که ی هه ستا و له سه ر

که ناری تهختی نووستنه که دانیشت. دهموچاوی زور سهریر
داگه رابوو. زهردهخه نه یه کی نیمچه شیتانه ی له سهر لئو بوو.
وهک شیت لئی دهر وانیم. له پالیدا دانیشتم و دستیم خسته ناو
دستمه وه. هاته وه سهرخوی و پالی پیوه دام. وا بزائم
دهویست له ئامیزیم بگریت، کهچی ههر له و کاته دا خوی
کیشایه دواوه و نهیویرا ئه وه بکات. پاشان سهری داخست و
من دستم به قسان کرده وه:

- لیزا، هاوری ئازیز، من ته نیا ویستم... بمبووره!
دهستمی له نیو په نجه کانیدا ئه وهنده توند گوشی، زانیم ئیدی
قسه کردنی من زور نابه جییه، بیده نگ بووم.
- ئه مه ناو نیشانی ماله که مه، لیزا، وهره بو لام.
له سهرخو، به لام به پیدایه وه، له کاتیکدا چاوی له
زهوییه که بریبوو، وتی:

- دیم...

- ئیتر ده بیت من برؤم، خوات له گهل، به ئومیدی دیدار.
ههستم، ئه ویش له سهرخو ههستا: زیاد له جاران رهنگی
سوور داگه را. خوی کوکرده وه و سهرپوشه که ی که به سهر
کورسییه که وه بوو، هه لگرت و دوو لای به ژیر چه ناگه یه وه
گری دا، هینشتا زهردهخه نه سهره که ی ههر له سهر لئو بوو،
پوویشی گه شابوو وه. پاشان به نیگایه کی ناموه ته ماشای
کردم. ئه مه م پئی خووش نه بوو. که وتمه په له تا زووتر له وی
برؤم و خوم ئاودیو بکه م. وتی:

- راوهسته!

هه ردوو کمان گه یشتبووینه به ردهم دهرگای ژووره که. به
حه یا و شهرمه وه قولی گرتم و به ره و لای خوی رایکیشام.
مؤمه که ی هه لگرت، خسته یه سهر زهوییه که و گه رایه وه.

له وده چوو بيه ویت شتيکم پيشان بدات. که وه ستاندمی، دیسان سوور داگه را، چاوی ددره وشایه وه و زهرده خنه ی له سر لئو بوو. چیی گره که؟ له خووه که وتمه چاوه روانی. له پرا گه رایه وه و به داوی لیبور دنه وه لئی روانیم. هه رگیز ئه وه دهموچاوه، دهموچاوه که ی دوینیشه وه نه بوو. ئه وه دهموچاوه ی نیگایه کی هیرشاوی و رقاوی و به دگومانی و مؤره که ری تیا بوو، گو رابوو به نیگایه کی نه رم و نیان و پر له خوژگه و متمانه و سوژ و خو شه ویستی. ریک وه ک نیگای مندالیک که داوی شتیک له که سیکی زور خو شه ویستی خو ی بکات. چاوی وه ک رهنگی شین ددره وشایه وه. دوو چاوی روون و بیگه رد و شکومه ند. دوو چاو که له خو شه ویستی، یان له نه فرته تیده گه یشتن و ده یانتوانی دهریان بېرن. بی هیچ روونکر دنه وه یه ک، وه ک ئه وه ی من به دانایی و زانایی خو م له سه رووی ئه وه وه بم، شتم بو روون بکه نه وه و خو م له هه موو شتیک تییگه م، نامه یه کی دایه دهستم. رووی هه م له لووتبه رزی و خو شحالی و هه م له خو شه ویستیدا، وه ک دهموچاوی مندال ددره وشایه وه. نامه که م کرده وه. خویندکاریکی پزیشکی، یان که سیکی له و بابه ته نامه که ی نووسیوو. به وشه ی زور جوان و دلوقانی و خو شه ویستی رازابوو وه. به شیوه یه کی گه لیک هیژایانه مه به سه ته که ی خو ی تیا دهر بېبوو. تا راده یه ک ناوه روکی نامه که م له بیر چوو، به لام له بیرمه هه سه ته پاک و راسته قینه که ی نووسه ر له شیوازیکی تا راده یه ک ئالوز و به پیچوپه نادا ته واو دیار بوو. نه ده کرا ئه و قسانه دوو روویان تیا بیت. که له خویندنه وه ی بوومه وه، نیگام به ر نیگا گه رم و کونجکولییه که ی که وت، که وه ک مندالیکي ئاراملیراو ته ماشای ده کردم. چاوی تیبریوو م

و به کول و دلّوه چاوه ریم بوو بزانتیت چی ده لیم. به کورتی و که مته رخه مییه وه - له هه مان کاتدا به متمانه و له خۆباییبوونه وه - وتی له ئاهه نگیکی سه مای شه وانهی خیزانیدا ئه و کورپی دیوه. کورپه که له خیزانگیکی فره خاسه. خیزانه که هی له بارهی ئه م و هه روه ها له به سه ره اته که یشی هیچ نازانن، چونکه ئه م تازه هاتووته ئیره و هیشتا بۆ مانه وه بریاری ته وای نه داوه. به پیچه وانه وه، بیگومان لیره نامینیتته وه و ده روات. هه ر ئه وه نده ی قه رزه که بداته وه، ئیتر لیره نامینیتت. وتی: ئه و شه وه ئه م خوینکاره یش له وئ بوو. لیزا به دریزایی ئه و شه وه سه مای له گه لدا کردووه و پیکه وه دواون. له قسه کانیاندا ده رکه وتووه که لاوه که له "رینگه" له دایک بووه، به مندالی ئه م دوانه یه کتریان ناسیوه و گه مه یان پیکه وه کردووه. لی سالانیک به سه ر ئه و هدا تیپه ریوه. ته نانه ت باوک و دایکی لیزا لاوه ریگاییه که ده ناسن. به لام له بارهی کاری ئیستای لیزاوه، به هیچ جوړیک کورپه که هیچی لی نازانتیت، ته نانه ت گومانیشی نییه. دوا ی ئه وه... پوژی دوا ی شه وی سه ما کردنه که، سی پوژ له مه و به ر، به هوی هاو پییه کی لیزاوه، واتا ئه و که سه ی له گه لیدا هاتووته ئه م ماله، خویندکاره ریگهییه که ئه م نامه یه ی به ودا بۆ لیزا نار دووه. پاشان، چاکه، شته کان پوویان دا.

دوا ی ئه وه ی قسه کانی ته و او کرد، چاوه دره وشاوه کانی به که میک شه رمه وه له سه ر هه لگرتم و له زه و بییه که ی بری. ئه م کچه به دبخته نامه عاشقانه که ی ئه و خویندکاره ی وه ک گه نجینه یه ک پاراستووه و هه لیگرتووه. به و ئومیده زوره ی که من نه پووم و له وه ئاگادار بم که یه کیک ویستوویه تی به ریگهییه کی راست و شه رافه تمه ندانه وه خو شه ویستی خوی بۆ

دهربخات و به ریزه وه له گهلیدا بدوئیت. من دهزانم
 چاره نووسی ئه و نامه بیناکامه له وه زیاتر نییه که بۆ هه میسه
 له چه کمه جهی ئه و کچه دا زیندانی بیت. نامه که چه ده لیت؟ من
 قه ناعه تی ته و او م هه یه که ئه و نامه یه وه ک گهنجینه یه ک تا ئه و
 له ژياندا مابیت، ده پیاریزیت، وه ک ئه وه ی مایه ی شانازی و
 پاکژی خوی بیت. له چرکه ساتگه لیکدا، له و کاتانه دا که
 په شیمانی دایده گریت، له پریکدا نامه که ی بیرده که ویته وه و
 پیشانی که سیکه وه ک منی ده دات. بۆ ئه وه ی غرووره
 روشا وه که ی قابل بکات و ریز و متمانه له به رچاوی ئه و دا بۆ
 خوی بگیریته وه. ئیتر وشه یه کم نه وت، ده ستیم گوشه ی و هاته مه
 دهره وه. کلو کلو به فره درشت و ته ره که ده باری. تا راده ی
 مه رگ شه که ت و شه مزو بووم. پرزه بر او و گومان و دوودلی
 له جووله ی خستبووم، لئ له گه ل ئه مه یشدا، دوا ی ئه و هه موو
 گومان و دوودلییه، تروسکه یه کی هه قیقه ت به رچاوم ده که وت.
 هه قیقه تیکه نه فره تی.

ماوهیه کی زوری برد تا توانیم خۆم قایل بکەم. سەرئەنجام قایل بووم بە ناسینی ھەقیقەت. بەیانیی رۆژی دواتر، پاش خەونیکی کەم و قوول، کە لە خەو ھەستام تەواوی رۆوداوەکانی رۆژی پێشترم ھینایەو ھەوادا. زۆر سەرسام بووم لەو "سۆزدارییەتی" خۆم بەرانبەر بە لیزا، ھەرودھا لە ھەموو ئەو "شیتایەتیەتی" دوینی" کردبووم. بە دلتەنگی و تورپەییەو ھەبیرم دەکردەو. چۆن رۆق و پەشویییەکی ژانە بەرکی پیاو دەگریت! تف. باشە بۆ ناوینشانى مالا کەم دایە؟ ئەو ئەگەر ھات، چۆن؟ باشە با بیت. ئەمەیش کە وتم دیسان دوور بوو لەو ھەقیقەتەو ھەباسم کرد، کەواتە گرنگ نییە. گرنگ ئەو ھەو ھەو تا زوو ناو و ئابرووی خۆم لای سۆرکوف و سیمولوف بپاریزم. ئەمەیان شتی سەرەکییە. ئەو بەیانییە بە ھۆی سەرقالیی زوری کارەو ھەبلیزام لە یاد کرد. دەبوو پێش ھەر شتیک ئەو پارەیی لە سیمۆنوف قەرز کردبوو، بیدەمەو، بەلام بەگومان بووم لەسەر گرتنی ئەو شتە بپاریم دابوو. دەمویست پانزە رۆبیل لە ئانتون ئانتونیچ قەرز بکەم. خۆشەختانە ئەو بەیانییە ئانتون ساز و کەیفخۆش بوو. داواکەمی بی ھیچ برۆبیانوویەکی قبوول کرد. دەست و دلە کراوەکەمی بە جۆریک دلخۆشیان کردم لە کاتی واژووکردنی چەکی قەرزەکەدا بەبی ئەو ھەب چ پرسیاریکم لى بکات، باسی

ئەو ھەم بۆ کرد کہ دوینی بۆ بەریکردنی ھاورپنیە کمان لە ھۆتیل پاریس ئاھەنگیکمان سازکرد.

- بەلێ، ھەز دەکەم پیت بلیم ئەو کەسە ھاورپنی دیرینی مندالیم بوو، دەزانیت، کەسیکی زۆر زرنگ و جوامیرە. لە کاری خۆی و کاری تریشدا گەلیک بەتوانا و دەسترنەگینە. لە خیزانیکێ تا بلێی خانەدان و میھرەبان و ھۆشیارە. خۆشەویستە و پەيوەندیی لەگەڵ ژندا زۆرە. باشە! ھەلبەت دەزانیت ھەمیشە دوو دەرزن خەلکی سەرسەریی لایە و ھەرچییەکی بویت بۆی دەکەن.

قەسەکانم زۆر بە سادەیی و ڕەوان دەکرد و ئەویش گویی گرتبوو. دواى ئەو ھى گەرامەو ھى بۆ مالمەو، یە کسەر لە پشت میزە کە مەو ھە دانیشتم و نامە یە کم بۆ سیمۆئۆف نووسی. ئیستایش کە بیر لە شیوازی نووسینی ئەو نامە پیاوانە و والایە دەکە مەو، دلم خۆش دەبیت و پتدە کەنم. لیزانانە و بە ئەدەبەو ھە نووسی بووم. جگە لە مانە، یە ک وشە ی زیادم بە کار نە ھینابوو. ڕوونکردنە و ھە کانم بۆ ئەو ھە بوون کە تەواوی لۆمە و گلەییە کانم خستبوو ھە ستۆی خۆم. لە ھە مان کاتیشدا پاکانەم بۆ خۆم دەکرد (بۆ نمونە بەم ڕستە یە "ئەگەر بتوانم خۆی لئ بپە ڕینمەو") بۆم ڕوون کردبوو ھەو لە گەل یە کە م پیکدا کە پیش ھاتنی ئەوان لە ھۆتیلە کە خواردبوو مەو، ئیتر من مەست بوو بووم و ئە قلم لە دەست دابوو. ھۆکە ییشی ئەو ھە بوو من لە سەر خواردنەو ھە ھاتووم. لە راستیدا، داوا ی لیبوردنم تەنیا لە سیمۆئۆف کردبوو. لە کۆتایی نامە کە دا ئەو ھیشم نووسی بوو کە من زۆر سوپاسی ئەو دەکەم و ھیوادارم ئەم داوا یە م بە برادە رانی تریش بگە یە نیت، بە تاییبە تی بە سۆرکۆف کە وا بزنام (چونکہ ناتوانم ھە موو ئەو شتانە ی دوینی ڕوویان

دا به چاکی وهبیر خۆم بهینمهوه) دلم رهنجاندووه. ئەوهیشم نووسی ئەگەر ئازاری زۆری سهرم نهبوایه، خۆم دههاتمه خزمهتی ههریهکیکیان و داوای لیبوردنم لی دهکردن. بهراستی لهو پیشهاته تهریق دهبمهوه. لهم نامهیهدا، بهتایبهتی له زمانه "نهرم و نیانهکهی" که تا رادهیهک لایهنیکی بیناکانهی لهخۆ گرتبوو، چیژم وهردهگرت (ههلبهت بیناکییهکی پهسهند و ماقوول، نهک بازاربیانه) بیناکییهک که به شیوازیکی تایبهتی نووسیبوووم و به بهلگهیهکی چاک پیتم وتبوون که تا رادهیهک "چیرۆکهکهی دوینی"م فهرامۆش کردووه. نهک ئەو بهرێزانه وا بزائن، ئەو پیشهاته به تهواوی منی خستوووه و لهناویبیردووم. بهو مانایهیی من رووداوکهکم وهک کهسیکی هیژا و بهشهرهف وهرگرتوووه. کاتیکی جاریکی دی نامهکهم خویندووه، به خۆم وت:

- بروانه... چ گالتهجارپییهک له پشت ئەم وتانهوه ههیه! شتیکه هیچ یهکیک لهو یاریکهره خۆبهخانهدانزانانه ناتوانن لاسایی بکهنهوه، ئەمهیش لهوهوه هاتوووه که من کهسیکی به پهروهرده و رووناکیبیرم. ئەگەر کهسانی دی له جیگهیی من بوونایه، نهیاندهزانی چۆن خۆیان لهم تهنگزهیه رزگار بکهن. له کاتیکی ئیستا من له دۆخیکی باشدام و بهلکو له جارن چاکترم، ئەمه ههمووی لهبهر ئەوهیه که من "پیاویکی پهروهردهکراو و رووناکیبیری ئەم سهردهمه" کئی دهزانیت، رهنگه ههموو رووداوکهکی دوینی به هۆی مهیخواردنهوهوه بووبیت. ها!... بۆ ئەوهی ههقیقهت نهشاریتهوه، دهبیت بلیم که ئەم قسهیه هیچ راستیی تیا نییه، چونکه لهنیوان سهعات پینج و شهشدا که چاوهروانیان بووم، من ههر عهرهقم نهخواردبووه. بهلام له نامهکهی سیمۆنۆفدا وام نووسی. درۆ

دیت بۆ لام؟ سەیربوو کە لە ھەموو ئەو ڕووداو و بەسەرھاتە سەیروسەمەرانی دوینی، ئەوەی لیزا زیاتر نیکەران و بێتاقەتی دەکردم، بەلام خۆشەختانە تا شەوی داھاتوو لە بێر خۆم بردەو، وانا ھەموویم نایە خانەیی لەبیرچوونەو و تقم تیکردن و تەواو.

ئەو نامەیی بۆ سیمۆنۆفم نووسیوو، تەواو دڵنای کردبووم، بەلام نەمدەتوانی واز لە بەسەرھاتەکەیی لیزا بھێتم، لەمیان دڵنیا نەبووم. نا، بێرکردنەو لە لیزا ئازاری دەدام. یەکەم جار بەتەمای ئەمە نەبووم، لی وای لی ھات. بەردەوام بێرم لی دەکردەو. ئەگەر بێت چی ڕوو دەدات؟ جا با بێت، چییە؟ ھا! لی ئەگەر بزانیت چۆن دەژیم، ئای خودایە! تا دوینی لە بەرچاویدا قارەمان بووم، ئەی ئەمڕۆ! بە ھەر حال، گەلیک قیزەونە ئاوا من بەم سووکی و وێرانییەو بێنیت. ئەم مالاھیی من لە مالی سواکەر دەچیت! دوینی بەم جە نابووتانەو چووم بۆ ھۆتیل پاریس، ئەمڕۆیش... ئەم قەنەفە کۆن و شکاوانەیی ھەموو لایەکی ھەلتەکیو و دارزاو. بیجامە دراوەکەیشم کە دوگمەیی پێو نەماو و پشیتنەکەیی لە کەلک کەوتوو. لیزا ھەموو ئەمانە دەبێنیت، ئاپۆلۆنیش دەبێنیت. بیگومان ئاپۆلۆن بێئەدەبانە لەگەلیدا دەجوولیتەو. ئەم زەلامە وەحشییە بۆ ئەوەی توورەم بکات قسەیی قوری پێ دەلێت. خۆیشم: دیارە وەک ھەمیشە دەشلەژیم، بۆ نمونە بە داوینی بیجامەکەم دەموچاوم دەشارمەو، لەوانەیی پێشکەنم... درۆ دەکەم. تف لەم ھەموو سووکی و رسواییە! سووک و رسوایی گەورە ئەمە نییە، بەلکو لەو پێس و قیزەونتر ھەیی، بەلێ، قیزەونتر ھەیی: دیسانەو، دەبیت دیسانەو لە پشت دەمامکی فیل و درۆ و دووڕوییەو خۆم بشارمەو...

که گه‌یستمه ئەم دوا بریاره، تەریقبوو مەوه. بە خۆم وت: ئەم درۆ و فرۆفیلە بۆ؟ کام فرۆفیل؟ من دوینی زۆر بە راستگۆییەوه قسەم لەگەڵ کرد. بە چاکی هەموویم لە بیرە. هەستیکی پاکی بیزتووش و راستگۆیانە ئەو قسانە ی پێ کردم. دەموست و یژدانی ئەو ژنە بە هەستیکی جوان ئاگادار بکە مەوه... ئەگەر گریا، چاکە، گریان هەتوانی ئازارەکانیەتی... لی نەمدەتوانی بەم خەیاڵاتانەوه ئاسوودە بم.

بە درێژایی شەو، دوا ی گەرانەوهم بۆ ماله‌وه، لەدوا ی سەعات نۆوه، واتا ئەو سەعاتە ی زۆر دوور بوو لیزا بیت بۆ لام، بەردەوام دەهاتە پیش چاوم و دەمبینی. هەر بەو جۆرە دەمبینی، وەک ئەو کاتە ی لەپڕیکدا شقارتەکەم لی دا و ژوورەکە تەواو پووناک بووه‌وه. دەموچاوه تیک قوپاو و چاوه ماندووەکانی، ئەو زەردەخەنە بیگیانە ی ئەوسا لەسەر لیوی بوو. هەموو ئەمانەم لە بەرچاو بوو. ئەوسا نەمدەزانی که دوا ی پانزە سال، بەلی، دوا ی پانزە سال، هەمان ئەو دەموچاوه ناجۆر و ئەو زەردەخەنە دروستکراو و بیپاساوه ی وەبیر خۆم دینمەوه.

پۆژی دوا یی، دیسان ئامادەبووم رابووردووگەلیک بە بیمانا دابنیم و هەموو ئەوه ی پووی دابوو بە بەرئەنجامی توورەبوونیکی کاتی بزانی. نەک هەر ئەوه‌نده، بەلکو زیاده‌پۆیم تیا کردبوو. من بەردەوام ئەم خالە لاوازم تیا بووه. هەندیک جار لیی دەترسام: من هەمیشە بیرم لەوه دەکرده‌وه که بەردەوام لە کارەکاندا زیاده‌پۆیی دەکەم. ئەمە چاره‌نووسی منە. بەمەیشه‌وه، دوا بیرۆکە ی من ئەوه بوو که "لەگەڵ هەموو ئەمانەیشدا لیزا هەر دیت" لە کوتایی گشت بیر و خەیاڵەکاندا ئەم رستەیه دووبارە دەبووه‌وه. نەمدەزانی چی بکەم، ئەمە

ته‌او نائارامی کردبووم. له ژووره‌که‌مدا ده‌هاتم و ده‌چووم و هاوارم ده‌کرد: "دیت، هر دیت!" ئەمه نه‌ریتی شاعیرانه و هه‌سته رۆمانتیکه نه‌فره‌تییه‌کانی رۆحی پاکه‌کانه. هه‌موو ئەو که‌سانه وان. ئاه له‌م لاوازییه! ئاه له‌م که‌مژهبی و کورتبیینیه‌ی ئەوانه‌ی پینان ده‌لین دلپاک! ئای خودایه، بۆ شتیک ماوه ده‌رک نه‌کریت؟ چۆن ده‌بیت من تیی نه‌گه‌م؟. لیره‌دا زمانم ده‌یگرت و زیاتر خه‌یال په‌رت و شپه‌زه ده‌بووم. دوا‌ی چرکه‌ساتیک بیرم له‌وه کرده‌وه ده‌متوانی به‌چه‌ند واژه‌یه‌ک سه‌رنجی رابکیشم. به‌هه‌ندیک ر‌وونکردنه‌وه و نمونه‌هینانه‌وه کاره‌که به‌ئاسانی ده‌کرا. تازه، به‌هیچ جوړیک قسه و بۆچوونه‌کانم راست و دروست ده‌رناچن، چونکه زیاتر به‌لایه‌نی ئەده‌بی و خه‌یالیدا ده‌چوو. بۆ ئەوه بوو که ژیا‌نی مرۆفیک ته‌اوو بگوریت به‌ژیا‌نی من. به‌لئ، به‌لئ، لایه‌تی و جوانی، خۆشباوه‌ری، وه‌ک ده‌لین زه‌وییه‌کی به‌پیتی هه‌شتا نه‌کیلراو به‌ره‌میکی وا ده‌خاته‌وه. بیریکی تریشم کرده‌وه: خۆم برۆم بۆ لای و هه‌موو شتیکی بۆ باس بکه‌م، داوایشی لئ بکه‌م نه‌یه‌ت بۆ لام. که ئەمه‌م که‌وته دل‌ه‌وه، تووشی در‌دۆنگیه‌ک هاتم، ئەگه‌ر ئەو لیزا نه‌فره‌تلیکراوه لام بوا‌یه، ده‌که‌وته‌م جوینپیدان و کوتانی، تفم لئ ده‌کرد و فریم ده‌دایه ده‌ره‌وه.

رۆژی دووه‌میشم هه‌ر به‌و ناخۆشیه‌ به‌سه‌ربرد. رۆژیکی تر و رۆژانی تریش... ئەو هه‌ر نه‌هات. که‌میک هه‌تور بووبوومه‌وه، کاتیک بوو به‌سه‌عات نۆی دوا‌ینیوه‌رۆ، ورده‌ورده خه‌یالات ده‌ستی پی کرده‌وه... خه‌یاله‌کان زۆر خراب نه‌بوون، ته‌نانه‌ت گه‌لیک ئاقلا‌نه‌یش بوون، بۆ نمونه له‌ریی په‌یوه‌ندیی به‌رده‌وامم به‌لیزاوه بتوانم ر‌زگاری بکه‌م،

پئی بلیم دیدهنیم بکات. له کاتی پئیوستدا رینمایی و پورهدهی بکه. تا ئه شوینهی ههست بکه وابهسته و زور خوشی دهویم. لی من وای دهربخه که له ههستی ئه و بیئاگام. جا بۆ وای دهربخه؟ خویشم نه مدهزانی، بهلام دهبوو واکه. له وانهیه ته نیا بۆ جوانی و چیرۆکی زیاتری رووداوکه بیت. تا ئه و ساته رۆژیک وهک خوی جوانی، له هه لچوونیکه گه لیک سهختیدا، ههستیت و به شله ژاوی و پارانه وه وه بکه ویت به سهر پیمدا و بلیت تو فریاد رهی من بوویت. من تو له هه موو که سیکه تری ئه م دنیا به خوشتر دهویت. من سه رسام بم و پئی بلیم... لیزا، به راستی تو بروا ده کهیت که من ههستم به خوشه و یستی تو نه کردوه؟ من له هه موو شتیک گه یشتبووم، بهلام نه مده توانی به کهم ههنگاوی خوشه و یستیت بۆ لا بنیم، چونکه به جوریک رۆچوو بوومه بوونی تووه، دهترسام له رووی وه فاوه به ئهرکی خۆتی بزانیته خوشت بویم، یان ههستیک له خۆندا دروست بکهیت که له واقعدا هیه من نییه. من ئه وه م نه دهو یست، چونکه ئه مه جوره دیکتاتوریه تیکی رۆحیه... جوانییش نییه...

لیزه دا خه یالم له بالگر تندا بوو. خۆم دابوو دهست خه یالاتیکی گه لیک جوان و بیوینهی ئه و رووپایانهی له شیوهی جورج ساند¹. خه ونه کانیشم به م شیوهیه به رده وام بوون: لی، لیزا تو هیه منیت، خه ون و هزه کانمیت، تو پاکژ و جوانیت، تو هاوسه ره میهره بان و خاسه کهی منیت. وه ره بۆ ماله کهم، ئازا و بویرانه، تو ئازاد و سه رفرازیت، ژیان له مه و دوا دهست پئی دهکات، ده رۆین بۆ هه نده ران و... شتی تریش.

¹ ناویکی خوازاوی ژنه شاعیریکی فه رهنسای به ناوبانگه، که عاشقی شوپانی موزیکزان بوو.

به کورتی شهرمم به خۆم دههات، گالتهم به خۆم دهکرد. پاشان بۆ ئەوەی دلخۆشیی خۆم بدمهوه و ئاسووده بم، بیرم کردهوه: هەرگیز رێگهی چوونه دهرهوهی پێ نادهن. تهنانهت لهوانهیه بۆ گهڕانیش نههیلیم زۆر برواته دهرهوه. شهوانه ئەوه هەر هیچ... بهلام خۆی دهیگوت به تهواوی نیشتهجیی ئەوی نییه و زۆریش لهژێر دهمهلاتی خاوهن مالهکهدا نییه. ههشتا مافه رهواکانی خۆی لهدهست نهداوه و ملکهچیان نابیت. واتا، ها، نهفرهت له شهیتان! کهواته دیت! کهواته هەر دیت.

باش بوو لهو کاتهدا، ئاپۆلۆن بهو شهڕهنگیزییه ههمیشهیییه کهمیگ ئەوی له بیر بردمهوه. بهراستی ئەم پیاوه ئارامی لێ بریوم. ئەم کابرایه پهتایهکه بۆ خۆی، رقیکی خوداوهندهوه و بهتاییهتی رهوانهیی لای من کراوه. سالانیکه ههریهکهمان ههولێ ئەوهیهتی بهسهر ئەوی تردا زال بیت و ویستی خۆی بهسهریدا بسهپینیت. من ههمیشه نهفرتم لێ کردوه. خودایه، چهند رقم لێ بوو! بروا ناکهم تا ئیستا بوونهوهریک بووبیت وهک ئەو، بهتاییهتی له ههندیک چرکهساتدا، ئەمهنده رق و نهفرهتی منی له خۆی ورووژاندیت. تا رادهیهک لیکهوتوو. کهمیک درێژه و ههندیک جاریش بهرگدروویهتی دهکات. ئەوهی تاههتاههتایه به شارهوهیی دهمینیتهوه ئەوهیه که ئەم پیاوه بۆ رقی له منه و سووکایهتی زۆرم پێ دهکات! لهخۆباییبوونیکه سهیر که پیم قبول نهدهکرا. له سهروهه تا خوارهوه پیامدا ههلیدهروانی، بۆ خهلکی تریش هەر وا بوو. تهنیا بینینیکه بیجمی ئەو کابرایه، برۆ و مژۆله سپیهکانی، قژه لووسهکهی که بهرهو سهروهه داهێنرابوو. ئەو تاله قژانهی کهوتبوونه ناوچاوانی و به زهیتی ههرزان چهوری کردبوو. دهمه گیرهکهی به لیوه دهرپهڕیو و

چاله‌کانی ده‌وروبه‌ریه‌وه، که ریک له پیتی ۷ ده‌چوو. ته‌نیا ته‌ماشاکردنیکی ئەم بیچمه - به‌پیزان ئەمه به‌راستی ده‌لیم به‌س بوو بۆ ئەوهی به‌رانبه‌رتان بوونه‌وه‌ریک ببینن که به‌دریژایی ته‌مه‌نی ته‌نانه‌ت جاریکیش گومانی له‌ خۆی نه‌کردوو. به‌ لای خۆیه‌وه‌ مروفتیک بوو به‌ ته‌واوی مانا به‌ئاگا و به‌رزه‌فر، هیند به‌ئاگا و به‌رزه‌فر که له‌ ته‌مه‌ندا که‌سی تری وام نه‌دیوه. ئەم گایه‌ هیند خۆپه‌رست بوو، خۆی به‌ ئەسکه‌نده‌ری مه‌کدونی نه‌ده‌گۆرییه‌وه. عاشقی دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی بوو. نینووکه‌ پۆخله‌کانی خۆی خۆش ده‌ویست! وا بوو، ته‌واو شه‌یدای خۆی بوو. ده‌تتوانی له‌ سه‌ری لووتیه‌وه به‌ روونی ئەمه‌ ببینیت. له‌گه‌ڵ مندا به‌رده‌وام ره‌فتاری سته‌مکارانه‌ی هه‌بوو. به‌ ده‌گه‌من له‌گه‌لمدا ده‌دا. به‌ جوړیک له‌گه‌ڵ مندا مامه‌له‌یه‌کی سته‌مکارانه‌ و گالته‌جارانه‌ی ده‌کرد، خه‌ریک بوو شیت بم. ئەرکه‌کانی هیند به‌ روویه‌کی ترشاو و ناخۆشه‌وه‌ به‌جی ده‌هینا وه‌ک ئەوه‌ وا بوو گه‌وره‌ترین خیرم پێ بکات. هه‌ندیک جار هه‌ر ده‌ستی له‌ هه‌یچ نه‌ده‌دا، هه‌رگیز کاره‌کانی منی به‌ ئەرکی خۆی نه‌ده‌زانی. منی به‌ گه‌وجترین که‌سی دنیا داده‌نا. وای ده‌زانی ئەو منی لای خۆی راگرتوو. من مانگی هه‌وت رۆبلم ده‌دایه‌، ئیتر هه‌یچ گومانی له‌وه‌ نه‌بوو که‌ ئەو هه‌وت رۆبله‌ ته‌نیا بۆ ئەوه‌یه‌ به‌ میه‌ره‌بانیه‌ی خۆی لام بمینیته‌وه‌ و (هه‌یچ کاریک نه‌کات) من زۆر بیگومانم که‌ رۆژی قیامه‌ت خوا له‌ گه‌لیک له‌ گوناهه‌کانم خۆش ده‌بیت، چونکه‌ له‌گه‌ڵ ئەو کابرایه‌دا هه‌لمکردوو. هه‌ندیک جار ئەوه‌نده‌ی لی بیزار ده‌بووم، له‌شم ده‌که‌وته‌ له‌رزین. به‌تایبه‌تی خۆشیم له‌ قسه‌کردنی نه‌ده‌هات. که‌میک زماندریژیشی ده‌کرد. له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌ندیک له‌ پیته‌کانی وه‌ک "س" و "ز" درێژ ده‌کردوه‌ که‌ من

زورم لا ناخوش بوو. پیدهچوو بهم کهم و کاسیهی خویشی
 قایل بیت و شانازی پیوه بکات. وای دادنا ئه و جوره
 قسهکردنه پیگه و وبقاریکی تاییهتیی پی دهبهخشیت. لهسهرخو
 و به کیشهوه ددوا. له کاتی قسهکردنا دهستی دنایه پشت
 سهری و راست له زهویی دهروانی. شهوانه له ژووره
 بچکولهکهیدا، که دیواریکی باریک له ژوورهکهی منی
 جیادهکردهوه به تهنیا ئینجیلی دهخویند. له بیستنی دهنگی
 ئهوهنده وهرز دهبووم ههستم دهکرد دهبیت بو ئهमे داوای
 بهخشین له خوا بکه. گهلیک هزی لی بوو ههموو شهویک
 به ههمان ئهوه دهنکه یهک تونی و بیزارکه و لهسهرخویه، که
 هندیک جار ئاوازیکی تیدهخست، ئینجیل بخوینیتهوه. ریگ
 لهوهدهچوو بهسهر تابوتیکهوه دانیشیتیت و ئینجیل بو مردوو
 بخوینیتهوه. ئهوه شهوهیش بووبوو به ئینجیلخوین و
 شهوخوینیی بو مردوو دهکرد. کهس نازانیت بو له نیوهشهوا
 دهکهوته راوهمشک و لهناوی دهربدن. بویاخی پیلاوی دهکرد.
 دهیکرده ههراوزهنا و کهچی نهمدهتوانی بیکهमे دهرهوه.
 بوونی لهگهله بوونی مندا وهک دوو رهگهزی کیمیایی تیکهله به
 یهکتر بووبوون. جگه لهوه، ههرگیز نامادهنهبوو دستبهردارم
 بیت. منیش نهمدهتوانی له ناوهراستی شاردا خانوویهک بگرم
 که ههموو شتیکی تاییت. شوینهکهی ئیستم بچووک و تهریک
 بوو. جیاواز بوو له خانووه بهکریگیراوهکانی تر. ئهه ماله
 بووبوو به ههموو شتیکم، به هوئی مانهوه و به پیستی لهشم.
 دهخزانه ناوی تا خویم له چاوی خهلکی و تهواوی مروقایهتیی
 وهشارم. خوا خوئی دهرانیت بو پیم وا بوو ئاپالونیش تهواو
 وابهستهی ئهه مالهیه، ههر لهبهه ئهوهیشه که ههوت سالی
 ریگه نهمتوانیوه دهری بکه. مهحال بوو بتوانم کریی

مانگانەكەى سى پوژ دوابخەم. ئەگەر پىكەوتى بىكرادىيە، هيند بە تەنگى دەهينام نەمدەزانى بۇ كوى لە دەستى هەلبيم. ئەو پوژانە ئەمەندە رقم لە هەموو دنيا دەبوو، بىريارم دابوو بىيانوويەك بدۆزمەو و ئاپالون تەمى بكەم: دەموسيت دوو هەفتە كرىكەى دوابخەم. دەمىك بوو ئەم بىريارەم دابوو، لە دوو سال لەو دەبوو. تا بوى بسەلمىنم بوى نىيە خوى لە من بە گەورەتر بزائىت، لەو هيش تىبىكات كە "هەر كاتىك خۆم بمەوئىت" كرىكەى دەدەمى، نەك هەر كاتىك ئەو بىيەوئىت. بىريارم دابوو هەرگىز باسى پارەى لەگەلدا نەكەم. ئەمەندەيش پشتگوئىيى بخەم تا بەسەر فىز و لەخۆبايىيونەكەيدا زال بم و واى لى بكەم خوى داواى كرىكەم لى بكات. ئەوسا حەوت پوژل لە جزدانەكەم دەردەهينم و پىشانى دەدەم و دەلئىم: "ئەم پارەيه! بە توى نادەم، چونكە نامەوئىت بتدەمى، نامەوئىت... نامەوئىت، بۇ؟ بەكورتى، چونكە خۆم وام پى خوشە... چونكە ئەمە وىستى گەورەى خۆمە. لەبەر ئەوەى وەك پىويست خاوەن ريز و ئەدەب نىيە و كابرايەكى توورە و ترؤيە. ئەگەر ئەمجارە بە ريزەو دەواى مووچەكەى بكات، ئەوسا ئارام و نەرمتر دەبم لەگەلدا و حەوت پوژلەكەى دەدەمى. ئەگىنا دەبىت دوو هەفتەى ترىش چاوەرئى بىت، يان مانگىكى تر...

زور سەيره! چەند توورە دەبووم و رق ئەوكى دەگرتم، هيشتا هەر ئاپالون بەسەر مندا سەردەكەوت. لە چوار پوژ زياتر خۆم بۇ نەگىرا. ئەوەى هەميشە لەو جۆرە حالەتانەدا پوو دەدات، پوو دا. پىشترىش لەو بابەتە پوو دابوو. من چاك دەمزانى لە حالەتى وادا چ پەرچەكردار و رەفتارىكى دەبىت. لە وردەكارىيە رەوش و تاكتىكە ناھەموارەكانىم دەزانى. دەمزانى چى دەكات: يەكەم نىگايەكى توند و سەخت دەكات و

بۆ ماوهى چەند دەقىقەيەك لىم مۆر دەبىتەوہ. كاتىك ئەمە دەكات كە بمەوئىت لە مال بچمە دەرەوہ، يان تازە گەرابىتمەوہ، واتا لەو دوو حالەتەدا ئەو نىگا نازىزەيان بەرپىيان دەکردم، يان پىششوازى. منىش خۆم لە گىلى دەدا. وەك ئەوہى نە خۆيم دىبىت نە نىگای. ئەو سەرلەنوئى، بە ھىورى، بۆ ئەوہى جارىكى دى ئەزموونى بكات و ئازارم پى بگەيەنئىت، تەماشای دەکردم. زۆر لەسەرخۆ و كتوپر خۆى بە ژوورەكەمدا دەکرد. ئاسايى من لەو كاتانەدا پياسەم بەناو ژوورەكەمدا دەکرد، يان كتيم دەخويندەوہ. لای لاشىيانى دەرگاكە دەوہستا، دەستىكى بە پشتىوہ و ھەنگاويكى بۆ پىشەوہ دەنا و لىي دەروانىم. بەلام ئىدى ئەمجارەيان نىگاگەي نەك تەنيا سەخت و ناجۆر نەبوو، بەلكو تىكەلەيەك بوو لە ھەستىكى گالتهپىكردنیش. ئەگەر لەپرىكدا لىم بىرسىايە چىي دەوئىت و بۆ لەخۆوہ دىتە ژوورئى؟ ھىچ وەلامى نەدەدامەوہ. بەلكو ھەر لىي دەروانىم. پاشان لە كاتىكدا لىوى خۆى دەگەست، ھەستم بە مانايەكى تايبەتى دەکرد. ھەر لەو شوئىنەدا كە وەستابوو، دەسوورا و لەسەرخۆ لە ژوورەكەم دەچووہ دەرەوہ. دواى نزىكەى دوو سەعات، جارىكى تر دەرگای دەكردەوہ و دەرەكەوت. ھەندىك جار لەتاو توورەيى لىم نەدەپرسى چىي دەوئىت، بەلكو سەرم بەرز دەكردەوہ و بى ھىچ جوولەيەك لىم دەروانى. بۆ ماوہيەك تەماشای يەكترمان دەکرد. تا ديسانەوہ بە ھىورى بەرەو دوا دەگەرايەوہ و تا دوو سەعاتى تر نەدەھاتەوہ. بەلام ئەگەر ھەموو ئەمانە كارىگەرييان نەبوايە و منيان نەھىنايەتەوہ سەر خۆم، ئەوسا لەپرىكدا دەيكردە ئاھونالە. تەماشای دەکردم و ھەناسەى قوولئى ھەلدەكىشا. وەك ئەوہى بەو ھەناسە قوولانە پىم بلىت كە من چەند بىرەوشتەم. باشە، ديارە ئەمە بەوہ

کوتایى دیت که ئەو سەرکەوتوو و من تەواو شکستخواردووم. ئیتر خۆم پى نەدەگیرا، هاوارم بەسەردا دەکرد و جویتم پى دەدا. لى وەک ئەنجام هەموو ئەم کارانە لەسەر شتیک بوون، کە دەبوو ئەنجامى بەدم، پارەکەم پى دەدا.

لى ئەمجارەیان، کە ویستی وەک جارن "نیگا سەختە" کەیم تیبرییت، یەکسەر لەخۆو و لە کاتیکدا رق هەموو گیانمی خستبوو لەرزین، پەلاماریم دا. ئەمجارەیان خۆم هیند بیحالی و توورە بووم، پیویستی بەو نەدەکرد هیچ شتیکی ئەو بمجولینیت. کاتیک هەر بە بیدەنگی وەستابوو، دەستیکی نابوو کەمەری و ویستی بسووریت و بچیتە دەرەو، هاوارم لى کرد:

- پراوەستە، بگەرئ دواو، دەى... پیم وتیت دەى...
هیند رقم هەساتبوو لە تاوا گەراییەو. ماوەیەک بە سەرسامییەو تەماشای کردم و هیچی نەوت، بیدەنگییەکەى ئەوئەندەى تر شیتی کردم.

- تو خوت بە چی دەزانیت؟ بۆ لە خۆتەو دنیته ژوورئ؟
بۆ وا تەماشام دەکەیت؟ دەى وەلامم بەدەرەو بە بزائم...
بۆ ماوەى سى چرکە لیم پام، دیسان ویستی بپروات، گەیشتمە لای و هاوارم کرد:

- لە شوینی خۆتدا بوەستە! نەجولینیت! ها، ئاوا، دەى، ئیستا وەلامم بەدەرەو. بۆ هاتوویت بۆ ئیره و چیت دەویت؟
دواى چرکەساتیک بیدەنگی، بە هەمان راهاتنەکەى جارانیەو، هیدی هیدی، لە کاتیکدا کەمیک برۆکانی هەلەدەکشان و سەری بە لایەکی تردا دەخست، وتی:

- وتم به لکو کاریک یان فه رمانیکت هه بیئت، هه قمه بیرسم و
هه رچییه کت بوی جییه جیی بکه م.
زۆر سه رم له هه لسوکه وته ئارام و له سه رخوکه ی سوور
ما.

- ها جه لاد! وا نییه، خو م ده زانم بو هاتوویت، زالم،
ده زانیت مانگانه که ت دواکه وتوو، فیز و خو به زلزانیه که یشت
رینگه ت پئی نادات بیاریتته وه و داوای بکه یت، هاتوویت به م نیگا
که وجانه یه ته وه، له بهر نه دانی مانگانه که ت تۆله م لی بکه یته وه و
ئازارم بده یت، ته نانه ت تا قه جاریک بیرت له وه نه کردوو ته وه،
هه ی جه لاد، که ئه مه کاریکی گه وجانه یه! زۆریش گه وجانه،
گه وجه!

ویستی بروات و من نه مه یشت، هاوارم کرد:
- گوئی بگره! بروانه، ئه وه پاره که ت، ده بیینیت؟ ئه وه تا
لیزه دایه. چه که مه جه ی میزه که م راکیشا و پاره که م ده ره یتا:
- ئه مه چه وت رۆبله که یه، به لام ناتده می، ده ستی لی
ناخشینیت! هه ر لیزه دا ده مینیتته وه تا ئه و کاته ی به ریزه وه سه ر
نه وی ده که یت و دینیت بو لام و داوای لیبوردم لی ده که یت،
تیگه یشتی؟

به دلنیا ییه کی زۆر سه یره وه وه لامی دایه وه:

- هه رگیز شتی وا نابیت.

هاوارم لی هه ستا:

- ده بیئت، به شه ره فم هه ر ده بیئت بیئت!

وه ک هه ر گوئی له داد و هاواره که ی من نه بوو بیئت، وتی:

- بو داوای لیبوردم لی بکه م؟ تو به منت وت "جه لاد" من
ده توانم له سه ر ئه م سووکایه تیپیکردنه لای پۆلیس سکالات
له سه ر تو مار بکه م.

به روویدا ته قیمة وه:

- برۆ، هەر ئیستا برۆ بۆ لای پۆلیس، دهی، هەر ئیستا برۆ، گویت لیمه! تو جه لادیت! جه لاد، جه لاد.

ته ماشایه کی کردم و پاشان به ههنگاوی له سه رخۆ چووه دهروهه. که هاتمه وه سه رخۆم، بیرم کرده وه که "ئه گهر لیزان بوايه، هه رگیز ئه مه رووی نه ده دا" دوای چهند دهقیقه یه ک. له و کاته دا که ده مو یست سیمایه کی به ریز و جوامیرانه له خۆم بگرم و دلم توند لئی ده دا، چووم بۆ ژووره که ی ئاپۆلون، به هیوری و ئاماژه یه کی ماناداراوه وتم:

- ئاپۆلون، ههسته، دهی زوو برۆ بۆ لای ئه فسه ری پۆلیس. له کاتیکدا ئه م قسه یه م کرد، جگه له ئارامی، هه موو شتیکت له مندا ده بینی. ئه و له پشت میزه که یه وه دانیشتبوو، چاویلکه که ی هینابووه سه ر لووتی و خه ریکی شتدرووین بوو. که بن هیچ پیشه کییه ک گوئی له داواکارییه که م بوو، دایه پر مه ی پیکه نین.

- ههسته دهی! هەر ئیستا برۆ، دهی، ئه گینا ئوبالی خۆت له ئه ستوی خۆته!

به بی ئه وه ی سه ر به رزبکاته وه، ریک له و کاته دا که ده رزی پینوه ده کرد، له سه رخۆ و به هیوری وتی:

- شیت بوویت؟ کیت دیوه به دوای پۆلیسدا بگه ریت بۆ ئه وه ی خۆی بگه ریت؟ له باره ی ترسیشه وه ئه وه خۆتی که ده ترسیت و له رزت له خۆت هیناوه. ئه گینا! دلنیا به هیچ روو نادات.

دیسان پیای هه لشاخامه وه: "دهی ههسته و برۆ!" شانیم گرت و له وه دا بوو لئی بدهم. هیچ ئاگام له وه نه بوو که له و چرکه ساته دا یه کی که هاتووه ته ژووره وه و به واقور ماوییه وه

تەماشامان دەكات. لە پەر بەئاگا هاتم و بەرانبەر بەو تەریقییە لە شوینی خۆمدا وشک بووم. پاشان خێرا بەرەو ژوورەکەى خۆم چووم. دەستم لەناو قژمدا و سەرم نا بە دیوارەکەو، بۆ چەند دەقیقەیکە وا مامەو. پاشان گویم لە هەنگاوه خاوخلیچکەکانی ئاپالۆن بوو. بە هەمان مۆرەکردنەو لێی دەروانیم، وتی:

- ژنیك دەیهوئیت بت بینیت.

ئینجا خۆی لادا و لیزا هاتە ژوورەو. ئاپۆلۆن نەیدەویست بروت و تەماشایەکی گالته جارانهی کردم. بەراستی نەمدەزانی چی بکەم، تا لە پەر تێم خوری و پیم وت:

- دەى بۆ دەرهوه.

هەر لەو چرکەساتەدا سەعاتە دیوارییەکە دەنگی لێ بەرزبوووه و حەوت جار زەنگی لێدا.

"وهره مالەكەم، ئازاد و شادمانم، وەك پەر و يقار و سەرفرازىك" رېك بەرانبەرى وەستابووم: تىكشكاو، لەخۇبىزرا و ويران، زۆرىش شىپرزە دەھاتمە بەرچاۋ. لە بىرمە پىدەكەنيم، دەمويست ھەر چۆنىك بوو ھەردوو شەلاقى ئەو جەلە پىسانەى پىوھى دەنووستم، رېكيان بخەم. بەكورتى سەعاتىك لەمەوبەر چۆنم خەيال لى كردبوو، بە تەواۋى وا دەرچوو. تەنانت دواى يەك دوو دەقىقە لە رۆيشتنى ئاپولونىش، من ھەر چاك نەبووم. لە ھەمووى گەنتر ئەو بوو كە لىزايش وەك من شىپرزە بوو، بە جۆرىك ھەرگىز چاۋەرىي ئەو ھەم لى نەدەكرد. ديار بوو نىگا لىلوپىلەكانم كارىان تىكردوۋە.

لەخۆۋە پىم وت: "دابنىشە". كورسىيەكەم لە پال مىزەكە دانا و خۆم لەسەر قەنەفەكە دانىشتم، ئەويش بە قسەى كردم و دانىشت. وا چاۋى تىبېرىبووم لەو دەچوۋ چاۋەرىي بيت كارىكى نائاسايىم لى بوەشىتەو. ئەو چاۋەروانىيە سست و ساكارە لەبارى ئاسايى دەرىكردم و رقى ھەستاندم. پىم باش بوو بە جۆرىك رەفتار بەكەم، گوايە ھىچ روى نەداۋە و ئاگادارى ھىچىش نيم، ھەموو شتەكان وەك خويانن، بەلام ئەو... لاي خۆمەو ھەستم كرد دەبىت لە دوايىدا ئەو باجى ھەموو ئەم شتەنە بدات. دەيشمزانى نابىت بەم جۆرە دەست بە قسان بەكەم. بە گنەگنەو ھەم پىم وت:

- لىزا، لە بارىكى سەيرو سەمەردەدا ھاتوويت بۆ لام.

به قسه‌کانم ره‌نگی سوور داگه‌را، هاوارم لی کرد:
- نا، نا! خراپ تیمه‌گه. من به‌وه ته‌ریق نایمه‌وه که
هه‌ژارم... به پیچه‌وانه‌وه، شانازی به هه‌ژارییه‌که‌مه‌وه ده‌که‌م.
پاسته هه‌ژارم، به‌لام نه‌جییم. ده‌شیت... ده‌شیت... هه‌ژاریش
بیت و نه‌جییش.

دیسانه‌وه به گنه‌گنه‌وه پیم وت:

- حه‌زت له چای نییه؟

- نا...

ویستی شتیک بلیت، پیم وت:

- راوه‌سته.

راپه‌ریم و چوم بۆ ژووره‌که‌ی ئاپۆلون. ده‌بوو هه‌ر
چۆنیکه، کاریک بۆ بۆنه‌که بکه‌م. به ده‌نگیکی زۆر له‌سه‌رخۆ و
به شپه‌زه‌یی وتم.

- ئاپۆلون، مانگانه‌که‌ت لیره‌دایه، بروانه، هبی خۆته.
پاره‌کانم فریدایه سه‌ر میزه‌که‌ی و وتم:

- لی ده‌بیت تۆیش من رزگار بکه‌یت، هه‌ر ئیستا برۆ بۆ
ئه‌وه ریه‌ستوراته‌ نزیکه و چا و پسکویتمان بۆ بکه‌ه... یه‌للا
ده‌ی، ئه‌گه‌ر نه‌پۆیت، زۆرت لی زویر ده‌بم. تو نازانیت ئه‌وه ژنه
کئییه... مروۆئیکه به ته‌واوی مانا. ره‌نگه خه‌یالی خراپت لی
کردبیته‌وه... نا، تو نازانیت چ ژنیکه...

ئاپۆلون سه‌رگه‌رمی به‌رگدرووینه‌که‌ی بوو. چاویلکه‌که‌ی
هینابووه سه‌ر نووکی لووتی. له‌ژیره‌وه و به گومانه‌وه له
پاره‌که‌ی روانی. پاشان به‌بی ئه‌وه‌ی گوئی به من بدات
که‌وته‌وه ده‌رزی و ده‌زوو پیوه‌کردن. نزیکه‌ی سی ده‌قیقه‌یه‌ک

لهسه‌ر شینوازی 'a la napoleon' چاوه‌رپیم کرد. ئاره‌قه‌یه‌کی سارد که وتبوه لاجانگم، هه‌ستم ده‌کرد ره‌نگ له رووم براوه. له دواییدا سوپاس بۆ یه‌زدان، ره‌گی هاوکاریکردنی جوولا. ده‌ستی له ته‌قه‌للیدان هه‌لگرت و له‌سه‌رخۆ هه‌ستا، کورسییه‌که‌ی خسته لاوه و چاویلکه‌که‌ی به هینوری هه‌لگرت، له‌سه‌رخۆ که‌وته ژماردنی پاره‌که، ئینجا به هیواشی لئی پرسیم که ئایا ژهمیکی عه‌سرانه‌ی ته‌واو به‌ئینیت؟ دوا‌ی ئه‌وه هیدی هیدی له ژووره‌که‌ی چووه ده‌ری.

که گه‌پامه‌وه لای لیزا، شتیکم به بیردا هات، به هه‌مان جلی خه‌وه‌وه هه‌لیم! به‌لام بۆ کوئی؟ چی ده‌بیت با بییت، ریگه له‌به‌ر ده‌گرم و ده‌روم. گه‌پامه‌وه ژووره‌که‌م و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشتم. لیزا بیده‌نگ و به سه‌رسامییه‌وه لئی ده‌روانیم. له‌پریکدا مشتیکی وام به‌سه‌ر میزه‌که‌دا کیشا، که مه‌ره‌که‌بی ناو مه‌ره‌که‌بدانه‌که ده‌رپه‌ری. هاوارم کرد:

- ده‌یکوژم! هه‌ر ده‌یکوژم!

لیزا له ترسا راجه‌نی و هاواری لئ هه‌ستا:

- ئای خودا گیان! چیه‌ی؟ چی بووه‌؟

دیسانه‌وه قیژاندم:

- ده‌یکوژم! وه‌ک مشک ده‌یکوژم! هه‌ر به‌ده‌م هه‌ره‌شه‌کردنه‌وه به میزه‌که‌مدا ده‌کیشا. له هه‌مان کاتدا به باشی ده‌مزانی ئه‌و کاره‌ی له به‌رده‌می ئه‌ودا ده‌مکرد، گه‌لێک گه‌وجانه‌یه.

- لیزا، تو نازانیت ئه‌مه‌ چ جان‌وه‌ریکه! جه‌للاد، جه‌للادیکه بۆ من! وا ئیستا چووه‌ چا و پسکیت بکریت و...

¹ واتا هات و نه‌هات. ئاماژه‌یه به دوا چرکه‌ساته‌کانی شه‌ری واته‌رلو که ناپلیون چاوه‌رپیی به‌رئه‌نجامی دوا هیزه شه‌رکه‌ره تاییه‌تییه‌کانی خۆی بوو.

هەر له خۆمهوه که وتمه فرمیسكرشتن، هۆیه که ی توور په ییه له راده به دهره کهم بوو. که گریانه کهم دایه هه نسکدان، زور تهریق بوومه وه، به لام خوم پی نه ده گیرا. لیزا ترسا و به شله ژاوییه وه وتی:

- چی بووه؟ چیته؟

کروزامه وه و وتم:

- ئاوم دهویت، ئاوم بدهری، سوراحیه که له وئییه، له سه ر میزه که.

له گه ل ئه وه ی چاک ده مزانی که به بی ئاویش ده متوانی ئارام و ئاسوده بم و پیویست به م کروزانه وه و پارانه وه ییه نه کات، به لام به پیی نه ریته باوه که و ئه وه ی لای هه موان مه قبوله، به تاییه تی خوم کردبووه نه خوش بو ئه وه ی پاکانه بو خوم بکه م و له شانوشه وکه تم نه یه ته خواری، گوایه ئه و توور به بوونه زوره ی هیرشی بو هینابووم، هەر له خووه و دروستکراو نه بووه.

لیزا به دهم نیگا لیلوپیله که یه وه کاسه ئاوه که ی دامی. له و ساته یشدا ئاپولون به سینیه که چاوه هاته ژووری. هەر زوو بوم دهرکه وت ئاماده کردنی ئه م چا سارد و ئاساییه، به تاییه تی دوا ی ئه م رووداوانه، چه ند کاریکی نه شیاو و نادرسته، بویه سوور داگه رام. لیزا به بیزاریه وه گه رایه وه و چاوی به ئاپولون که وت. ئاپولون وه ک ئه وه ی که سی له ژووره که دا نه دیییت، چوو ده ره وه. پرسیم:

- لیزا، تو سووکایه تیم پی ده که ییت؟

به دهنگیکی له رزۆکه وه ئه م پرسیاره م لی کرد. له بهر ئه وه ی ده مویت هەر چۆنیکه بزانه رای به رانه به من

چۆنە. لیزا تیا مابوو، نەیدەزانی چ وەلامیک بداتەوہ. بە
توورەییەوہ پیم وت:
- چایەکەت بخۆرەوہ.

زۆر رقم لە خۆم ھەستابوو. ئاسایی ئەوہی دەبووہ
قوربانی، ئەم توورەییە ئەو بوو، بۆیە ھەستم بە رقیکی زۆر
کرد بەرانبەری. تا ئەو رادەییە دەموسیت ئەوہندە لئ بدەم
تا دەمریت. بۆ تۆلەلیکردنەوہی، بریارم دا چەند لام بمینیتەوہ
بیدەنگ بم و تاقە وشەیکەم بەسەر زماندا نەیت. ھەر
بەردەوام بووم لەسەر ئەوہ کە: "ھەرچیەک پرووی داوہ،
سووچی ئەم ژنەییە"

بیدەنگییەکە ماوہیەکی کیشا. چای سەر مینزەکە وەک خۆی
مابووہ و دەستی لئ نەدرابوو. منیش بە ئانقەست
نەمدەخواردوہ بۆ ئەوہی زیاتر پەستی بەکم. ئەو لە پرووی
پەپرەویکردنی ئەتەکتەوہ نەیدەویست یەکەم جار چایەکە
تییکات و بیخواتەوہ. چەند جاریک تەماشای کردم. وەک
ئەوہی سەر لە ھیچ دەرئەکات، وا بوو. لئ من لاسارانە
بیدەنگوسەنگ بووم. بیگومان ئەوہی زۆر کاریگەریی ئەم
دیمەنە ناخۆش و تاقەتپروکینەیی لەسەر بوو، خودی من بووم،
چونکە بە چاکی ھەستم بە پەستی و گەوجایەتی رق و
توورەبوونەکەیی خۆم دەکرد. لەگەڵ ئەوہیشدا، نەمدەتوانی
کۆنترۆلی خۆم بەکم. تا لە دواییدا بە زمانیکی لالەپەتانەوہ،
تەنیا ھەر بۆ ئەوہی شتیک بلت و بیدەنگییەکە نەھیلت، وتی:

- دەمەوێت... بە ئیجگاری... لێرە برۆم.

ئای نەگبەت! بەتایبەتی لەم کاتەدا کە گەوجایەتی لە
ئارادایە. بۆ یەکیکی وەک منیش کە دەستم دابووہ گەلۆرییەکی
گەلیک سەیر، نەدەبوو بەتایبەتی لە کاتیکی وادا ئەو قسەییە

بکات. دلم پنی سووتا، بۆ ئه و راشکاو و راستگویییه که
پیوستیان نه ده کرد، به لام هر له و چرکه ساته دا، شتیکی
قیزه ون و نه فرده تلکراو، ئه و ههستی هاو ده ریبیه له مندا
کوشته. به لئ، ته نانه ته ئه و ههسته بۆ دژایه تیکردنی هه لینام. جا
چی ده بیت با بیت... قیری سیا...

پینج ده قیقه تیپه ری، له سه ر کورسییه که ی هه ستا، به
شه رمیکی زوره وه که به حال گویت له دهنگی ده بوو، وتی:

- وا ئه زانم بیتا قه تم کرد بیتیت؟

که ههستی ئه و گالته و سووکایه تیپیکردنم به تایبه تی له و
ساته دا تیا بینی، به ته وا وه تی کونترۆلی خۆم له ده ست دا، رقم
هه ستا و هاوارم به سه ریدا کرد:

- تکایه تو جاری پیم بلئ بۆ هاتوویته ته ئیره؟

خوین به رچاوی گرتبووم، به بی ئه وه ی بزانه چی ده لیم،
ده مویست هه رچییه کم له دلایه پنی بریزم و به لایشمه وه
ئاسایی بوو له هر کوئییه که وه ده ست پی بکه م. ته نیا ئه وه م لا
گرنگ بوو نه که ومه هه ناسه برکئ و ته نگه نه فه س نه بم. له
کاتی که به راس تی نه مده زانی چی ده لیم، به سه ریدا شیراندم:

- بۆ هاتوویت بۆ لام؟ ده ی، قسه بکه؟ ئیستا خۆم پیت
ده لیم! مامزه چا وره شه که م! تو هاتوویت بۆ لام، چونکه ئه و
شه وه و له و شوینه دا چه ند قسه یه کم بۆ کردیت که ههستی
هاوخه میمان بوو. وا ئیستا دیسانه وه هاتوویته ته ئیره که گو ی
له و "قسه هاوخه میمانه" بگریته وه. هه نووکه پیت ده لیم تا
بیزانیت! ئه وه بزانه که من ئه و سا گالته م پی کردیت، له دله وه
پیت پی ده که نیم. ئیستایش هه ر گالته ت پی ده که م و پیت
پی ده که نم. بۆ ده له رزیت؟ وایه، من پیت پی ده که نیم! ئه و شه وه،
پیش ئه وه ی بیم بۆ لات، چه ند که سی ک ئازاریان دا بووم.

ئەوانەى كەمەكىك پىش ھاتنى من لە رستورانتهو ھاتبوون بۆ ئەوئ. من بۆيە ھاتم بۆ ئەوئ بۆ ئەوئى زللەيەك بە پەناگوئى يەكىك لەوانە، ئەفسەرەكەياندا، بكىشم. نەمكرد، چونكە لەوئ نەمبىنين، بۆيە دەمويست داخى ئەو ھەسەر يەكىكى تردا برىژم. تۆيش ئەو كاتە بەرەوروم بوويتەو، بۆيە رەكەم بە تۆرشت و كەوتمە گالتهپىكردنت. من سووك و رسوا كرابووم و دەمويست يەكىكى تر وەك خۆم لى بكەم. منيان كرىبوو بە پولىكى قەلب و منيش دەمويست خۆم بنوئيم و تواناى خۆم دەربخەم. تەنيا لەبەر ئەو ھىچى تر، بەلام بە خەيالئ تۆ من ھاتووم رزگارت بكەم! وا نىيە؟ وا بىرت دەكردەو، نا؟ بەلئ وات دەزانئ بۆ رزگاركرنت ھاتووم.

لە كاتئ ئەم قسانەدا باش دەمزانی رەنگە لە ھەموو وردەكارىيەكانئ مەبەستەكە تىنەگات، بەلام لە شتە سەرەكىيەكانئ چاك تىدەگات. ھەر وائش بوو. رەنگئ پەرىبوو، دەويست شتىك بلىت، لئوى جوولا و ھىچئ نەوت. لەناكاوئىكدا وەك يەكىك بە تەور لە قاچئ درابىت، بەسەر كورسىيەكەدا كەوت. دواى ئەو، لە ھەموو ئەو ماوئەدا كە قسەم بۆ دەكرد، بە دەمئ نىوہكراوہو ھوئى لئ دەگرتم. چاوى زەق و لە ترسا دەلەرزئ. قسە قۆرەكانئ من بە تەواوئ وئرانئان كرىبوو.

لەسەر قەنەفەكە راپەرىم، بە پەشوكاوييەو بەناو ژوورەكەدا كەوتمە ھاتوچۆ. گالتهجارانە پىم وت:

- ھا ھا! بەراست دەتوئست رزگارت بكەم؟! لە چئ رزگارت بكەم؟ رەنگە خۆم پئوئستم بە جەستەئ تۆ بووئت، وئستبئتم دلدارئ لەگەل ژنىكدا بكەم. ئەو كاتەئ من كەوتبوومە ئامۆژگارئكرنت بۆ لئت نەپرسىم: "ئەئ تۆ بۆ ھاتوويتە ئىرە؟ ھاتوئت ئامۆژگارئم بكەئت تا فئرى رەوشت

بم؟" نه خيز! ئەمە نه بوو. دەسەلات! بەلێ، من لەو کاتەدا
 پڤووستم بە دەسەلاتدەر خستن بوو. دەموست ياريت پڤ بکەم!
 ئەوهم دەووست. فرميسکتم دەووست. دەموست بە چاوی خۆم
 سووکی و رسواييه کهت بڤينم. حەزم دەکرد چاوم لە گريانه
 شيتوو يتانه کهت بيت. دەزانيت! من لەو کاتەدا پڤووستم بە
 هەموو ئەم شتانه بوو، بەلام لە دوايدا خۆم پڤ نه گيرا و
 نه متواني بەسەر خۆمدا زال بم، چونکه خودی خۆيشم
 پڤکھاته يه کی سهيروسه مەرە و ناقولام. نازانم ترس بوو يان
 کەريه تی که لە خۆمەوه ناو نيشانی مالە که م داي تی. هەر بۆيه
 که لە مالە کهت دەگەر امه وه، هەرچی جوڤينيکی ناوبازاريانە
 ههيه پڤم داي ت! لەبەر ئەوهی فريوم دابوويت و درۆم لەگەلدا
 کردبوويت، تەواو ليت بيزار بووم. من توانای ئەوهم ههيه
 ياری بە وشه بکەم، خەون دروست بکەم، بەلام تۆ نازانيت من
 چيم گەرەکه. من دەمويت کەسانی وهک تۆ لە قورپه رش بڤينم
 و بۆ دۆزهخيان بڤيرم! بەلێ. ئەوهم دەوويت. من پڤووستم بە
 ئاسوودهييه. من لە پڤتاوی ئاسوودهيی و ئارامی خۆمدا
 ئامادەم هەموو دنيا بە پولیکی قەلب بفرۆشم، ئەگەر قەرار بيت
 هەموو دنيا کاول بيت و داری بەسەر بەرديه وه نه ميڤيت، يان
 من چايه کهم نه خۆمەوه. دەلیم ئەگەر مانه وهی دنيا بە چا
 خوار دنه وه کهی منه وه بەستراوه، با دنيا کاول بيت و من
 چايه کهم دەخۆمەوه، چونکه حەزم لە چايه. تۆ ئەمەت دەزانی
 يان نا؟ من خۆم دەزانم کابرايه کی ناجسن و بيگاره و پەست
 و خۆپەرستم. هەموو ئەم رۆژانه، لە ترسی هاتنی تۆ لەرزم
 لی هاتبوو. دەزانيت لە ماوهی ئەم سڤ رۆژەدا چ شتيک زياد
 لە هەموو شتەکانی دی ئازاری دەدام؟ ئەوهی تۆ و من بەم
 جۆرهی ئیستا بڤينيت. ئەو شه وه من خۆم وهک قاره مان و

پالەوانىك پيشانى تو دا، بەلام وا تو ئىستا لەم مالدەدا من بەم
 جە پيس و ناشيرين و سوالكەرانەو دەيەو دەبينيت! ئەوسا پىنم
 وتيت شەرمەزاري دەست هەژاري و نەداراي نيم، بەلام حەز
 دەكەم بزانيت ئەمە وا نيبە. من تەريق دەبمەوە كە هەژارم!
 هەژاريم لە هەموو خەوشەكانى دى پى شەرمترە، تەنانت لىي
 دەترسم. لە دزىکردن زياترى لى دەترسم، چونكە من زۆر
 هەستيارم بەرانبەر بەو وشەيە، وەك ئەو كەسە وام بە
 زىندوويى كەولى بكن. هەندىك جار هەوا تەنيايىبەكەي
 دەوروبەرم ئەوئەندەم گوشار بۆ دىنيت كە تەواو ئازارم دەدات.
 تو لەو تىناگەيت، كاتىك منت بەم جلكە كۆن و پيسانەوە بينى
 چۆن وەك سەگى ھار پەلامارى ئاپۆلۆنم دا، ھەرگىز لىت
 خوش نابم. فرىشتەي فرىادپەس و پالەوان و سوارچاكي
 جاران چۆن وەك سەگى ھار، دىندانە پەلامارى نۆكەرەكەي
 دەدات و ئەويش گالتهى پى دىت و پىي پىدەكەنيت! ھەرودھا
 ئەو فرمىسكانەي چەند چركەساتىك لەمەوبەر، وەك پىريژن
 رېشتم و نەمتوانى لە تۆيان وەشارم، بەلى، لەبەر ھەموو ئەم
 شتانە ھەرگىز لىت خوش نابم. بەلى تو، تەنيا تو، بەرپرسيارى
 ھەموو ئەم رەنج و ئازارانەي منيت. لەبەر ئەوئەي من
 كابرايەكي سووكوچرووكم! كرمىكم، لە ھەموو كرمەكانى ئەم
 دنيايە سووكتەر و رسواتر و گەلۆرتەر و دزىوتر و پيسكەترا!
 بەلام ئەوانىش لە من چاكتەر نين. جياوازيبەكەمان لەوئەدايە كە
 شتى ئەوان بۆ كەس دەرناكەوئيت، تەنيا خوايش دەزانيت بۆ
 ھىچ كاتىك ھەست بە شەرمەزاري ناكەن، خەجالەت نابن،
 وەك من مات و سەرگەردان نابن، بەلام من لە ھەموو ژيانمدا،
 دەشيت لە مېشولەيەك، لە ھەموو بينەوبەردە و
 بەدبەختىيەكدا تووشى گاشەيەك بىم. باشە، ئەمە وايە. ئىتر

ئەمە چ پەيوەندىيەكى بە منەوہ ھەيە تۆ لەو كاو لەدا و یران دەبیت، یان دەمریت؟ وایە، تیگەيشتیت. ھەنووکە لە پيشی تۆدا ددانم بە ھەموو شتیکدا نا و راشکاوانە وتم. بۆیە رقم لیتە. رقم لیتە، چونکە لێرە ئامادەبوویت و گویت لە قسەکانم بوو. مەرۆف لە ھەموو تەمەنیدا تەنیا یەك جار دەتوانیت ئاوا بە راشکاوی قسە بکات، ئەو ھیش تەنیا بە ھۆی نەخۆشیی ئەعسابەو ھەيە. ئیدی چیی ترت گەرەكە؟ بۆ وا لە بەردەمدا قوت بوویتە تەو ھە؟ بۆ ئازارم دەدەیت؟ چاکە، ئەي بۆ لێرە نارۆیت؟

لێرەدا شتیکی زۆر سەیر پووی دا، دوور لەو ھەي من چاوەریم دەکرد. من ھەمیشە وا راھاتبووم، وەك دەلین ئەدیبانە بیر بکەم ھەو ھەك کتیب قسە بکەم. وا بیر لە شتەکان بکەم ھەو ھە بە خەيال دروستم کردوون، بۆیە لە بەرايیدا نەتوانی لەم بەسەرھاتە تیگەم، یان ھەر بیری لی بکەم ھەو: ئەم لیزایەي كە من سووكایەتیم پی کرد، ھەر ئەم لیزایە زۆر لەوہ زیاتر لە شتەکان دەگەيشت كە من لای خۆم ھەو وینام کردبوو. پيش ھەر شتیک، ھەستی بە بابەتیک کرد كە ھەر ژنیک، ئەگەر تەنیا جارێك خۆشەويستی کردیت، زۆر خیرا تیی دەگات. ئەو ھیش ئەوہ بوو كە منیش وەك ئەو نائومید و بەدبەختم. سیمای لیزا، كە پيشتر شەمزاو و ھەراسان بوو، ھیدی ھیدی نیشانەي خەم و سەرسامی تیا دەركەوت. لەو ساتەدا كە من خۆم بە سووكوچرووك ناوڤر کرد و فرمیسك لە چاومدا قەتیس ما بوو (لە ھەموو ئەو ماو ھەیدا كە ئەم وتارەم دا و قسەم دەردەپەراند، چاوم بە فرمیسك بوو) دەموچاوی بە جۆریك شەمزا بوو، وەك ئەو ھەي تووشی نۆبەتیکی ئەعساب ھاتبیت، وا بوو. لەو ساتەدا ویستی

ههستیت و قسه‌م پین ببریّت، به‌لام که من قسه‌کانم ته‌واو کرد و پیم‌وت: "بۆ وا به‌رانبه‌رم وه‌ستاویت و بۆ لیزه نارۆیت؟" ئیدی گوئی به‌هاوار و ده‌نگه‌ده‌نگه‌که‌م نه‌دا. زۆر چاک ده‌یزانی که ئه‌و قسانه‌ بۆ من گه‌لیک سه‌خت و دژواره و هه‌ر ئاوا به‌ ئاسانی نا‌کرین. به‌لی، ئه‌و داماره‌ هیند ویران و تیکشکاو بوو، که خۆی زۆر له‌ خوار منه‌وه ده‌بینی. ئیتر چۆن ده‌توانیت رقه‌به‌رایه‌تیم بکات، یان لیم بتۆریت؟ بۆیه له‌پریکدا، زۆر ئازادانه و به‌بی ئه‌وه‌ی ناچار کرابیت، له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی راپه‌ری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌یده‌ویرا بجوولیت، یان بیت بۆ لام. به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ بلیت، ده‌ستی دریژ کرد بۆ لام. زۆر دل‌م پیی سووتا، ئینجا به‌ره‌و لام هات، ده‌ستی له‌ ملم کرد و دایه پرمه‌ی گریان. منیش خۆم پین نه‌گیرا و ده‌ستم به‌ گریان کرد. له‌ ژياندا وا نه‌گریابووم. هه‌ر به‌ده‌م گریان‌وه‌ وتم:

- وازم لئ ناهینن، ناتوانم، ناتوانم چاک بم!

هه‌ستام و خۆم به‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌دا کیشا. رووم خسته‌ سه‌ر سه‌رینیکی کۆنه‌ی چه‌رمین، نزیکه‌ی چاره‌که سه‌عاتیک تووشی نۆره‌یه‌کی ئه‌عساب هاتمه‌وه و وه‌ک ئه‌وانه‌ی فینان لئ دیت، وا بووم. فرمیسک هه‌موو ده‌موچاومی ته‌ر کردبوو. لیزا لیم نزیکه‌وته‌وه، له‌ ئامیزی گرتم و هه‌ر وایش مایه‌وه، به‌لام کیشه‌که له‌وه‌دایه‌ که گریانیش سنووری هه‌یه و ده‌بیت کۆتایی بیت، هه‌ر وایش که‌وته‌وه. بۆیه (هه‌نووک هه‌قیقه‌تیکی زۆر دزیو ده‌نووسم) هه‌ر له‌و کاتی هه‌نسک و گریان‌ه‌دا که له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ که‌وتبووم و رووم به‌ سه‌رینه‌ کۆنه‌ چه‌رمینه‌که‌وه قه‌رساندبوو، ورده‌ورده‌ ده‌ستم کرد... -یه‌که‌م جار بی ویست و پاشان به‌ ویستی خۆم- ده‌ستم به‌م بیرکردنه‌وه‌یه کرد: ئه‌گه‌ر سه‌ر به‌رز بکه‌مه‌وه و له‌ لیزا بروانم، ناخۆشه و به‌ته‌نگ دیم.

بۆ شەرمم پى دەھات، نازانم، تەنيا ئەو دەزانم پىم شەرم
 بوو. ھەر لەویدا بىرۆكەيەكى نادروست بە مېشكە
 پەشئوھەكەمدا تىپەرى، برىتى بوو لەوھى كە رۆلى ئەم دوانە
 ھەلگەراوھتەوھ. لە ئىستادا لىزا پالەوانە، نەك من. ھەرۆھك
 چوار شەو لەمەوبەر كە ئەو وردوخاش بووبوو، وا ئىستا من
 وام لى ھاتووھ. لەو چركانەدا كە ھىشتا روم بە سەرىنەكەوھ
 قرساندبوو، دەگريام، بىرم لەمە دەكردەوھ. خودايە! تۆ بلىي
 لەو كاتەدا بەراستى من ئىرەيىم پى بردىت؟ ئىرەيى ئەوھ كە
 بۆ ئەو رۆلى پىشوووى من دەبىنت؟ نازانم، تا ئىستائىش ھەر
 نازانم بۆ. چ جاي ئەوسا كە لە ئەمرۆ كەمتر شتم دەزانى.
 بەلام من، ئەگەر خاوەن دەسەلات نەبم و نەتوانم ستم لە
 كەسىك بەكم -ئىتر ھەر كەسىك بىت- ناتوانم بژىم. لى... لى...
 ئەم ھەستە بە ئامازھى ناديار و پەراگەندەيى روم ناكرىتەوھ،
 كەواتە لەم لايەنەوھ بىركردنەوھى زياترم ھىچ بەھايەكى نىيە.
 سەرم لەسەر سەرىنەكە بەرز كەردەوھ و روم تىكرە. ئىدى
 دەبوو كارەكە بكرىت... بروانە، من تەواو دلنلام كە لەبەر
 ئەوھى شەرمم دەكرە سەيرى چاوى بەكم، ھەر لەبەر ئەوھ،
 ھەستىكى دى لە مندا بەئاگاھات و بلىسەي سەند... ئارەزوو...
 ئارەزووى داگىركردنى. چاوم لە ئارەزوودا بلىسەي دەسەند.
 ھەردوو دەستىم گرت و زور توند و ناجور گوشىمن. چەند
 رەقم لىي بوو! چەندىش لەو چركەساتەدا بەپەرۆشەوھ بۆ لای
 خۆي بەكىشى دەكرەم! لەو ساتەدا ھەستىك بەسەر ھەستىكى
 تردا زال دەبوو. ئەم كارەي من زياتر لە تۆلەكردنەوھ دەچوو.
 سامىك دەموچاوى داگرتبوو، يان رەنگە ترس بووىت. بەلام
 ھەرچىيەك بىت، چركەساتىك دەوامى كرد و تىپەرى. پاشان
 بىھۆشوگۆش لە ئامىزى گرتم و بە خۆيەوھ نووساندم.

دوای چاره‌که سه‌عاتیک، وهک ئەفسوونلیکراویک
سه‌روخواری ژووره‌که‌م ده‌کرد. بیئۆقره ده‌چومه پال
دیواره‌که بۆ ئەوهی له درزی پەردە‌که‌وه له لیزا بروانم. له‌سه‌ر
زه‌وییه‌که دانیشتبوو. سه‌ری نابووه سه‌ر که‌ناری
ته‌خته‌خه‌وه‌که و له‌وه‌ده‌چوو بگری، به‌لام له بیرى رۆیشتندا
نه‌بوو. نه‌ده‌رپۆیشت، ئەمه‌یش توورپه‌ی ده‌کردم. ئیدی ئەو
لیزاکه‌ی جارن نه‌بوو، له ئیستادا هه‌موو شتیکی ده‌زانى.
دواجاریش دلیم رهنجاندا. ئاه... باسی چی بکه‌م و چۆن. له‌وه
تیگه‌یشتبوو که ئاره‌زووه هه‌لچوووه‌که‌ی من بۆ تۆله‌سه‌ندن
بووه، نه‌ک له‌به‌ر خۆشه‌ویستی. ئەمه‌یش سووکایه‌تیکردن بوو
به‌و. زانیی نه‌فرته زۆره‌که‌ی من به‌رانبه‌ر به هه‌موان، وه‌ک
نه‌فرته تایبه‌تییه‌که، تیکه‌ل به دلره‌قی و ئیره‌ییپیردن بووه...
من نالیم موو به مووی ئەم شتانه‌ی زانیوه، به‌لام به ته‌واوی
له‌وه گه‌یشتبوو که من کابرایه‌کی سووکوچرووکم. به‌تایبه‌تی
که ناتوانم ئەوم خۆش بویت.

ده‌زانم ئیوه پيامدا هه‌لده‌شاخین و ده‌لین که به ئەقلی
که‌سدا نایه‌ت یه‌کیکی وه‌ک تۆ هه‌بیته ئەمه‌نده سه‌ته‌مکار و
شه‌رانی و گه‌وج بیته، رهنکه ئەوه‌یش بلین که ته‌نانه‌ت مه‌حاله
له دۆخیکی له‌و جۆرده‌دا تۆ ئەوت خۆش نه‌ویته، یان هه‌یچ
نه‌بیته له‌وه تینه‌گه‌یشتیته که ئەو تۆی خۆش ده‌ویته و ده‌بیته
رینز له‌و خۆشه‌ویستییه بگریته. ئەى بۆ ده‌بیته ئەمه به ئەقلی

كەسدا نەچىت و شىاوى قبوولكردن نەبىت؟ يەكەم لەبەر
 ئەوھى من ناتوانم كەسم خۆش بویت، چونكە بە لای منەوھ
 خۆشەويستى جگە لە دەستبەسەراگرتن و ستەمكارى، ھىچى
 تر نىيە، واتا داگىركردنى ئەوى تر و بە گەورەزانىنى خۆت. لە
 ھەموو ژياندا تەنانەت نەمتوانىوھ خەيال لە خۆشەويستىيەكى
 جىاواز لەم جۆرە بكەمەوھ. ئىستائىش بىروام واىھە خۆشەويستى
 برىتییە لە مافى ستەملىكردن كە دلخواز بە ويستى خۆى
 دەبىھەخشىت بە دلدارەكەى. لە خەونە تەنبايىھەكانماندا، لە
 ژىرزەوى، ھەرگىز نەمتوانىوھ جگە لەمە، خۆشەويستى بە
 جۆرىكى تر وىنا بكەم. بەردەوام كە بىرم لە خۆشويستنى لىزا
 كر دووھتەوھ، وەك مەلمانىيەك ھاتووتە بەرچاوم كە بە
 رقلیبوونەوھ دەستى پىن كر دووھ و بە كۆيلايەتییەكى ئەخلاقى
 كۆتايى ھاتووتە. بۆيە بۆ من مەھال بووھ تەنانەت بىر لە
 خۆشويستنى يەككە بكەمەوھ كە شكستخواردو بووھ.
 ھەنووكە فەرموو پىم بلى چ شتىك لىزەدا ھەيە كە نائەقلانى و
 مەھال بىت؟ ئەگەر من لە لايەنى ئاكارىيەوھ گەيشتبمە ئەوھى
 كە "لە ژيانى راستەقىنە" بە تەواوى دووربەكەومەوھ، ھەرودھا
 بە پىنچەوانەى ھەر دابونەرىتیکەوھ بمەوئىت دلخوازەكەم تەرىق
 بكەمەوھ، يان بوختانى بۆ ھەلبەستم كە بۆيە ھاتووتە بۆ لای
 من تا "ھاوخەمى"ى بكەم، تەنانەت جارىكيش دەركى ئەوھ
 نەكەم كە بۆ ئەوھ نەھاتووتە گوئى لە قسەى خۆشى من
 بگرىت، بەلكو لەبەر خۆشويستنى من ھاتووتە، ئىتر چى
 دەمىنئىتەوھ؟ بەلى، رابوونى ژن لە عىشق و
 خۆشەويستىيەكەيايەتى، عىشق ژن لە ھەموو گەندەلى و
 خەوشىك رزگار دەكات، عىشق لەدايكبوونەوھىەكى تازەى

ئەو. مەھالە ژن بتوانىت خۆى بدۆزىتەو و لە ھەقىقەتى
 راستەقىنەى خۆى بگات، تەنيا لە خۆشەويستىدا نەبىت.
 لەو کاتدا كە بەناو ژوورەكەدا دەھاتم و دەچووم و لە
 درزى پەردەكەو تەماشام دەکرد، درۆ دەكەم ئەگەر بلىم بەم
 جۆشوخروشەى دەينووسم، رقم لە لىزا بووبىت. تەنيا ئەو
 بوو دەترسام، ترسنۆك بووم، لە رادەبەدەر ترسنۆك بووم.
 خۆم پى نەدەگىرا، لەبەر ئەوھى لەوئى مابووھو و لەگەلمدا
 بوو، دەمويست لە ژوورەكە بپرواتە دەرەو و ئاسەوارىشى
 نەمىنىت. ئەو کاتە پىويستم بە ئاسوودەى بوو، دەمويست لە
 سووچىكدا بە تەنيا بژىم. "ژيانى راستەقىنە" دايدەرزاند،
 چونكە پىي رانەھاتبووم. بە جۆرىك لە تەنگزەى نابووم،
 تواناى ھەناسەدانم نەمابوو.

چەند دەقىقەىەك تىپەرى و ئەو ھەر ھەلنەستا، نەيدەويست
 بپروات. وەك ئەوھى ھەموو شتىكى لە بىر كرديت. جارىكى
 دى قەلسى و بىزارىى خۆم بەكار ھىناىەو. بۆ
 بەئاگەھىنانەوھى بە تەختەى پەردەكەمدا كىشا، ترسا و لە
 جىگەكەى راپەرى. بە پەلە كەوتە گەران بەدواى شتەكانىدا.
 ملپىچ و كلاو و پالتاوەكەى، ھەمووى تەپاندە جىگەىەكەو.
 لەو دەھچوو بىھويت بپروات و خۆى رزگار بكات... دواى چەند
 دەقىقەىەك، لە پشت پەردەكەو ھاتە دەرەو و نىگایەكى
 قورسى تىگرت. بە تەوسەوھ پىكەنىم، پىكەنىنىكى ئانقەست و
 ناچارى، تەنيا بۆ شاردنەوھى راستىيەكە. پاشان پروم لى
 وەرگىرا "مالئاواى"ى كرد و بەرەو لای دەرگاگە چوو. لەپرىك
 بەدوايدا رامكرد و دەستىم گرت. پارەىەكى كاغەزىنى
 گرمۆلەكراوم خستە ناو دەستى و نووقاندم. بە پەلە گەرامەو
 سووچىكى ترى ژوورەكەم بۆ ئەوھى لانىكەم نەبىينىم...

ھەر ئىستائىش دەمويىست درۆ بکەم! بەلى، دەمويىست بلىم
 ئەم کارەم لە ھەرزەبى و نيوەھۆشيارى و گەوجى و
 نەزانىيەو بوو. لى نامەويت درۆ بکەم. بۆيە بە ئاشکرا دەلىم
 کە من ئەو کارەم... لەبەر دلرەقى و شەرئەنگىزى و
 ناپەسەندى کرد. ھەر لەو کاتەدا کە بەناو ژوورەکەدا دەگەرام
 و ئەوم لە پشت پەردەکەو دەبىنى، ئەم بىرۆکەيەم بەسەردا
 ھات، بەلام شتىكى تريس ھەيە کە بە راشکاوى دەبىت بىلىم.
 ئەويش ئەوھەيە کە من ويستيووم رەفتارىكى شەرئەنگىزانەي
 لەگەلدا بکەم، لى لە کانى دلەوھە حەزم بەو توندوتىزيە نەبوو.
 چەند بىرۆکەيەكى چەپەل بوون و بەرەو ئەوھيان دەبردم.
 شەرئەنگىزىيەکەم ھىند ناسروشتى و دوور لە ئاوەز و بىيايەخ
 و وەک دەلین "ئەدەبىياتى" بوو کە خۆيشم تەنانەت بۆ
 چرکەساتىكىش بەرگەيم نەدەگرت. چوومە سووچىكى
 ژوورەکەو تانەبىنم. لى لە دوایدا بە شەرم و دوودلىيەكى
 ھەرە زۆرەو بەرەو دالانەکە دوایکەوتم. گويم لە دەنگى پىي
 گرت. تا رادەيەک بە دەنگى بەرز پىم وت: "ليزا! ليزا!"
 نەمدەويزا لەوە زياتر دەنگ ھەلبرم. وەلامى نەدایەو. پاشان
 گويم لە دەنگى کرانەوھى دەرگای دەرەو بوو کە دەچووھو
 سەر شەقامەکە. ھەر دواي ئەوھيش گويم لە داخستنە
 توندەکەي بوو کە دەنگى دایەو.

کەواتە رۆيشتوو، بەدەم بىرکردنەوھو گەرامەو
 ژوورەکەم. دلەم گىرابوو. خەم و ئازار داىگرتيووم. بەرانبەر بە
 مێزەکە وەستام کە نزىک بوو لە کورسىيەکە و چەند
 دەقىقەيەک لەوەوبەر ئەو لەسەرى دانىشتبوو. لەخۆو چاوم
 تىبرى. رەنگە دەقىقەيەكى خاياندىت. لەپر ھاتمەو سەرخۆم.
 رىک بەرانبەرم، لەسەر مێزەکە... پارە گرمۆلەکراو شىنەکە کە

پینچ رۆبلییه ک بوو، که و ته بهرچاوم. چۆن خستبوومه ناو له پی دهستیوه، هەر بهو جۆره له سەر میزه که که وتبوو. بیگومان ئەمه هه مان ئه و بره پارهییه و مه حاله پارهی تر بیت. هه موو ماله که بگه ریت، جگه له مه هیچ پارهییه کی تری تیا نییه! چاکه. که واته له و ساته دا که من خیرا به ره و لای سووچیکی ژووره که رۆیش تووم، ئه و پاره که ی هه لداوه ته سه ر میزه که. چۆن؟ ده بوو بمزانیایه، ئایا ده بوو هه سستی پی بکه م؟ نا! هیند بیباک له خه لک و خو په رست بووم، هه رگیز چاوه ریی کاریکی وام نه له ئه و و نه له که سی تر نه ده کرد. خو م نه گرت. وه ک شیت به ره و جئاویزه که چووم، هه رچییه کم ده سته که وت له به رم کرد و به دم هه ناسه برکیوه هاتمه ده ره وه. نه ده بوو زیاد له دووسه د مه تر له ماله که ی منه وه دوور که وت بیته وه. شه قام بیده نگ و به فر ده باری. کلو به فر ده کان تا را دیه ک به ستوونی ده هاتنه خواری. شوسته و شه قامه کره کان به تارای به فر دا پو شرا بوون. که س به سه ر شه قامه وه نه بوو. دنیا یه کی بیده نگ و کشومات. ته نیا هه ر به فر. چرای سه ر شه قامه کان نا ئومید و غه م بار ده سووتان. دووسه د مه تر تا چوار رای یه که م به را کردن چووم و پاشان وه ستام.

بۆ کوئ چوو؟ بۆ به هه له داوان دوا یکه وتم؟ بۆ؟ بۆ ئه وه ی به سه ر خو لی به ر پیندا بکه وم و له شه رم و په شیمانیدا زارزار بگرم و قاچی ماچ بکه م. لئی بپاریمه وه و داوای لیئوردنی لئ بکه م. به لئ، ئه وه، ریک هه ر ئه وه م ده ویست. خه ریک بوو سنگم ده ته قی. له وساو ه ئیدی هیچ کاتیک، هیچ کات نه متوانیوه ئه و چرکه ساته به بی هه لچوون به یاد به ینمه وه. له خو م ده پرسى: "به لام بۆ؟ کئ ده لئ به یانی دیسانه وه ناکه ومه وه ئازاردانی که بۆچی ئه مرۆ قاچم ماچ کردووه؟ بۆ من ده توانم

بهخته وهری بکه م؟ بۆ هەر ئەمرۆ نه بوو، بۆ سه دهه مین جار
بزانی من چ کاره م و به هام چه نده؟ ئایا تا سنووری مردن
ئازاری ناده م؟

له سه ر به فره که وه ستاوم، چاوم له دیمه نه که بریوه، بیر
ده که مه وه. له دوا ییدا، ئەو کاته ی له ماله وه ته نیا بووم و
ده مویست به خه یال ئەو دهر د و ئازاره ی دل می هینا بووه
جۆش و خوینی لی دهر ژاند، نه یه یلم و ئاسووده بم، گه لیک
جار له خۆم پرس ی: "چاکتر نییه بۆ هه میشه ئەم
سووکایه تیپیکردنه ی منی له گه لدا بیته؟"

وتم: سووکایه تی؟ تو بلی پاکبونه وه، یان
به هۆشه ینا نه وه یه ک که له هه موو شته کانی دی به ئازار تره.
ئه گه ر جار یکی دی به یانی ئەو رۆژه بگه رایه ته وه، گیانی م پیس
و دلیم دهر نه جاند و بریندارم ده کرد. ئاگری ئەم
سووکایه تیپیکردن و ره نجانده، هه یچ کاتیک له ودا ناکوژیته وه.
چه ند ژیا نی خراپ و پۆخ لتر بیت، ئەم سووکایه تیبه ی هه ر له
بیر ده مینیت. ئەگه ر بیه ویت له گه ل تودا بژی، پیشانت ده دات...
ئه و رق و قینه... ها!... یان ره نگه له ریگه ی به خشین و
لینور ده ییه وه... به لام ئایا ئەمانه هیوری ده که نه وه؟ ئاسووده ی
ده که ن؟

بروان (من ئیستا به رپرسیارم له وه ی بمه ویت ئەم
پرسیاره بکه م) ئایا له م دوو شته کامیان چاکتره.
بهخته وه ریبه ک که به ئاسانی و هه رزان به ده ست هات بیته، یان
به ره نج و ئازاریکی به ژن زراف؟ ده ی وه لامم بده نه وه، کامیان
باشتره؟

ئه و شه وه، که له ماله وه که وتبووم و له تاو دهر د و ئازاری
گیانی خۆم نیوه مردوو بووم، ورده ورده که وتمه وه

يادکردنه وهی. ئیتر هیچ کاتیک وهک ئەمجاره ههستم به ئازار و په شیمانی نه کرد. ئەو کاتهی دوایکه وتم و له مال چومه دهره وه، دهشیا گومانم له خۆم بکردایه، تو بلیی له نیوهی ږیگه دا نه گه ږیمه وه؟

له وه دوا ئیدی هه رگیز نه لیزام بینی و نه هه والیکم بیست. ماوهیه کیشه خۆم له شه ږی ئەو سووکایه تی و ږق و قینه دوور خستوه ته وه. به لام له وساو ه تا ږادهیه ک ئازار و ئەشکه نجه نه خۆشیا ن خستوم.

تا ئیستا، دوا ی سالانیکی دوورودریژ، هیشتا له یاده وه ږی مندا بیږی ناشیرین و ناږه وا زۆرن. ئایا نا کریت لږه دا یاده وه ږیبه کانم ته واو بکه م؟ من وا ده زانم هه ر له سه ره تا وه نووسینی ئەم یاده وه ږیبه هه له بوو. به لام ئەوه ندهم به سه به دريژایی نووسینه که سه رم نه وی و به رده وام شه رم ده یگرتم. ئیدی ئەم کاره ئەده بیات نییه، ږوچوونه به وجودی خۆمدا، دهر د و ئازاری خۆمه. چیرۆکیکی دريژی که سیکه چۆن له ئەنجامی به دره وشتیدا ژیا نی له تاریکیدا گوزه راندووه. چۆن بۆ نمونه بیئاږووی کردووه، له ژیا نی ئاسایی دوورکه وتوو ه ته وه، ږق و شه ږه نگیزی دروست کردووه. به لی، ده شیت ئەمه هه موو شتیک بیت، جگه له چیرۆک. هه موو چیرۆکیکی پیوستی به پاله وانه، که چی له م چیرۆکه دا خه سل ته کانی دژه قاره مان ده بینیت. مه سه له که ئەوه یه که ئەم جوړه قسانه کاریگه ږیبه کی نادروستیا ن له سه ر گو یگر هه یه. ئیمه هه موومان تا ږادهیه ک وازمان له ژیا ن هی ناوه، هه موو ئیفلیجین، هه ندیکمان زۆر و هه ندیکمان که م، به لام نه ک تا ئەو ږادهیه ی بیژ له "ژیا نه ږاسته قینه که" بکه ینه وه. نه ک تا ئەو ږادهیه ی به بیړلیکردنه وهی ئازار بچيژین. ئیمه کاره که مان

هیناوه ته ئه و ئاسته ی که "ژیانه راسته قینه که" مان کردووه ته باریکی قورس به کۆلمانه وه و ئه رکیکی ته واو گرانه، بویه له ناوه وه ی خۆماندا وا ریککه وتووین که چاکتره ئه دیبانه بژیین. بۆ به دهوری خۆماندا ده سوورپینه وه؟ به راست چیمان دهویت؟ خۆشمان نازانین. خۆ ئه گهر رۆژیک هه موو ئه و شتانه ی به بیرماندا دیت بینه دی، ده بیت چی بقه ومیت و چ داخ و خه فه تیک بچیزین؟! باشه، تاقی بکه نه وه، ئه گهر جاریک ویستیان ئازادی زیاترمان پی بیه خشن -ئیر به ههر کامیکمان بیت- دهستی فلان کهس بکه نه وه و قه له مپه وه یی چالاکیه کانی فراوانتر بکه ن. کوپخایه تی به سه ره وه نه که ن و... من دلنیاتان ده که م، به ریزان، که یه کسه ر داوی به دهسته ینانی ئه م ئازادییه، سه ره له نوێ خۆمان داوا ی ئه وه ده که ین که به سه رمانه وه ببه نه وه به کوپخا و سه ره پرشتیمان بکه ن.

ده زانم له بهر ئه م شتانه ی که ده یلیم بیته ندازه قینتان له من هه ستاوه و ده تانه ویت به سه رمدا بقیزین که: "تو ههر چیه ک له باره ی خۆت و به ده ختییه کانتته وه ده لیت، بیلی، به لام نابیت ریکه به خۆت بدهیت وشه ی (ئیمه) به کار بهینیت"

به ریزان، داوا ی لیبور دنتان لی ده که م! من ههر گیز نه موسته وه به به کاره ینانی وشه ی "ئیمه" خۆم بپه ریمه وه، یان به ویت پاکانه بکه م. ئه وه ی په یوه ندیی به خۆمه وه هه بیت، ئه و دهر د و ئازاره ی به دریزایی ته مه نی خۆم چه شتومه، ئیوه ناتوان ته نانه ت نیوه یشی بچیزن، چونکه ترسنۆکن. ئیوه ئازادییه که تان به به ره مه ی ئاوه ز و هۆشیاری ده زانن و دلی خۆتان به وه خۆش ده که ن، به لام ئه وه خۆه له تاندنه. بویه به ریزان، هیشتا من له ئیوه زیندووترم. له گه ل ئه وه یشدا وردتر

و به‌ئاگاتر له ده‌وروبه‌ری خۆتان ب‌روانن. ئی‌مه‌ ته‌ناه‌ت نازانین
 ئەو "ژیا‌نه‌ راسته‌قینه‌یه‌" له‌ کو‌یدا‌یه‌، یان خۆی چیه‌ و ناوی
 چیه‌. با تا‌قیی بکه‌ینه‌وه‌: لی‌مان بگه‌رین به‌ ته‌نیا بین، کتیب‌مان لا
 مه‌یلن. ئەوسا ده‌زانن چ سه‌رلیش‌ی‌واو و تاوان‌کاریک
 ده‌رده‌چین، نازانین په‌نا بۆ کۆی ببه‌ین و روو له‌ کۆی بکه‌ین.
 چیمان خۆش بو‌یت و رقمان له‌ چی بی‌ت، چیمان لا په‌سه‌ند
 بی‌ت و ریزی لی بگرین و چی به‌ سووک بزانی‌ن. مرۆقبوون بۆ
 ئی‌مه‌ ئەسته‌مه‌: مرۆقیکی ئاسایی که‌ له‌ گوشت و خو‌ین
 دروست بووه‌، گوشت و خو‌ینیکی راسته‌قینه‌. ئی‌مه‌ له‌ بوونیکی
 وا شه‌رمه‌زارین، به‌ عه‌بیوعاری ده‌زانین. به‌رده‌وام له‌ هه‌ولێ
 ئەوه‌داین سیمای راسیه‌قینه‌ی "مرۆف" له‌خۆبگرین. ئی‌مه‌ به‌
 مردویی له‌دایک ده‌بین. زۆر ده‌میکه‌ نه‌وه‌ی ئی‌مه‌ له‌ دایک و
 باوکیکی زیندوو نایه‌نه‌ دنیاوه‌. ئەمه‌مان به‌دله‌ و پیمان خۆشه
 که‌ واین. ئی‌مه‌ ده‌ستکردین و تا بی‌ت ئەمه‌ زیاتر ده‌بی‌ت. له
 کۆنه‌وه‌ له‌گه‌ل ئەمه‌دا راهاتووین. وا ده‌زنم به‌م زوانه‌ شتیکی
 گه‌لاله‌ ده‌که‌ین بۆ ئەوه‌ی له‌ شیوه‌ی بیروکه‌یه‌کی رووتدا
 له‌دایک بین.

ئێستا ئەمه‌ به‌سه‌. نامه‌وی‌ت له‌مه‌ زیاتر له‌ ژیرزه‌ویدا
 بنووسم.

یاده‌وه‌رییه‌کانی ئەم نووسه‌ره‌ ناکۆک و دژخوازه‌مان
 کۆتایی نه‌هاتوو. وازی له‌ نووسینیش نه‌هێناوه‌ و هه‌ر
 به‌رده‌وامه‌، به‌لام به‌ لامانه‌وه‌ وا چاکتره‌ لی‌رده‌دا کۆتایی به‌م
 یاده‌وه‌رییانه‌ به‌ینین.

ژيان و کارنامه‌ی په‌ووف بینگه‌رد:

- * ۱۹۴۲ له شاری که‌رکووک له‌دایک بووه و هه‌ر به مندالی خیزانه‌که‌ی گه‌راونه‌ته‌وه سلیمانی.
- * ۱۹۶۰ ده‌وره‌ی ته‌ربه‌ویی مامۆستایانی ته‌واو کردووه و بووه به مامۆستای سه‌ره‌تایی.
- * ۱۹۶۶ خیزانی پیکه‌وه ناوه و چوار کچ و کورپکی هه‌یه.
- * ۱۹۷۰ ده‌ستی کردووه به چیرۆکنووسین.
- * ۱۹۷۷ کۆمه‌له‌چیرۆکی (بوار).
- * ۱۹۸۱ کۆمه‌له‌چیرۆکی (هه‌وار).
- * ۱۹۸۴ کۆمه‌له‌چیرۆکی (ئانتوان چیخوف)ی له فارسییه‌وه کردووه‌ته کوردی.
- * ۱۹۸۵ کۆمه‌له‌چیرۆکی (به‌ره و چیا)ی به ناوی (رېبوار عه‌بدوللا ئه‌حمه‌د)وه له چیا بلاو کراوه‌ته‌وه.
- * ۱۹۸۶ کتیبی (سه‌ره‌لدانی رۆمانی ئینگلیزی)ی له عه‌ره‌بییه‌وه کردووه به کوردی.
- * ۱۹۸۷ وه‌رگێرانی (سی شانۆگه‌ری) له عه‌ره‌بییه‌وه.
- * ۱۹۸۹ کۆمه‌له‌چیرۆکی (هه‌لۆ).
- * ۱۹۹۱ بووه به سه‌رۆکی نووسه‌رانی کورد، لقی سلیمانی.
- * ۱۹۹۴ کۆمه‌له‌چیرۆکی (کۆلان)ی له ولاتی سوید چاپ کراوه.
- * ۱۹۹۷ بووه به سه‌رۆکی بنکه‌ی ئه‌ده‌بی و ڕووناکبیری گه‌لاوێژ.
- * ۱۹۹۸ کۆمه‌له‌چیرۆکی (سه‌ما).
- * ۱۹۹۸ کۆمه‌له‌چیرۆکی (دلۆپه خوینه‌کانی سه‌ر به‌فر) کۆمه‌لیک چیرۆکی بیانین له فارسی و عه‌ره‌بییه‌وه کردوونی به کوردی.

- * ۱۹۹۸ له گه ل چه ند هاوړپټیه کیدا ده زگای چاپ و په خشى
سه رده میان دامه زران دووه و بووه به سه رنو سه ری گوڅاری
(سه رده م) که تاییه ته به وه رگیزان.
- * ۱۹۹۹ چاپکردنی شانونامه ی (ئیقانوف) ی چیخوف له
فارسییه وه.
- * ۲۰۰۱ چاپکردنی رومانى (زوربا) ی نیکوس کازانتزاکیس له
فارسییه وه.
- * ۲۰۰۲ چاپکردنی کتیبی گیرفان (دیکارت) له فارسییه وه.
- * ۲۰۰۲ چاپکردنی رومانى (ثاهنگى مالئاوايى) ی میلان کونديرا
له فارسییه وه.
- * ۲۰۰۳ چاپکردنی کتیبی گیرفان (چون رومان دنووسرى؟)
نووسینی گابریل گارسيا مارکيز، وه رگیزانی له فارسییه وه.
- * ۲۰۰۴ چاپکردنی کومه له چیروکی (دهستی خودا).
- * ۲۰۰۴ چاپکردنی (دوا گفتوگوکانی بوړخیس) وه رگیزانی له
فارسییه وه.
- * ۲۰۰۵ چاپکردنی (سى دهقى شانویى) وه رگیزانی له
عهره بییه وه.
- * ۲۰۰۵ چاپکردنی کتیبی (یه که مین ترپه ی عاشقانه ی دلم)
کومه لیک نامه ی ژنه شاعیری ئیرانی (فروغ فه روخزاده)، به
هاوکاری شیدا سه لاج له فارسییه وه.
- * ۲۰۰۶ وه رگیزانی رومانى (تاوان و سزا) ی دوستویفسکی له
فارسییه وه.
- * ۲۰۰۷ چاپکردنی کومه لیک وتاری ئه ده بی به ناوی (بیدهنگی و
شتی تر).
- * ۲۰۰۷ چاپکردنی شانوگه ری (ترى و ریوی) وه رگیزانی له
عهره بییه وه.

* ۲۰۰۸ چاپکردنی کتیبی (دلداره هره ئازیزه کهم) که کومه لیک نامهی خو شه ویستی نیوان ئەنتۆن چیخۆف و ئولگا کنیبه ره له فارسییه وه.

* ۲۰۰۹ چاپکردنی کتیبی (به ره و که ناری شپرزهی) ده قینکی کراوه یه.

* ۲۰۱۰ چاپکردنی کومه له چیرۆکی (فرین به مهرزی حه رامدا).

* ۲۰۱۱ کتیبی فرانتس کافکا (کومه لیک چیرۆکی کافکا)، له فارسییه وه.

* ۲۰۱۲ ئانتۆن چیخۆف (ژیانی له وینه دا) له عه ره بیه وه.

* ۲۰۱۴ رۆمانی (شه یتان) هکانی دۆستویفسکی له فارسییه وه.

* ۲۰۱۴ ئەفسانه ی گه لانه ی دنیا. کومه لیک چیرۆکی مندالان، له فارسییه وه.

* ۲۰۱۵ نووسینه کانی که نار ده ریا، گابریل گارسیا مارکیز، له فارسییه وه.

* ۲۰۱۵ سلّو له کافکا (کومه له چیرۆک)

* ۲۰۱۶ نامه نکانی کافکا بۆ میلنا له فارسییه وه.

* ۲۰۱۶ گۆنته ر گراس – کینزا بوره واوئه، له فارسییه وه.

زنجیره‌ی کتبیبه چاپکراوه‌کائی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م ۲۰۱۷

وه‌رگیزان	نوسین	ناوی کتیب	
	فاروق هومەر	سلیمانیه‌کان (کومه‌له‌چیرۆک)	۸۱۲
	شیرکو کرمانج	شوناسی عیراق ململانی نه‌نه‌وه‌یی و مه‌زه‌به‌یه‌کان	۸۱۳
	نهمه‌د سه‌ید عالی به‌رزنجی	مچه‌ر شیخ عه‌بدو‌ل‌وحید	۸۱۴
	که‌ریم په‌ره‌نگ	گوستاف پاتوخ	۸۱۵
		د. محهمه‌د که‌مال	۸۱۶
	د. به‌ه‌زید حه‌سه‌ن عه‌بدو‌ل‌لا	ناتاشا ئیزرو - ئیریکا فرانتز	۸۱۷
	حهمه‌که‌ریم عارف	هینری ترویا	۸۱۸